

Het pad van Meesterschap

(*'The Way of Mastery'*)

is een boek dat drie delen bevat:

- *De weg van het Hart (1-12)*
'The Way of the Heart'
- *Het pad van Transformatie (13-24)*
'The Way of Transformation'
- *Het pad van Weten (25-35)*
'The Way of Knowing'

Voor het Engelstalig origineel, gelieve je te wenden tot:

www.shantichristo.com

Dit is een vertaling van het eerste deel:

De weg van het Hart
'The Way of the Heart'

Deze tekst komt naar je toe
als een co-creatie tussen
Jeshua en jou

Ja, ik ben (Jouw naam) .....

De Christus

Inhoudstafel

0 : *Dit beloof ik jou (-1-)*

---

1 : *Het pad dat jou huiswaarts roept (- 2 -)*

De eerste stap in het ontwaken

De weg van het Hart roept jou huiswaarts

2 : *Jij creëert je eigen ervaring (- 11 -)*

Wat jij waarneemt wordt altijd gecommuniceerd

Vrede komt door in lijn te staan met het Bewustzijn van God

Meesterschap komt voort uit onschuld

Wat jij beslist, dat is

Het toepassen van de eerste twee axioma's

Een oefening in bewust scheppen

3 : *De kracht van vergeving (- 24 -)*

Vergeving, de brug naar de ziel van je zuster en broeder

De sluier van projectie

Ontwaken vereist waakzaamheid en discipline

Hoe vergeving geneest

Reactiviteit duidt op de noodzaak tot zelfvergeving

Helingsoefening

Je dag afsluiten

4 : *Volg het spoor van verlangen (- 40 -)*

Verlangen is alles

Het oordeel over verlangen loslaten

Verlangen verbindt jou met de wil van God

Een oefening in het vertrouwen van verlangen

5 : *De sleutels tot het koninkrijk (- 55 -)*

De eerste sleutel is verlangen

De tweede sleutel is intentie

De derde sleutel is toestaan

De vierde sleutel is overgave

Het belang van nederigheid

6 : *Liefde geneest alle dingen (- 69 -)*

Als je Liefde wil kennen, ken dan Jezelf

Het belangrijkste kenmerk van Meesterschap

Liefde is het enige wat je nodig hebt

Voelen is de poort naar Liefde en Vrijheid

Alleen door voelen, ontwaak je

7 : *Geboorte geven aan het Christusbewustzijn (- 82 -)*

De schaduw van angst

Geboorte geven aan het Christusbewustzijn

Inhoudstafel

- 8 : *Kiezers droppen in het meer van gewaarzijn (- 92 -)*
Jij ervaart alleen wat je gekozen hebt te scheppen
Jij bent geen slachtoffer van de wereld die je ziet
Scheppen als Christus
Meesterschap scheppen
- 9 : *Alle gebeurtenissen zijn neutraal (- 105 -)*
Kijk met onschuld naar wat je waarde geeft
De kracht van jouw gedachten
Vijf minuten per dag - het fundament voor Meesterschap
Het zaad planten dat het verlangde resultaat voortbrengt
- 10 : *De weg is makkelijk en zonder inspanning (- 120 -)*
Erken de Waarheid die jou vrij maakt
Word toegewijd om te ontwaken tot de Vrede die zich al in jou bevindt
De aanwezigheid van Christus binnenin herkennen
Een eenvoudige oefening
Vier jouw wedergeboorte als Christus
- 11 : *Een meditatie recht naar het Hart van Christus (- 132 -)*
Hier is de plaats van zekerheid, kracht en vervulling
- 12 : *Ontvang de parels van genade (- 140 -)*
Ontdek de obstakels voor Liefde
Een meditatie van verlossing
Vraag bijstand om angsten te laten verdwijnen

Dit beloof ik jou...

Wanneer je voluit en volledig toegewijd wordt aan het ontwaken uit de droom die jij hebt aangevat sinds de sterren voor het eerst aan de hemelen kwamen, en wanneer het jouw enige verlangen nog is om te zijn zoals God jou geschapen heeft, leg dan alles wat je denkt te weten en alles wat je denkt nodig te hebben met iedere nieuwe ademhaling op het altaar van je hart, en kijk met liefde naar ieder plekje waar angst zich in jouw bewustzijn een thuis heeft gemaakt, en sta toe dat de correctie tot jou komt.

Ze zal komen. Om het even op welke manier jij haar ervaart - ze zal komen. En de dag en het moment zal aanbreken dat al jouw pijn, al jouw angst en al jouw lijden zal verdwenen zijn, net als een wind die het schuim van de golven opzij duwt, zodat de helderheid van de oceaan daaronder voor jou zichtbaar wordt.

Doorheen jouw wezen zal jij letterlijk voelen dat er nooit een droom is geweest. Misschien dat er nog wat oude herinneringen overblijven en ergens zal je nog wel weten dat je een droom hebt gehad, of een gedachte waarin jij je voorstelde hoe het zou aanvoelen om anders te zijn dan wat God geschapen heeft. Maar het zal zulk een flauwe echo zijn dat het geen enkel spoor op jou zal achterlaten.

In je hart zal je zachtjes lachen dan, ongeacht de omstandigheden waarin jij je bevindt. Er zal een vrede over jou zijn van het topje van je tenen tot aan de kruin van je hoofd, en deze vrede zal voor jou uitgaan waarheen jij je ook wendt. Ze zal een kamer vullen nog voordat jij er met je lichaam binnenkomt en diegenen die er gevoelig voor zijn, zullen zich afvragen wie zich bij hen heeft komen voegen. Sommigen zullen zelfs zeggen: "Maar zie, ik denk dat de Christus met ons het avondmaal komt delen." En jij zal diegene zijn die ze bedoelen, want dat is Wat jij bent - De Christus voor altijd.

1: Het pad dat jou huiswaarts roept.

Het is nu. We beginnen eraan.

Geliefde vrienden, ik doe een stap naar voor om bij jou te komen op die plaats waar jij gelooft dat je op dit moment bent. Ik kom niet voor mezelf, maar voor jou. Ik kom niet om jou te onderrichten, maar om van je te houden, totdat je vanuit de diepte van je eigen wezen beslist om elke illusie die jij over jezelf bent gaan geloven opzij te zetten en jij je alleen nog de Waarheid herinnert, die Waarheid die als enige ook echt waar is.

Want inderdaad, in de herinnering van die Waarheid is er een overstijging van alles wat beperktheid kent. Er is een overstijging van alles wat komt en gaat, van wat geboren wordt en weer sterft. Er blijft enkel het Christusbewustzijn over, zoals een flits van Goddelijk Licht, zoals een zonnestraal vanuit de zon waarin ieder van ons verblijft in perfecte verbinding, in perfecte uitwisseling en in perfecte communicatie met elkaar.

Het grote geheim is dat *dit* de hoedanigheid van jouw werkelijkheid *is*. In ieder van jouw momenten, in alle vroegere, huidige en komende tijden, ben je, was je, en zal je altijd zijn, in perfecte gemeenschap met de ganse schepping. Dit is zo, gezien alle dingen alleen maar een tijdelijke wijziging zijn van die ene basisenergie die ik verkoos 'het Christusbewustzijn' te noemen, de vrucht van de Vader.

Geliefde vrienden, ik kom naar die plaats waar jij verkiest te zijn. En als je ervoor zou kiezen om dat plekje in jouw hart en in jouw bewustzijn te openen waarin je direct met mij kunt communiceren, dan zal ik jou daar evengoed ontmoeten.

Als startpunt is het zeer belangrijk om dit ene simpele feit goed in overweging te nemen: *jouw ervaring is altijd het gevolg van waar jij verkiest je aandacht of je bewustzijn op te richten*. Dit bewustzijn zelf is onbegrensd en omarmt de ontelbare dimensies van de schepping. Jij verblijft letterlijk in 'datgene wat alles omarmt', in alle opzichten en op ieder moment. In werkelijkheid ken jij geen afgescheiden bestaan, geen geboorte of dood, geen winst of verlies.

Terwijl je jouw aandacht op het lezen van deze woorden richt, herken dan eens hoe jij als een oneindig wezen ervoor koos om deel te nemen aan deze vorm van ervaring. Je zult woorden lezen die voor ieder van jullie een bepaalde betekenis dragen. En ieder van jullie zal deze betekenis kleuren in overeenstemming met de waarnemingen waaraan je in de loop van de tijd waarde bent gaan hechten.

Betekent dit dat sommige onder jullie verder staan dan anderen? In werkelijkheid zijn jullie allemaal gelijk. Ieder van jullie kiest vanuit zijn eigen oneindige vrijheid om bepaalde trillingsfrequenties naar zich toe te trekken, bepaalde vormen of een kwaliteit van ervaring. In deze vrijheid verblijf je altijd, reeds lang voordat deze wereld zijn oorsprong kende en ook nog lang nadat hij tot een eind zal zijn gekomen.

In geen enkel moment kan jij het slachtoffer zijn van datgene wat je ziet, en er bevindt zich helemaal niets buiten jou. Al wat je ervaart heb je rechtstreeks en vrijwillig naar je

toegetrokken. En als je op dit moment denkt: “ik hou helemaal niet van wat ik naar me toegetrokken heb”, dan is dat helemaal in orde. Je hebt dan immers de ervaring naar je toegetrokken om in oordeel te zijn naar jezelf. Kijk er alleen maar naar met de verwondering van een kind, zie hoe het voelt en vraag jezelf af: “Is dit een energie waarin ik verder wil, of zal ik iets anders kiezen?”

Want tenslotte, wanneer alle mogelijke keuzes binnen de droom van afscheiding geleefd en geproefd zijn, gevoeld en volledig gekend zijn, dan treedt uiteindelijk de rustige en kalme stem van Spirit, Geest naar voor om doorheen de ziel te spreken, om jou in te fluisteren over die éne Waarheid, die éne Werkelijkheid, die éne Liefde, die éne Vrede en die éne Gelukzaligheid die constant en nooit onderbroken is.

Vervolgens begint de ziel zich weg te keren van deze gemaakte wereld. Zij begint haar aandacht terug te trekken van de gehechtheid aan alle dingen die ze naar zichzelf had toegetrokken. Ze begint haar gevoel te overstijgen van identificatie met deze vibraties waarvan het oorspronkelijk slechts de bedoeling was om ermee te spelen, maar die daarna zeer ernstig werden genomen. Het is deze serieuzeheid van het bewustzijn die uiteindelijk het ego gecreëerd heeft. En het is de zeer ernstige serieuzeheid die de vibraties van wat je eigenlijk niet meer zou kiezen in het veld van jouw wezen houdt, in het veld van jouw ziel.

Wanneer jij als de ziel - die Godsvonk met zijn specifieke eigenheid - begint te kiezen om de aandacht en de waarde die je aan alle dingen gegeven hebt terug te trekken, dan begin je meer en meer ‘minder en minder’ te worden. Je doet dit door de aard van je bewustzijn te vereenvoudigen, door je te realiseren dat jij je kan overgeven aan iets dat groter is dan jou, en door in te gaan op die malle gedachte om het onzichtbare toch te vertrouwen.

Terwijl je minder en minder wordt van wat je dacht dat je was, word je aan de andere kant meer en meer van wat jouw Vader voor jou had voorbestemd - de gedachte van perfecte Liefde in vorm, een eenvoudig voertuig waar de Liefde van Geest doorheen kan schijnen. Jouw enige taak wordt dan het reinigen van je ramen, het opblinken van je vloer en het wieden van je tuin, zodat het Licht ongehinderd kan stromen over de wereld.

Jij zult niet langer de behoefte voelen om de waarnemingen waarmee jij je binnen de illusie had geïdentificeerd, te verdedigen. Je zal met zekerheid weten wanneer je deze staat van ontwaken bereikt hebt. Want jij zal in staat zijn om naar alle zelfgemaakte dingen te kijken, alle reacties die je ooit in je bewustzijn had, alle waarnemingen, alle oordelen, alle verlangens die je ooit voor iemand of iets hebt gehad. En wanneer ze opkomen in je bewustzijn zullen ze jouw vrede niet meer verstoren. Dan zal je glimlachen. Je zal vaststellen dat in jou zowel alle kwaadaardigheid als alle heiligheid zijn opgekomen. Je bent heilige en zondaar geweest. En jouw geluk of jouw ongeluk was alleen maar een effect van datgene waar jij je aandacht op richtte.

Inderdaad geliefde vriend, ik treed nu naar voor om jou te ontmoeten waar jij je ook bevindt, omdat ik ervoor koos om de oneindige kracht van bewustzijn, mij geschonken door de Vader - net zoals die ook aan jou geschonken is - te gebruiken om te gaan ontdekken hoe vreugdevol het wel is wanneer de geest enkel en alleen gefocust is op het kijken vanuit, en het kijken naar het Christusbewustzijn. Voor dit doel heb ik het

ganse spectrum aan ervaringen naar me toegeroepen - ook toen ik op jullie Aarde als een man rondwandelde - om mezelf uit te dagen, om mezelf te testen, om mezelf te sterken en boven alle ervaringen uit te stijgen die me nog zouden weerhouden van de herinnering wie ik werkelijk ben.

Trouwens, mijn kruisiging was eenvoudigweg de climax van mijn eigen directe keuze om uitgedaagd te worden door de gebeurtenissen van ruimte en tijd, zodat in mezelf het vermogen kon toenemen om enkel en alleen vanuit en naar de perfecte zuiverheid van de Christusgeest te kijken.

Het punt dat ik hier met jou wil maken, is dat in ieder moment datgene wat je aan het ervaren bent in jouw koninkrijk van emoties en bewustzijn, en - in mindere mate - de effecten daarvan in het lichaam, er enkel en alleen maar zijn omdat jij - vanuit jouw onbeperkte vrijheid - deze ervaring geselecteerd hebt om je aandacht kunnen op te richten, zodat je inderdaad zou gaan voelen wat de effecten ervan zijn.

De waanzin komt niet door het feit dat je gekozen hebt iets te ervaren dat anders is dan het Bewustzijn van Christus. De waanzin die jij als jouw pijn, jouw lijden, jouw zoeken en jouw drama's ervaart, komt alleen van de verkeerde keuze om je te identificeren met dat wat opkomt in het veld van je bewustzijn. Daardoor verlies je het zien van onschuld. Want alle gebeurtenissen zijn immers perfect neutraal en jij bent vrij om ze waar te nemen op om het even welke manier die jij dat verkiest.

Wanneer een kind geboren wordt - en velen onder jullie die moeder zijn weten dit - dan kan je zulk een diepe vreugde ervaren dat je ze niet eens onder woorden kunt brengen. Net op dezelfde manier kan je angst en contractie voelen bij de gedachte om verantwoordelijkheid te dragen voor een kind. Wanneer een geliefde komt te overlijden en je ervaart verdriet en pijn, wees dan maar zeker dat dit komt doordat jij ervoor koos jouw bewustzijn helemaal ineen te laten krimpen. Op dat moment is het verlies van een bezielde lichaam het enige wat je nog kan zien en daardoor overtuig jij jezelf dat je abrupt gescheiden werd van jouw geliefde.

Ik spreek uit ervaring dat afscheiding een illusie is. Wanneer de dood zich toont in jouw bewustzijnsveld dan heb jij in dat ogenblik nog altijd die kracht van keuze in jou om te herkennen dat er inderdaad iets veranderd is, en om je aandacht te verschuiven naar een andere denkcirkel, een denkcirkel die het lichaam nooit zal kunnen bevatten. Een denkcirkel waarin je waarneemt, luistert en communiceert met die fonkel van goddelijk licht - de ziel - die het idee lijkt opgegeven te hebben om een fysieke vorm geanimeerd te houden. Deze verschuiving van denken is primordiaal. In feite is het de allereerste stap die je kan zetten op 'de weg van het Hart'.

De eerste stap in het ontwaken.

De eerste stap in het ontwaken bestaat eruit dat je het axioma van waarheid in jouw bewustzijn toelaat:

Niets wat je ervaart wordt veroorzaakt door iets buiten jou.
Jij ervaart alleen de effecten van je eigen keuze.

Gedurende het eerste deel van deze cursus zullen we les per les bouwen op wat ik verkies te noemen 'de weg van het Hart'. Het is de weg die onbekend is voor de wereld. Het is zelfs een weg die onbekend is voor velen die zich spirituele leraars noemen. Want het is niet de weg om blijven een beroep te doen op, of om afhankelijk te worden van magische middelen.

Het is veeleer het pad dat in jou de beslissing laat groeien om je aandacht naar je eigen bewustzijn te brengen, naar je eigen gedrag, naar datgene wat van moment tot moment waar en werkelijk is voor jou. Om het te bestuderen, te overwegen en te voelen; om het Licht van Geest er doorheen te laten ademen en om het bewustzijn voortdurend te trainen, zodat het verantwoordelijkheid gaat nemen voor ieder moment van beleving.

Waarom is dit allemaal nodig? Omdat er zonder dit geen vrede kan zijn. Zonder dit kan je de valse identificaties die je gekozen hebt niet overstijgen. Je moet naar het punt komen waarop je tegen jezelf zegt: "ik heb dit mezelf aangedaan. Ik heb het gedaan. Ik moet het laten corrigeren. Niemand is de schuldige. De wereld is onschuldig."

In de lessen die volgen zullen we jou dan ook steeds dieper en op steeds fijner manieren meedelen wat 'de weg van het Hart' inhoudt. Want het was inderdaad ook die weg die aan mij werd onderwezen. Het is die weg die de omkering teweeg brengt van elke gedachte die je ooit over iemand of over iets hebt gehad. Het is die weg, alleen deze, die jou toestaat om opnieuw door het oog van de naald te kruipen en tot rust te komen in de perfecte vrede waaruit je bent voortgekomen.

'De weg van het Hart' is niet de weg van het intellect. Want inderdaad, dat aspect van het bewustzijn werd nooit ontworpen om jouw meester te worden. Het werd ontworpen om de nederige en - excuseer mij de uitdrukking - zeer domme dienaar van het ontwaakte hart te worden.

Het hart is dat wat alle dingen voelt, alle dingen omarmt, alle dingen vertrouwt en alle dingen toestaat. Het hart is dat waar de ziel eeuwig in rust. Het hart is dat wat voorbij ruimte en tijd ligt en is die sprankel van licht in het Bewustzijn van God die de Christus wordt genoemd. Alleen hier zal je de vrede vinden waar je naar op zoek bent.

Je zal ontdekken dat het pad van ontwaken niet het pad van vermijden of ontwijken is, maar een pad van waarheidsgetrouwheid. Het is niet een pad van verwezenlijking en trots, maar een pad dat het bewustzijn bevrijdt van iedere hoop en iedere wens om speciaal te zijn - om jezelf te zien alsof je vooruitgang hebt gemaakt - zodat je met de vuist op de borst kunt kloppen en je vervolgens jouw lange pauwenveren kunt uitspreiden. Het gaat om het overstijgen van de hoop om nog op enige manier Gods aandacht te krijgen, opdat Hij naar jou zou kijken en tegen jou zou zeggen: "Oooh,... jij bent zo'n goed mens geweest! Jazeker, jij mag nu bij Mij het koninkrijk binnen."

Het is een weg waarin je uiteindelijk de bereidheid en de kunst zult ontwikkelen - wat jouw huidige ervaring of staat van ontwaken ook moge zijn - om met iedere adem die je ademt terug te keren naar de eenvoud van het 'niet-denken' en het 'niet-weten'. Het is een manier van leven waarin alle dingen en gebeurtenissen een onderdeel van jouw meditatie en gebed worden, totdat de waarheid die altijd waar is weer in jou is hersteld.

Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede.
Want uit mezelf doe ik niets.
Maar het is de Vader die alle dingen doorheen mij doet.

Stel je dan 'een staat van zijn' voor waarbij je doorheen deze wereld wandelt, klaarblijkelijk er nog steeds hetzelfde uitziend als al de anderen en toch met een openheid vanbinnen. Je bent leeg binnenin. In werkelijkheid verlang je niets, alhoewel je 'verlangen' wel toestaat om doorheen jou te bewegen. Maar je herkent dit verlangen als de stem van de Vader die jouw persoonlijkheid en jouw emoties leiding geeft en zo het lichaam naar juist die plaatsen, die gebeurtenissen, die mensen en die ervaringen leidt doorheen dewelke het tapijt van de verzoening - van de vereniging - geweven wordt. De verzoening die alle kinderen van God opnieuw huiswaarts roept.

Je vertrouwt volledig op die leiding, om het even of er jou nu gevraagd wordt om voor tienduizend mensen een speech te geven of je wordt uitgenodigd om aan een vriend de waarheid over je gevoelens te vertellen, of er wordt jou gevraagd om de straat te vegen en zonder een cent op zak je leven te leiden. Want het bewustzijn dat waarlijk vertrouwt op de Bron van zijn schepping staat alle dingen toe, vertrouwt alle dingen, omarmt alle dingen en overstijgt ook al die dingen.

Wanneer jij frustratie of angst voelt, wees er dan maar zeker van dat dit komt doordat jij beslist hebt de Waarheid niet te vertrouwen. En de Waarheid is alleen maar dit:

Alleen het plan dat God voor jouw verlossing heeft, zal werken.

De manier waarop jij het zou doen, moet wel falen. Want jouw weg begint altijd met de illusie en het waanzinnige idee dat je een afgescheiden wezen bent, buiten het Bewustzijn van God, en dat je daardoor je eigen koers moet varen. Waarom zou je beslissen dat jij weet hoe je vrede kan creëren als je zelf ziek, ongemakkelijk en niet in vrede bent. Het vereist een grote nederigheid om de eerste stap van het pad te aanvaarden:

Ik heb dit allemaal gedaan. Ik moet het nu ook ongedaan maken.
Maar ik heb geen enkel idee hoe ik dit allemaal heb gedaan.
Om die reden kan ik mezelf beter overgeven aan iets anders.

Ik geef jou deze gedachte ter overweging en ik zou je willen vragen om er goed over na te denken. Wat als het leven dat je nu leidt en daarmee elke ervaring tot in het kleinste detail, sinds het moment dat je besliste: "Ik moet hieruit ontwaken", uit de directe Bron van jouw Vader kwam? Want Hij weet immers wat nodig is om jouw bewustzijn te ontwarren en je zo toe te staan te ontwaken. Wat als de dingen waar je nu heftig verzet tegen hebt nu net de stapstenen zijn die je nodig hebt om naar huis te gaan? Wat als je tijdens het bewandelen van dit pad een maturiteit zou ontwikkelen die uiteindelijk alle dingen gewoon toestaat te zijn wat ze zijn?

Als het nodig was om de straat te vegen dan zou je eens diep ademhalen en zeggen: "Vader, jij weet de weg naar huis", en je zou beginnen vegen. En onmiddellijk komt de gedachte tevoorschijn: "Ooh God, ik zal niet herkend worden. Ik zal niet boven de anderen uitkomen. De mensen zullen helemaal niet denken dat ik speciaal ben als ik alleen maar een straatveger ben". En dan zie je het: "Aha, geen wonder dat mijn Vader

wil dat ik dit doe. Ik moet dit even naar boven halen zodat ik er kan naar kijken. Ik moet mijn identificatie hiermee loslaten en leren dat ik de aanwezigheid van Liefde ben, zelfs in het vegen van de straat.” In alle oprechtheid vertel ik jou dat de minste onder jullie - volgens jullie waarneming dan - reeds de gelijke is van de grootste. En er is niemand onder jullie die minder is dan ik.

‘De weg van het Hart’ begint met het accepteren dat je uit jezelf niets kan doen. Want alles wat jij voor jezelf klaargestoomd hebt, is de schepping van een ganse resem drama’s die nergens anders verschijnen dan in het veld van jouw eigen bewustzijn. Ze zijn als hersenschimmen, als dromen. In werkelijkheid is er geen enkel verschil tussen wat jij noemt jouw ‘wakker zijn’ - waarin jij de directeur van je leven bent - en de dromen die je ervaart in je slaaptoestand. Ze zijn beiden net hetzelfde.

Ik wil jou graag naar vrede leiden, zelfs die vrede die voor altijd het verstand en het begrip van de wereld overstijgt. Ik verlang ernaar - omdat mijn Vader het verlangt doorheen mij - om jou volledig daar te brengen waar ik ben, zodat je zou ontdekken dat iemand de weg al is voorgedaan. En als je wat naderbij komt, zal je zeggen: “Haha, het is mijn Zelf. Ik ben er altijd al geweest, maar ik was het vergeten.”

Op het eind van iedere tocht, op het eind van alle zuivering in de Geest - en inderdaad, zuivering is nog steeds noodzakelijk - zal je ontdekken dat ontwaken betekent dat je helemaal nergens naartoe bent geweest. Het betekent dat je aangekomen bent bij een thuishaven die je nooit verlaten had.

Ontwaken is enkel herinnering. Maar het is geen herinnering van het intellect. Het is geen idee zoals jij ideeën begrijpt. Het is een idee dat trilt doorheen het ganse veld van jouw wezen, zodat zelfs de cellen van het lichaam ontwaken - terwijl het lichaam gewoon samengesteld blijft zoals het nu is - en zich ontspannen in die Waarheid die altijd waar is.

Indien je een tuinier was, zou je dan niet de kunst ontwikkelen om je tuin te wieden? Zou je er dan niet de nodige aandacht aan geven dat de grond de juiste vochtigheid heeft? Zou je dan niet nauwlettend de wolken aan de horizon in het oog houden, of de hitte van de dag? Zou je dan niet de kleine plantjes gaan afdekken wanneer ze bescherming nodig hebben, terwijl ze tot hun volle kracht aan het opgroeien zijn? En als diegenen die in jouw tuin kwamen je tuin niet zouden respecteren, zou je hen dan niet vragen om weg te gaan, of een tijdelijk hek bouwen totdat de tuin op zichzelf sterk genoeg is, totdat hij openbarst van de vruchten, zodat je ze zelfs kan uitdelen aan zij die jouw tuin niet eens wisten te respecteren?

Wees daarom een wijze tuinman. Ontwikkel een diepe liefde en respect voor jezelf, want jij bent niet hier om de wereld te ‘repareren’. Jij bent niet hier om jouw broeder of zuster te ‘corrigeren’. Het is alleen Liefde die geneest. En totdat jij jezelf niet volledig hebt liefgehad, door je geest te zuiveren van iedere dwalende gedachte die je nog hebt - totdat jij jezelf hebt liefgehad - zal je in waarheid niet iemand anders of iets anders kunnen liefhebben. Behalve dan in die heel korte momenten wanneer jouw wachtpost voor eventjes onbemand is, en de Liefde van God zo snel doorheen jou schijnt dat je niet eens begrijpt wat er gebeurt. Een wijze tuinman verwerft een staat van bewustzijn waarin de Liefde van God onbelemmerd kan stromen.

Geliefde vrienden, diegenen onder jullie die ervoor kozen de oproep te horen om dit pad te bewandelen samen met deze familie; degenen die vol toewijding kiezen de Schepper te vertrouwen die reeds een pad voor jou heeft uitgestippeld dat jou naar huis kan leiden, zij zullen inderdaad thuiskomen. Maar engagement betekent ook dat je niet zomaar uit de kamer wegglipt wanneer het geschreeuw begint. Het geschreeuw waarover we hier spreken is het geschreeuw binnenin je eigen bewustzijn, in je eigen lichaam, in je eigen emoties.

Het betekent dat je veel van jezelf gaat houden door precies bij die dingen even bij te blijven en er volledig eerlijk over te zijn, en dat jij jezelf gaat liefhebben voor het feit dat je ooit de kracht en de moed hebt gehad om zulk een dwaze waarnemingen over jezelf en de wereld te maken.

‘De weg van het Hart’ is het laatste pad dat een ziel kan bewandelen. Er zijn vele fasen in het ontwaken. Er zijn vele paden die gevolgd kunnen worden. Maar uiteindelijk ‘leiden alle wegen naar Rome’, zoals ze zeggen. Tenslotte moet iedere ziel zijn weg vinden in ‘de weg van het Hart’. Iedere ziel moet terugkeren naar de waarheid dat het tijd is om volledige verantwoordelijkheid te nemen; dat het tijd is om eens eerlijk naar die diepe en voor eeuwig in zichzelf circulerende duisternis te kijken van wat ik het ‘ego’ heb genoemd, hetgeen niets meer of minder is dan de beerput van ontkenning. Het is dat waar Licht ontbreekt.

Begin dan met er opnieuw Licht naartoe te brengen door gewoon je eigen gedachten, je eigen gedrag, en je eigen reacties te observeren, met een gevoel van verwondering, met een gevoel van onschuld en met een gevoel van kinderlijke eenvoud.

Stond er immers niet geschreven dat je als een klein kind moest worden om opnieuw het Koninkrijk te betreden? Een klein kind kijkt met verwondering naar alles wat in zijn gezichtsveld komt en zegt: “hé, hoe zit het hiermee?” Kan jij je inbeelden dat je naar de diepste en de donkerste delen van jouw schaduw kijkt, van al jouw ontkenningen, en je dan zegt: “Kom vertel me, hoe zit het hiermee?” Herinner je dat alles neutraal is, en al wat opkomt in jouw bewustzijn heeft geen enkel effect op de waarheid van jouw werkelijkheid.

‘De weg van het Hart’ is het pad dat in jou de beslissing sterker maakt om geïdentificeerd te zijn met het Licht dat alle duisternis wegschijnt. Niet door er tegen te vechten, maar door het te herkennen, het te omarmen als je eigen creatie en dan simpelweg opnieuw te kiezen. ‘De weg van het Hart’ is de weg die ik onderwijs. Nu beginnen we samen aan een zeer diepgaande en op slechts één onderwerp gerichte studie, zodat deze weg zich mag verankeren in jouw heilige bewustzijn.

‘De weg van het Hart’ roept jou huiswaarts.

Denk eraan dat de Waarheid altijd waar is. Wordt het dan geen tijd, geliefde vrienden, om werkelijk eigenaar te worden van jouw enige realiteit? ‘De weg van het Hart’ kent het woord ‘vermijden’ niet. Hij weet niets over ontgoocheling, manipulatie of controle. Hij kent geen schuld, al ziet hij al die dingen nog wel als echo’s van oude patronen die hij nu ontgroeid is. Hij leert ernaar te kijken en ze te herkennen als waren het bepaalde wolkenformaties die in het luchtruim voorbijrijven. En vervolgens leert hij om de

aandacht van de denkgeest te verschuiven zodat een nieuwe keuze kan worden gemaakt.

‘De weg van het Hart’ is de weg die jou huiswaarts roept. En de roep komt uit dat diepe deel van jouw ziel, dat nog steeds zoals Geest is, die als Christus verblijft in het Heilige Bewustzijn van God. Vertrouw er dan op dat jij een zonnestraal van de zon bent. Vertrouw niet op de waarnemingen die je hebt opgebouwd in dwaling. Jij bent niet alleen op de weg die je bewandelt en je weg is niet zonder al je broeders en je zusters. Onze familie kent immers geen afscheiding. Want eens deze roep tot ontwaken, die doorheen gans onze familie weergalmt, wordt herkend en erkend, ook indien sommige lichamen er op dit moment nog niet voor kiezen om te communiceren, wees jij er in alle geval maar zeker van dat de communicatie altijd blijft en dat er geen enkele manier is waarop ze kan worden ontlopen.

We beginnen nu met ‘de weg van het Hart’. Het is tijd om in de bereidheid van toewijding te stappen om iedere storende gedachte te genezen die zich nog als een barrière opwerpt voor de aanwezigheid van Liefde, en die nog steeds stiekem in jou verborgen blijft, in dat deel van jouw bewustzijn dat ervoor strijdt om los van God te bestaan. Het is nu ook tijd om jou te herinneren dat je werkelijk Licht bent, Licht dat nu liefdevol schijnt over ieder aspect van de duisternis die jij gekend hebt.

Tijdens het verloop van deze cursus zal je leren ‘handje schudden met de duivel’ en vervolgens met hem een dansje doen, en je zal daarna zijn gezicht als het jouwe weten te herkennen. Wanneer je immers kan dansen met de duisternis die je gecreëerd hebt, dan wordt die duisternis getransformeerd in een engel. En weet dat licht zich graag omgeeft met Licht.

We zullen jou bepaalde meditaties en energetische toepassingen meegeven om in jou een kwaliteit te ontwikkelen die jou zal toestaan de energieën te herkennen die jou niet langer dienen. Deze toepassingen zullen op een zodanige manier gegeven worden dat al wat je over die energieën denkt te weten, overstegen wordt, zodat je meer en meer op je voelende natuur begint te vertrouwen en niet meer op je intellect.

Jouw verstand weet helemaal niets, behalve dan al die triviale dingen die je er zelf ingepropt hebt, net als vuilnis in een vuilniszak. Het verstand kan jou nooit de genezing van het hart brengen die de verzoening is. Het kan echter wel gebruikt worden om te argumenteren tégen al die dwaze waarnemingen die je nu zo gewoon bent, zodat je er uiteindelijk toe komt te gaan inzien dat je veel beter af bent met het opgeven van de dwingende gewoonte om van jouw verstand jouw god te maken.

Daarom vrienden,... dans, wees vreugdevol en speel veel. Laat deze lessen alles in jou naar boven brengen dat het Bewustzijn van Christus onwaardig is - iedere gedachte aan gebrek, ieder gevoel van onwaardigheid en elke angst. Laat ze allemaal naar boven komen, kijk ernaar, omarm ze en transformeer ze door jouw eigen liefde voor het Zelf en door jouw eerlijkheid van kijken. Accepteer waar je nu bent en doe je niet anders voor dan je bent. Want de slimsten zijn altijd het nederigst.

Wees daarom in vrede, geliefde vrienden, wat er ook moge zijn. Want wij die ‘in een niet lichamelijke staat’ verkeren, verheugen ons om bij elk van jullie aan te sluiten die er voor kiest zich door dit pad te laten helpen.

Ik zou jou willen vragen om nu een ogenblik je ogen te sluiten. Adem eens diep in het lichaam en laat dan de adem weer los. Terwijl de adem zo je lichaam uitstroomt, hou dan de gedachte even vast dat niets van alle dingen die op dit moment jouw vrede en jouw geluk op een armlengte afstand houden, het waard zijn om nog langer vast te houden. Word toegewijd - volledig toegewijd - aan de ervaring van geluk, zelfs al was je hiervoor totaal toegewijd aan ongelukkig zijn, aan beperking en aan gebrek. Geef jouw Schepper volledige toestemming om de kelder eens goed schoon te veegen. Er bevindt zich daar echt helemaal niets dat het waard is om nog te verdedigen of nog te beschermen.

Het moment zal komen dat je de perfecte vrede kent van 'niet-denken', van 'niet-weten'. Jij zal weten wat het betekent om bevrijd te zijn van tijd en jij zal weten wat het betekent om gerustgesteld te worden door dat wat eeuwig is. Denk nooit, maar dan ook nooit, dat je alleen bent. Het is onzin dat jij zou denken dat ik niet bij je ben. Jij hebt gevraagd. Ik heb geantwoord. Wij staan altijd in verbinding. Dat is zoals het is. En zo zal het ook blijven tot aan het eind van alle illusies.

Vrede is altijd met jou. Amen.

2: Jij creëert je eigen ervaring.

Het is met grote vreugde dat ik een stap naar voor doe om bij jou te zijn. Het is volledig waar dat ik heel dikwijls bij velen onder jullie kom. Maar omwille van al wat je in jouw wereld aangeleerd kreeg, heb jij dikwijls geloofd dat ik een verzinsel van jouw inbeelding was. Want jij gelooft dat de stem die zich stilletjes tussen al jouw eigen gedachten nestelt, alleen maar een illusie is. Maar ik zeg jou dat ik heel vaak naar velen onder jullie kom.

Ik kom niet als enige, en niet om zomaar mijn eigen ik-je te 'commune-ik-eren' met jou. In werkelijkheid zijn er een groot aantal vrienden die samen met mij een vortex, een cirkel van energie creëren. Zelfs nu, terwijl jij deze woorden aan het lezen bent, komen wij in jouw dimensie om deze toon gezamenlijk neer te zetten. En neem gerust van mij aan, er zijn vele vrienden, onzichtbaar voor het menselijke oog, die thans een stap naar voor doen om aan deze communicatie bij te dragen en ze daadwerkelijk te ondersteunen.

Waarom is dit belangrijk? Jij als ziel, als een goddelijke vonk van bewustzijn, kiest in ieder moment van jouw ervaring welbewust om vormen van communicatie tot stand te brengen.

Wat jij waarneemt wordt altijd gecommuniceerd.

Je doet het met de kleren die je aantrekt. Je doet het met jouw gebaren en met het geluid van jouw stem. Je doet het met de cultuur en de tijdsgeest waarin je geïncarneerd bent. Jij bent voortdurend en uitsluitend vormen aan het creëren via dewelke je met anderen communiceert.

Communicatie is de poging om in gemeenschap te zijn met de schepping. Dat wat je verkiest waar te nemen, wat je gelooft en wat je voor jezelf als waar aanvaardt, zal doorheen jou uitgestraald worden, doorheen al jouw communicatiemiddelen, waaronder zich natuurlijk ook het lichaam bevindt. Je doet dat om de waarneming waarin jij gelooft over te dragen op anderen, zodat ze jou zouden kennen en zouden weten aan welke stem jij toegewijd bent.

Ik heb al dikwijls gezegd dat het lichaam een onderwijs- en leermiddel is en alle vormen van communicatie beïnvloeden het proces van onderwijzen en leren. Wanneer je 's morgens wakker wordt dan zal je handelen naar de eerste gedachte die zich op dat moment in je denkkeest weet te nestelen. Je zal je misschien eens goed uitrekken. Misschien zal je lachen of eens stevig je wenkbrauwen fronsen. Misschien ben je wel vervuld van vrede of misschien voel je alleen maar het ganse gewicht van de wereld op je schouders. Deze dingen zijn bij jou aanwezig, niet omdat jij ze buiten jou hebt waargenomen, maar omdat jij ze toegelaten hebt in de diepte van je eigen bewustzijn. Dat bewustzijn is nog altijd puur en onbezoedeld en straalt voor altijd voorbij alle grenzen die je maar bedenken kan.

Terwijl deze gedachte zich in jouw denkkeest komt nestelen begin je letterlijk het communicatiemiddel dat 'lichaam' noemt, te hervormen. Je hervormt het tot iets wat de boodschap draagt van datgene wat zich in jouw denkkeest is komen nestelen, daar uitdrukking aan geeft en het reflecteert. Herinner jou alsjeblieft, dat het bewustzijn niet daar is waar zich het lichaam bevindt. Het verblijft niet in het lichaam, maar het lichaam verblijft wel in het veld van jouw bewustzijn.

Communicatie is schepping. Deze twee zijn identiek. Indien jij dus het goede wil scheppen, vraag je dan alleen maar dit af:

Waarom is mijn communicatie toegewijd?
 Wat wil ik doorheen mijn handelingen tot uiting brengen?
 Welke boodschap wil ik doorheen mijn creaties aan anderen overbrengen?
 Want wat ik wil overbrengen, toont aan de wereld
 wat ik over mezelf geloof.

Daarom is het heel wijs, geliefde vrienden, nu we onze aandacht vestigen op 'de weg van het Hart', nu we hem verfijnen, nu we er ons in verdiepen en er meer maturiteit in leggen, dat we beginnen bij het begin. Het begin van dit pad is eenvoudig dit: Jij bent zoals God jou geschapen heeft. Jij bent een oneindig veld van bewustzijn. Jouw gewaarzijn dat je bestaat, is niets meer dan een feedback-lus of een feedback-mechanisme om de effecten waar te nemen van de keuzes die jij maakt in de zeer diepe diepte van jouw bewustzijn, dat bewustzijn dat nog steeds in goede orde verblijft in lijn met het Godsbewustzijn.

In ieder moment van jouw bestaan, waarvan ook de incarnatie in een lichaam deel uitmaakt, sta jij letterlijk en volledig vrijwillig toe - alhoewel dit voor de lichaamsdenkkeest onbewust kan gebeuren - dat jij een trilling van gedachte of een trilling van schepping voortbrengt. Je wilt deze 'commune-ik-eren' naar de wereld toe, in een poging om gemeenschap te ervaren met alles wat leeft - met een vriend, met een ouder, met een kind, met een geliefde, zelfs met de Aarde of met de wolken die in de lucht voorbijrijden.

Elk gebaar, iedere gedachte, de manier waarop het lichaam ademt, al deze dingen gebeuren onophoudelijk en communiceren of onthullen steeds het effect van hetgeen jij toegestaan hebt dat zich in jouw bewustzijn nestelt.

Begrijp het volgende heel goed: 'de weg van het Hart' vereist dat jij jezelf toestaat te gaan rusten in de eenvoud van deze waarheid:

Ik ben zuiver Geest, onbezoedeld en door niets of niemand anders beïnvloed.
 Aan mij is alle kracht gegeven om te kiezen en daardoor mijn ervaring te creëren,
 precies zoals *Ik* ze hebben wil.

Niet echt de 'ik' die het ego-gedeelte van het bewustzijn uitmaakt, want dat is alleen maar een van jouw creaties die ergens langs het parcours is ontstaan. Het is een zeer, zeer klein gedeelte van het bewustzijn. We spreken nu echter over die 'Ik' van jou, die zuiver Geest is en die weet dat het bestaat alhoewel deze het moment van zijn eigen schepping niet kent. Jij bent zuiver Geest. Weet daarom:

Ik ben alleen maar dit. En in elk moment, ongeacht wat ik denk waar te nemen en ongeacht de gevoelens die in mijn gewaarzijn opduiken, ben ik, en ik alleen, honderd procent verantwoordelijk voor ze. Ze werden door niemand anders veroorzaakt. Er is geen grote kracht in het universum die deze waarneming in mijn denkgeest liet verschijnen. Ik heb ze gewoon zelf uitgekozen.

Net zoals je naar de kruidenier zou gaan om daar uit te kiezen wat je vanavond voor het avondeten wilt. Om daarna naar huis te gaan en te genieten van je creatie. Precies op dezelfde manier kies jij elke ervaring zelf uit. Iedere keer wanneer je een waarneming kiest, geef je die onderdak in jouw denkgeest. Vervolgens drukt deze waarneming zich doorheen het lichaam uit, doorheen de omgeving die jij rondom jezelf creëert en doorheen de vrienden die jij in jouw bewustzijn roept. Ieder aspect van het leven dat jij leidt, is een symbool van wat je verkoos te ervaren en zodoende wil meedelen aan de schepping.

'De weg van het Hart' begint met het aanvaarden van deze eenvoudige waarheid:

Ik ben zoals God mij geschapen heeft.
Gemaakt naar het Godsbeeld, ben ik een schepper voor eeuwig.

Wat wil jij dan dat jouw scheppingen communiceren? Waarom maak je de keuzes die jij nu maakt? Jullie kennen allemaal het gevoel dat jij je soms gedwongen voelt - en het ego wil heel graag dat je gelooft dat je gedwongen wordt - om bepaalde acties te ondernemen, om bepaalde gevoelens te hebben, om bepaalde keuzes te maken, om bepaalde waarnemingen te geloven, om bepaalde uitspraken te doen, allemaal omwille van iets dat zeker en vast buiten jou gelegen is. Dit is *nooit* waar. In *geen enkele* omstandigheid bestaat er iets in de schepping dat macht heeft om jou te dicteren welke keuze jij moet maken.

Vrede komt door in lijn te staan met het Bewustzijn van God.

Om deze reden moet het pad van ontwaken - 'de weg van het Hart' - beginnen met de beslissing om de Waarheid te omarmen die altijd waar is.

Ik ben de schepper van alles wat ik denk, zie en ervaar.
Ik ben altijd vrij. Niets raakt mij,
behalve de gedachten die ik verkoos te koesteren.
Niets houdt mij gevangen, behalve mijn eigen waarneming van gevangenschap.
Niets beperkt mij op enig niveau of in enige dimensie van ervaring,
behalve dat wat ik zelf verkozen heb.

'De weg van het Hart' omarmt alle dingen, vertrouwt alle dingen en tenslotte overstijgt hij ook alle dingen. Waarom? Omdat hij begint met volledige en totale verantwoordelijkheid te nemen voor alles wat er doorheen jou gekanaliseerd wordt. Jullie dienen allemaal als kanaal, vanaf het ogenblik dat je opstaat, tot het volgende ogenblik dat je opstaat. Zelfs gedurende jouw slaap kies jij wat er doorheen jouw bewustzijn vloeit.

Het doel dat we zoeken is nog nooit veranderd. Het is in werkelijkheid een reis zonder afstand. Het is slechts de terugkeer naar waar je altijd al bent, zodat je opnieuw kan beginnen scheppen, weloverwogen deze keer, helder en met de volledige kennis dat, wanneer je iets ervaart, het alleen maar is omdat jij er de bron van bent en voor geen enkele andere reden.

‘De weg van het Hart’ is niet een weg om machtiger te worden. Het is niet een weg waarin je uiteindelijk de wereld zult kunnen maken tot wat jij wilt dat hij is. Veeleer is het een pad waarop je leert om iedere waarneming, iedere gedachte die niet in lijn is met de Waarheid, te overstijgen en te laten wegwassen uit jouw bewustzijn. De gedachte van dood zit *niet* op de goede golflengte. De gedachte van angst zit *niet* op de goede golflengte. De gedachte van schuld zit *niet* op de goede golflengte.

De gedachte van eeuwig leven daarentegen, trilt *wel* op de goede golflengte. De gedachte van totale angstloosheid trilt *wel* op de goede golflengte. Net als de gedachte van Vrede op de goede golflengte trilt. Het werkelijk maken van onschuld trilt *ook* op de goede golflengte. De gedachten van vergeving en vreugde trillen *eveneens* op de goede golflengte, en weerspiegelen de Waarheid die altijd waar is.

Want hoewel er aan jou volledig vrije wil geschonken werd om te scheppen wat je maar zou willen, begint de ziel toch stilaan te leren dat hetgeen haar de hoogste vreugde, de hoogste vrede en de hoogste zaligheid brengt, juist dat is wat vanuit het Godsbewustzijn doorheen de ziel, doorheen het kanaal stroomt en tot uitdrukking komt in het veld van ervaring. Het is om die reden dat God wil dat jij gelukkig bent. En jouw geluk wordt gevonden door volmaakt in lijn te staan met enkel de stem voor God.

‘De weg van het Hart’ is het pad dat begint met een toewijding aan helen en ontwaken en dat gefundeerd is op het axioma dat we jou al eerder gegeven hebben:

Jij bent op ieder moment volledig vrij.
Alles wat ervaren wordt, is jouw eigen keuze
en op geen enkel moment is er een andere oorzaak geweest.

Het lijkt eenvoudig. En toch,... welke ziel heeft er geen weerstand gekend tegen dit idee? Wanneer je een taart bakt en die is goed gelukt, dan zal je zeggen “Ik heb dit gemaakt”. Maar wanneer je een taart bakt en het loopt verkeerd af, dan denk je “het moet de bloem geweest zijn of de temperatuur van de oven. Er moet zeker een of andere oorzaak zijn die ervoor zorgde dat deze creatie niet is zoals ik ze werkelijk verlangde.”

Het vraagt veel moed en veel vertrouwen om naar al jouw creaties met liefde en met de onschuld van een kind te kijken - je gedachten, je gevoelens, al wat zich manifesteert. Om bijvoorbeeld een tuin aan te planten en te moeten vaststellen dat alles verdort en sterft, en dan toch nog te lachen en zeggen: “Ik heb deze moestuin aangeplant. Ik, en ik alleen heb dit gedaan. Wel, ik krijg nu toch stilaan een beetje honger, ik kan dus maar beter naar de supermarkt gaan.”

Waarom is dit zo belangrijk? Omdat lang geleden, de ziel de waarneming in het leven riep dat ze anders was dan ze bestemd was te zijn. En de stem voor het ego kwam tevoorschijn in de tuin van het bewustzijn. Naarmate de ziel, dat diepste aspect van

bewustzijn dat jullie allemaal gekend hebben, zich begon te identificeren met een stem die anders was dan de stem voor God, heeft deze andere stem jou er uiteindelijk toe gebracht te geloven dat jouw scheppingen jouw waardigheid bepalen. Herken je dat gevoel?

Daardoor ontstaat het geloof dat jij in de kern van jouw wezen een mislukking moet zijn, gezien datgene wat je creëert niet aan jouw eigen standaard beantwoordt. Maar ik zeg jou nu, dat in werkelijkheid falen in de verste verte niet eens mogelijk is. Waarom is dat zo? Wel, wanneer jij een moestuin aanlegt en het zaad komt niet tot vrucht maar het verdort en sterft, dan is die ervaring een schepping en jij hebt die gemaakt. En gezien alle gebeurtenissen in ruimte en tijd - alles wat je ervaart - perfect neutraal zijn, bestaat falen in werkelijkheid helemaal niet.

Het enige falen dat kan vastgesteld worden, lijkt alleen maar in jouw eigen bewustzijn te gebeuren wanneer jij gelooft dat het niet aanvaardbaar is om jouw schepping met liefde en met onschuld te verwelkomen en ze tot de jouwe te maken. In plaats daarvan zou je er kunnen naar kijken, ze gewoon ervaren en erkennen dat jij perfect in veiligheid blijft wanneer je dit doet. Want het is alleen vanuit dit startpunt dat je de beslissing kan nemen, ofwel om op dezelfde manier verder te scheppen, ofwel om anders te gaan denken en de dingen op een andere manier te benaderen.

Hier zit hem de valstrik. Dit deel van het bewustzijn begon jou heel, heel lang geleden te onderwijzen welke creaties aanvaardbaar zijn en welke niet, of voor wat je verantwoordelijkheid kan nemen en waarvoor je juist verantwoordelijkheid af moet wijzen. En precies dat conflict creëert de illusie van afscheiding. Wanneer je dit tot in het extreme doortrekt, dan zie je hospitalen vol met figuren die in diepe depressie en paranoia verkeren en die het gevoel hebben binnenin hun menselijke bewustzijn dat ze van alles vervreemd en alleen op de wereld zijn.

Hulpeloosheid, uitzichtloosheid, wanhoop, kwaadheid en haat zijn allemaal symptomen van die fundamentele waan die is opgetreden in de diepte van de denkgeest. Die waan is er gekomen omdat er een heel lange geschiedenis is geweest van zich te bekwamen in het luisteren naar de verkeerde stem. De verkeerde stem is de stem van het ego. Die heeft jou geleerd om te oordelen, om te kiezen, om te gaan selecteren waarvoor je verantwoordelijk zal zijn. Hoe meer en hoe dieper jij in dit bewustzijn onderduikt, hoe moeilijker het lijkt om ooit nog hoop te krijgen op een kans om dat gevoel van afscheiding en conflict en het gemis aan vrede te overstijgen.

Hoevelen onder jullie hebben niet het gevoel gekend om 's avonds het hoofd op het kussen neer te leggen en niet te kunnen slapen omdat de dingen niet gaan zoals men ze had gewild? De reden waarom je niet kan slapen is omdat je in oordeel bent naar je eigen scheppingen toe.

Maar het is wel degelijk mogelijk om juist het omgekeerde aan te leren, en met perfecte onschuld naar *alle* dingen die in jouw veld van gewaarzijn komen, te kijken. Het is mogelijk om naar ieder gevoel met onschuld en verwondering te kijken, met een blik van nieuwsgierigheid, net alsof je aan het kijken bent naar de wolken die aan de hemel voorbij drijven. Kijk ernaar, bewonder het - de vorm, de kleur - en omarm het dan, in de wetenschap dat dit geenszins de zuiverheid van de hemel aantast waar het tijdelijk doorheen drijft.

Elk van jouw scheppingen is exact zoals dit. Ze komen op in het veld van tijd en ruimte, jij ervaart ze, en dan vervagen ze weer. Iedere pijn die jij ooit gekend hebt, is net als een wolk die in het veld van jouw gewaarzijn begon voorbij te drijven omdat jij de dingen op een bepaalde manier verkoos waar te nemen. Indien die pijn nu nog steeds in jou gevestigd is, dan is dat alleen omdat jij jezelf eraan vastgehaakt hebt. Jij volgde de stem van het ego die ervoor zorgde dat je ging geloven dat jij geïdentificeerd bent met dat gevoel, met die waarneming. En omdat je verkeerdelijk dacht dat jij het was, nam je aan dat wanneer je die pijn weer zou laten gaan, jij zelf zou verdwijnen, dat jij dan zou sterven.

De menselijke geest is dat veld binnen de schepping, binnen bewustzijn, dat geleerd heeft om zo geïdentificeerd te raken met oncomfortabele waarnemingen, ervaringen en gevoelens, dat het gelooft dat het zal sterven wanneer het die waarnemingen laat gaan. Vanuit ons perspectief, wanneer wij kijken naar de energievelden van jullie die nog steeds met deze dimensie vereenzelvigd zijn, dan ziet het eruit alsof jullie allemaal in het wild aan het rondgrijpen zijn, waardoor de energie nog verder verdicht. Jouw vingerknoeken zijn letterlijk wit getrokken van je proberen vast te klampen aan beperking, aan schuld, aan onwaardigheid en aan twijfel.

Jij zoekt onschuld en vrede. Jij zoekt overvloed, voorspoed en vreugde. Maar heel dikwijls word je erg bang wanneer je deze dingen aanraakt. Waarom? Omdat de Waarheid van het Koninkrijk openheid, vertrouwen, expansie en ruimte vereist. Dit houdt in dat jij dingen kan toestaan, dat je durft vertrouwen, dat je getuige kan zijn, en dat je alles kan laten komen en ook weer kan laten gaan. Het houdt in dat jij leert om een diepe vreugde te ontwikkelen in wat er ook maar naar boven komt, wetende dat alle dingen alleen maar wijzigingen zijn van het bewustzijn zelf, en dat je ze weer kan laten gaan wanneer de tijd daartoe gekomen is.

Wees er maar zeker van dat er niemand is - niet één enkele ziel - die ooit iets gevonden heeft dat geboorte vond in de tijd en ook niet opnieuw gestorven is in de tijd.

Hoeveel van jouw lijden komt niet voort uit het vasthouden aan een levenloos verleden, erop aandringend dat je het nog steeds met jou mee wil dragen. Je doet dat omdat je in het verleden geïdentificeerd bent geraakt met de wolken die voorbij dreven en die jij vervolgens als jouw eigen identiteit bent gaan opeisen. En bijgevolg, wanneer je die wolken zou loslaten, dan zou dat betekenen dat jij nu moet veranderen, dat jij nu verder moet gaan.

De Schepping die voortkomt uit het Godsbewustzijn gaat voor eeuwig door! Jij zult nooit ophouden te bestaan! Jij zult doorgaan, voor altijd, voor altijd, voor altijd, voor altijd, voor altijd. Jij zult eeuwig doorgaan zoals je nu bent - of - je kan toestaan dat het Godsbewustzijn doorheen jou stroomt en jou verder draagt doorheen een steeds wijdere expansie, en dat het jouw gewaarzijn verdiept van de oneindig lieflijke kracht van het Godsbewustzijn.

Meesterschap komt voort uit onschuld.

In deze lessen zullen we een systeem opbouwen of een pad voor je banen waarover jij kan wandelen om bewust die kwaliteit van gewaarzijn aan te leren die nodig is om dat

gewaarzijn te stabiliseren, zodat je het naar ieder moment van jouw ervaring kan terugbrengen.

Stel je eens voor dat jij in staat bent om het even wat te ervaren, zonder het gevoel van openheid, onschuld en gemak te verliezen; iets wat je nu maar heel af en toe eens ervaart. Ken je bijvoorbeeld de ervaring wanneer alles helemaal naar wens verloopt en je zingt er een vrolijk deuntje bij, terwijl het leven zachtjes zijn gangetje gaat? Stel je dan diezelfde kwaliteit van vertrouwen, geloof en zekerheid van doel eens voor, terwijl de gebouwen rondom jou aan het vervallen zijn en jouw bankrekening helemaal op nul staat. Stel je voor om ook naar deze dingen te kijken met dezelfde onschuld en verwondering waarmee je in de ogen van jouw geliefde zou kijken.

Want een dergelijke kwaliteit van gewaarzijn is perfect Meesterschap. Je kan er perfecte vrede, perfecte vrijheid, perfecte vreugde en ononderbroken gemeenschap met de ganse schepping in terugvinden. En als je er eens goed zou naar kijken, dan is het juist die kwaliteit, van je heel diep één te voelen met de ganse schepping, waar je al al die tijd als ziel naar op zoek was, reeds vanaf het moment dat jij je voor het eerst identificeerde met de schepping van het ego. Want deze schepping riep conflict en afscheiding in het leven. En alles wat jij sindsdien ondernomen hebt, was slechts een poging om die afscheiding ongedaan te maken en datgene terug te winnen waarvan je dacht dat je het verloren had. Het is alleen maar dat de manieren waarop je dit probeerde te doen nooit gewerkt hebben, en dat ook nooit zullen doen.

De wereld van conflict, angst, schuld, onwaardigheid en de wereld van het Koninkrijk liggen net naast elkaar binnenin je eigen denkgeest. Het oog van de naald waar iedereen terug doorheen moet, is het opnieuw cultiveren van een kinderlijke onschuld in jezelf. Om die reden heb ik dan ook dikwijls gezegd:

“Word weer als een klein kind, als je het Koninkrijk wilt binnengaan.”

Het aanleren van ‘de weg van het Hart’ is een pad waarbij jij vrijwillig en heel bewust kiest om opnieuw als een klein kind te worden. Net zoals je in het begin was, nog voordat je deze dimensie van ervaring, die zo doordrongen lijkt te zijn van het gevoel van conflict en afscheiding, creëerde en er daarna ook incarneerde.

Wat jij beslist, dat is.

Ik zou jou willen vragen om wat nu volgt effectief in de praktijk om te zetten. Dus om het even waar je nu bent, stop even en word je werkelijk bewust van waar je bent.

Waar ben jij? Heb jij niet de ervaring van schijnbaar in een lichaam te zijn? Lijk je niet ergens in een of andere ruimte te verblijven? Zit je niet in een wijdere omgeving waarin nu bepaalde weerpatronen verschijnen? Misschien dringt er ook geluid via de oren tot je door.

Kan jij werkelijk gewaar zijn waar je op dit moment bent? Kan je het gewicht van je lichaam voelen terwijl je op je voeten staat of in een stoel zit? Voel je de spanning in jouw nek? Merk je, indien zich dit nu voordoet, de gedachtestroom op in jouw

bewustzijn? Kan jij jouw aandacht brengen naar exact datgene wat er op dit moment aanwezig is, vanuit een positie van onschuld en niet-oordelen?

Jullie hebben een gezegde in jullie wereld: "Het is wat het is". Dat is het begin van wijsheid. Jij zal ontdekken dat wat is, dat is wat jij beslist hebt ervan te maken. Wees dus waar je nu bent en beslis weloverwogen - heel bewust - volledig te aanvaarden dat alles wat je nu aan het ervaren bent geen enkele oorzaak heeft, behalve dan jouw keuze om het te ervaren. Wees er maar zeker van, wat jouw denken je ook probeert te vertellen, als jij niet volledig had gewild om precies daar te zijn waar je nu bent, dan zou je daar ook niet zijn. Als jij nu in een lichaam zit, in het veld van tijd en ruimte, wees er dan zeker van dat jij hiernaar verlangd en dit uitgekozen hebt, en nu is het hier.

Begin hier. Er is geen enkele noodzaak om dit te beoordelen of het te willen veranderen. Wees nu gewoon gewaar wat is. Als jij het lichaam voelt zitten in een stoel, sta de volgende gedachte dan toe in jouw denkgeest:

Ik heb deze ervaring letterlijk gecreëerd. Iets binnenin mij is zo fantastisch, zo krachtig, zo uitgestrekt, zo ver voorbij alles wat wetenschappers ooit hebben uitgedokterd, dat ik letterlijk het gewaarzijn van een lichaam te zijn in ruimte en tijd, in het veld van mijn eigen ervaring gekristalliseerd heb! Dit alles is voortgekomen uit het veld van mijn bewustzijn, Gods gave aan mij, die alleen maar vraagt dat ik leer te scheppen zoals Hij scheidt.

Ik heb jou al heel vaak verteld dat de Vader naar je kijkt en zegt:

"Dit is mijn enige schepping, en het is zeer goed."

Want de Vader verwondert zich over wat jij bent, wetende dat wat jij bent, voortgekomen is uit Haar heilige bewustzijn.

Kijk op dezelfde manier naar *jouw* scheppingen en verwonder je erover. Hoe is het mogelijk dat je nu, in dit tijdsvak, op deze planeet rondloopt? Hoe is het mogelijk dat jij jezelf achter het stuur van een wagen kunt neervleien en ermee van punt A naar punt B kunt rijden? Dat is een mysterie en een wonder en niemand weet hoe dit gebeurt! En toch gebeurt het.

De reden waarom het gebeurt, is omdat alle kracht jou gegeven is en wat je dus besluit, dat is. Wat een man of vrouw ook verordent, zo zal het zijn. Jij hebt dit moment verordent. Bezit het dan ook. Want door het volledig tot het jouwe te maken, precies nu, kan je de ongelooflijke en fantastische kracht beginnen voelen die op elk moment doorheen jou stroomt. Het is de kracht om te scheppen!

Kies dan nu om het op de volgende manier in de praktijk te brengen. Plaats de intentie om elk uur van de dag, drie tot vijf minuten deze kwaliteit van gewaarzijn naar om het even wat je op dat moment ervaart, toe te brengen, precies op het moment dat je er aan denkt om het te doen. Waar zal die gedachte vandaan komen, denk je? Stel je even voor dat je tijdens jouw dag van hier naar daar bent gehold. Je bent naar je werk of kantoor geweest. Je hebt met vrienden gepraat. Je hebt je boodschappen gedaan. Al deze dingen zijn tijdens jouw dag aan bod gekomen en dan plotseling komt die gedachte:

Oh ja! Breng nu mijn aandacht naar het gewaarzijn dat ik letterlijk de schepper ben van wat ik nu ervaar.

Denk je dat dit zomaar toevallig gebeurt? Neen! De gedachte komt in jouw directe bewustzijn vanuit die diepte van jouw geest die rust vlak naast het Godsbewustzijn.

De kracht om deze gedachte voort te brengen, is het effect van Gods wil die doorheen de sluier van afleiding dringt en nu uitstraalt als de gedachte: "Oh ja, da's waar, vijf minuten ieder uur". Kan je het fantastische hiervan aanvoelen? Want jij bent verbonden met het Godsbewustzijn en God weet hoe Hij jou naar volledige vrijheid, perfecte vrede en Meesterschap over dit gehele koninkrijk kan terugbrengen.

Zij die waarlijk God liefhebben en werkelijk willen ontwaken, zullen de aandrang voelen om zich deze eenvoudige oefening van vijf minuten ieder uur, eigen te maken. Ze zullen leren om er zich op te verheugen en er naar uit te kijken. En heel gauw zullen deze vijf minuten er zes, dan tien, vijftien en vijftig worden. Tot uiteindelijk de onveranderlijke zekerheid in hun gewaarzijn is gekomen dat alles wat verschijnt, er is omdat zij dat verordend hebben, en dus is het zo.

Vijf minuten per uur is niet zoveel gevraagd. Wees voor vijf minuutjes per uur zoals je bestemd bent te zijn - een schepper, steeds beslissend om dat voort te brengen wat ervaring creëert. Sta jezelf nooit meer toe te zeggen, "wel, hmm... ik ben hier omdat ik moet. Ik doe dit alleen maar omdat het zo hoort".

Schrijf de woorden "ik moet dit doen, ik hoor dit te doen, ik ben verplicht dit te doen, het is absoluut noodzakelijk dit te doen," op een stuk papier. Kijk er nog een keertje naar. Steek dan een lucifer aan en houdt hem aan de rand van het papier. Laat het papier gewoon opbranden en tot stof vergaan. Laat dit symbool staan om de energie die je ooit aan deze woorden gegeven hebt opnieuw het stof of de as van de aarde te laten worden. Bevrijd jouw bewustzijn van iedere identificatie met deze woorden, want ze zijn allemaal een ontkenning van het Koninkrijk.

Vele keren heb ik jou al gezegd dat je helemaal niets *hoeft* te doen. Luister naar deze woorden en neem ze tot jou alsof het je eigen stem was die het zegt, want dat is het ook:

"Ik hoef niets te doen."

Jij hoeft niet te overleven. Wie heeft jou gezegd dat je dat *moest*? Jij hoeft niet iedereen gelukkig te maken. Wie heeft jou verteld dat je dat moest? Wie heeft jou wijsgemaakt dat je überhaupt iemand gelukkig kan maken? Jij hoeft niet als een lichaam in ruimte en tijd te verblijven. Wie heeft jou gezegd dat je dat moest? Jij hoeft je rekeningen niet te betalen. Wie heeft jou dat wijsgemaakt? Jij *hoeft* letterlijk niets te doen.

Dit is helemaal anders dan iets willen doen, of kiezen te doen. Jij moet je ouders niet liefhebben. Jij moet jouw vader en moeder niet eren. Jij moet ook mij niet vereren of liefhebben. Jij moet jezelf niet liefhebben. Jij hoeft letterlijk niets te doen, want hoeven en moeten is een uitdrukking die verklaart dat er ergens een gemis is. Maar omdat jij één bent met God, bestaat er geen moment dat er jou ook maar iets ontbreekt.

Kan je deze gedachte in je denkgeest laten opkomen wanneer je 's ochtends je bed uitstapt: "Ik hoef helemaal niets te doen. Ik ben niet verplicht om uit dit bed te stappen. Ik hoef niet te gaan werken. Ik moet die opdracht niet tot een goed eind weten te brengen. Ik moet geen goeiedag zeggen aan mijn kameraad. Ik moet letterlijk niets doen".

Want hoe zou er ooit vrijheid van kiezen en scheppen kunnen bestaan, wanneer jij in beslag wordt genomen door het geloof van de wereld dat jij je op een bepaalde manier hoort te gedragen? Het geloof dat je aanvaardbaar moet zijn voor anderen. Het geloof dat jij je moet aanpassen om erbij te horen, dat jij je moet kleden zoals de anderen, en zelfs dat je moet toegewijd zijn aan het overleven van nog een extra dag in deze dimensie. Er kan geen vrijheid bestaan waar iets moet, waar iets hoort, of waar iets nodig is.

Het toepassen van de eerste twee axioma's.

Hier zijn de eerste twee axioma's van 'de weg van het Hart'. We zullen er verder op bouwen, we zullen ze dagelijks herinneren en oefenen:

- Ik ben geschapen zoals mijn Vader het heeft voorbestemd. Ik ben vrij.
Er is op geen enkel moment een andere bron voor mijn ervaringen dan ikzelf.
Er bestaat helemaal niets dat een effect op mij kan hebben, behalve dan datgene wat ikzelf toestemming heb gegeven om effect op mij te hebben.
- Ik hoef helemaal niets te doen.

In het begin willen we aanraden om dit tweede axioma zowel 's morgens als 's avonds te oefenen, voor het opstaan en ook nog eens voor het slapen gaan. Ten minste twee keer per dag vragen we jou om deze gedachte voor vijf minuten te herhalen, totdat jij ze tot in je botten voelt doordringen: "Ik hoef niets te doen."

Deze uitspraak zal waarschijnlijk als een schok in jouw bewustzijn aankomen. Jouw denken zal zeggen: "Maar er zijn zoveel dingen die ik nog moet afwerken. Wat moet ik hiermee, en wat moet ik daarmee? Lieve help! Zal de wereld niet stoppen met draaien als ik niets meer nodig acht?" Wel,... laat dat maar aan de wereld over. Daar hoef jij je niets van aan te trekken.

Op de kracht van deze eerste twee axioma's zal al wat volgt, gebouwd worden. En eigenlijk is alles wat hierna nog komt alleen maar een manier om deze twee axioma's te voeden, en ze het anker te laten worden van jouw gewaarzijn.

Want wanneer dit anker stevig op zijn plaats ligt, zal jij letterlijk alles gaan scheppen wat je verlangt, en jij zal dit doen vanuit volledige vrijheid en eigen opzet. Jij zal zelfs het stadium van wondergerichtheid overstijgen. Want wondergerichtheid is nog steeds een staat van waarneming waarin Meesterschap ontbreekt. Meesterschap doet zich voor wanneer je weet dat je letterlijk en weloverwogen scheidt. Er is helemaal niets miraculeus aan verbonden. Jij zal gewoon iets beslissen, en het zal zo zijn!

Dat is scheppen zoals God scheidt. Want hoewel Hij vol verwondering over jou is, weet Hij in alle zekerheid dat jouw schepping geen wonder was. Het vond doelbewust plaats, en ontsprong uit de zuivere straling van Liefde. God zit niet ergens op zijn troon en zegt: “Ik vraag me af of Ik het wel waard ben om mijn kinderen te scheppen? Ik vraag me af of Ik het wel waard ben om mezelf uit te drukken doorheen die goddelijke vonk van bewustzijn die zij zijn?”

Nooit komt er in het heilige Bewustzijn van God de vraag: “Ik vraag me af of het wel ok is om een zonnestelsel te scheppen?” God ontvangt een gedachte, of een gedachte ontspringt in Zijn Heilige Denkgeest, Hij besluit ertoe, en het is zo! Dan kijkt Hij naar alle dingen en zegt: “Het is uitstekend!”

Een oefening in bewust scheppen.

De derde en laatste oefening die we jou willen geven in deze les is deze: Kies iets uit wat je elke dag doet, iets waarvan je zeker bent dat het zo gewoon is in jouw bestaan dat je ervan overtuigd bent dat het geen enkele kracht bevat of geen enkele spirituele betekenis heeft. Het zou zoiets eenvoudigs kunnen zijn als het drinken van een glas water of je tanden poetsen, of misschien wel gewoon eens goed geeuwen.

Kies iets uit waarvan je zeker bent dat je het iedere dag doet en besluit om hiervan de focus van jouw aanbedding te maken. Op zulk een manier dat, wanneer je het doet, je even stopt en zegt, “het is heel goed.” Zelfs als het iets zo eenvoudig is als het opheffen van je hoofd van het kussen. Word je er bewust van en eigen het je toe als zelf geschapen, en zeg tegen jezelf wanneer je die actie overschouwt, “Het is heel goed. Ik heb dit gedaan en het is goed. Ik heb gecreëerd.”

Nogmaals, diegenen die werkelijk toegewijd zijn, zullen ontdekken dat ze dit proces na een tijdje leuk beginnen vinden en ze zullen het meer en meer gaan toepassen op alle andere dingen in hun leven. Ze zullen de kinderlijke vreugde van het bouwen van een zandkasteel in de zandbak opnieuw herbeleven. Want in waarheid is dat alles wat je hier aan het doen bent. Bewustzijn is jouw zandbak en jij bent zandkastelen aan het bouwen. Je bent alleen vergeten om er van te genieten.

En wanneer je dan van dit alles weer af wil, dan jammer je, “Oh...oh,... wat zal er met mijn scheppingen gebeuren wanneer ik ze loslaat en ik iets nieuws kies om verder te gaan? Wat zullen de anderen wel van me denken als ik reageer als een kind dat zijn plastic schepje opneemt en het kasteel weer met de grond gelijk maakt, om dan vervolgens naar binnen te gaan en een broodje te eten als middagmaal? Wat zullen de mensen over me zeggen? Zal ik er nog bijhoren? Zal ik nog aanvaard worden? Hoe zullen ze over me oordelen? Zullen ze me vervolgen?” *Wie geeft daar nu wat om!* Want al die meningen van de anderen betekenen helemaal niets, tenzij jij natuurlijk wilt dat ze iets betekenen.

We komen nu in de slotfase van deze les. Wat is er in jouw geest dat jou tegenhoudt? Want zelfs terwijl jij dit aan het lezen bent, zal je waarschijnlijk weerstand ondervinden. Die weerstand is de energie van angst: “Wat zal er gebeuren wanneer ik dit pad volg?” En dan zal dat deel van jouw denkgeest dat het ego wordt genoemd onmiddellijk rechtveren om jou te vertellen dat, indien jij luistert naar diegene die sommigen ‘de

redder van de wereld' hebben genoemd, jij zeker en vast op een pad van vernieling zal terechtkomen. Het zou niet anders kunnen zijn, want de stem van het ego weet heel goed dat ze zal vernietigd worden indien dit pad wordt gevolgd. Jij - de werkelijkheid van wie jij bent - kunt niet vernietigd worden.

Deze weerstand is angst. En angst is een van de energieën die niet in lijn liggen met de waarheid van het Koninkrijk. Daarom vraag ik jou om niet te vrezen, maar om verder te gaan in vertrouwen. Want ik zeg jou, hetgeen je zal ontdekken op het eind van dit pad is volledige vrijheid, alle kracht, totale openheid, perfecte vrede en de gehele vreugde van - letterlijk - in het Koninkrijk der Hemelen te verkeren.

De keuze is aan jou. Want aan hen die nu heel sterk weerstand voelen opkomen, en aan hen die in hun dromen naar me reiken of me smeken in gebed: "Help me hier doorheen", zeg ik dat je nooit alleen op pad bent. Ik kan immers niet verder van jou verwijderd zijn dan de afstand van een gedachte. En inderdaad, jij bent de schepper van die gedachte.

Ook ik heb ooit hetzelfde pad bewandeld. Elk axioma dat ik hier met jou zal delen en verfijnen, samen met de vele oefeningen die in 'het pad van Meesterschap' staan beschreven, zijn specifieke vaardigheden en waarheden die ook aan mij werden doorgegeven in de tijd dat ik in 'de weg van het Hart' door bepaalde Esseense leraren werd ingewijd.

Toen mijn leraren tegen me zegden, "Het is tijd voor jou om veertig dagen en veertig nachten in de woestijn door te brengen," denk je dan niet dat er ook in mij weerstand opkwam? Ook ik moest vaststellen dat ik een angstgedachte aan het koesteren was, en dat ik mezelf op dat moment aan het afscheiden was van de volledige bescherming en de Liefde van God. Ik moest mij lichamelijk in de wildernis begeven om doorheen mijn eigen ring van angsten te bewegen en te ontdekken wat er aan de andere kant lag.

Het pad dat ik bewandeld heb, is het pad dat jij nu bewandelt. En als ons pad hetzelfde is, dan wandelen we samen naar God, weg van illusie, pijn, zwakheid, onwaardigheid, schuld en dood.

Oefen daarom met grote bezieling, met grote vreugde, en bovenal met grote en buitensporige speelsheid! Leer met onschuld te kijken naar alles wat opkomt. Verblijf liefdevol bij al je scheppingen. Want wanneer jij deze kleine oefeningen aanwendt, dan zal er inderdaad veel naar boven komen. Oefen daarom goed. En oefen vooral met vreugde.

Weet dat je geliefd, liefdevol en alle liefde waard bent, en dat in waarheid, het enige wat naar boven komt, een oude droom is die wordt losgelaten, zodat een nieuwe hem kan vervangen - de droom van waardigheid, vrede, wakker zijn en eenheid met de ganse schepping.

Nogmaals vertel ik jou dat ik niet alleen kom in dit specifieke werk, maar ik kom samen met velen, die allen jouw heling en jouw ontwaken ondersteunen.

Wees daarom in vrede vandaag, geliefde vrienden. En verblijf *liefdevol* met al jouw scheppingen. Amen.

3: De kracht van vergeving.

Wanneer ik eens al de talen van jouw wereld doorzoek, dan kan ik geen woorden vinden die de Liefde kenbaar maken die ik voor jou voel. Ik kan geen woorden vinden die de Liefde uitdrukken die God voelt voor ons allemaal. Ik kan geen concept, geen woord, geen idee, geen filosofie of geen dogma vinden dat het mysterie kan bevatten dat dichterbij jou staat dan je eigen ademhaling en erop wacht om door jou ontdekt te worden.

Wanneer ik op zoek ga in gans de schepping, wanneer ik de vele dimensies doorzoek die bestaan in alle domeinen van mijn Vaders' schepping - en die schepping is oneindig - hoezeer ik het ook zou proberen, ik kan niets ontdekken dat *jou* werkelijk beschrijven kan. Ik kan helemaal niets vinden dat meer waardevol is dan jij. In werkelijkheid kan ik niets ontdekken dat de Liefde die God is, welsprekender weergeeft dan *jouw* bestaan zelf. Daarom kijk ik voortdurend naar jou en sta ik in bewondering voor de schittering van mijn Vaders' Liefde. Het is doorheen *jou* dat ik alles ontdek wat God is.

Toen ik als een man op jullie Aarde rondwandelde, realiseerde ik mij dat de grootste gift die ik ooit ontvangen kon alleen naar me toe zou komen als ik ervoor koos om iedere waarneming die maar te bedenken valt over jou, mijn broeder of zuster, en die *een sluier zou leggen* over de Waarheid die altijd waar is over jou, los te laten.

Toen ik negen jaar oud was, begon ik te ontwaken tot exact datgene wat ik jou hier nu aan het beschrijven ben. En toen mijn vader me meenam naar de ouderen en uit de Torah voor me voorlas, werd ik door iets diep vanbinnen aangespoord. Iets begon mij te vertellen dat onder alle mogelijke waarnemingen die ik over de ander bedenken kon er iets stralend en glinsterend lag te wachten om ontdekt te worden.

Ik begon me heel anders te voelen dan mijn (leef)tijdgenoten. Ik was veel meer bezig met innerlijke dingen. En toen ik naar de ouderen luisterde, had ik vaak het gevoel dat ik ver was afgedwaald van de plaats waar zij waren. Er kwamen beelden naar me toe, er kwamen gedachten naar me toe, er kwamen gevoelens in me op die ik nog niet begreep, die ik nog niet in mijn bestaan had opgenomen.

Maar iets begon me aan te sporen. Hoe zou ik er kunnen toe komen om enkel nog die glinsterende straling te zien? Zou het mogelijk zijn om mijn broeders en zusters te zien zoals mijn Vader zijn kinderen ziet? Ik ontdekte dat het pad om met de ogen van Christus te kijken, begint met de aanvaarding dat ik, als schepper - geschapen naar het beeld van God - elke ervaring kies en naar me toe roep; dat ik zelf de sluiers in het leven roep doorheen dewelke ik de schepping waarneem.

Ik begon beetje bij beetje mijn perspectief te verschuiven. En men begon mij te bekijken als iemand die rebelleerde tegen de leringen van de Esseense ouderen. Want ik bewoog weg van het *streven* naar God, weg van het *streven* naar perfectie, en ontwikkelde mij steeds meer in het proces van *toestaan*.

Ik ontdekte dat wanneer ik naar mijn waarnemingen, mijn gevoelens, mijn gedrag keek, exact zoals ze waren, zonder ze te overschaduwen met mijn eigen interpretaties - als ik mezelf kon aanleren om de dingen in onschuld te omarmen - dat sluiers begonnen te verdwijnen uit mijn bewustzijn.

Toen ik negen jaar oud was, had ik immers al geleerd om angstig te zijn voor het denken of voor het spreken en handelen op een manier die niet in overeenstemming was met de heersende wijsheid van die tijd - ja, zelfs binnen de Esseense gemeenschap, die in die tijd reeds zeer verward was geworden. Er was reeds veel dogma aanwezig. En dogma leidt altijd tot gekibbel.

Ik ontdekte dat wanneer ik met onschuld naar alle dingen keek, er een licht begon te stralen *doorheen* de dingen die ik bekeek. En hoe meer ik in die onschuld verbleef, hoe intenser het licht begon te stralen.

Naarmate ik opgroeide, merkte ik dat de oudere leraren die spraken over de noodzaak om 'zeventig maal zeven keer te vergeven', zich van iets heel diep bewust waren, iets dat verloren was gegaan binnen de Joodse en Esseense tradities van die tijd.

Want vergeven betekent dat je de ander vrijmaakt van de waarnemingen die jij op hem geprojecteerd hebt. Het is dus een daad om jezelf van je eigen projecties te vergeven. Wanneer je begint te vergeven - zelfs zeventig maal zeven keer - dan breng je jezelf, iedere keer wanneer je dat doet, dieper in de zuiverheid van je eigen bewustzijn. Je begint dan te zien hoe sterk je al jouw relaties hebt gekleurd en ze dus ook beïnvloed hebt door de eenvoudige daad van je niet bewust te zijn van de kracht van jouw projecties.

Hierdoor leerde ik - en ik leerde het goed - dat vergeving een essentiële sleutel is voor genezing. Het tegenovergestelde van vergeving is oordeel, en oordeel leidt altijd tot afscheiding en schuld. Oordeel zal een gevoel van schuld oproepen in diegene die geoordeeld wordt, tenzij hij reeds de staat van volledig ontwaken verworven heeft.

Maar meer nog dan dit, zal iedere keer wanneer je iets of iemand oordeelt, schuld letterlijk in *jezelf* opgewekt worden. Er is immers een plaats in jou die de perfecte zuiverheid van jouw broeder en zuster kent, en die duidelijk ziet dat alle dingen binnen het mensenrijk ofwel een uitbreiding van Liefde zijn, ofwel een roep om hulp en genezing.

Wanneer jij oordeelt, ben je niet meer in lijn met wat waar is. Jij hebt dan beslist dat de onschuldigen niet onschuldig zijn. En wanneer je een ander oordeelt dat hij niet zonder schuld is, dan heb jij verkondigd dat dit ook waar is voor jou. Door vergeving werkelijk toe te passen, kweek je eigenlijk het bewustzijn aan waarin je uiteindelijk ook jezelf kan vergeven. En het zijn inderdaad zij die vergeven zijn die zich God herinneren.

We willen graag de kracht van vergeving met jou delen: Hoe ze te ontwikkelen, hoe ze te verfijnen, hoe de diepte ervan te verstaan die onthuld wordt wanneer je zeventig maal zeven keer vergeeft, en hoe datgene in jou naar boven te brengen dat nog niet vergeven is, maar werd vergeten. In deze les zullen we het ook hebben over wat waarneming is en wat projectie is.

Geliefde vrienden, deze zaken zijn van cruciaal belang. Want iedereen die een zogenaamd 'spiritueel pad' betreedt, krijgt uiteindelijk af te rekenen met zijn diepe nood aan vergeving, hetgeen een uiting is van de ziel haar diepste verlangen om vergeven te zijn. Er is immers niemand op deze Aarde die niet geraakt werd door het gif van oordeel.

Wanneer we deze dingen bespreken, laat dan geen ernst jouw denkkeest binnendringen. Want in werkelijkheid doen we niets anders dan beschrijven wat je moet doen - en kunt doen - om de last van de illusie los te laten, die ervoor lijkt te zorgen dat je met een zorgelijk gezicht rondloopt en met een gevoel van gebrek aan veiligheid in de wereld. Je zou erover kunnen denken als het vastnemen van een dimmer en die een beetje hoger draaien zodat jij jezelf verlicht, de last van schuld en oordeel van je wegnemend.

Begrijp heel goed de waarheid hiervan. Vergeving is essentieel. Wat in de ander niet vergeven werd, is niet vergeven in jezelf. Maar niet door een God die zich buiten jou bevindt, want Hij oordeelt nooit. Wat je niet vergeven hebt in een ander of in de wereld, is alleen maar een afspiegeling van wat je binnenin met jou meedraagt als een last die jij *jezelf* niet vergeven kan.

Jullie hebben een interessant gezegde in jullie wereld: "aan de ander herken je jezelf." Denk jij dat je in staat zou zijn om iemand te oordelen als er niet iets in jou werd geraakt dat bij jou het geloof doet ontstaan dat je precies weet wat de ander van plan is? Dat is waarom je over hem oordeelt. Soms veroordeel je hardvochtig omdat je bang bent voor diezelfde energie in jou. Of jij herinnert je hoe kwetsend je bent geweest toen je zelf vanuit die energie handelde.

Maar wanneer jij jezelf vergeven hebt, wees er maar zeker van dat je dan zal weten wat het betekent *op* deze Aarde rond te wandelen, maar niet *van* deze Aarde te zijn. Je zal in staat zijn om de energie of de activiteit te voelen die om het even welke andere ziel vrijelijk kiest. Jij zal die energie onderscheiden, je zal die energie begrijpen, en je zal er doorheen kijken en nog steeds het gezicht van Christus voor jou zien.

Jij zal niet 'reageren', hetgeen letterlijk betekent dat je niet opnieuw zal handelen zoals je in het verleden deed. In plaats daarvan zal je, zelfs wanneer je vervolgd wordt (of om vanuit mijn persoonlijke ervaring te spreken, zelfs wanneer je aan het kruis wordt genageld), het vermogen tot Liefde ontwikkeld hebben. En in alle situaties, om het even wat de ander aan het doen is, zal jouw eerste reactie zijn om in die zachte stilte in jezelf te gaan en de Heilige Geest te vragen:

Wat wil jij dat ik zeg?

Wat is voor deze andere ziel op dit moment het meest gepast?

Want wanneer vergeving het bewustzijn en het hart en het emotionele veld van jouw wezen gezuiverd heeft, dan zal je ontdekken dat je alleen bestaat om Liefde uit te breiden.

Jij bent de redder van de wereld. In elke situatie is het jouw rol om de Heilige Geest te vragen hoe je een dienaar kan zijn van de verzoening, van de correctie, van de heling die in die andere ziel nog nodig is. Dus zelfs wanneer iemand jou haat, zal je niet

reageren vanuit verdediging, maar vanuit nieuwsgierigheid en als onschuldige getuige. Zelfs wanneer de nagels door je handen gaan, zeg ik jou dat het mogelijk is om het stille heiligdom van je hart binnen te gaan en de Heilige Geest te vragen:

Wat wil je dat ik zeg of doe, dat kan bijdragen
tot de heling van mijn broeders' of zusters' hart?

Alles wat ik met jou zal delen, niet alleen in deze les maar in deze ganse cursus, heeft uiteindelijk jouw volledige Christusbewustzijn en de vervulling van hetgeen jouw eigen ziel verlangt - Vergeving - tot doel.

Vergeving, de brug naar de ziel van je zuster en broeder.

Er is niets wat je in de energie van een ander kan gewaar-zijn, tenzij je het ooit gekend hebt in jezelf. Er is niets wat een ander kan zeggen of doen, of zich zelfs maar kan voorstellen dat hij zou zeggen of doen, dat ook jij niet zelf gekend hebt. Nogmaals, "aan de ander ken je jezelf". Indien je waarneemt dat iemand reageert vanuit vijandschap of angst, weet dan dat de enige manier waardoor je dit kan herkennen, het feit is dat ook jij ooit daar bent geweest.

Het feit dat iemand in jouw wereld een ander lichaam kan doden en dat jij daarop kan reageren met de kennis dat dit ongepast gedrag is, is alleen maar omdat jij als ziel de energieën kent die opduiken bij de poging om iemand anders te doden. Als je eerlijk bent met jezelf kan jij je waarschijnlijk voor de geest halen dat je het laatste jaar alleen al, op zijn minst een vijftigtal keren zelf met deze gedachten gespeeld hebt. Je mag er dan wel niet naar handelen en je staat er misschien ook niet langer dan een paar seconden bij stil, toch is de energie in het veld van jouw gewaar-zijn gekomen en heb je het op dat moment gekend en ook herkend.

Wie is er dan minder dan jij? Wie is het dan waard om door jou geoordeeld te worden? Niemand ! Wie is er dan gelijk aan jou? Iedereen ! Wie is er dan al jouw Liefde waard? Iedereen !

Vergeving is de brug die jou verbindt met de ziel - de essentie - van jouw zuster of broeder. Vergeving is die verbinding, die wanneer ze eenmaal ontwikkeld is, jou zal toestaan om helder te zien. Niet alleen om energieën te zien die een ander uitdrukt, maar jij zal letterlijk in staat zijn om te zien welke gebeurtenissen ertoe hebben bijgedragen dat de ander wel moest geloven dat hij alleen op die manier kon reageren om te overleven. En jij zal zien welke waarnemingen ertoe geleid hebben dat hij of zij zich gerechtvaardigd voelde om zich ongepast te gedragen. Je zal het zo duidelijk zien, net alsof iemand het voor jou in beeld bracht.

Dan zal je met vaardigheid weten wat er gezegd moet worden of wat er gedaan kan worden om de ander zachtjes te helpen zijn verkeerde waarneming over zichzelf te corrigeren, en zo het pad van zelf-vergeving te leren. En wanneer die tijd is aangebroken, wees er dan maar zeker van dat je in deze wereld zal rondlopen maar niet meer van deze wereld zal zijn. Jij zal worden zoals ik. Je zal de verlosser van de wereld zijn.

De sluier van projectie.

Wat is projectie? Projectie doet zich voor wanneer er eerst ontkenning is geweest in jezelf. Projectie is een daad waarmee je psychisch probeert het eigenaarschap van je af te werpen van alles waarover jij geoordeeld hebt dat het voor jou verachtelijk of jou onwaardig is - iets wat jij niet wilt. Daarom projecteer je het. Je zal het uitbraken en wegduwen en laten neerkomen op de eerste de beste die in jouw nabijheid vertoeft. Projectie is het effect van de ontkenning van het eerste axioma dat ik jou gegeven heb. Het is de ontkenning van de waarheid dat:

Niets wat je ervaart, werd veroorzaakt door iets buiten jou.

Projectie is de poging erin te volharden dat de realiteit anders is dan God ze geschapen heeft. Dat jij geen kracht bezit, dat jij een slachtoffer bent van omstandigheden, dat je in een wereld verblijft die jou dingen kan aandoen en ervoor zorgt dat jij beslissingen neemt die je anders nooit zou genomen hebben. Dat is altijd ontkenning. En het is een grote leugen.

Nogmaals, projectie is de ontkenning van het eerste axioma van waarheid en je bent er een meester in geworden. Wanneer je de dingen op een ander projecteert, zal je geloven dat jouw kwaadheid of jouw haat gerechtvaardigd is.

In feite is het rechtssysteem dat jullie kennen alleen maar een daad van projectie en de behoefte om te oordelen, maar dan op een sociaal aanvaardbare manier. Op die manier hoef jij je niet te bekommeren om de ander als je broeder of zuster die om hulp schreeuwt. Veeleer voel jij je gerechtvaardigd in het straffen. Maar bestraffing is alleen maar een dwaze poging om de bestraffer te overtuigen dat de duisternis, het kwaad - of hoe je het ook benoemen wilt - niet in hem zit, maar ergens *daarbuiten* vertoeft.

Stel je dan eens een maatschappij voor waarin het gangbare wettelijke principe eenvoudigweg is dat jouw zuster of broeder een aspect van jezelf is. En als jij jezelf zou willen helpen, dan moet je hen helpen door iedere schreeuw om genezing en hulp te beantwoorden met vergeving, liefde en ondersteuning. Kan jij je slechts een ogenblik voorstellen hoe het zou zijn om in een dergelijke maatschappij te leven? Hoe anders zou het zijn dan de wereld die je nu ziet?

Als je deze zaken wilt veranderen dan moet het bij jou beginnen. Want de manier om de wereld te genezen is niet door de buitenkant te veranderen, maar door eerst te veranderen wat er aan de binnenkant leeft. Wanneer *die* verandering zich heeft voorgedaan zal je een geleider worden voor een energie die weet hoe jouw gaven te gebruiken en hoe jou in de juiste omstandigheden te brengen. Een grote kracht zal dan helder en effectief doorheen jou werken - de enige kracht die weet hoe de wereld te helen.

Er zijn er velen die graag een optocht voor vrede willen houden door boos diegenen aan te vallen die oorlog voeren. Maar als je vrede in jouw wereld wilt, dan moet je eerst in vrede zijn in jezelf.

Projectie is een poging om die dingen kwijt te raken die je vanbinnen niet wilt hebben. Het is het gevolg van de ontkenning van de waarheid. Projectie kleurt jouw broeder of

zuster met precies die energieën die jij in jezelf zou veroordelen. Hoe zou je dan het patroon van projectie kunnen doorbreken? Hoe kan je toestaan dat de brug van vergeving wordt gebouwd? Het is eigenlijk heel simpel, maar het zal jouw toewijding vragen.

Ontwaken vereist waakzaamheid en discipline

Ik heb jou vele keren verteld dat de wereld die je ziet niets anders is dan het effect van de gedachten die jij in jouw bewustzijn hebt vastgehouden. Daarom vereist ontwaken een daadwerkelijke waakzaamheid en discipline. De discipline om een manier van leven te ontwikkelen waarin jij je eigen gedachten observeert, waarin je luistert naar de woorden die uit jouw mond komen, waarin je de gevoelens die in jouw lichaam worden opgeroepen en de reacties die jou lijken te beheersen, gadeslaat, en waarin jij uiteindelijk al deze dingen als onschuldig gaat zien en eenvoudigweg door jezelf veroorzaakt.

Wanneer de wereld jou de volgende keer iets voorspiegelt dat ervoor zorgt dat je boos wordt of dat je een oordeel vormt, stop dan onmiddellijk waar je bent en kijk ernaar, niet met een oordeel over jouw oordeel, maar met onschuld en eerlijkheid:

Ooh, ik stel vast dat ik iemand aan het oordelen ben. Dat is een interessante wolk die in het hemelruim van mijn bewustzijn passeert. Ik vraag me af of ik in staat zou zijn om een andere keuze te maken?

Nu zal het verstand jou vertellen: “ja maar, deze man heeft daarnet in mijn huis ingebroken en mijn stereo gestolen. Natuurlijk heb ik het recht hem te oordelen. Natuurlijk heb ik het recht om me kwaad te voelen.”

Maar ik zeg jou: kwaadheid is nooit gerechtvaardigd. Dit betekent niet dat je het nooit meer zal ervaren. Maar stop met jezelf voor de gek te houden dat daar enige geldigheid kan in gevonden worden. Wanneer iemand in je huis heeft ingebroken en jouw stereo-installatie (of iets anders waar je waarde aan hecht) heeft meegenomen, stel je dan eens voor wat er zou gebeuren indien jij begreep dat je in dat moment de keuze en de kracht in jou hebt om je te herinneren dat alle gebeurtenissen gewoon neutraal zijn. Ze voorzien jou alleen maar van een kans om voor Liefde te kiezen.

Wat als jij letterlijk de ‘waaninnige’ weg zou volgen, in de ogen van de wereld althans, om gewoon te kijken naar de persoon die dit zonet gedaan heeft, als een broeder of een zuster die schreeuwt om genezing en hulp. Wat als je ervoor zou kiezen om naar hem te kijken als iemand die niet weet hoe hij *in* deze wereld kan leven, zonder *van* deze wereld te zijn, als iemand die de weg naar zelf-vergeving niet kent, als iemand die de waarheid niet kent over het Licht dat in hem leeft en die zijn grote kracht niet kent om datgene te creëren wat hij graag wil, op een manier die niet schadelijk is voor een ander? Wat als je ervoor zou kiezen om met mededogen naar hem te kijken in plaats van met reactiviteit?

Het begint allemaal heel eenvoudig. Om de weg te bereiden, wil ik jou er aan herinneren dat de tijd jou gegeven werd om hem constructief te gebruiken. Dat betekent dat jij je realiseert dat je, vanaf het moment dat je s’ochtends ontwaakt, in

school bent. Je hoeft er nergens voor naartoe te rijden. Je bent er op dat moment al middenin!

Het universum is jou letterlijk aan het helpen om die ervaringen naar je toe te halen die alles in jou naar boven brengen, zodat je er op een andere manier kan naar kijken - daarbij de grote kracht in jou ontdekkend - de vrijheid in jou om te kiezen wat je wilt waarnemen en om alleen datgene teweeg te brengen wat jij wilt voelen. Zodat op die manier de kracht in jou is vrijgemaakt om, zelfs wanneer er nagels doorheen je handen worden geklopt, Liefde te kiezen en op die manier de wereld te overstijgen.

Dit gezegd zijnde, begrijp dan dat iedere dag een zegen en een gift is wanneer je hem benut vanuit jouw totale toewijding aan ontwaken. Jouw dag zit boordevol met wel een miljoen kansen om een diepere waarheid te ontdekken. Heb dus nooit het gevoel dat het doel van jouw leven iets anders moet zijn dan datgene waar je nu in betrokken bent. Herinner je immers wat we al eerder hebben gezegd:

Jij creëert letterlijk alles wat je zelf kiest,
en niets wordt jou ooit opgelegd.

We gaan deze gedachte even wat dieper laten doordringen. Ze betekent werkelijk dat wanneer jij beslist hebt te ontwaken, dat je reeds op dat moment alle ervaringen naar je toeriep die jou het beste dienen in dat ontwaken. De vrienden, familie en de mensen waarmee jij in relatie bent, zijn diegenen die net zoals jij het meeste profijt kunnen halen uit alle ervaring die voortkomt uit hun relatie met jou. Dit betekent dat je precies hier en nu, de kracht die je zoekt al aan het demonstreren bent - de kracht om werkelijk te kiezen wakker te worden en de ganse schepping te bevelen jou te dienen op dat pad.

Dus elke morgen wanneer je wakker wordt, kijk dan eens goed om je heen. Wie is die man of vrouw die zich naast je bevindt? Het is jouw perfecte metgezel. Het is een boodschapper van God. Want voorbij alle ervaringen die je met elkaar deelt, is er iets veel dieper gaande. Jouw denkgeest rust precies naast die van God en toen je als ziel voor het eerst uitsprak: "ik wil ontwaken, ik wil naar huis", beantwoordde de Vader jouw gebed en begon Hij een gedachte doorheen je Geest en je ziel te sturen tot in jouw bewuste denkgeest toe:

Ik weet hoe Ik jou naar huis kan leiden.
Geef deze carrière op en begin een andere.
Verhuis van deze plaats naar een andere.

Je begon allerlei soorten impulsen te voelen. Je begon andere boeken te lezen. Je begon andere dingen te doen. Je ontmoette iemand en werd verliefd. Denk je dat dit allemaal toeval was? Nauwelijks!

De gedachte zelf namelijk, dat je een wereld van persoonlijke ervaring kan hebben die je alleen als van jezelf beschouwt, is ook letterlijk het resultaat van jouw gebed om te ontwaken. En de Vader - die jou bijstaat om te creëren - creëert precies die ervaringen die jou als stapstenen dienen en die jou dragen van de plaats waar je nu bent naar daar waar God is.

Het resultaat hiervan is dat jouw gewone dagdagelijkse leven de meest perfecte ashram is waarin je ooit zou kunnen verblijven. Het is jouw heilige stad en het is wijs om daar iedere dag een pelgrimstocht naartoe te maken, hetgeen alleen maar betekent dat je aandacht en toewijding brengt naar precies dat wat je aan het ervaren bent. Dat je er dankbaar voor bent, dat je het zegent, dat je het omarmt, dat je er waakzaam en opmerkzaam in bent:

Wat leert mij dit moment?

Nu je dit als achtergrond en fundering hebt meegekregen, herinner jou dat jij nooit een 'gewoon' moment ervaart. Op elk ogenblik verschijnen er buitengewone dingen. Er verschijnen buitengewone dingen waarin het ganse universum samenspannt, hetgeen alleen maar betekent 'samen ademhaalt'. Het universum werkt samen met jou, om jou tot ontwaken te brengen en jou te genezen. Vertrouw het! Hou ervan!

Dat deze dingen waar zijn - en ik verzeker jou dat ze waar zijn - betekent dat jouw leven, het leven dat je precies nu aan het beleven bent, gelijk is in kracht en grootsheid en effectiviteit aan ieder ander leven dat ooit werd geleefd. Het betekent dat jouw leven exact gelijk is aan het leven dat ik leefde. Want het brengt jou naar huis, net zoals mijn leven voor mij het pad huiswaarts betekende, naar God.

Om verder te bouwen op wat ik eerder al vertelde, zou je het derde axioma als volgt kunnen samenvatten:

Ik leef nooit zomaar een 'ordinair' moment.
 Bij elke ademhaling zijn al mijn ervaringen een stapsteen
 die God op mijn pad bracht om me naar huis te leiden.
 Ik zal mijn aandacht brengen naar ieder moment
 en toestaan dat het mij leert hoe ik kan vergeven,
 hoe ik kan omarmen, hoe ik kan liefhebben en hoe ik dus
 het leven ten volle kan aangaan.

In jouw ordinaire momenten, wel duizend keer per dag, zal je geconfronteerd worden met mogelijkheden om verstoord te raken! En precies op datzelfde ogenblik wordt jou ook de zegen van mogelijkheid gegeven om voor vrede te kiezen, om je te herinneren dat jij een waarneming van jouw broeder of zuster kan ontwikkelen die gefundeerd is in het Christusbewustzijn en niet in egobewustzijn.

Vergeving kan dus heel ijverig worden beoefend. En je zal echt niet ver hoeven te zoeken. Je hoeft er geen pelgrimstocht naar een ver afgelegen stad voor te ondernemen. Je hoeft niet ergens in een grot in de bergen te gaan zitten om de weg naar God te ontdekken. Het is overal rondom jou, omdat jij alleen maar kan zijn waar jij besloot te zijn. En jij wou hier zijn omdat jij als ziel werkelijk niets anders meer wilt dan ontwaken. Jouw leven, precies zoals het zich nu ontvouwt van ogenblik tot ogenblik, is helemaal bedoeld voor *jou*.

Als dit waar is, en ik verzeker jou dat het waar is, dan kan de weg naar God alleen gevonden worden in jouw bereidheid om het leven dat in jou is en dat zich ieder moment doorheen jou ontvouwt, *ten volle* te leven en te omarmen. Om te leven zonder angst, om vooruit te gaan, om inderdaad die kracht en die grootsheid te vertrouwen en

te omarmen die het zaad, de ondergrond en de bodem is van waaruit jouw ervaring van het leven zich ontvouwt. Het is kostbaar! Het is buitengewoon! Het is een zegen! En het werd jou door God geschonken!

Zou je dan niet de zegen die jouw leven nu is, gaan omarmen en het wijden om het heilig te houden en te erkennen dat jouw leven inderdaad al jouw respect waard is? Het maakt helemaal niet uit wat iemand anders denkt. Maar het maakt wel uit wat *jij* denkt.

Geliefde vrienden, jouw leven - jouw leven - is jouw weg naar huis! Als je het niet ten volle leeft, hoe kan je dan ooit thuiskomen? Vrees dus niet jouw grootsheid. Vrees niet de kracht die voortkomt uit het omarmen van jouw leven en het opeisen van zijn waarde. Leef het ten volle, met alle passie die je maar kan opbrengen! Omarm elke seconde ervan! Iedere keer wanneer je na het eten jouw bord en je tas afwast, kijk dan naar die dingen en zeg:

Lieve God! Dit is mijn leven!
Dit is mijn pad naar huis!
En ik ga het leven!

Dierbare vrienden, op deze manier zal jij jezelf de oordelen vergeven die je gemaakt hebt. Want wie van jullie heeft niet het gevoel gekend om te zeggen, "God, mijn leven is niet zoveel waard. Ik zal nooit zijn zoals die daar in mijn straat. Ik zal nooit genoeg geld hebben. Er zullen niet veel mensen zijn die me kennen. Wanneer zal *mijn* werk even groots worden als *die ander* zijn werk?" Enzovoort, enzovoort,...!

Maar ik zeg jou, iedere keer wanneer jij jezelf geoordeeld hebt, heb jij jezelf verzwakt. Iedere keer wanneer jij jezelf of iemand anders geoordeeld hebt, ben je wat verder van de berg gegleden, terwijl het juist jouw bedoeling is om de top te bereiken.

Hoe vergeving geneest.

Nu we dit allemaal begrijpen, laten we nog wat dieper op vergeving ingaan. Hoe werkt het? Wat gebeurt er werkelijk wanneer je vergeeft?

Jij bent een kanaal van energie. In de mate dat het kanaal volledig open is, kan de energie zo helder stromen dat het kanaal zelf transparant wordt. Dit betekent dat het niet langer iets blokkeert. Er is geen weerstand meer tegen, en geen beperking meer van het Licht.

Wanneer je oordeelt dan is het alsof jij samentrekt en de wanden van het kanaal smaller worden, net alsof er zich roest vormt in de buis. Daardoor wordt de stroom steeds zwakker.

Wanneer je oordelen gaat vergeven dan is het alsof het roest in de buis weer oplost. Het is alsof de wanden van de buis die de vloeistof van Gods Liefde geleiden, beginnen uit te zetten en steeds dunner en meer transparant worden.

Een oordeel is samentrekking.

Vergeving is ontspanning, vrede, vertrouwen en geloof.

Vergeving laat de ruimtelijkheid in jouw bewustzijn groeien. Want wanneer je naar de dief kijkt die heeft ingebroken in jouw huis en je zegt, "Ik vergeef jou", dan roep je het *tegengestelde* van al wat je in de wereld geleerd hebt naar je toe. Jij beslist dan dat niets wat enige waarde heeft van jou kan worden weggenomen. Jij beslist dat oordelen het tegendeel is van wat jij wilt, en dat het jou het tegenovergestelde laat voelen van wat je werkelijk voelen wilt. Jij eist jouw kracht op om anders waar te nemen. Hierdoor genees jij jezelf.

Indien je ooit wenst thuis te komen dan zal je zeer, zeer goddelijk zelfzuchtig dienen te worden. Je zal zo zelfzuchtig gaan worden dat je geen oordeel in jezelf meer toestaat - van niets of niemand. Jij zal immers beginnen inzien dat een daad van oordelen jou onmiddellijk naar de andere kant van het universum katapulteert, aan de andere kant van waar je wilt zijn.

Een oordeel zorgt ervoor dat de celstructuur van het lichaam afbreekt. Mocht je dit kunnen zien dan zou je onmiddellijk stoppen met oordelen. Wanneer je oordeelt dan worden de cellen in jouw lichaam helemaal gek. Ze vibreren dan op een totaal verstoorde manier. Er is samentrekking. De vloeistoffen bewegen niet meer doorheen de cellen. De voedingsstoffen worden niet meer getransporteerd naar, en niet meer afgeleverd in de cellen. De afvalhuishouding functioneert niet naar behoren. Alles raakt verstopt en er komt on-gemak.

Begrijp daarom goed, geliefde vrienden, dat oordelen niet iets is om lichtvoetig overheen te gaan. Moet je dan jezelf veroordelen wanneer je vaststelt dat je zo lang in oordeel bent geweest? Natuurlijk niet. Dat is immers opnieuw een oordeel. Alleen Liefde kan genezing brengen. Wanneer jij dus begint in te zien dat je geoordeeld hebt, zeg dan gewoon:

Ah ja, natuurlijk! Dat is die energie.
Ik herken die wolk die zonet doorheen het veld van mijn bewustzijn
voorbij kwam.
Maar nu ben ik vrij opnieuw te kiezen.

Hoe werkt dit nu allemaal? Wanneer jij in jouw gewoon dagdagelijkse leven - waarvan we nu weten dat het helemaal niet zo 'gewoontjes' is als je wel denkt - ontdekt dat je in oordeel bent geweest naar iets of iemand, erken dan dat dit oordeel nog steeds bij je is. Het is iets dat nu aanwezig is, ook al heb je het vijf minuten geleden uitgespeeld, of misschien wel vijfenvijftig jaar geleden, of mogelijks wel tien levens hiervandaan. Wanneer jij het opmerkt en er jouw aandacht naartoe brengt, dan heb je het tot een actueel feit gemaakt. Het bevindt zich dus precies daar voor je om ongedaan te worden gemaakt. En dat is waar jij jouw focus dient naartoe te brengen:

Ik ga nu opnieuw kiezen.

Ken je die ervaring om in jouw leven terug te blikken en opeens een scène te zien waarvan jij nu weet dat je vanuit het ego hebt gehandeld en dat je trachtte te manipuleren of sluw of kwetsend te zijn? Of je ziet in, "Lieve help, ik was echt in oordeel naar die persoon toe. Oh, kon ik maar terug in de tijd gaan en het ongedaan maken." Ken je dat gevoel?

Wel, ik zeg jou dat je dat *kan*, omdat alles nu aanwezig is. Er bestaat niet zoiets als verleden en toekomst, er is alleen maar het *nu*. Wanneer dus die gedachte of herinnering naar boven komt dan gebeurt dat om een zeer specifieke reden. Als ziel leer je namelijk over vergeving en hoe je de effecten van je vorige keuzes ongedaan kan maken. En dus wordt het jou opnieuw aangeboden, nog een keer, opdat je in de mogelijkheid zou zijn een nieuwe keuze te maken.

Wanneer die oude herinnering opkomt, blijf er dan bij. Kijk ernaar. Herken hoe oordeel werkte toen. En zeg dan vervolgens naar die persoon of die gebeurtenis toe:

Ik oordeel jou niet.
Ik schenk mezelf vergeving voor wat ik gecreëerd heb.
Ik omarm jou en ik hou van jou. Ik laat jou vrij om jezelf te zijn.
Ik zegen jou met de Liefde van Christus.

Kijk dan hoe dat beeld of die herinnering zachtjes begint op te lossen in het licht, tot er geen enkel spoor meer van over is. En laat het dan voorgoed los.

Onmiddellijk zal het denken zeggen, “Maar toen ik vier jaar oud was en die kleine knaap een schop tegen zijn schenen gaf, alleen maar om hem te zien schreeuwen... hij is op dit moment toch niet hier! Of niet soms?” Het *lichaam* is inderdaad niet hier, maar begrijp heel goed dat het lichaam niet de ziel is.

Alle geesten zijn verenigd. Dat betekent dat wanneer jij vergeving binnen het bewustzijn uitbreidt, binnenin jouw emotionele veld naar een ander toe - of ze nu fysiek aanwezig zijn of niet - dat jij dan precies hetzelfde naar hen toe *aan het uitbreiden bent* als wat er zou plaatsvinden wanneer ze zich fysiek voor jouw ogen bevinden.

En zelfs indien ze nu voor jou staan, dan moeten zij het toch nog altijd in ontvangst nemen, nietwaar? Zij moeten nog steeds *hun eigen* keuze maken - of ze jouw vergeving willen aanvaarden of in oordeel willen blijven *naar jou toe*. En dat is hun zaak, niet de jouwe.

Begrijp heel goed dat je te maken hebt met bewustzijn. Jij bent geen fysiek wezen. Jij bent Geest. En jij bent intiem verbonden met alle denkgeesten en alle tijden. Daarom kan vergeving van de ander zich voordoen op om het even welk tijdstip dat jij daartoe beslist. Iedereen van wie jij ooit dacht dat hij jou iets heeft aangedaan, kan precies nu in dit moment worden vergeven. Telkens wanneer jij iemand geoordeeld hebt en daardoor in oordeel was naar jezelf toe, kan je het ongedaan maken in precies dit huidige moment, gewoon door een andere keuze te maken.

Reactiviteit duidt op de noodzaak tot zelfvergeving.

Wees er maar zeker van dat je op anderen zal blijven projecteren wat on-genezen en on-vergeven is in jezelf. Telkens wanneer je op iemand reageert, wordt jou het sein gegeven dat er een bepaalde energie in jouw gewaarzijn komt die nog niet in jezelf is vergeven. Wanneer iemand heel kritisch is en jij vertoont een reactie iedere keer wanneer ze kritisch zijn, wees dan maar gerust dat jij dat deel van je eigen wezen nog niet geheeld hebt - dat deel van jouw ervaring waarin jij kritisch bent naar anderen toe.

Of je het nu zelf nog in de praktijk brengt of het eerder een patroon lijkt te zijn dat jij sinds lang doorbroken hebt en waar je nu niet langer meer naar handelt, je hebt jezelf nog steeds niet vergeven dat jij je ooit geïdentificeerd hebt met die energie.

Gebruik jouw dagelijkse ervaring om te zien wat jou nog triggert. We zullen jou een heel eenvoudige techniek geven om dit te doen. En wanneer je doorzet dan zal die voor jou de energieën blootleggen die nog steeds op jouw vergeving wachten.

De techniek is heel eenvoudig. Observeer gewoon tijdens de dag elk moment dat je in verkramping gaat. Zijn de spieren van het lichaam gespannen? Is de ademhaling oppervlakkig? Versnelt of verluidt jouw stem wanneer je praat over de energie in iemand anders? Dat is allemaal een teken dat je nog heling nodig hebt. Wanneer jij erkent dat deze tekenen bestaan - met andere woorden, wanneer jij erkent dat het leven jou een kans aanbiedt om verstoord te zijn - dan is dat een signaal dat er iets is wat om genezing vraagt. Zie het dus gerust als een zegen wanneer jouw energie in verstoring gaat.

Helingsoefening.

Trek jouw aandacht terug uit wat jij denkt dat de oorzaak van jouw ergernis is en herinner je het eerste axioma:

Ik ben de bron van mijn ervaring.
Ik voel me geïrriteerd.
Wat is het in mij dat heling nodig heeft?

Begin daarna diep en ritmisch te ademen. Laat het lichaam tot rust en ontspanning komen. En vraag dan:

Wat is het in de energie van deze persoon dat werkelijk mijn reactie veroorzaakt?

Je zal het meteen herkennen: "Oh, hij is zo kritisch. Kritiek raakt bij mij een gevoelige snaar."

Vraag jezelf dan af:

Wanneer heb ik dat iemand anders aangedaan?
Waar ben ik zelf kritisch geweest voor anderen?

En het raakt jou onmiddellijk: "Wel, ik ben kritisch omdat zij kritisch zijn."

Het kan ook zijn dat er herinneringen terugkeren, onaangename herinneringen wanneer je ze beoordeelt. Laat ze komen. Ga gewoon door met ademen en ontspan je. Kijk naar die energie van kritisch zijn. Eer het. Hou ervan. Het is immers een schepping. Het zijn jouw scheppingen die naar jou terugkeren zodat jij ze zou kunnen omarmen en transformeren. Geef er aandacht aan. Kijk ernaar: "Ah, kritisch zijn! Natuurlijk, ik kan zelf ook heel kritisch zijn. Ik heb me zo gedragen in het verleden. Ik ken die energie door en door."

Kijk dan naar een scène in jouw herinnering waarin jij degene was die kritiek uitte. Kijk ernaar met een diepe eerlijkheid en oprechtheid en zeg tegen jezelf:

Ik vergeef mezelf om kritisch te zijn.
Ik vergeef het oordeel over mezelf.
Ik kies ervoor om enkel Liefde te onderwijzen.

Zie nu hoe het beeld oplost en verdwijnt uit jouw bewustzijn. Breng dan jouw aandacht terug naar het huidige moment en naar de persoon die jou zonet op stang heeft gejaagd. Nogmaals, je hoeft hem helemaal niets te zeggen, alhoewel dat best mogelijk is. Maar in jezelf vergeef je hem omdat hij de energie van kritisch zijn tijdelijk een onderkomen heeft gegeven in zijn bewustzijn. Daarna vraag je alleen maar aan de Heilige Geest, dat jouw waarneming door de waarheid mag vervangen worden. Vraag om het onschuldige licht in hem te zien.

Naarmate je dit toepast, zal je er steeds meer bedreven in worden. Je zal het zo snel kunnen toepassen dat het nauwelijks meer tijd vraagt dan een vingerknip. En eens je het licht in hem begint te zien, kan je aan de Heilige Geest vragen:

Wat zit er onder deze energie van kritiek in hem verborgen?
Waar schreeuwt hij werkelijk om?

Dan zal jij mededogen voelen. Want het zal jou onthuld worden waarom hij zoveel pijn voelt vanbinnen. Kijk dan en zie, want in plaats van naar hem toe te reageren, zal je misschien heel mededogend zijn. Jouw woordkeuze en jouw eigen gedrag zou wel eens anders kunnen zijn dan jij ooit hebt kunnen dromen. Want doorheen jou zal precies dat vloeien wat hem het meeste dient.

Toen ik aan het kruis werd genageld, was er een soldaat die de hamer ophief om de nagel te kloppen. En precies op het moment dat hij de hamer ophief, ontmoetten onze ogen elkaar. Ik deed precies wat ik jou zonet beschreven heb. Tegen die tijd was ik hier zo een meester in geworden dat het heel snel gebeurde. Ik vroeg mezelf af: "Hoe heb ik ooit zelf een nagel doorheen iemand willen slaan?" En ik herinnerde mij mijn moordzuchtige gedachten. Ik vergaf mezelf en bracht mijn aandacht terug naar die man en vroeg om alleen maar het licht in hem te zien. En ik vroeg:

Wat weerspiegelt deze daad naar mij?
Wat verbergt het in hem?

Toen zag ik zijn ziel. En ik hield van zijn ziel. Ik voelde mededogen met hem. En op dat moment - let op mijn woorden - op dat moment van oogcontact had hij het begrepen!

Omdat mijn energie anders was, werd er ruimte gecreëerd waarin deze ziel een nieuwe keuze kon maken. Plotseling zag deze ziel de totaliteit van zijn ervaring en besepte dat als hij toestond dat de hamer op de nagel terecht kwam, dat hij door deze beslissing blijvend een deurmat zou zijn voor anderen hun waarneming. En precies op dat ogenblik besliste die ziel om een pad te volgen dat naar onovertroffen Meesterschap zou leiden en om nooit meer een pion te zijn van een regering of een groep, van een partij of van iemand anders. Hij liet de hamer neervallen - het was een Romeins soldaat - stond recht, wandelde weg en verdween.

Hij heeft zich verder bekwaamd om een meester te worden die letterlijk door duizenden wordt gekend. Hij is niet in de fysieke vorm. Hij bezoekt en onderwijst velen. Hij gaf in deze wereld vorm aan perfect Meesterschap en oversteeg daardoor de wereld. En dit begon allemaal vanuit *mijn* verlangen om alleen maar Liefde te onderwijzen. Nu zijn we heel goede vrienden.

Je ziet dus dat je misschien niet zal weten hoe krachtig jouw keuze voor heling wel is. Het kan zijn dat je helemaal niet ziet hoe diep en volkomen het jou zal aanraken terwijl je verder gaat een schepper te zijn - en dat ben je voor altijd. Je kan zelf nooit weten welke vruchten er aan die boom zullen groeien, in het leven van de ander. Maar omdat alle bewustzijn verenigd is, creëer jij letterlijk de ruimte waarin de *ander* zijn leven kan helen, telkens *jij* voor genezing kiest door vergeving.

Laat dan geen enkel moment verloren gaan. Bezie niets zomaar als gewoon. Negeer de waarnemingen die jou werden aangeleerd door een wereld die zichzelf voortdurend in jouw geest wil rechtvaardigen. Wees echter totaal toegewijd om uit jouw wezen alles wat anders dan de Liefde van Christus is, met wortel en al uit te trekken en het uit te roeien. Denk niet meer dat ik de enige ben die op deze manier kan liefhebben - dat is niet waar. Jij bent hier om lief te hebben zoals ik geleerd heb lief te hebben. Waarom? Omdat jij die Liefde *bent*. De rest is alleen maar een rookgordijn.

Vergeving is noodzakelijk. Vergeving is een vaardigheid en een kunst die jou winst op winst, op winst, op winst zal uitbetalen. Het zal nooit stoppen met jou te vergoeden. Ieder moment waarin jij vergeving kiest, heb jij jezelf letterlijk duizenden jaren van pijn bespaard! En ik bedoel dat zo letterlijk als maar kan zijn. Kort gezegd, elke daad van vergeving is een wonder dat de behoefte aan ervaring in deze wereld korter maakt.

En mocht jij jezelf in een situatie terugvinden die 'te groot' voor jou lijkt, wees er dan maar zeker van dat het is omdat iets groots eindelijk naar de oppervlakte is gekomen om genezen te worden in jou, zodat meer kracht doorheen jou kan stralen. Waarom? Jij hebt de plaats bereikt waar je er klaar voor bent. Meer van Christus kan nu leven doorheen jou.

Je dag afsluiten.

Het is van het hoogste belang om iedere dag in zichzelf voldoende te laten zijn. Wanneer jij jouw dag beëindigt, zorg er dan voor dat je dat ook werkelijk doet. Je hoeft er geen vier uur durend ritueel van te maken. Je kan het doen met één enkele ademhaling. Wanneer jij je hoofd op het kussen neervlijt en eens diep inademt, overschouw dan even je dag, omarm hem met jouw bewustzijn en wanneer je uitademt zeg je stilletjes tegen jezelf:

Ik laat deze dag los en vergeef hem. Het is perfect geweest. Nu is het voorbij.

Laat hem gaan. Laat hem gewoon gaan. Waarom? Als je het niet doet dan zal je hem met je meenemen. Ken je dat? En vervolgens ben je drie weken lang aan het klagen: "Lieve hemel, waarom toch maakte ik die beslissing drie weken geleden? Had ik maar een andere beslissing genomen, dan was 'dit' niet gebeurd en dan was 'dat' niet gebeurd." Heel waarschijnlijk is dat ook waar. Maar het punt is dat je nu drie weken

later nog steeds jezelf op het hoofd slaat door het verleden met je mee te zeulen. En daardoor mis je de glorie van het heden. Jullie hebben dit allemaal al duizend keer horen zeggen, want het is de waarheid.

Bewustzijn is een heel subtiel en krachtig iets. Je kan niet anders dan scheppen. Herinner je dan ook dat het doel van dit pad eruit bestaat om weloverwogen te creëren in volmaakt Meesterschap. Kijk dus naar alles wat er in je dag is gebeurd en zeg:

Het is zeer goed. En het is voorbij.

Iedere avond wanneer jij jouw hoofd op het kussen neervlijt en weet dat je in slaap gaat vallen, wees dan even zoals God in het bijbelverhaal van de schepping, waarin geschreven staat dat God op de zevende dag rustte. In zekere zin was God klaar met het verhaal. Heb dus ook diezelfde kwaliteit aan het eind van elk van jouw dagen.

Wanneer jij nog een of andere emotionele reactie met je meedraagt omwille van iets dat iemand gezegd of gedaan heeft of omwille van iets wat jij gezegd of gedaan hebt, pas dan vergeving toe vooraleer je in slaap valt. Als je dat niet doet dan zal je de botsende energieën blijven ervaren gedurende jouw droomfasen. En de communicatie tussen jou en die ander, die nog niet vergeven is, zal verder duren totdat de vergeving is afgerond binnenin jou.

Dit is *zeer* belangrijk. De tijd zou nooit lichtzinnig moeten worden opgevat. Speel ermee, ja. Maar speel vanuit bewustzijn, vanuit helderheid, vanuit de herkenning dat er niet zoiets bestaat als een ijdele gedachte. Iedere gedachte creëert een wereld aan ervaring voor jou. En jij bent het waard om de Hemel te ervaren.

We hebben nog veel meer te vertellen over vergeving wanneer we de diepte peilen van hetgeen ontdekt wordt wanneer je vergeving zeventig maal zeven keer beoefent. Het brengt jou dieper en dieper in de mechanismen van het bewustzijn zelf - mechanismen van de schepping. Zet vergeving bovenaan op jouw lijst totdat je weet hoe totaal vergeven jij bent. Wees daarom extra waakzaam tegen het ontkennen van datgene wat nog steeds op jouw vergeving wacht. Want wat je ontkent zal je projecteren. En iedere projectie is een pijnlijke daad naar *jezelf* toe. Natuurlijk is het ook pijnlijk voor de ander, maar in de eerste plaats voor jezelf.

Veel van wat in deze les werd gezegd dient keer op keer opnieuw gelezen te worden, zodat de denkkeest werkelijk begint te vatten hoe belangrijk en hoe krachtig vergeving wel is. Je zal een tijd en een plaats bereiken waarbij je vol verrukking jouw dag zal doorbrengen terwijl je vergeving tot uiting brengt, zelfs al is er helemaal niemand die iets doet, net als een golf die zichzelf verheft boven de oceaan van jouw bewustzijn. Vergeving zelf wordt gewoon een vreugdevolle energie om in te leven.

Geliefde vrienden, vergeef *jezelf* heel goed, want dan heb je Christus vergeven. En wanneer Christus is vergeven dan zal Christus in jou opstaan en jouw hart, jouw bewustzijn en zelfs de cellen van je lichaam tot Zijn thuis maken. Jij zal weten wat het betekent om *in* deze wereld rond te lopen, maar niet meer *van* deze wereld te zijn. En wanneer jij in de spiegel kijkt zal je zeggen:

Kijk, de redder van deze wereld is daar.

Het zal geen egoïstische arrogantie zijn die dit zegt, maar het zal de herkenning zijn van dat wat altijd waar is:

Ik ben het kind van mijn Vader en ik werd in deze wereld gezonden
om er licht naartoe te brengen.

Wees daarom in vrede. Beoefen vergeving heel ijverig, totdat het net zo gewoon wordt als ademen. Jij zal een kracht ontdekken waarvan je niet eens wist dat ze kon bestaan en een vrijheid die zoeter smaakt dan honing. Ik vergeef jou. Niet omdat ik jou geoordeeld heb maar omdat ik de zegen ken die vergeving naar me toebrengt. Vergeving is iets wat ik als man perfectioneerde. Vervolmaak het nu ook in jou en jij zal de glorie van Christus kennen.

Wees daarom in vrede, geliefde vrienden. Amen.

4: Volg het spoor van verlangen.

Het is met grote vreugde dat ik samen met jou de weg bewandel die jij gekozen hebt. Want in waarheid is er geen tijd waarin ik niet bij jou aanwezig ben. Er is geen plaats waar jij naartoe kan reizen, waar je mijn aanwezigheid niet zal ontdekken.

Alleen de werkelijkheid kan waar zijn. En de werkelijkheid is eenvoudig: er bestaat alleen maar de eenvoud van Liefde. Vanuit die oceaan is een enorme hoeveelheid aan vormen ontstaan, een enorme hoeveelheid aan werelden, een enorme hoeveelheid aan scheppingen, waarvan jij er eentje bent. Net als golven die oprijzen uit de zee, blijven deze scheppingen eeuwig verbonden met hun Schepper.

Jij bent een golf die voortkomt uit de oneindige oceaan aan Liefde die de aanwezigheid van God is. Ik ben een golf die is opgekomen uit de oceaan van mijn Vaders' heilige Bewustzijn. En alhoewel er twee golven verschijnen die lijken gescheiden te zijn door de tijd - zelfs door tweeduizend van jouw jaren - zijn deze toch tegelijkertijd uit het oppervlak van de oceaan naar boven gekomen, als je het maar vanuit een breder perspectief zou bekijken. Ze ontstaan allebei voor hetzelfde doel, namelijk om de eenvoud, de onschuld, de schoonheid, de creativiteit, de waarheid en de werkelijkheid van de oceaan zelf uit te drukken.

De golven verheugen er zich in om datgene uit te drukken wat een unieke identiteit lijkt te zijn. En toch is de rode draad voor allen, dat ze gemaakt zijn van dezelfde substantie en dat ze werkelijk bestuurd worden door dezelfde wetten van schepping.

Ze kennen zelf niet het moment wanneer ze uit de oceaan zijn opgerezen, want alleen de diepte van de onzichtbare oceaan kan het moment kennen wanneer zij verkiest om op te wellen en de uitdrukking van de golf te scheppen. De kracht die onzichtbaar is, maar verborgen ligt in de diepte van de oceaan, borrelt omhoog, vormt de golf en ondersteunt haar gedurende de tijd van haar expressie. Het is ook vanuit die diepte van de oceaan dat beslist wordt wanneer die golf uiteindelijk zal terugkeren naar de zee.

Betekent dit dat de golf zal verdwijnen? Alleen maar vanuit één perspectief. Want in werkelijkheid heeft het wezen dat was ontstaan geen geboorte of dood gekend, maar enkel expressie.

Wat als jij *jezelf* zou beschouwen als een golf die is opgekomen uit het heilige bewustzijn van God, geboren uit Gods oneindige verlangen om Haarzelf uit te drukken, om de oneindige natuur van Liefde en creativiteit uit te drukken? Wat als jij begon in te zien dat elke naam die jij jezelf ooit gegeven hebt, het *effect* van Liefde is - dat niet jij de *oorzaak* bent van je eigen bestaan?

En toch, toen jij tevoorschijn kwam uit die oceaan van Liefde, is de golf dan niet gemaakt uit dezelfde substantie als de zee zelf? Werd ook aan jou geen oneindige en totale vrijheid geschonken? Want net zoals jouw Vader jou waarneemt, werd ook aan

jou de vrijheid geschonken om jezelf en al die andere golven die je opmerkt, tot zelfs de oceaan aan toe, waar te nemen op om het even welke manier jij dat verkiest.

De bedoeling van waarachtige spiritualiteit dan, is om de kwaliteit van jouw waarneming opnieuw in lijn te brengen, zodat je kan zien met de ogen van God - om dit te gaan weerspiegelen, om ermee te resoneren, om perfect in lijn te komen met de waarneming van jouw Schepper. Geliefde vrienden, in waarheid blijf jij altijd zoals je geschapen werd. Dit betekent dat in elk van jouw momenten, jij letterlijk die kracht aan het gebruiken bent die gevonden wordt in de stille diepte van de oceaan van Gods Liefde, die kracht waaruit jouw schepping en jouw bestaan voortkwam, om te kunnen waarnemen zoals je dat zelf verkiest.

In deze les zullen we daarom de natuur van het verlangen zelf eens onder de loep nemen. We zullen kijken wat het betekent, waarheen het ons leidt en hoe het tot zijn effecten komt. We zullen de kracht van verlangen nader onderzoeken, de waarde van verlangen, de betekenis en het doel van verlangen en hoe we die energie - die op sommige momenten wel lijkt op een kudde van duizend wilde paarden die elk hun eigen richting op willen - onder jouw bewuste en vastberaden leiding kunnen brengen. Zodat je kan scheppen zoals de Vader jou geschapen heeft - met perfecte, vastberaden en oneindige Liefde, met perfecte, oneindige en zelfgekozen vreugde, en in totale - *totale* - vrijheid.

Verlangen! Toen ik als een man op jullie planeet rondliep, onderzocht ik veel verschillende meningen over de natuur van de schepping, over de aard van de mensheid, over de natuur van het bewustzijn of de natuur van de identiteit. Net zoals jij nu geconfronteerd wordt met veel verschillende gedachtestromingen, was dit ook voor mij het geval. En terwijl het lijkt alsof dit allemaal naar grote verwarring leidt, alsof je moet kiezen uit een oneindig keuzebuffet, dient dit geen ander doel dan, net als het zand in de oester, ervoor te zorgen dat de parel uiteindelijk zal tevoorschijn komen. Het zorgt ervoor dat het krast vanbinnen.

Jij moet jouw eigen pad naar jouw eigen waarheid vinden. Want voor elk van jullie is er een eigen pad, een doorgang, het oog van de naald waardoorheen *alleen jij* passeren kan.

Daarom ben jij in sommige opzichten schijnbaar alleen. Jij moet de beslissing nemen om te verlangen - boven al het andere - om te ontwaken in de totale herinnering van jouw éénheid met God. Net zoals een golf uiteindelijk beslist dat ze ontstaan is, niet om bang te zijn dat ze een golf is, maar om werkelijk haar individualiteit, haar uniekheid op te nemen en die voluit te leven. En in die volheid beslist ze om een weg te vinden zodat zij de oneindige eenheid met de oceaan zelf gewaar kan zijn. Ze beslist om zichzelf vrij te maken van de bijziende zelf-identificatie, als zou ze een klein stukje van een golf zijn die opkomt in een plaats of een veld van de tijd, enkele seconden leven heeft en dan weer verdwijnt.

Net zoals de golf kan jij beslissen een manier te vinden om beperking te overstijgen, om opnieuw geïdentificeerd te raken met een bewustzijn, een levend gewaarzijn dat jij één bent met de diepte van de zee. Beslis dat jij kan functioneren, niet vanuit het oppervlakkige deel van bewustzijn dat zich gedraagt alsof het enkel het schuim op het topje van de golf is - hetgeen jij jouw bewustzijn of jouw ego-bewustzijn noemt - maar

dat jij geïnformeerd kan worden in alles wat je zegt, in alles wat je doet, in alles wat je schept en in alles wat je waarneemt, door datgene wat zich bevindt in de oneindige diepte van de oceaan zelf.

Stel je dan eens voor dat er een bron binnenin jou opborrelt die noch bodem, noch zijwanden heeft en waardoorheen iets naar boven komt vanuit ongeziene plaatsen, waardoor letterlijk jouw bewuste aandacht en jouw gewaarzijn gekleurd wordt met een schitterend licht. Een licht dat er heel letterlijk voor zorgt dat jij kan voelen dat jij niet de lichaam-denkeest bent, of die persoonlijke geschiedenis waarmee jij je voorheen identificeerde. En een gewaarzijn dat al deze zaken alleen maar tijdelijke en onpersoonlijke effecten zijn van een niveau van verlangen binnenin jouw ziel, dat helemaal niet verschilt van de Liefde van God die Haarzelf uitdrukt, om geen enkele andere reden dan dat Liefde nu eenmaal uitgebreid moet worden.

Stel je voor dat jij jouw angst voor je eigen 'overleven' volledig overstijgt, omdat, wanneer je kijkt naar jouw lichaam-denkeest, jij niet langer geïdentificeerd bent met die lichaam-denkeest. Deze is nu een hulpmiddel geworden ten dienste van de Liefde die rust in het Bewustzijn van God. Jij leeft, maar het is niet langer jij, maar Christus die op Aarde verblijft *als jij*. *Dit is een heel werkelijke ervaring die hier kan geleefd worden.* Het is niet zomaar een filosofie. Het is ook geen concept en het kan zeker geen dogma worden. Hierin schuilt een mystieke vertaling die verschijnt in de diepte van de ziel en die eigenlijk alleen maar een verschuiving is van waar jij jouw gevoel van identiteit en de bron ervan waarneemt.

Wat is dan de energie die nodig is om jou weg te leiden uit jouw bijziende, ineengedoken 'zelfje' waar je geïdentificeerd bent geraakt met de kleine druppeltjes schuim op het topje van een golf, die over en weer worden geschud door een kracht die buiten henzelf lijkt te liggen, naar een gevoel van identiteit die één is met de stille diepte van de oceaan die overal aanwezig is en geen begin noch einde lijkt te kennen? Wel, de energie die jou zal dragen vanaf het tipje van de golf naar de diepte van de oceaan, is de energie van verlangen.

Want ik zeg jou nu, indien God er niet naar had verlangd om Liefde uit te breiden, dan was jij nooit in het bestaan gekomen. Jouw gevoel van gewaarzijn van 'zelf', is het resultaat van het effect van Liefde. Het is dezelfde Liefde die geboorte heeft gegeven aan de zon en de maan en aan alle sterren, en aan iedere dimensie op dimensie op dimensie van de schepping. Deze Liefde die ernaar verlangde zichzelf uit te breiden is de Bron waaruit jij bent voortgekomen. En het feit dat jij weet dat je bestaat, is het effect van Gods verlangen om Liefde uit te breiden.

Wanneer een volgende keer iemand jou vraagt, "wie ben jij?" geef hen dan alsjeblief niet een naam. Zeg niet, "Wel, ik ben geboren in die bepaalde stad, in dat bepaalde deel van de planeet." Vertel hen dan niet dat je een 'democraat' of een 'republikein' bent, of een atheïst of een katholiek. Vertel hen de waarheid:

Wie ben ik? Ik ben de uitbreiding van Liefde in de vorm.
Ik ben nooit geboren en ik zal nooit de dood proeven.
Ik ben oneindig en eeuwig.
Ik straal als een zonnestraal die vertrokken is uit de zon.
Ik ben het effect van Gods Liefde.

En ik sta hier voor jou om jou lief te hebben.

Nu, een antwoord als dit zal inderdaad de wenkbrauwen doen fronsen. Het zal ook jouw wereld transformeren. Het is immers hoogtijd om te stoppen met Christus aan de buitenkant te zoeken en ermee te beginnen jouw verantwoordelijkheid op te nemen om zelf die geïncarneerde Christus te zijn.

Verlangen is alles.

Neem nu even een ogenblik om het lichaam te ontspannen. Stel je voor dat jij jouw leven kan terugdraaien van de positie waarin jij als acteur het spel van jouw leven speelt, naar de positie waarin jij directeur en regisseur bent. Jij zit in jouw studio en je bent het verhaal van jouw leven aan het schrijven. Je kijkt naar al die kleine filmfragmentjes die je bij elkaar hebt gebracht. Een fragmentje uit de tijd toen je geboren werd, eentje uit de tijd toen je naar de peuterschool ging, eentje toen je voor het eerst verliefd werd of eentje toen je voor het eerst naar een film ging, eentje uit de tijd dat je naar de universiteit ging. Ook eentje uit de tijd toen je begon te werken, dit werk of een ander, of uit de tijd dat je naar een andere locatie verhuisde.

Kijk heel nauwgezet nu, en zie of er geen waarheid in schuilt dat voor iedere actie die jij ooit ondernomen hebt, nadat je het allemaal hebt proberen te analyseren, er niet reeds de onderliggende energie van verlangen in aanwezig was.

In werkelijkheid hef jij je lichaam niet op uit de zetel om naar de ijskast te gaan zonder het verlangen om te eten. Iets roept jou in de uitdrukking van een actie. Het is verlangen. Niemand stapt in een intieme relatie zonder de energie van verlangen. Welk koppel heeft immers ooit gezegd, "ik voel helemaal geen verlangen, maar laten we trouwen, kinderen krijgen en een familie stichten"?

Verlangen is die energie die alle golven van schepping voortbrengt uit de diepte van de oceaan zelf. Maar toch, wie van jullie heeft zich nog nooit in tweestrijd gevoeld omwille van verlangen? Wie van jullie heeft nog nooit gedacht dat verlangen slecht is? Wie van jullie heeft niet het onderricht meegekregen dat je niet te groot moet verlangen? Wie van jullie heeft niet het onderricht meegekregen dat het verlangen naar materieel comfort een vorm van smet is op het spirituele pad? Kijk diep in jouw ziel om te zien of hier iets van waar is.

Ben jij niet dikwijls bang geweest voor het verlangen dat in jou opkwam? Want wanneer ik eens naar jullie speelveld kijk, dan zie ik er velen die al verlamd worden, alleen nog maar door het verlangen om een ijsje te eten. Ze zijn zo bang dat, indien ze zouden toegeven aan dat verlangen, iets in het ijsje ervoor zal zorgen dat hun lichaam opzwellt en hun hersenen zullen stoppen met functioneren!

En voor al wie zich in een intieme relatie bevindt - een huwelijk of een andere vorm van verbinding - wie heeft er niet het geloof gekend, jou door de wereld onderwezen, dat als je de energie van verlangen voelt opkomen naar iemand die niet jouw partner is, dat je dan tegenover God gezondigd hebt? Hoevelen van jullie kennen niet de ervaring van de duizend paarden in toom te willen houden, er zo zeker van dat als je zou toegeven om verlangen te voelen, dat alles dan verkeerd zou lopen? En dat jouw

poging om jouw leven gestructureerd, star en voorspelbaar te houden dan zou in elkaar klappen en dat 'de hel' dan zou losbreken?

Toch zeg ik jou, zou jij bestaan indien God zijn eigen verlangen had gevreesd om te scheppen en Liefde uit te breiden door *jou* te vormen en jou tegelijkertijd ook de oneindige vrijheid van keuze mee te geven? Zonder verlangen - kijk om je heen - zou jij niet alleen niets zien, maar zou ook datgene er niet zijn dat het zien kan doen. *Alles* is het *effect* van verlangen.

Kom dan tot het begrip dat verlangen niet slecht is. Het hoeft *niet* gevreesd te worden. Je *dient* er echter wel meester over te worden. Meesterschap is geen controle. Want controle - de behoefte aan controle - is een effect van de energie van angst, niet van Liefde. Meesterschap over verlangen komt wanneer je erkent dat het volledig veilig is voor jou om gelijk welke golf van verlangen te voelen die in jouw bewustzijn verschijnt, omdat het *jij* bent die beslist of je er al dan niet ook zal naar handelen, of jij het al dan niet ook in het veld van manifestatie zal brengen.

De kracht van keuze is de enige kracht die jou nooit ontnomen kan worden. Jij hebt daar al volledig Meesterschap over, gezien niets wat jij ervaart naar jou toekomt zonder jouw beslissing om het toe te laten in het veld van manifestatie.

Verlangen is iets dat opborrelt vanuit een diepte, ver voorbij jezelf, naar dewelke je kan kijken met totale onschuld en met de verwondering van een kind. Verlangen toestaan en het verwelkomen is niet iets wat jou van het pad van ontwaken zal afleiden, maar het zal jou direct naar het Hart van God brengen. Want indien jij ooit wil scheppen zoals God scheidt, dien je jouw conflicterende waarnemingen over verlangen te helen. Je zal de energie van angst dienen te overstijgen.

Er zijn er velen die mij aanroepen en tot me bidden. Er gaat geen uur voorbij in jouw tijdsdimensie dat er niet velen op jouw planeet tot me bidden en hun hart wensen vervuld te zien met Christus. En toch, op hetzelfde moment zijn ze doodsbang voor een energie die *wil* bewegen, omdat er hen aangeleerd werd om verlangen te vrezen en het te onderdrukken.

Verlangen is als het levenssap dat doorheen de stengel van de roos stroomt en de bloemblaadjes toestaat om te schitteren met verrukkelijke kleuren. Wanneer jij de stroom van verlangen blokkeert, dan worden de bloemblaadjes niet meer gevoed. De dood treedt in - de dood van het hart, de dood van de ziel, de levenloosheid.

Wanneer jij door de straten van jouw stad wandelt en eens goed in de ogen kijkt van iedereen die je ziet, zou je dan niet zweren dat de dood zich al gevestigd heeft in de denkgeest van velen die in leven zijn? Dood van dromen, dood van hoop, dood van waardigheid, dood van speelsheid, dood van werkelijke kracht en dood van eenheid met de Bron en de Schepper, heeft zich reeds voorgedaan. Iedereen die deze woorden leest, heeft deze ervaring al gekend van dit in anderen te zien.

Heling vereist de bereidheid om verlangen te voelen, om het als goed te zien en als heilig. Betekent dit dan, dat wanneer je een verlangen voelt dit niet kan verdraaid worden door de ego-patronen in jouw denkgeest? Natuurlijk niet. Er is altijd de mogelijkheid dat verlangen verdraaid wordt om tegemoet te komen aan het ego-

bewustzijn dat in jou aanwezig is. Maar wees er zeker van, indien het dat doet, wie heeft het dan gedaan? Jij! In jezelf heb jij altijd geweten dat verlangen goed is, maar je hebt het onderdrukt. En al de keren toen verlangen tevoorschijn kwam en je liet het verdraaid worden in iets dat de doelen van het ego diende, dan wist jij altijd heel precies wat je aan het doen was. Jij was altijd degene die de beslissing maakte.

Hierdoor heb jij geleerd om verlangen te vrezen, omdat die angst het effect is van bang te zijn voor jezelf, en dat is wat jou verlamt. Dat is wat de creatieve stroom blokkeert. Dat is hetgeen leidt naar alles wat jouw wereld kent als het veelvoud aan psychische ziekten: het niet bereid zijn om jezelf te vertrouwen, het niet bereid zijn om jezelf lief te hebben en het geloof dat de verlangens die naar boven komen doorheen jouw wezen, iets zijn dat slecht en duister is.

Jij denkt dat, als je ze maar uit jouw wezen kon wegrukken, dat je dan in controle kan blijven en dat iedereen jou dan graag zou zien, omdat je aangepast bent aan de kleinheid en de onbenulligheid die aanbeden wordt in het menselijk bewustzijn.

Begrijp daarom goed het volgende axioma dat we jou geven:

De enige relatie die echt waarde heeft,
is jouw relatie met God, jouw creatieve Bron,
de diepte van de oceaan.

Onmiddellijk zegt het denken: "maar wat dan met mijn beste vriend, wat met mijn ouders, met mijn kinderen, wat met de president van de Verenigde Staten, en hoe moet het dan met de postmeester?" Jij zal wel met een miljoen voorbeelden aan relaties op de proppen komen die vast en zeker heel belangrijk voor jou zijn.

De enige die waarde heeft, is jouw relatie met God. Want wanneer die relatie in lijn is, dan zullen al jouw scheppingen, iedere keuze voor relatie en wie jij daarin zal zijn, moeiteloos stromen *vanuit* dit in lijn zijn. Zoek daarom eerst het Koninkrijk en al het andere zal eraan toegevoegd worden. Probeer geen roos te scheppen door met de bloemblaadjes te beginnen, maar geef voeding aan de wortels en de bloem moet wel ontluiken.

Indien jij in de juiste relatie wil verkeren met jouw Schepper, dan is het absoluut nodig om jouw waarneming en jouw relatie met de energie van verlangen te corrigeren. Het begint met het loslaten van jouw oordeel in om het even welke vorm het maar verschijnt. Want nogmaals, jij kan enkel in Liefde of in angst verkeren. Jij kan enkel in onschuld of in oordeel verblijven. Liefde en onschuld zijn van het Koninkrijk. Angst en oordeel horen bij illusie.

Het oordeel over verlangen loslaten.

Leer dan, gewoon door oefening, om de patronen die jij in deze illusoire wereld aangeleerd hebt, te onderbreken, zodat je het oordeel over de energie van verlangen los kan laten. Dit zal voor iedereen anders zijn, afhankelijk van het punt waarop je ermee begint.

Hier volgt een eenvoudige oefening. Wanneer je 's morgens wakker wordt en je hebt je voeten stevig neergezet op de vloer, neem dan even een pauze en stel aan jezelf deze vraag:

Wat wil ik, precies nu?

Onmiddellijk zal jouw denken antwoorden, "Ik heb het veel te druk om te weten wat ik wil. Ik moet naar m'n werk. Ik moet al de anderen ten dienste zijn. Ik ben hier om de wereld tevreden te stellen. Ik heb geen tijd om aan *mezelf* te vragen wat *ik* wil."

Herinner jou dat waar jij toe besluit, dat is. En de gedachte waar jij in je bewustzijn aan vasthoudt, zal worden gereflecteerd doorheen de aard van jouw ervaring.

Neem dus een pauze en vraag aan jezelf, "Wat is het dat ik wil?" Geef jezelf dan een minuutje de tijd om te kijken wat er in jouw bewustzijn naar boven komt of wat er in het lichaam wordt gevoeld.

God verhoede het! Je zou wel eens seks willen hebben! Ooh! Indien dat het geval is, dan weet je nu wel heel zeker dat je helemaal geen 'spiritueel' wezen bent!

Misschien wil je wel een hete douche nemen. Misschien wil je een glas fruitsap of een glas water. Misschien wil je wel zingen of jou eens goed uitrekken of ademen. Misschien wil jij je omdraaien en naar je geliefde kijken, jouw vriend(in), die nog steeds ligt te slapen in bed. Misschien wil je wel opstaan en heel stilletjes naar de kamer van de kinderen gaan om hen te bekijken tijdens hun slaap. Misschien wil je gewoon gaan zitten en de krant lezen.

Het gaat er hier om dat door de vraag te stellen iets in jou antwoord zal geven. En wanneer het antwoord komt, merk dan op dat daar een gevoel mee gepaard gaat, een kwaliteit die jouw cellen een klein beetje doen zingen. Dat is de energie, het elixir van het leven dat we verlangen noemen.

In deze ene minuut moet je niet opstaan om iets te gaan doen, maar enkel observeren, "Ah, wat wil ik? Een hete douche nemen." Het gevoel van die gedachte, of de gedachte die het gevoel uitzendt in het lichaam, "Ik wil een hete douche nemen," wordt gedragen op het elixir van verlangen.

Verlangen komt naar boven uit een diepte van jouw wezen die, ik zeg het nogmaals, rust naast het aangezicht van God. Zou het niet kunnen dat door het verlangen te volgen dat vanuit de diepte van jouw hart naar boven komt, door het te voelen, door het te omarmen, dat jij zou leren en zou beginnen ontdekken wat het is dat de oceaan doorheen de golf die jij bent, wil uitdrukken? Wanneer jij oordeelt over verlangen, sluit jij jezelf dan niet af van de creatieve stroom die het Godsbewustzijn wil uitdrukken?

Natuurlijk, dat is het probleem. Jij hebt de toevoerslang in een knoop gelegd met al die conflicterende oordelen. Hier volgt er nog eentje dat wijdverspreid is in jullie wereld. Wees eerlijk met jezelf, hoeveel keer heb jij al niet het verlangen gevoeld om welvarend te zijn? Het is niet iets waarvoor je bij elkaar komt en waar je dan over spreekt, of iets dat je in het publiek gaat uitspreken, zeker niet als je probeert om 'spiritueel' te zijn.

Misschien zeg je wel, “Deze morgen werd ik wakker en ik stelde me voor dat ik zoveel gouden muntjes had dat ik de hele planeet kon kopen.” Maar dan herinnerde jij je, “Ooh, geld is de wortel van alle kwaad. Ik kan niet op deze manier denken. Wel, ik kan maar beter voortmaken en naar mijn werk gaan, waar ik eigenlijk stilletjes meer dan genoeg van heb omdat ze me toch niet betalen voor wat mijn ziel feitelijk waard is. Maar ik ga gewoon doen alsof het allemaal in orde is. Oh, geld? Neen, het is in orde hoor. Eigenlijk heb ik meer dan genoeg. Nee, nee, het gaat echt goed met mij.”

En terwijl je dan naar huis rijdt en er daagt vlak naast jou een Mercedes op, dan kan je niet anders dan je wegdraaien en zeggen, “God, ik wou dat ik mij dat kon permitteren.” En dan denk je opnieuw, “Oh God, ik mag *die* gedachte niet hebben, ik zal dan maar met mijn oude Volkswagen blijven rijden. Maar nu ben ik tenminste wel een heel goed spiritueel persoon.”

Wees eerlijk met jezelf. Hoeveel keer heb jij de drang om welstellend te zijn al niet voelen opkomen? Wat ter wereld heeft ervoor gezorgd dat je dat verlangen moet vrezen? Wat heeft ervoor gezorgd dat je de slang in een knoop moet leggen, zodat je probeert te verhinderen dat dit verlangen een manifestatie zou worden?

Misschien ging je wel, toen je een kind was, naar een van jouw kerken. En daar vond je iemand in een lang gewaad die op een verhoog stond, en omdat alles er zo mooi uitzag, dacht jij dat hij vast en zeker met autoriteit aan het spreken was. Omdat deze kerk gevuld was met een heleboel kleine, enge denkgestten die allemaal in hun eigen niveau van angst verkeerden, zegden ze, “Geld is de wortel van alle kwaad.” En jij dacht, “Oh wel, dat is de waarheid. Oh ja, dat is waar. Oh God! Ik kan maar beter bang zijn voor geld.”

Ik zeg jou, jij hebt slechts één autoriteit en die bevindt zich nooit in het kantoor van om het even welke kerk of van om het even welke organisatie of van om het even welk individu. Jouw autoriteit is de stem voor God die verblijf houdt in jouw hart en in jouw bewustzijn! God is niet beperkt en vraagt niet aan zijn kinderen om beperkt te zijn. Want indien jij alles wilt ontvangen wat God jou wil geven, dan moet je beslissen om recht te staan en de grootste golf worden die je maar kan zijn. Alleen door dat te doen, eer jij jouw Schepper.

Je zou kunnen zeggen dat God als een wijze tuinier is, die voortdurend probeert prachtige rozen te kweken. Zij weet heel precies hoeveel vocht er aan de grond moet worden toegevoegd. Zij weet hoe ze de voedingsstoffen via de wortels omhoog moet brengen doorheen het hart van de stengel van de bloem, om een kleurenpracht voort te brengen, zodat iedereen die ernaar kijkt, aangeraakt wordt door het mysterie van schoonheid.

En God verwondert zich, “Wel dat is interessant. Deze rozen die ik gecreëerd heb, lijken wel een eigen bewustzijn te hebben. Terwijl het elixir dat ik hen tracht te geven doorheen hun stengels naar boven stroomt, draaien zij zich in kleine knoepjes en slechts een klein deel van het elixir komt er doorheen. De bloemblaadjes bloeien dus nooit volledig op.”

Heb jij ooit het gevoel gehad dat je meer energie besteedt aan ingesnoerd blijven dan aan expansie toelaten?

Verlangen verbindt jou met de wil van God.

Verlangen is schepping. *Wat* je verlangt is daarom van het allerhoogste belang. Wanneer je de kleine oefening die we jou gaven, opneemt en ze, wanneer je 's ochtends wakker wordt op een heel eenvoudige en rustige manier begint in praktijk om te zetten, dan zal je opnieuw in aanraking komen met de onschuld en de schoonheid van de beweging van verlangen. Je zal er plezier in vinden.

Wanneer er in jou een seksuele gedachte opkomt, een seksueel verlangen, waarom zou je er dan niet gewoon bijblijven? Waarom zou je niet kijken naar wat het veroorzaakt in het lichaam? Hoe verandert jouw ademhaling? Begint het hart sneller te kloppen? Wees eens eerlijk, tovert het geen glimlach op jouw gezicht? Wat als je zou beslissen om dat effect eerlijk te omarmen als zijnde totaal onschuldig en prachtig? Hoe anders zou jouw dag zijn als jij jouw gewaarzijn van seksuele energie niet zou onderdrukken?

Je merkt misschien wel op dat we niet zeggen dat je dan maar de straat moet opgaan en iedereen vastgrijpen die voorbijkomt. We spreken hier over het jezelf toestaan om precies die energie die doorheen jouw lichaam beweegt, heel levendig te omhelzen.

Waarom is dit belangrijk? Wanneer jij beslist hebt dat er energieën bestaan die duivels zijn, kwaad, of die de kracht hebben om jou weg te houden van jouw eenheid met God, dan heb jij al beslist dat er iets bestaat dat *buiten* het bereik van jouw kracht ligt. En dat is wat jou je kracht ontnemt. Je neemt een onschuldige energie en jij maakt er een monster van dat ten alle prijze dient gevreesd te worden.

Toch zeg ik jou dit. De mystieke transformatie die jou draagt van het gevoel een klein druppeltje schuim op de top van een golf te zijn en aan wie alle kracht ontnomen is, naar het gevoel van vrijheid en te leven als een kracht die voortkomt uit het bewustzijn van God, die doorheen jou stroomt om alleen maar mooie scheppingen uit te drukken, gevuld met majesteit, kracht en wonderen, is *bereidheid*. De bereidheid om de energieën die door het lichaam en het bewustzijn passeren richting te geven en ze niet te vrezen. Maar in plaats hiervan hen te bekijken in onschuld en verwondering.

Dit is de bron van alle mythes die doorheen alle culturen verteld worden: de ridder die de draak verslaat, of het wilde beest op de wang kussen en het wordt een liefdevolle metgezel. Jouw monsters zijn dat wat je vreest en onderdrukt, omwille van de oordelen die jij aangeleerd hebt in de wereld. En de wereld is alleen maar de ontkenning van het Koninkrijk. Hij is precies het tegenovergestelde van de Waarheid.

Als jij in een van jouw kerken zit en iedereen zegt, "seksualiteit is slecht! Het zal jou weghouden van God," dan zou jij je direct kunnen realiseren dat indien iedereen hier seksualiteit vreest, het werkelijk wel iets goddelijks moet zijn. Sta jezelf toe om te denken, "misschien zou ik er goed aan doen om het te omarmen, het lief te hebben, er meester over te worden en er niet meer bang voor te zijn."

Stel je voor dat iemand tegen jou zegt: "Geld is de wortel van alle kwaad!" en dan zijn hand uitsteekt en vraagt, "wil jij alsjeblieft een schenking doen aan onze organisatie?" Is dat geen uiting van conflict? En toch doordringen zulke conflicten alle religies en alle dogma van jouw wereld, die zeggen, "Verlang niet naar geld. Verlang niet naar rijkdom."

Maar nu je er toch bent, we hebben echt wel jouw schenking nodig om onze bediening verder te zetten." Wat proberen zij jou te onderwijzen? Waar zijn ze zelf in ontkenning?

Seks en geld. Nogal fundamentele dingen, nietwaar? Ze vertegenwoordigen energieën die voortkomen uit het Bewustzijn van God, die zich willen uitbreiden in vreugde en kracht en die geen genoegen nemen met om het even welke beperking.

Toen de Aarde tevoorschijn kwam uit Gods heilige Bewustzijn, zijn eigen vorm aannam en een entiteit werd net zoals jij, zei God niet, "Wel, dit is een mooie planeet, maar ik kan maar één zonnestelsel hebben dat net groot genoeg is voor de Aarde." Veeleer was het zo dat, uit vreugde, God toestond dat zonnestelsel na zonnestelsel na zonnestelsel tevoorschijn kwam, het geboren worden van wel duizend zonnen ieder moment, als een veld waarin dit mooie juweel van een planeet kon ronddraaien. *Dat* is werkelijke schepping! Welke kwaliteit van zonnestelsel heb *jij* beslist om toe te laten, waarin de planeet van jouw eigen gewaarzijn kan ronddraaien, kan leven en zich kan uitdrukken?

Verlangen is alles. De eenvoudige oefening die we jou gaven, zal de blokkades vanbinnen beginnen op te lossen en jij zal de onschuld van verlangen herontdekken. Hierop bouwend kan je beginnen uit te breiden, een paar momenten nemen om weloverwogen te leven, jezelf afvragend, "Wat wil ik *werkelijk*?" Gebruik jouw bewustzijn om te ontspannen in de onschuld van deze vraag:

Wat is het dat ik werkelijk wil?

Wat is het in mijn hart, dat me blijft roepen, dat me blijft aansporen?

Omdat jouw bewustzijn schittert als een zonnestraal uit de zon van het Gods-bewustzijn, zullen er beelden beginnen op te komen, zullen er gevoelens naar boven komen wanneer je deze vraag stelt. En ik zeg jou, dit zijn symbolen en uitdrukkingen van wat God wenst voort te brengen doorheen jou. Misschien zal je zeggen, "Telkens wanneer ik in mijn hart kijk, en telkens wanneer ik mezelf toesta om het te voelen, is dat wat ik echt verlang om gewoon mijn arm rond de mensen te leggen. Ik wil aan de mensen laten weten hoeveel ik van hen hou." Waarom zou je dergelijk verlangen vrezen? Zeg je dan, "dit is te overweldigend, ik weet niet of ik aanvaard zal worden."

Wie geeft er wat om of jij aanvaard zal worden?

Wat belangrijk is, is hoe jij jezelf aanvaardt.

Wat als er door het voelen van dit verlangen nieuwe beelden in jou beginnen op te komen? Jij realiseert je bijvoorbeeld, "Wat ik wil doen, is bij het Vredeskorp gaan." Misschien voelt deze beslissing wel aan alsof jij jezelf in een zonnestelsel plaatst waarin je kan bewegen als jouw eigen planeet. Wat als bij het vredeskorp gaan en eraan deelnemen, het pad is via hetwelk jij de grote vreugde leert ontvangen om jouw eigen liefde over de wereld te laten stralen? Maar als jij verlangen vreest, hoe kan je dan ooit deze dingen leren kennen?

Wat komt er bij je op wanneer je die vraag stelt? Het zou kunnen zijn, "ik wil zoveel rijkdom hebben." En ik zie dan onmiddellijk de gedachte die zegt, "Oh neen, rijkdom is slecht." Maar wanneer jij jezelf toestaat om de vraag te blijven stellen, dan zal een nog

dieper antwoord tot jou komen, zoals, “Wat ik wil is om in staat te zijn naar al de hongerige kinderen op deze planeet te gaan en hen te voeden. Daarom wil ik rijkdom.”

Zou het niet kunnen dat het verlangen om de wereld te voeden, Gods verlangen is om doorheen jou te spreken, om jou te gebruiken op een manier die voor transformatie zorgt op deze planeet? Kan jij zien dat, door het blokkeren van het gevoel van verlangen, jij je juist afsluit van het horen van datgene waar je zelf al zolang voor bidt? Jij bidt, “Vader, onthul mij jouw doel voor mij.” Daarna voel je het verlangen en je zegt, “Oeps, verontschuldig mij Vader, maar ik moet eerst van dit verlangen zien af te komen.”

Verlangen in het hart is waar jij de telefoonlijn vindt die jou verbindt met de wil van God, die doorheen jou uitgedrukt wordt. Wanneer jij verlangen niet vertrouwt, dan heb je letterlijk gezegd dat jij beslist om jouw Schepper niet te vertrouwen. Dit is een verklaring die je niet zomaar opzij moet schuiven. In jouw heling van het conflict rond verlangen, nu je weet wat verlangen werkelijk is, leer vooral om geduldig te zijn met jezelf.

Een oefening in het vertrouwen van verlangen.

We stellen voor dat jij voor jezelf een structuur creëert waarin een tweede oefening kan worden toegepast die in jouw dagschema past. Nogmaals, het hoeft in het begin niet meer dan vijf, tien of vijftien minuten te duren, misschien drie of vier keer per week. Uiteindelijk zal jij dit de ganse dag doen, omdat je heel bewust zal beginnen scheppen. Zet jouw wereld voor tien of vijftien minuutjes opzij. Herinner jou dat je helemaal niets hoeft te doen, de wereld kan dus gerust wel even wachten.

Ontspan het lichaam en sluit jouw ogen. Het kan heel behulpzaam zijn om de adem heel diep en ritmisch te laten worden. Dit ontspant het zenuwstelsel en leidt diegene af die in jouw bewustzijn de controle wil behouden - de criticus in jou, hij die beslist welke gedachten er aanvaardbaar zijn en welke niet. Tussen haakjes, die criticus is niet iets wat jij zelf gemaakt hebt. Het is iets dat jij in jouw bewustzijn toegang geeft, iets dat gemaakt werd door een heleboel angstige denkgeesten, ouders en leraars genaamd. Terwijl je dan zo het lichaam en jouw denken tot rust laat komen, vraag aan jezelf:

Wat wil ik werkelijk?

Kijk naar de beelden die opkomen, zonder ze te beoordelen. Bemerkt de gevoelens in het lichaam en laat dit een minuutje of twee zijn gang gaan. Neem dan een pauze, open je ogen en schrijf alles op wat jij je kan herinneren. Bijvoorbeeld, “Ik zag het beeld dat ik wel zevenenveertig sekspartners had. Ik zag het beeld dat ik zoveel gouden muntjes had die over me neervielen, dat ik een paraplu over mijn hoofd moest houden. Ik zag reusachtige bollen ijskreef. Ik zag mezelf in een boot op de oceaan. Ik merk op dat mijn maag ineenkromp.” Wat het ook is, schrijf het op.

Neem dan eens heel diep adem, ontspan opnieuw en herhaal het proces. Plaats jouw hand zo, dat ze rust op je hart. Adem hierin een paar keer en vraag dan:

Wat verlang ik werkelijk?

Laat het proces opnieuw zijn wat het is. Blijf dit tien tot vijftien minuten lang doen, zodat je het in totaal een zes à zevental keer gedaan hebt en telkens ook alles genoteerd hebt.

Neem dan het stuk papier of jouw dagboek, leg het opzij voor de volgende oefenperiode en herhaal het ganse proces opnieuw. Wanneer je dit zeven keer gedaan hebt, zodat je uiteindelijk zeven papiertjes hebt waarbij je doorheen het proces bent gegaan, begin dan, en alleen maar dan, terug te kijken naar alles wat is opgekomen. Vraag jezelf, "Wat lijkt er zich te herhalen?" Misschien merk je op dat je drie keer een reusachtige kom ijskreeem wou, maar dat het dan wegebde. Twee keer had je het verlangen naar zevenenveertig minnaars, maar nu merk je dat je er uiteindelijk maar één meer wilt.

Wat het ook is, kijk naar het patroon, het spoor dat zich het meest aftekent doorheen het ganse proces. Stel je dan voor dat dit spoor de energetische link is die is vastgemaakt aan één eind van het drupje schuim op de top van de golf, en dat het andere eind verankerd is in de diepte van de oceaan zelf. Overweeg dan eens, als je het jezelf zou toestaan, om jou te laten afzinken langs dat spoor, om te beginnen er energie naartoe te brengen, om te beginnen de obstakels die in jouw bewustzijn aanwezig zijn en die jou verhinderen om constant van daaruit te leven, op te ruimen, zodat jij jezelf gaat dragen vanaf het drupje schuim op de top van de golf naar het Hart van God.

En ondertussen zou alles wat niet met Liefde strookt naar boven komen, zodat je het kan loslaten. Tijdens het proces zou je door een metamorfose gaan die in jouw wezen de levende incarnatie van de kracht van Christus steeds maar groter zou maken - jouw ziel zou de vervulling realiseren die hij altijd al gezocht heeft.

Want zie je, de reden waarom jij zo sluw beslist hebt jezelf om de tuin te leiden door de energie van verlangen te blokkeren, is omdat de ziel weet dat, wanneer ze zulk een spoor met volledige en totale toewijding zou volgen, ze zich zou begeven op het pad dat God voor jou heeft klaargemaakt en dat weet hoe jou naar huis te brengen.

Wanneer jij thuiskomt, dan zal dat betekenen dat je het 'een zoeker zijn' wel moet hebben losgelaten. Jij moet dan wel iemand geworden zijn die 'gevonden heeft'. En je moet wel boven de massa zijn uitgestegen. Je moet al jouw identificatie met kleinheid hebben opgegeven. Je moet de behoefte om goedkeuring van anderen te krijgen, hebben losgelaten. Jij zal opgestaan zijn en jouw rechtmatige plaats aan de rechterhand van God opgenomen hebben. Is dat niet de diepste angst die jij met je meedraagt - om nu de Waarheid te zijn van wie je bent als een geïncarneerde Christus?

Verlangen kan heel leuk zijn. Ideaal zou het zijn, wanneer je dit geoefend hebt voor jezelf, dat je ook aan jouw levensgezel of aan een goede vriend(in) zou vragen om samen met jou aan boord te gaan van dit proces, zodat je misschien een keer per week samen kunt zitten en zeggen, "Wat kwam er bij jou naar boven deze week?"

Dit noemen we, 'je blootgeven aan een vriend'. Het wordt ook wel genoemd 'kwetsbaar worden voor elkaar'. Je kan het ook zo noemen dat je een ander kind vindt om mee te

spelen in het Koninkrijk, zodat je naar de zandbak kan gaan, weg van de wereld der volwassenen die zegt, “Verlangen is slecht. Kijken jullie maar goed uit wat je doet.”

Jij begint te kijken naar wat er waar en werkelijk is vanuit een plaats van onschuld. Jij bouwt voor jezelf een groep op die jou ondersteunt. En deze groep die jou ondersteunt, kan uitgroeien tot drie of vier vrienden - of zelfs tien of twintig - waarin iedereen betrokken is bij ‘het in contact blijven met wat er werkelijk omgaat binnenin’, door het principe te begrijpen dat verlangen het spoor is dat jou rechtstreeks verbindt met het Hart van God. En God wil alleen maar datgene uitbreiden wat Liefde in de wereld tot uitdrukking laat komen, doorheen jou. Dit wordt schepping genoemd.

Misschien is dit wel een project dat de moeite waard is. Want wanneer je deze ommekeer naar het omarmen van jouw verlangen niet maakt, dan is er maar één alternatief. En dat is in overlevingsmodus leven. Wanneer je de energie van overleven kiest, dan is de *wereld* jouw meester en jij zal gemaakt zijn om telkens en telkens en telkens en telkens en telkens opnieuw, leven na leven na leven, voor hem te buigen. Jij zal een *slaaf* zijn van de waanzin die deze wereld lijkt te regeren.

En jij zal nooit vrede kennen. Jij zal nooit vreugde kennen. Je zal nooit thuiskomen. Klaar en duidelijk! Maar jij werd niet geschapen om te verdorren en af te sterven aan de wijnstok. Jij werd geschapen om vele goede vruchten voort te brengen.

Laat jouw wortels gevoed worden door verlangen, boven alles, om de vervulling te worden van wat God in gedachte had toen Hij jou ademde in de adem van het Leven. Laat die adem ieder ogenblik ontvangen worden. Je zal dan zien dat de enige vraag - de enige vraag waarmee jij je nu nog moet bezighouden, deze is:

Hoeveel van God ben ik bereid te ontvangen,
en sta ik toe om doorheen mij uitgedrukt te worden?

Dit noemen ze, “Het kaf van het koren scheiden.” Het kaf is het denken van de wereld, dat jou graag ziet geloven in kleinheid. Dit kan alleen maar jouw eeuwige lijden tot resultaat hebben. Het koren is het voedsel dat leven geeft, omdat het gevuld is met de Liefde van God.

Vrees dus verlangen niet. Maar verlang ernaar om verlangen te *omarmen*. Raak het aan, voel het, ken het, dans ermee, zing ermee en kijk ernaar in onschuld. Voel het volledig. En leer dan te onderscheiden, via de middelen die we jou gegeven hebben, wat verlangen werkelijk is: het spoor dat oplicht doorheen elk van jouw dagen. Beslis dan om verlangen al jouw keuzes te laten *informer*, zodat jij een leven opbouwt dat de vervulling dient van de rode draad van verlangen.

Ook ik moest dit doen. Want ik begon op te merken dat er een rode draad van verlangen in mijn hart aanwezig was om een bepaalde demonstratievorm te creëren, die zo overweldigend zou zijn dat *iedereen* die zijn aandacht hierop richtte niet anders zou kunnen dan eraan herinnerd worden dat er iets veel groters was aan het leven dan alleen maar leven om te overleven, en te overleven om te kunnen leven. Zelfs toen ik jong was, ving ik hier al glimpen van op. In het begin waren ze vluchtig. Maar het was niet te stuiten en naarmate ik verlangen leerde vertrouwen, werden de beelden meer en meer helder.

In die momenten van openbaring, toen ik nog steeds maar een tiener was, zag ik mezelf boven op heuvels staan, omgeven door grote menigtes. En ik was verwonderd over de woorden die uit mijn mond kwamen. Ik zag flitsen en beelden waarin ik door miljoenen werd geliefd. Ik zag beelden en dingen die ik niet eens kon begrijpen, omdat ze letterlijk beelden waren van wat ik *nu* aan het doen ben. En hoe kon een tiener, die tweeduizend jaar geleden in Judea leefde, ook maar enige notie hebben van het gebruik van technologie in jullie moderne wereld om Liefde te communiceren? Het zei me helemaal niets. Maar toch besloot ik het te vertrouwen.

Een deel van dat spoor bestond uit de erkenning dat de dood niet werkelijk was. Daarom moest ik in staat zijn om een demonstratie te creëren die dit kon aantonen. Nu, sta hier maar even bij stil! Indien die gedachte in jou zou geboorte krijgen en je zou ze proberen te delen met de wereld, zou je dan niet voor gek verklaard worden om een gedachte te denken die zo anders was dan alles wat de wereld gelooft? Maar omdat ik het spoor van verlangen volgde, begon ik me te realiseren dat het bleef tot me spreken, dag na dag, week na week. Het wou groeien. Het wou gevoed worden. uiteindelijk besloot ik:

Ik ga toestaan dat dit spoor gevoed wordt,
ik ga ontdekken waar het me naartoe leidt en waar dit allemaal om gaat.

Waar het mij bracht, was bij Meesterschap over leven en dood, Meesterschap over genezing, Meesterschap van het bewustzijn. Het bracht me in Meesterschap over mezelf. Het bracht me thuis in mijn eigen Christus-zijn.

Het is omdat ik dat spoor volgde dat ik vandaag met jou kan praten. Velen van jullie appreciëren wat ik deed, omdat je mij als een woordvoerder van de Waarheid bekijkt. Wordt het geen tijd dat jij je eigen spoor volgt en net als ik een woordvoerder van de werkelijkheid wordt? Want net zoals jij naar mij bent gezonden, zo zullen er ook veel naar jou worden toegestuurd wanneer jij de stap zet om niet meer een zoeker te zijn, maar iemand die gevonden heeft. Want wanneer jij jouw rechtmatige plaats inneemt, dan word je een kanaal waardoorheen de stem voor God heel creatief de levens van ontelbare personen zal aanraken, personen die jij misschien niet eens ooit in fysieke vorm zal ontmoeten.

Aan jou werd leven gegeven om groots te zijn. Jij bent geboren voor grootsheid. Jij kwam naar hier om zulk een licht over deze wereld te laten stralen, dat de wereld zich herinnert dat licht werkelijk is, en duisternis alleen maar een illusie. Word daarom, dat wat je bent - jij bent het licht van de wereld. En ik zal opspringen van vreugde om samen met jou de reis te maken. Ik kan mij verbinden met om het even wie ervoor kiest in zijn eigen Christus-zijn te gaan staan. De link die ons verbindt, is het spoor van verlangen.

Begin je daarom te keren naar de energie van verlangen binnenin jezelf - om het kaf van het koren te scheiden - door eerst te leren om het een minuutje te voelen, zonder enig oordeel, en door dan het proces te verdiepen. Jij zal het punt bereiken waarop je met iedere adem die je ademt, in contact bent met de energie van verlangen. En dat zal de enige stem zijn waaraan jij nog autoriteit verleent.

Jij zal niet in staat zijn om de liefdevolle schepping die zich doorheen jou wil tonen, bij te houden. Jij zal in verwondering staan over de vrienden die in jouw leven komen en hoe jouw externe zonnestelsel, waarin jouw planeet aan het draaien is, verandert. Jij zal je verwonderen en jou afvragen hoe dit allemaal gebeurt. En uiteindelijk zal je ontdekken dat jij noch maker, noch doener van je leven bent, maar dat God Leven wil maken en sturen, *doorheen* jou. Dan zal jij de waarheid kennen die jou bevrijdt:

Uit mezelf doe ik niets.
Maar mijn Vader, doorheen mij, doet alle dingen.
En het is prachtig.

Wees dus in vrede. Laat verlangen volop stromen. Want wanneer jij verlangen voelt, dan irrigeer je de wortels met de energie van het Leven zelf. Vertrouw het! Omarm het! En laat de bloemblaadjes van de roos *tot bloei komen* in jouw heilige zijn.

Wij houden van jou en wij zijn bij jou. Als jij maar een beetje kon zien hoeveel verlichte hulp er op ieder moment rondom jou aanwezig is, dan zou jij nooit meer toelaten dat angst jou op een dwaalspoor brengt omtrent het verlangen om te zegevieren binnen je eigen denkgeest. Jij zou voortstappen met durf. En alle dingen zouden als nieuw worden gemaakt.

Hoeveel van Gods Liefde sta jij jezelf toe te ontvangen? Amen.

5: De sleutels tot het koninkrijk.

Geliefde vrienden, in deze les treden wij naar voor om het pad te vervolledigen dat jou de structuur zal schenken, de snelweg waarlangs jij 'de weg van het Hart' kan volgen en hem daardoor ook meester zal worden. Een *weg* gaan in het leven betekent dat jij uit het ganse scala aan mogelijkheden deze weg uitgekozen hebt die er voor jou uitspringt en waar jij verder aan wilt toegewijd zijn; die weg waaraan je gans jouw aandacht wijdt, door hem de bereidheid te schenken hem te volgen. Net zoals wanneer jij een reis maakt op Aarde, door jezelf te engageren om die reis ook effectief te ondernemen, voorzie jij jezelf van ervaringen die anders op geen enkele andere manier tot jou kunnen komen.

Is het niet waar dat wanneer jij naar de universiteit gaat met de bedoeling een diploma te behalen, je met een bepaald vooropgezet idee begint over wat dit pad voor jou inhoudt of wat het jou kan schenken, maar dat de relaties die onderweg worden aangegaan, de kennis die zichzelf aan jou openbaart en zelfs het eindresultaat van het behalen van het diploma zelf, altijd zo anders en zoveel rijker is dan hetgeen jij je had voorgesteld toen je aan het avontuur begon?

Begrijp dus goed dat 'de weg van het Hart' wel degelijk de bereidheid vraagt om jou te engageren. Een engagement is niets meer dan een vrijwillig genomen beslissing dat iets zo zal zijn. En precies zoals dat geldt voor alle aspecten van ervaring die jij ooit hebt gekend, wanneer jouw ganse wezen betrokken is in de bereidheid om een beslissing te maken, dan is er letterlijk niets dat jou kan tegenhouden om je doel te bereiken.

Wees er maar zeker van, iedere keer toen jij dacht niet geslaagd te zijn in een opzet, of iedere keer dat jij een beslissing die aangewakkerd werd door verlangen niet afmaakte, dan was dit omdat je er niet volledig aan toegewijd was - of omdat je besliste om van gedachte erover te veranderen. En wanneer jij van gedachte verandert, dan verander je letterlijk jouw ervaring van de wereld of van het zonnestelsel waarin jouw zelf aan het spinnen is.

'De weg van het Hart' vereist inderdaad jouw beslissing om toegewijd te zijn. Ik zeg jou, dat indien jij je volledig toewijdt aan het ontdekken van 'de weg van het Hart', je een levenspad zal ontdekken dat niet van deze wereld is. Jij zal een weg ontdekken om doorheen het leven te wandelen waarbij jij jezelf opgetild voelt door iets dat voor altijd verder dan jou lijkt te liggen, maar toch in jou is als de kern en de essentie van jouw wezen.

Jouw weg zal niet begrepen worden door de wereld. Jouw weg zal zelfs voor jouzelf niet begrijpelijk zijn. Jij zal leven vanuit een mysterie - bewegend van mysterie naar mysterie naar mysterie - opgetild en gedragen door iets dat naar het diepste van jouw ziel een tevredenheid en een vervulling zal brengen, ver voorbij al datgene wat jij je nu kan voorstellen.

Is het de moeite waard om je aan 'de weg van het Hart' toe te wijden? Ja! Hij gaat samen met de erkenning dat jij in het geheel geen leven leeft, maar dat het Leven jou leeft. Een van zijn kenmerken is het ontwikkelen van de getuige - een kwaliteit van bewustzijn, een manier van leven - waarin jij alles lijkt gade te slaan wat opkomt en wat doorheen of rondom jou beweegt, vanuit een plaats van volkomen stilheid.

Stilheid betekent niet 'niet-actief' zijn. Het betekent eerder 'niet gehecht zijn aan activiteit' - om het even of het nu gaat om het opkomen en het opnieuw verdwijnen van een kanker in het lichaam, het aangaan en het weer wegvallen van een relatie of het geboren worden en het terug uitdoven van een zonnestelsel.

Jij zal ontdekken dat er in jou een plaats is van waaruit jij naar alle dingen kan kijken met perfecte gelijkmoedigheid, met perfecte aanvaarding en in perfecte Liefde. Want terwijl jij 'de weg van het Hart' meester wordt, zal je ontdekken dat er voor jou niets onaanvaardbaar blijft. Alleen wat aanvaard wordt, kan immers overstegen worden.

Jij zal een manier van leven ontdekken waarin niets jou nog dwingt, zelfs het verlangen om God te kennen zal jou niet langer onrustig maken, want de behoefte eraan zal zijn vervuld.

Dan komt er een manier van leven tevoorschijn die inderdaad niet van hier is, want jij zal geen rusteloosheid meer ondervinden en geen behoefte meer om jouw reis zelf richting te geven. Er zullen geen vragen meer in jou opkomen. Jij zal in vrede zijn. En in die vrede zal de adem van God doorheen jou bewegen. Jij zal worden als de wind, niet wetende waar je vandaan kwam en ook niet wetende waarheen je gaat. Maar jij zal altijd rusten in perfect vertrouwen en totale ontspanning. De wereld zal jou misschien niet kennen, maar jouw Vader zal jou kennen - en jij zal jouw God kennen.

In 'de weg van het Hart' wordt de meest primaire en fundamentele waarneming die het gewone menselijke bewustzijn schijnt te voeden, eindelijk overstegen. De waarneming dat je een aparte 'maker' en 'doener' bent, is verdwenen en jij zal de diepe grond van waarheid van de eenvoudige woorden uit deze zin begrijpen:

Uit mezelf doe ik niets. Maar doorheen mij doet de Vader alle dingen.

In zulk een gewaarwording gaan rusten, betekent dat jij inziet dat het zelf dat jij bent, alleen maar een geleider is waardoorheen het mysterie zichzelf kan leven, waar doorheen Liefde zich kan uiten. Jij zal je realiseren dat er niets te winnen of te verliezen valt in deze wereld. Jij zal weten wat het betekent te erkennen, dat jij letterlijk nergens naartoe te gaan hebt en dat er niets te bereiken valt. Jij zal leeg en grenzeloos worden.

En het lijkt een paradox, want terwijl het lichaam blijft voortbestaan zal jij zijn zoals al de anderen. Jij zal 's morgens opstaan en je tanden poetsen. Wanneer het lichaam honger heeft, zal je het te eten geven. Jij zal lachen met je vrienden. Je zal geeuwen wanneer het lichaam moe wordt. Maar doorheen dit alles zal een kwaliteit van bewustzijn aanwezig zijn - de getuige genoemd - die gewoon naar al deze dingen kijkt, wachtend om bewogen te worden door de wind van Geest. En alhoewel anderen het niet zullen zien, zal zowat alles wat jij uit, het geluid van de waarheid dragen.

Jij zal niet weten hoe Geest doorheen jou werkt en evenmin zal je daar een moer om geven. Want zie je, als er geen maker of doener, of leider meer is, dan zal het voor jou helemaal niets meer uitmaken. Dat is wat het betekent om te leven als de wind, want de wind geeft er niet om waar hij geweest is of waar hij naartoe gaat. Hij wordt bewogen door een mysterieuze bron die helemaal niet gelokaliseerd kan worden. En toch blaast hij, en terwijl hij blaast, wordt zijn uitwerking ervaren.

Stel je dan een leven voor waarin alles wat jij doet niet *voor* jezelf is. Stel je eens een manier van leven voor waarin wat je doet niet *voor* iemand anders is. Stel jou eens een manier van leven voor waarin creativiteit naar buiten stroomt vanuit een bron zo diep in jou en zo rondom jou, dat geen enkele taal of definitie het bevatten kan - een kracht en een Bron die zichzelf op dusdanige manier doorheen jou weet uit te drukken, dat ze constant en alleen maar de verzoening, het ontwaken van gans de schepping naar de waarheid van Gods aanwezigheid aan het dienen is.

'De weg van het Hart' ontvouwt zich inderdaad langs een welbepaald pad. In deze les zullen we de verschillende fases op dit pad op een meer algemene manier bekijken. Daarna zullen we het hebben over het belangrijkste kenmerk dat gedurende dit pad dient ontwikkeld te worden.

De eerste sleutel is verlangen.

Allereerst, verlangen is alles. Zonder verlangen zou er helemaal niets kunnen ontstaan. Daardoor komt het dat *wat* je verlangt, van het allerhoogste belang is. Verlang daarom totale eenheid met God. Verlang ernaar om een geïncarneerde Christus te zijn. Verlang ernaar om alles te zijn waarvoor jouw Schepper jou geschapen heeft, zelfs al heb je er geen enkel idee van wat dat dan wel mag zijn.

Want wanneer jij 'verlangen' in jouw kern vasthoudt en wanneer je de energie van verlangen meester bent geworden, door hem altijd te funderen in het verlangen om te zijn zoals je voorbestemd was te zijn - en nogmaals, Meesterschap heeft helemaal niets met controle te maken - dan zal inderdaad alles in jouw leven, alle nog bijkomende of ondergeschikte verlangens, dat ene grote verlangen gaan dienen.

Wanneer je in deze zijns-toestand komt, zal er niets voor jou onmogelijk zijn. Waarom? Omdat jij dan niet diegene zal zijn die het doet. Jij bent alleen maar een klein draadje in een kosmisch tapijt dat geweven wordt door de Schepper van alle scheppingen. En alleen deze Schepper weet hoe hij het tapijt van een nieuwe tijd kan weven, van een nieuw model, van genezing voor deze dimensie en voor de mensheid.

De eerste fase is dus de fase van verlangen. Alleen door verlangen te voelen en het niet meer te onderdrukken kan je werkelijk beginnen bewegen naar de fases van Meesterschap waarin de energie van verlangen altijd ten dienste staat van de hogere wil, die de wil van God is voor jou. Zoals we al eerder zegden, wanneer jouw wil in overeenstemming is met de wil van God, dan zal jij ontdekken dat Gods wil voor jou eruit bestaat dat jij oprecht en door en door gelukkig bent, vervuld, in vrede, gevoed in kracht, in staat om alles te doen en met totale verantwoordelijkheid.

De tweede sleutel is intentie.

Doorheen de tijd heeft verlangen zich ontwikkeld via *intentie*. Want jij hebt de tijd gebruikt om jezelf aan te leren hoe jij kan afgeleid worden door al de gedachten en de waarnemingen die ontstaan uit deze kosmische soep die jij jouw wereld noemt. Ieder van jullie heeft al wel eens de frustratie gekend van een verlangen te voelen en dan, van zodra je de deur uitgaat, ontmoet je een vriend die tegen jou zegt, “Hé, laten we naar het strand gaan”. En het resultaat is dat jij nooit aankomt in de klas, ook al was het jouw verlangen om het diploma te behalen. Jij hebt in heel hoge mate de kunst ontwikkeld om verleid te worden door afleiding.

Daarom is het nodig dat jij de tijd gebruikt om jouw intentie te ontwikkelen. Want zonder jouw intentie kan verlangen niet die kristalheldere focus worden die als een laser doorheen het afval van deze wereld snijdt, zodat een nieuwe schepping doorheen jou kan ontstaan.

Intentie is niet hetzelfde als het vasthouden aan een streng en egoïstisch opgelegde verplichting om iets tot stand te brengen. Want ‘de weg van het Hart’ erkent dat jij niet weet hoe je die vervulling op zielsniveau kan bereiken, om de eenvoudige reden dat als je dat wel wist, jij het allang zou bereikt hebben. Intentie betekent niet dat je hardnekkig aan jouw eigen weg vasthoudt en nooit een ‘neen’ als antwoord duldt.

Het betekent veeleer dat jij doorheen al jouw denkprocessen de kunst ontwikkelt jou te herinneren waarom je werkelijk hier bent. Jij bent hier om jou te herinneren dat jij de gedachte van Liefde in de vorm bent. Jij bent hier om jou te herinneren dat jij één bent met God. Jij bent hier om jou te herinneren dat hetgeen ik ‘de Vader’ heb genoemd, alhoewel het vele namen heeft, de bron is van jouw enige werkelijkheid. Jij leeft in werkelijkheid alleen tot op die hoogte, dat die Ene leeft doorheen jou.

Daarom betekent intentie in ‘de weg van het Hart’ hoe jij elke dag de tijd kan gebruiken om jouw focus te leggen op het verlangen een belichaamde Christus te zijn.

Intentie is die energie of dat gebruik van de geest dat het kanaal creëert - door voortdurende oefening - waarlangs verlangen kan neerdalen en zo het emotionele lichaam kan heropvoeden, met inbegrip van de celstructuur van het lichaam en al de lagere manieren van denken die in het intellect tevoorschijn komen. Op die manier wordt alles in jou geïntegreerd, samenwerkend en gefocust op de vervulling van dat ene, grote verlangen om jouw functie in de wereld te aanvaarden. En jouw functie bestaat eruit om het gevoel van afgescheiden zijn van God, te genezen.

Hoe ga je met jouw intentie aan de slag? Elke dag, net zoals jij jezelf hebt aangeleerd om heel makkelijk afgeleid te worden, hoef jij jezelf maar één vraag te stellen:

*Wat is het dat ik het meest verlang?
Wat doe ik hier op deze planeet?
Waar ben ik aan toegewijd?*

De laatste twee vragen zijn alleen maar varianten op de eerste vraag. En hoe meer jij de vraag stelt, hoe duidelijker het antwoord tot jou zal spreken. Want het is de vraag die het antwoord vorm geeft, het stimuleert en het in het leven roept. Het universum

beantwoordt altijd jouw vragen. Maar wanneer jij vragen stelt die niet helder zijn, dan krijg je ook onduidelijke antwoorden. Word daarom kristalhelder in jouw intentie en herinner jezelf hier dagelijks aan:

Het is mijn voornemen om de tijd constructief te gebruiken, zodat ik mezelf opnieuw kan aanleren wat het betekent om in het Koninkrijk te zijn en mijn functie te vervullen.

Mijn functie is genezing. En genezing vereist de aanwezigheid van Christus, want alleen Christus kan de Liefde uitdrukken die genezing in het leven roept.

Verlangen en intentie zijn cruciaal. Deze fases ontvouwen zich in het veld van de tijd, naarmate jij vordert in 'de weg van het Hart'.

De derde sleutel is toestaan.

De derde fase in het proces, waarbij de denkkeest volledig hersteld wordt en men huiswaarts keert, is de fase van toestaan. Want de ego-wereld leert jou niet hoe je kan toestaan, maar hij leert jou wel om je in te spannen. *Jij* moet de maker en de doener zijn. *Jij* moet een manier vinden om jouw omgeving zodanig te manipuleren en te controleren, dat zij zich aanpast aan het beeld dat jij van haar in je bewustzijn hebt.

Dat is allemaal goed en wel, en er zijn vele wezens die belangrijke lessen leren door het pad te volgen dat sommige leraren onderwijzen, namelijk dat je kan creëren wat je maar wilt. Dat zal dan zulk een grote verwezenlijking lijken, totdat je op een dag beseft dat het eigenlijk is wat je altijd al deed! Je bent namelijk altijd al aan het creëren wat je zelf verordent. Het is helemaal niets speciaals en het is al zeker geen geheim.

Er zullen dus mensen zijn die jou leren, "Je hoeft alleen maar in je denken te gaan, jezelf af te vragen wat je wilt, en wanneer je het beeld van die Mercedes ziet, dan doe je gewoon al die kleine trucjes en al heel gauw zal die Mercedes van jou zijn". Het probleem met deze manier, alhoewel het een nuttige fase kan zijn, is dat het intellect, het wereldse deel van jouw bewustzijn, alleen maar kan verlangen waartoe het is geprogrammeerd te verlangen.

Het wereldse deel van jouw bewustzijn zegt, "Wel, ik moet hoe dan ook mijn lichaam verplaatsen op deze Aarde. Auto's doen dat. De wereld zegt mij dat een Mercedes daar een fantastische manier voor is; daarom zal ik het verlangen creëren om een Mercedes te willen". Eens je dan de Mercedes gemanifesteerd hebt, hou jij jezelf voor de gek door te denken dat je heel grote vorderingen hebt gemaakt, terwijl het enige wat je gedaan hebt in feite is wat je altijd al deed. Jij hebt gekozen welke ervaring je wou en je hebt het gemanifesteerd. Daar is helemaal niets nieuws aan. Alhoewel je door dit gaan toe te passen wel opnieuw vertrouwen kan krijgen in jouw potentieel tot manifesteren.

'De weg van het Hart' gaat over iets helemaal anders. Toestaan op dit pad betekent dat jij je leven helemaal anders begint te bekijken. Het is helemaal geen strijd om de middelbare school af te maken en dan een carrière te kiezen waarmee je heel veel geld verdient en waarmee je het nette huis in die nette omgeving kan kiezen, zodat jouw ego zich 'succesvol' voelt en daardoor alle liefde 'waard' kan zijn.

Wees eerlijk met jezelf - Is jouw denkwereld niet uit deze veronderstellingen opgebouwd: "Als ik mijn leven er voor mijn omgeving succesvol kan doen uitzien, dan zal ik tenminste aanvaard worden en dan kan ik van mezelf houden, een klein beetje dan toch. Misschien zal ik er in slagen om anderen ook van mij te doen houden." Wel, lieve vrienden, dit is het helemaal niet.

'De weg van het Hart' begint met de erkenning dat jij *reeds geliefd bent* door de enige Bron die ertoe doet, dat jij naar hier gekomen bent voor een veel hoger doel, een doel dat kan gemanifesteerd worden *op* de manieren van de wereld, maar dat toch niet *van* de wereld is.

Toestaan komt neer op het ontwikkelen van een manier om naar de gebeurtenissen in jouw leven te kijken, niet als dingen die jou hinderen om te krijgen wat je wilt, maar als stapstenen op jouw pad. Elke stapsteen brengt jou een zegening door jou juist die lessen aan te reiken die nodig zijn om de obstakels in jezelf te genezen - niet voor jouw succes, daar gaat het helemaal niet om, maar wel voor de aanwezigheid van Liefde als de Bron en het fundament van jouw wezen.

In de fase van toestaan maken we ons klaar om acceptatie te ontwikkelen voor alles wat in onze ervaring komt. Het is slechts omdat wij de verbintenis zijn aangegaan om te ontwaken en om alleen nog het Christusbewustzijn op aarde te manifesteren, dat we nu zeer makkelijk inzien dat het ganse universum reeds alles in gereedheid heeft gebracht om die mensen en die gebeurtenissen in ons leven te brengen - van moment tot moment - die ons het best voorzien van precies datgene wat we het meest nodig hebben om te leren, of waar we op dit moment dienen bewust van te worden.

En zo worden er boodschappers naar jou toegestuurd. Die boodschapper kan komen in de vorm van iemand waar jij verliefd op wordt, en er zit in de relatie iets waaruit jij kan leren. Het zou kunnen dat jij jezelf in het voelen van liefde voor anderen lange tijd geblokkeerd hebt en dat er nu eindelijk iemand opdaagt die de barricade gewoon onderuit haalt en jij kan niet anders meer dan het gevoel voelen dat thans in je opkomt.

De boodschapper zou ook iemand kunnen zijn die komt als de korrel zand in de oester, die de wrijving veroorzaakt die nodig is om jou uit je slaap te halen, en jij realiseert je plotseling dat je al die tijd gefunctioneerd hebt in patronen die jou niet dienden of die jou in de war brachten, en nu beseft jij dat je een betere grip moet krijgen op de Waarheid die je bent.

Het kan ook zijn dat jij moet leren om je gevoelens beter te uiten. Misschien ook dat je jouw creativiteit meer mag aanvaarden. Via jouw boodschappers zal datgene in jou aangesproken worden wat jou uiteindelijk naar een soliede basis en eerlijkheid brengt over de positie waarin jij je op dit moment bevindt.

Als je bijvoorbeeld denkt, "Wel, ik word toch nooit meer kwaad. Al bij al ben ik een heel spiritueel persoon. Ik heb zopas een workshop beëindigd en nu weet ik echt alles wat er te weten valt. Ik leef vanaf nu alleen nog maar in hemelse gelukzaligheid". En dan beginnen er dingen te gebeuren. Er komt bijvoorbeeld een homo-koppel in jouw buurt wonen en jij merkt op dat je heel diep gewortelde overtuigingen hebt, dat er absoluut iets mis is met deze vorm van seksuele geaardheid. Wel, zij zijn jouw boodschappers, naar jou toegezonden om je te verplichten dieper te kijken.

Toestaan is dus het aanleren van een kwaliteit van gewaarzijn waarin jij rust in de erkenning dat jouw leven niet langer aan jou toebehoort om het te dirigeren en te controleren. Maar eerder dat jij het allemaal hebt overgedragen aan de Bron van jouw eigen wezen, aan de grote wijsheid in de diepte van de oceaan, die het beste weet hoe ze precies die dingen naar je toe kan brengen die nodig zijn om alle afval uit jouw bewustzijn doen op te borrelen, zodat je het uiteindelijk los kan laten.

Toestaan ontwikkelt vertrouwen. Toestaan is de manier waarop 'intentie' en 'verlangen' nog meer gaan samenwerken in deze derde dimensie van jouw ervaring - het veld van de tijd. Toestaan is een manier om jezelf onder gezag te plaatsen. Doch niet zomaar een naïeve onderwerping. Toestaan verandert jouw waarneming van wat jij ziet als de wereld om je heen.

Jij begint in te zien dat je helemaal niet in een werkelijke wereld leeft. Jij leeft in een veld van vibratie en energie dat wordt aangestuurd door de wet van aantrekkingskracht of resonantie. En jij begint toe te staan dat er bepaalde dingen uit jouw leven verdwijnen, zelfs familie en vrienden, erop vertrouwend dat hetgeen verdwijnt oké moet zijn, vanwege jouw keuze in verlangen en intentie. Want het zal vervangen worden door nieuwe trillingspatronen die komen in de vorm van boodschappers - gebeurtenissen, plaatsen, personen en dingen - die jou kunnen optillen in deze grote spiraal van het ontwaken.

Toestaan is een van de beginfases om nederigheid te ontwikkelen en de erkenning dat jij je uiteindelijk dient over te geven aan iets dat buiten het intellect en buiten de controle van het egodeel van de geest ligt, omdat de maker en de doener, die het tot op heden allemaal zelf probeerde te doen, nu herkend wordt als totaal onbekwaam.

De vierde sleutel is overgave.

Naarmate deze eerste drie fases zich verder ontwikkelen, kom jij steeds meer in de laatste fase van overgave terecht. Overgave betekent dat er niet langer rusteloosheid is. Overgave betekent dat je in elke vezel van jouw lichaam bewust bent dat hier echt niemand een leven leidt, maar dat Leven gewoon stroomt doorheen de persoonlijkheid van het lichaamsbewustzijn, zolang dat bestaat. Hier bereikt de mystieke transformatie haar hoogtepunt en wordt ze compleet gemaakt. Het is ook hier dat je de betekenis begrijpt van deze les:

Ik leef. Toch is het niet ik, maar Christus die leeft in mij.

Overgave is het stadium waarin perfecte vrede de fundering vormt, niet voor passiviteit of inactiviteit, maar om zelfs nog *meer dan tevoren* actief te zijn.

Zo lang jij in de wereld bent, zal jij jezelf steeds meer en meer in activiteit terugvinden en er wordt jou gevraagd om dat ook steeds meer te gaan doen. Jij wordt zelfs steeds meer verantwoordelijk. Uiteindelijk kom je tot het inzicht dat, omdat jij de Christus *bent*, je verantwoordelijk bent voor de ganse schepping. Jij komt tot het inzicht dat je niet eens een gedachte kan denken, zonder dat haar invloed reikt tot aan de verste sterren. Het is precies die verantwoordelijkheid van waaruit jij jezelf hebt doen inkrimpen tot een

pietluttig en kortzichtig wezentje, alleen maar omdat jij bang was om verantwoordelijk te zijn voor het geheel.

Maar 'de weg van het Hart' corrigeert jouw waarnemingen, zodat je tot de herkenning komt dat jouw grootste vreugde, jouw grootste vervulling gelegen is in het totaal en vrijwillig aanvaarden van jouw verantwoordelijkheid voor de ganse schepping. Waarom? Omdat jij plots tot het inzicht komt dat jij niet de maker en de doener bent en dat jij echt verantwoordelijkheid kan nemen voor om het even wat en voor alles, omdat doorheen jou alle kracht onder Hemel en Aarde kan stromen die de Liefde van God manifestatie geeft. Kort samengevat, het ligt in Gods handen en niet in de jouwe:

Niet mijn wil, maar de Uwe zal geschieden.

Klinkt dit zinvol voor jou? Kan je zien hoe dit verandering teweegbrengt in hoe jou werd aangeleerd mijn leringen te interpreteren?

Verlangen, intentie, toestaan, overgave. Maar het is overgave op een manier die de wereld niet kan begrijpen. Het is overgave op zo een manier dat je er waarschijnlijk nooit een Oscar zal voor ontvangen. Het is echter wel een staat van zijn waarin jouw bewustzijn open komt voor eenheid met de ganse schepping. Jij zal met een blad praten terwijl het van de boom valt. Jij zal de ziel zien van de kleine katten die je vertroetelt. Jij zal met engelen en meesters praten. En jij zal betrokken zijn in de bestuursvergaderingen van de hoge kosmische conferentiezalen.

Jij zal weten dat de lichaam-denkgeest, waarvan je ooit dacht dat hij de jouwe was, weinig meer is dan een tijdelijk onderwijsmiddel, een gereedschap om op te nemen en gebruikt te worden in functie van God en om het daarna weer neer te leggen wanneer zijn nut voorbij is.

Zodanig zelfs dat, wanneer het tijd is om doorheen de overgang te gaan die jij de dood noemt, niets jouw vrede zal verstoren. Wanneer het lichaam aan het stervensproces begint - wat enkel betekent dat jouw aandacht zich ervan terugtrekt, net zoals de hand van een timmerman vrijkomt van het heft van een hamer wanneer die op tafel wordt gelegd op weg naar het avondmaal - zal jij dit proces kunnen meemaken in totale gelijkmoedigheid en vreugde.

Jij zal toekijken hoe jouw Geest zich vrijmaakt van het lichaam. Jij zal het lichaam zien weg-ebben naar levenloosheid zodat al jouw aandacht gefocust komt op een totaal nieuwe dimensie. Een dimensie die zo uitgestrekt is dat jij in staat zal zijn om neer te kijken over het Aardse speelveld, net alsof je zou kiezen om een kiezel in de palm van jouw hand te houden. En in één enkele oogopslag zie jij alles over de kiezel en is niets ervan verborgen voor jou.

Ik ben iemand die ervoor gekozen heeft om verantwoordelijkheid te nemen voor de kiezel die Aarde wordt genoemd en voor al het leven dat erop aanwezig is. Ook jij zal de energie en de werkelijkheid kennen om jouw vingers rond het gehele zonnestelsel te wikkelen en de god of de redder te worden van deze dimensie. Het begint allemaal met verantwoordelijkheid op te nemen voor jouw kiezel, voor jouw domein, voor jouw zonnestelsel, voor jouw persoonlijke dimensie. Het begint met te zeggen:

Ik, en alleen ik, ben de bron van wat ik ervaar en wat ik waarneem.
Ik ben geen slachtoffer van de wereld die ik zie.
Alles wat ik ervaar, heb ik zelf naar me toegeroepen, klaar en duidelijk -
geen excuses, geen als, geen en, of geen maar. Dat is zoals het is.

Het zal gedaan zijn met 'er niet klaar voor te zijn', met jouw weerstand tegen het 'gewoon zelf verantwoordelijk zijn' voor jouw ervaring. 'De weg van het Hart' maakt jou klaar voor een rijpheid van verlangen, intentie, toestaan en overgave.

Het belang van nederigheid.

Geen enkel kenmerk is van groter belang dan nederigheid - niet de geveinsde nederigheid die onderwezen wordt in bepaalde wereldgodsdiensten maar wel een *onvervalste* nederigheid. Nederigheid betekent immers niet dat je voor een groep mensen staat die jou een staande ovatie geeft en dat je dan zegt, "Oh God! Dat hoef je niet te doen. Het is niet belangrijk." Zodat het eruit ziet dat je nederig bent, terwijl je in feite vanbinnen denkt, "Ooh God! Dit voelt zo goed! Klap een beetje luider, klap nog een beetje langer. Maar dit ga ik aan niemand vertellen hoor." Ben je bekend met dat soort nederigheid? Is dat niet het soort nederigheid die jou in school werd aangeleerd?

Oprechte nederigheid vloeit voort vanuit een diepgewortelde erkenning dat jij jezelf niet kan redden, dat jij het geschapene bent en niet de Schepper, dat jij een gevolg bent en niet de oorzaak (en dit op een absolute manier), en dat datgene wat Leven wordt genoemd niet van jou is, dat er *iets* bestaat wat voorbij jouw begripsvermogen en jouw intellect ligt. En als dat iets ooit zou besluiten om niet meer van jou te houden, dat je dan uitgewist zou zijn.

Het maakt niet uit hoe diep jij in God duikt en evenmin hoe diep jij het gewaarzijn en het bewustzijn van jouw eenheid met God bereikt, dat wat God is, blijft voor altijd voorbij jouw steeds groeiende capaciteit om God te begrijpen. Het is als een oceaan met oneindige diepte. Wanneer jij je realiseert dat je nooit jouw zelf, jouw kleine zelf, rond die Bron zal kunnen wikkelen, en je mag het gerust proberen als je dat wilt, dan zal jij in nederigheid rusten - oprechte nederigheid.

Waarom is dit belangrijk? Markeer deze woorden goed. Naarmate jij vordert op 'de weg van het Hart', terwijl jij de boeien van de geest ontbindt en losmaakt, naarmate de innerlijke conflicten worden geheeld en bedaard, wanneer jij de overvloed begint te aanvaarden die de Vader jou op alle niveaus van het leven en op alle niveaus van gevoel en waarneming wil schenken, naarmate jij de pracht en de grootsheid begint te proeven die doorheen jou kan vloeien, zal jij tot de vaststelling komen dat de 'vijanden' steeds subtieler vorm aannemen.

Op een heel onvolwassen, primair en naïef niveau beschouwt ieder kind op een gegeven moment zijn ouders als de vijand, is het niet? Het kind zegt bijvoorbeeld, "Wat bedoel je, ik kan de auto niet hebben vanavond? Wat bedoel je, dat ik om 22:00 uur thuis moet zijn?" En de ouder wordt zo een vijand.

Naarmate jij meer en meer in Meesterschap komt, zal je verleid worden te geloven dat je er al bent. Je zal verleid worden te geloven, "Ik ken dit allemaal, de gebeden die ik

deed toen ik begon, de eenvoudige oefeningen van gewaarzijn die ik gebruikte toen ik een aanvang nam op dit pad, ik heb ze niet meer nodig nu. Ik ben het allemaal meester geworden." Wel, iedere keer wanneer jij een stem in jezelf hoort die zegt, "Nu ben ik er," mag je er gerust van zijn dat dat niet zo is. En jij verkeert in gevaar nu, om alles te verliezen wat je reeds gewonnen had.

Nederigheid is de erkenning dat, hoe verder jij voortbeweegt in Meesterschap, des te groter het verlangen wordt naar discipline en waakzaamheid. Discipline betekent niet dat je iets moeilijk moet doen dat je eigenlijk helemaal niet wilt doen. Discipline is als de vaardigheid van een artiest die zijn gave bijwerkt en verfijnt, gewoon uit een diep verlangen en een vreugde om nog mooier te scheppen dan gisteren, vanuit het pure genieten om nog meer schoonheid in de wereld te brengen.

Terwijl jij zo in het bestaan blijft, hebben de scheppingen van bewustzijn die niet met Liefde stroken een heleboel trillingspatronen gecreëerd die jou maar al te graag weer onder de knoet krijgen. Daarom bestaat de vereiste discipline van de denkgeest eruit dat - zolang het lichaam duurt - er vreugde kan gevonden worden in het heel bewust herhalen van de beslissing om alleen maar Liefde te onderwijzen, er heel selectief voor kiezend om alleen die trillingspatronen in jouw bewustzijn toe te staan die de Waarheid, de schoonheid en de waardigheid uitdrukken van wat jij werkelijk bent.

Oordeel kan zulk een licht niet reflecteren. Boosheid en haat kunnen dat evenmin. Angst en paranoia, angst voor afwijzing, angst voor de meningen van anderen en alle soortgelijke vibraties kunnen nooit de koninklijke grootsheid van jouw wezen weerspiegelen. Begrijp daarom goed dat nederigheid absoluut essentieel is. Paradoxaal hiermee, terwijl grootsheid doorheen jou wordt uitgedrukt, zal de verleiding blijven bestaan om de energieën van het ego zich een thuis te laten maken in jouw denkgeest. De egostem zal zeggen, "Man, jij bent nu echt wel een meester, weet je. Jij verdient al die aanbidding. Waarom zou je geen 10 procent voor jezelf houden?"

Een meester aanvaardt de liefde en de genade die hem aangeboden wordt door diegene die aangeraakt werd door zijn of haar leringen en schenkt het allemaal aan God, in de erkenning dat hij of zij deze dingen uit zichzelf nooit had kunnen realiseren.

Ook ik leerde wat het was om uitgedaagd te worden. Wanneer de zieken naar me toekwamen en ze vonden genezing in mijn nabijheid, dan was het heel verleidelijk om te zeggen, "Jaa, kijk eens wat ik gemanifesteerd heb. Ik heb dit werkelijk verdiend. Ik heb immers veertig dagen en veertig nachten in de woestijn doorgebracht. Ik ben naar India en Tibet geweest. Ik ben naar Engeland gereisd. Ik heb gestudeerd met de meesters uit Egypte. Ja, ik verdien het werkelijk om gezien te worden als heler en genezer."

Maar via nederigheid leerde ik de eenvoud dat ik uit mezelf niets kan doen. Ik ontwikkelde de kunst om blijvend een *student* van de Liefde te zijn en niet de *leraar* van Liefde die denkt dat hij het gemaakt heeft, gewoon omdat hij een heleboel extra letters achter zijn naam heeft staan.

Naarmate jij vordert en naarmate je meer de overvloed van Gods Liefde doorheen jou laat stromen, begin jij je te verheffen boven de massa en jij begint diegenen naar je toe te trekken die naar het licht verlangen. Wanneer dit zich voordoet, dien je discipline en

waakzaamheid in acht te nemen door jou steeds de nederigheid te herinneren, totdat jij ze jou herinnert met iedere nieuwe ademhaling die je neemt.

Waarom? Als je in deze wereld leeft en je voelt dat niemand naar jou opkijkt en niemand jou als een autoriteit aanvaardt, dan is dat slechts om één enkele reden. Jij biedt weerstand aan de waarheid van jouw wezen en door die ontkenning heb je Gods Licht uit angst van jou weggeduwd, uit de diepgewortelde angst dat je misschien wel eens anders zou kunnen zijn dan al de anderen.

De wereld zal jou leren hoe je een deurmat moet zijn, opdat je zou passen in haar systeem en niemand tegen de haren in zou wrijven. Maar wanneer jij kracht ontvangt, dan zal je weten dat dit aan het gebeuren is omdat sommigen jou niet meer zullen mogen. Jij zal hen doen steigeren alleen nog maar door de kamer binnen te komen, want duisternis huivert voor het licht. Zo simpel zit het in elkaar.

Nederigheid is absoluut essentieel. Via de poort van nederigheid kan het licht van kracht doorheen jou in hogere voltages beginnen schijnen. En als dat voltage niet doorheen jouw bewustzijn lijkt te stromen, kijk dan goed om te zien of jij je die nederigheid herinnert en jezelf eraan overgeeft.

Want het Licht van God kan alleen doorheen jou stralen in die mate dat jij bereid bent er verantwoordelijkheid voor te nemen, wat tevens inhoudt dat je de vruchten ervan terugschenkt aan de Bron en ze niet voor jezelf opeist. Wanneer je *niets* voor jezelf houdt, dan kan *alles* doorheen jou vloeien. De Heilige Geest kan miljoenen wezens in velerlei domeinen naar jou toebrengen, omdat hij weet dat jij de Liefde van God niet zal verdraaien, door Gods plaats te willen innemen en jouzelf op de troon te zetten.

Nederigheid is een hoofdkenmerk om te ontwikkelen. Wanneer je bidt, vraag dan inderdaad om grootsheid. Laat de Vader weten dat jij er klaar voor bent om de volheid van Christus te incarneren en hou de belofte diep in jou stevig vast dat jij er altijd zal aan denken dat jij niet de maker of de doener bent. Jij bent alleen maar diegene die gekomen is om te erkennen dat enkel de Liefde van God jou als ziel kan vervullen. Alleen de volheid van jouw doel om een kanaal voor Liefde te zijn, kan jou het succes brengen waar je werkelijk naar op zoek bent.

Wanneer je hier volledig aan toegewijd bent, veeleer dan je bezig te houden met wat anderen denken over jou, dan kan die kracht doorheen jou beginnen bewegen.

Wanneer jij bereid bent om de wereld te laten gaan dan kan de Hemel zijn plaats komen innemen. Wanneer jij bereid bent om jouw behoefte aan ego-grootheid te laten varen, dan zal ware grootsheid doorheen jou beginnen stralen. Er is een paradox binnen Geest. Leer om die te onderscheiden. Word hier meester *over*. En verwaarloos nooit de behoefte aan discipline, gebaseerd op het fundament van nederigheid.

Want zie je, dat is wat er de oorzaak van was dat jij de energie van verlangen bent gaan vrezen, omdat je in het verleden (en dat kan heel ver teruggaan) beslist hebt om eens te proberen hoe het zou zijn om al die kracht enkel als de jouwe op te eisen, om ze te gebruiken om de stem van het ego te dienen. Dat is waar jij bang voor bent. Maar wanneer je al deze stadia goed ontwikkelt en ze voeding laat vinden in nederigheid, dan hoef je nooit meer het verkeerd gebruik van verlangen te vrezen.

Herinner jezelf er dus aan in jouw gebeden, zoveel keer als je maar kan, om dit toe te passen. En herinner jou tevens dat wat jij verordent ook zo *is*. Spreek daarom klare taal voor jezelf:

Bron, Schepper, God, Godin, Al Wat Is, Vader,
Ik ben er klaar voor om te zijn waartoe Jij me geschapen hebt.
Ik kies ervoor mij te herinneren dat ik het effect ben en niet de oorzaak.
Uw wil geschiede, in de wetenschap dat Uw wil voor mij totaal geluk is.
Onthul mij het pad langsheen hetwelk die vreugde kan gekend worden.
Want mijn manier heeft nooit gewerkt, maar Jouw manier werkt altijd.

Herinner jou dan iedere dag de energie van waardering. Het is zeer goed om elkaar te appreciëren. Maar apprecieer in de privacy van jouw eigen meditatie en gebed hoe de kracht van die Bron van Liefde, die ik God heb genoemd, leeft en beweegt en ademt om alle mensen, boeken, leraren en alle ervaringen naar jou toe te brengen die samen heel zachtjes de cocon van het ego ontrafelen die zich rondom jou bevindt. En ze doen jou ontwaken naar de waarheid, de schoonheid, de majesteit, de grootsheid en al het fantastische dat het Leven zelf *is*.

Het leven wil zo magisch en krachtig doorheen jou ademen, net als het dat doet doorheen een donderwolk of doorheen het blad van een boom, of doorheen de schittering in de ogen van een pasgeboren baby.

Dat Leven is wat jij bent. Dat Leven is de aanwezigheid van Gods Liefde, de diepte van de oceaan die opwelt in de golven van schepping. Laat daarom enkel dat Leven in alles jouw gids zijn en blijf in waardering voor het oneindige mysterie dat het Leven is en zeg er 'Ja' tegen! Zeg 'Ja' tegen het Leven - dat je bereid bent om de volheid ervan jou te laten overspoelen en jou te laten dragen in een immer verdiepend begrip en bevattingsvermogen van alles wat God is. Als jij daarvoor openstaat, dan is het verblijf in het gewaarzijn van goddelijke nederigheid de zoetste ervaring die jij ooit zal kennen.

Velen van jullie kijken naar mij en zeggen, "Oh, hoe graag zou ik niet zijn waar Jezus is!" Denk een gedachte en je bent al bij die persoon. Denk een gedachte en je bent al in dat universum.

Ik zeg jou het volgende, waar ik verblijf is een trillingsfrequentie met vele, vele andere wezens, wiens bewustzijn nog niet voor een ogenblik *afwijkt* van een diepe *appreciatie* en *nederigheid* voor het mysterie van alles wat God is. Wij verblijven in de grote vreugde te weten dat wij leven, doch dat het niet wij zijn, maar dat het onze Schepper is die leeft *als ons*.

Het enige verschil tussen een meester of een student zijn, is dat de meester de kunst meester is geworden om altijd een student te zijn. Denk hier even over na.

Verlangen, intentie, toestaan, overgave - wat wil jij *werkelijk*? Ben jij bereid het te voelen en dat spoor van verlangen jou naar huis te laten brengen? Ben jij bereid eraan te denken om de tijd constructief te gebruiken door jouw intentie te focussen en jezelf eraan te herinneren waarom je werkelijk hier bent? Jij bent niet hier om te overleven, jij bent hier om te *leven* als de waarheid van wie jij bent.

Toestaan is geen passieve acceptatie van de dingen zoals ze zijn, maar een herkenning dat er iets heel moois aan het werk is. Er is een intelligentie, een Liefde die jou beter kent dan jij jezelf kent, en die jou van moment tot moment de juwelen aanbiedt en de edelstenen en de zegeningen en de lessen, dat iets het tapijt van jouw leven aan het weven is, en dat niets zomaar per ongeluk gebeurt.

Overgave is het aankweken van de herkenning dat jouw geluk enkel kan gevonden worden in de onderwerping van jouw wil aan de wil van God. Want jouw wil bestond eruit om in conflict, in strijd en in beperking te zijn. De wil van God bestaat eruit dat jij leeft zonder conflict, in vrede, vreugde, vervulling en geluk. Het wordt gelukzaligheid genoemd.

Als jij je afvraagt hoe je jouw gewaarzijn in deze nederigheid kan verankeren, stop dan met wat je aan het doen bent en stel jezelf deze vraag:

Heb ik mezelf geschapen?

Je kent het antwoord wel.

Neen, ik weet zelfs niet wanneer ik geschapen ben.
Iets heeft mij geboorte gegeven. Wat is het?

Dit zal jou heel snel naar nederigheid leiden. Weet jij hoe je geboorte geeft aan een ster? Neen! Weet jij hoe je geboorte geeft aan een blad aan de boom? Neen! Weet jij eigenlijk wel hoe je jouw hand van je schoot omhoog heft? Neen! Wat dan, weet jij eigenlijk? Niets! Sta jezelf toe om tot het begrip te komen dat jij helemaal niets weet. In die staat van goddelijke onwetendheid zal jij in de nederigheid komen die aan jouw Schepper toestaat om alle dingen doorheen jou te bewegen en ze aan jou te openbaren.

Geliefde vrienden, 'de weg van het Hart' is die weg die waarneming corrigeert en die jou de juiste gerichtheid van denken brengt, zodat jij niet langer de maker, de doener of de leider bent. Jouw meningen zullen uiteindelijk voor jezelf niets meer uitmaken. Vanuit een grote leegheid zal je een totale vrede ontdekken. Het Leven zal jou op zijn vleugels dragen. Doorheen jou zal het Leven in steeds grotere dimensionaliteit, de verrukkelijke en oneindige Liefde en kracht en creativiteit uitdrukken die God is, totdat je zou zweren dat God nog het enige is wat er is. En er zal geen enkele plaats meer zijn waar jij een spoor van *jouzelf* zal terugvinden.

Want als verlichting het einde van de afscheiding betekent, hoe zou er dan een maker of een doener kunnen zijn? Kan de golf zichzelf besturen? Het ego is de poging om dat te doen, maar het zal altijd falen.

Vrede zij dan ook altijd met jou. Laat vrede ten allen tijde jouw wezen doordringen. Weet dat jij veilig bent in de Liefde van God die oprijst vanuit die grote Bron van mysterie en die doorheen jou bewegen wil met iedere adem die je ademt en met elk woord dat je spreekt. Totdat jij enkel nog de aandrang van die leiding hoort, die als een zachte stem waarop je volledig vertrouwt vanuit de diepte van jouw wezen opborrelt. Dan zal jij de vrijheid kennen die je zoekt.

Jij bent al waar wij zijn. Vertrouw hierop. Weet dit. Rust hierin. Verken 'de weg van het Hart' en jij zal de waarheid van Liefde kennen.

Wees altijd in vrede, geliefde vrienden. Amen.

6: Liefde geneest alle dingen.

Werkelijk, wees gegroet, geliefde en heilige vrienden. *Werkelijk, wees gegroet, geliefde en heilige vrienden.* Indien je de betekenis van deze groet begrijpt, indien je de diepte kent van ieder woord dat gebruikt wordt, dan weet je al alles wat er te weten valt. En dan ben je perfect voorbereid om de Liefde van God voor altijd uit te breiden.

‘Werkelijk’ betekent heel eenvoudig dat er geen andere keuze mogelijk is. ‘Wees gegroet’ betekent een begroeting aan die Ene die uit de Vader geschapen werd nog voor er sprake was van dingen, want ik buig voor jou luister. ‘Geliefd’ en heilig Kind van God! Inderdaad, geliefde van God. Inderdaad, geliefde van elke molecule in jouw fysieke universum. Inderdaad, geliefde van jouw Heilige Moeder, deze prachtige Aarde. Inderdaad, geliefde van alles wat jij je maar voor kan stellen dat ooit bestaan heeft of ooit nog zou kunnen bestaan, en dat zich uitgebreid heeft vanuit het Hart en het Bewustzijn van God. Jij bent de geliefde. Klaar en duidelijk. En nogmaals, er zijn geen andere opties.

‘Heilig’ omdat jij heel bent. Niet omdat jij die heelheid verdiend hebt, maar omdat heiligheid de Waarheid is van waaruit jij voor eeuwig in uitbreiding wordt gestuurd. Omdat jij geschapen bent als het beeld van God, omdat jij ontsprongen bent vanuit het Godsbewustzijn, ben jij heiligheid zelf, telkens wanneer je de verleiding opzij zet om een nutteloze droom te dromen en deze Aarde als Christus te bewandelen.

Geliefde en heilige ‘vriend’ - een vriend is niet iemand die minder is dan ikzelf. Een vriend is iemand die in volledige gelijkheid wandelt met de grootste der meesters, om het even hoe jij denkt dat zo een meester hoort te zijn. Een vriend is iemand die ervoor kiest om naar een ander te kijken en daar alleen het gelaat van Christus te zien. Er is niemand die deze woorden ontvangt die al niet naar *mij* gekeken heeft en het gelaat van Christus vanbinnen heeft gezien. En evenzo kijk ik naar *jou* en ik noem jou ‘vriend’.

Want wanneer ik naar jou kijk, dan zie ik niet jouw huidige dromen waarvan jij denkt dat ze zo lang duren. Ik zie alleen de glans van wat de Vader uit Liefde heeft uitgebreid. Ik zie alleen datgene wat begin noch einde kent. Ik zie alleen dat wat geboorte noch dood kent. Ik zie alleen dat wat geen beperkingen kent. Ik zie alléén maar dat - het licht waaruit reeds alle dimensies en alle universa zijn ontstaan.

Ik zie alleen maar mijn broeder en mijn zuster. Ik zie geen enkel spoor van ongelijkheid tussen ons. En toch erken ik dat binnen jouw droom, het lijkt alsof ik een heel klein beetje voorop ben gaan lopen.

Soms is er in jouw hart een verlangen om mij te volgen. Als jij dat verlangen maar zou voeden, als je dat verlangen op ieder moment tot het belangrijkste zou maken, dan zou jouw verlangen jou volledig brengen waar ik nu ben. En jij zal lachen wanneer je ontdekt dat je nog geen centimeter van plaats bent opgeschoven - wanneer je ziet dat waar ik ben, ook is waar jij bent en dat waar jij bent de eeuwigheid is en niet de tijd: dat waar je nu bent ook de plaats is waar jij werd geschapen, in het Bewustzijn van God.

Dit is het enige wat waar is en ook altijd waar zal zijn. Dit is de enige werkelijkheid die jij waarachtig bezit. Daarom noem ik jou inderdaad *vriend*. Want ik zie daadwerkelijk dat jij bent zoals ik ben. Daarom, werkelijk, wees gegroet, geliefde en heilige vrienden.

Er hoeft niets anders gezegd te worden. Maar jouw denkkeest begint te argumenteren op dit moment, is het niet? Hij vlucht weg van de realiteit van waaruit ik jou zonet beschreven heb. De denkkeest loopt weg van die Bron, zoals een zonnestraal wegsnelt van de zon. Maar in werkelijkheid verlaat hij nooit zijn Bron. De kracht waarmee jij verstrooid lijkt te worden door een tijdelijke gedachte van angst, is dezelfde kracht waarmee jij ook terug zal ontwaken tot jouw eigen roep.

Als je Liefde wil kennen, ken dan Jezelf.

In werkelijkheid is er een plaats in jou die nu al de dag en het uur kent. Jij weet nu al wanneer je gaat beslissen de beslissing te leven om wakker te zijn in God, om alleen nog de aanwezigheid van Liefde te zijn. Liefde omarmt alle dingen, Liefde staat alle dingen toe en daardoor overstijgt ze ook alle dingen. Liefde is nooit bezitterig. Liefde is nooit angstig. Liefde is alleen maar Liefde. Liefde kan niet in speciaalheid stralen op om het even wie, op om het even welk moment. Want speciaalheid is een contractie, het is de poging om Liefde te nemen en ze te laten stralen op slechts één object, op slechts één persoon, op slechts één wezen, in slechts één universum.

Daarom mag je er zeker van zijn dat telkens wanneer jij herkent dat je iemand of iets uitgekozen hebt en zegt, "dit is voor mij van grote waarde", dat je op dat moment helemaal niet in Liefde bent. Jij bent in angst dan. En indien die persoon jou dan daarna zou verlaten, waar zou jij dan blijven? Maar als je werkelijk *in Liefde* bent, als een vis in de zee, dan kunnen alle wezens verschijnen en weer verdwijnen voor jou en jij zal ze zegenen op hun pad. Jij zal je herinneren dat je daar verblijft waar God jou geplaatst heeft, namelijk in Haar Hart. Wanneer jij ervoor kiest om *enkel* de aanwezigheid van Liefde te zijn, dan zal zelfs de droom van verlies uit jouw bewustzijn verdwijnen, net zoals de nevel in het woud zich laat oplossen door de warmte van de rijzende zon.

Inderdaad, geliefde vrienden, de Liefde wacht op jouw welkom. En toch kan jij Liefde niet verwelkomen door te wachten totdat ze door een ander *naar je toe* wordt gebracht, zelfs niet door mij. Jij kan Liefde niet verwelkomen door te trachten zo snel mogelijk de omgeving te creëren waarin jij gelooft dat aan al jouw voorkeuren tegemoet is gekomen. Jij kan Liefde niet verwelkomen wanneer die welkom afhankelijk is van een of ander waarneembaar ding, van iets dat geboorte heeft gekregen in de tijd. Liefde kan alleen verwelkomd worden waar Liefde werkelijk verblijft. En Liefde verblijft in jou, als het hart en de Bron van jouw wezen.

Het is daarom dat, als je Liefde wil kennen, jij Jezelf dient te kennen. Omarm de Waarheid hiervan en die Waarheid zal jou vrij maken. En dan inderdaad, zal Liefde *doorheen* jou vloeien. En net zoals het grote zonlicht jouw geliefde Aarde komt voeden, zal de Liefde die doorheen jou vloeit, onbelemmerd zijn. Ze zal geen hindernissen meer ontmoeten. Jij zal kijken naar om het even wie zich voor jou bevindt en jij zal weten dat ze door de Vader naar jou toegezonden zijn. De Heilige Geest heeft ze naar jou geleid omdat doorheen jou die Liefde kan geschonken worden die de plaats van

hun ontwaken begint aan te raken. Dat is waarom jij een dienaar van Liefde bent. Dat is alles waar het leven om gaat!

Wanneer jij de keuze maakt om je over te geven, om het spel op te geven, om de droom op te geven van proberen de Waarheid die altijd waar is over jou te weerstaan, dan zal jij alleen maar een kanaal worden, alleen maar een geleider. Jij zal geen zoeker meer zijn omdat jij besloten hebt dat je *gevonden* hebt. Wanneer je de laatste vesting van de waanzinnige mogelijkheid je proberen terug te trekken van de Waarheid, hebt overgegeven, wanneer je die hebt losgelaten, dan zal Liefde doorheen jou stromen. Maar merk op dat ze om *doorheen* jou te stromen, eerst *naar jou toe* dient te stromen. Kijk daarom altijd uit om eerst te ontvangen, zodat je daardoor kunt geven. Want wat zou jij aan een ander kunnen schenken als je het niet eerst zelf ontvangen hebt?

Hoevelen van jullie hebben niet het onderricht gekregen om *proberen* lief te hebben, om *proberen* het 'juiste' te doen, het 'goede'? En hoeveel keer ben je al niet in jouw geheime kamer gegaan en heb je gezegd, "ik ben het niet waard"? En dan vraag jij je af waarom jouw poging om met de anderen in Liefde te blijven nooit voldoende vervulling geeft, nooit jouw kopje schijnt te vullen, nooit de vreugde lijkt op te brengen waarvan jij gelooft dat ze er had kunnen zijn.

Luister nu goed! Jouw werk - indien je het op deze manier verkiest te benoemen - bestaat er niet uit om Liefde te zoeken en te vinden. Jouw werk bestaat er alleen maar uit om naar binnen te gaan en iedere blokkade die je voor de aanwezigheid van liefde hebt opgeworpen, te ontdekken en dan vervolgens die blokkade aan de grote dromenvanger aan te bieden, aan de genade van de Heilige Geest.

Ik heb jou al vele keren gezegd dat het mooiste geschenk dat jij kan ontvangen het volgende is: dat jij volledig in de herkenning komt dat iedere poging die jij ondernomen hebt om de aanwezigheid van Christus te weerstaan, jammerlijk mislukt is. Het maakt niet uit hoeveel keren jij jezelf hebt proberen overtuigen dat je onwaardig bent, altijd vindt het universum een manier om van jou te houden. Het maakt niet uit hoeveel keren je geprobeerd hebt om jezelf op te sluiten in de ruimte en het volume van een lichaam, jij bent daarin nooit geslaagd. En op het punt dat je kwam te sterven, werd jij steeds geconfronteerd met, en heb jij je steeds de straling van jouw oneindigheid herinnerd.

Daarom is de grootste gave die jij iemand anders kan schenken dat je iemand bent die de behoefte heeft losgelaten om te blijven aandringen op de waanzin van angst.

Het belangrijkste kenmerk van Meesterschap.

Zonder angst zijn, is het belangrijkste kenmerk van Meesterschap. Meesterschap gaat er niet om dat jij een grote kracht bezit om dingen te laten gebeuren. Het is alleen maar de erkenning dat wat waar is, *altijd* waar is en dat er geen andere optie *is* dan dit. Vrije wil betekent niet dat jij het recht hebt te geloven dat je anders kan zijn dan wat God geschapen heeft. Vrije wil betekent niet dat je het enige curriculum dat het leven jou op elk moment aanbiedt, kunt afwijzen. Het betekent alleen dat je *wel* het recht hebt om

de Waarheid nog een dag uit te stellen. En telkens wanneer je dat doet, sluimer je verder in jouw lijden.

Maar wanneer je ervoor kiest om het enige curriculum dat van belang is, op te nemen, wanneer je ervoor kiest om de kracht van jouw vrije wil te gebruiken om te zeggen:

Vanaf dit moment sta ik geen waanbeelden meer toe in mezelf. Geen spelletjes meer. Geen dromen meer. Ik ben volledig toegewijd om enkel nog de aanwezigheid van Liefde te zijn, want dat is de Waarheid van wie ik ben.

De mening van anderen die deze beslissing nog niet wensen te nemen, doet er helemaal niet toe. Want op dat moment zullen inderdaad alle dingen van Hemel en Aarde zich verplaatsen om jou te ondersteunen, om jou te leiden naar de juiste persoon, de geschikte plaats, het juiste boek, de prachtige zonsopgang, de geschikte weide om jou bij te staan in het losmaken van de ketting van obstakels naar de aanwezigheid van Liefde, die jij in het leven hebt geroepen als een idool en als een vervangmiddel voor Liefde.

Dat is de reden waarom jij, vanaf het moment dat je werkelijk vanuit het diepste van je ziel begint te bidden, "God, breng me naar huis", je er zeker mag van zijn dat het goed is om vanaf dat ogenblik tot zelfs het kleinste detail dat zich in jouw leven ontvouwt, te vertrouwen. Want hoewel jij het niet kunt zien, spoeden engelen - vrienden die niet in een lichaam zijn - jou ter hulp, omdat jij daartoe het bevel gaf.

Ja, ik aanvaard jouw aanwezigheid in mijn leven. Ik geef alles uit handen. Vanaf nu is elk moment een toewijding aan helen en ontwaken uit het ingebeelde gevoel van afscheiding van God, een gevoel dat ik ooit in vergissing voor mezelf in het leven riep.

Op hoeveel manieren heb jij al Liefde gezocht? Kan je ze tellen? Zou je het aandurven om ieder korreltje zand op alle stranden van jouw planeet te tellen? Elke ziel heeft immers al minstens zoveel pogingen achter de rug om Liefde weer in zijn leven te krijgen. Je hebt het in miljoenen vormen gezocht waarvan je bij voorbaat wist dat het er niet te vinden was. En dit allemaal omdat jij in jouw waanzinnige poging wou volharden om afgescheiden te blijven van God, jouw Bron. Al deze pogingen zijn al even vergeefs en zinloos als een zonnestraal die zich wil afscheiden van de zon.

Inderdaad, geliefde vrienden, er is maar één vraag die jij hoeft te beantwoorden:

Wat ben ik op dit moment aan het kiezen?

Aan wat heb ik Meesterschap over mijn leven gegeven? Welke waarneming? Welke gedachte? Welk gevoel? Gevoelens komen alleen maar voort uit de waarneming of de gedachte die jij gekozen hebt. Welk gedrag, welke actie verkies ik in dit moment? En drukt dit dan de Waarheid over mezelf uit? Ben ik volop Liefde aan het uitbreiden of houd ik mezelf gaande met angstvallig rondgrijpen naar datgene wat ik *denk* dat me Liefde geven kan, opdat ik het niet zou verliezen?

Kijk dan even met aandacht naar jouw ouders, je broers en je zussen, je levensgezel, je vrienden. Niet één van hen - *niet één van hen* - heeft de macht om jou Liefde te

brengen. Wat wil je dan eigenlijk van hen verkrijgen? Waarom volhard je in het geloof dat een ander zich zou moeten aanpassen aan wat jij gelooft dat je nodig hebt? Het is zinloos - honderd procent absoluut totaal zinloos - om Liefde te *zoeken* in een relatie met iets of iemand.

Het is echter wel zinvol om Liefde *uit te breiden* binnen elke relatie, met alles en met iedereen. Deze uitbreiding is echter enkel mogelijk wanneer jij tot de Waarheid ontwaakt bent, in het besef dat de *enige* relatie die waarde heeft, de relatie tussen jou als ziel en God als jouw schepper is.

Stel je eens een gloeilamp in een lichter voor, die vanuit zijn kleine gloeidraadje tuurt naar de omgeving en zegt: "Oh, die persoon die zonet binnenkwam, ik hoop dat die eindelijk de ware is. Kon ik er maar naar reiken en hem vastgrijpen, dan zou mijn eigen licht misschien tevoorschijn komen."

Is het niet veel eenvoudiger om gewoon de stekker te nemen en hem in het juiste stopcontact te steken? Hoeveel keer ga je nog proberen om het snoer in het verkeerde stopcontact te steken? "Wel, deze werkte niet, ik zal dan maar een ander lichaam uitproberen. Ik probeer het nu met die persoon eens uit. Ik probeer misschien eens een andere carrière, alhoewel ik er ook niet veel voldoening door krijg." Uiteindelijk word je dan boos omdat het jou allemaal niet de voldoening schenkt die je zocht. Of het gaf jou wel genoeg voldoening gisteren maar niet meer vandaag, dus moet het wel de fout van *de carrière* zijn.

Er is één klein stopcontact waarin jouw stekker de juiste aansluiting vindt. Het is het enige waarin hij past en het is het enige stopcontact dat de juiste bedrading heeft om jou het stromende en het levende water van genade te brengen. Dit contact is gevestigd in jouw hart. Niet het fysieke hart, maar wel dat wat wordt gesymboliseerd door het fysieke hart: de kern van jouw wezen. Maar hoeveel keer per dag ga jij daar kijken of jouw stekker nog is aangesloten? Hoeveel keer per dag denk je eraan om jezelf af te vragen:

Ben ik nu toegewijd aan Liefde of ben ik toegewijd aan angst?

Angst is de daad om jouw stekker los te trekken uit het enige stopcontact dat jou werkelijk voldoening kan schenken, en dan begin je rond te hollen opdat je bij iets of iemand anders opnieuw voeding zou krijgen. Als je het totaal van al jouw ervaringen eens overschouwt, zou je dan de volgende vraag niet een keertje in overweging willen nemen: Heeft het ooit gewerkt? Kan het ooit werken?

Stel je eens voor dat jij vloeiend water in de palm van jouw hand vast wil houden door je vingers hard tegen elkaar te knijpen. Hoeveel blijft er over? Loopt het niet gewoon allemaal tussen je vingers weer weg, hoe hard je ook knijpt? Het water vindt de kleine openingen en stroomt gewoon weg. En wanneer je dan jouw hand opent, is er niet eens genoeg meer om je tong nat te maken.

Welnu, telkens wanneer je naar een ander keek, - of het nu jouw ouders, je broer of je zus, je levensgezel of je vriend was, misschien wel een leraar of om het even welk ander persoon of voorwerp - en jij probeerde om daar de vreugde te halen die je dacht

nodig te hebben, dan is het precies dit wat jij aan het doen bent. En je knijpt letterlijk met eigen hand het leven uit de relatie.

Wanneer je eerst het Koninkrijk zoekt, daar inpluigt en jezelf eraan herinnert dat jij en de Vader één zijn en dat alleen Liefde werkelijk is, en dat al het andere van geen belang is, dan zal je zien dat elke verleiding om Liefde buiten je Zelf te zoeken niets meer is dan de echo van een oude gewoonte. En deze gewoonte kan niet blijven voortbestaan tenzij *jij* ze voeding geeft.

Voed daarom de enige gewoonte die betekenis heeft: de gewoonte om jezelf eraan te herinneren dat de Waarheid altijd waar is, ongeacht wat er voorbij je fysieke oog of in jouw denkgheest voorbij komt. In alles wat komt en gaat, wat geboren wordt en weer sterft, het verschijnen en verdwijnen van universum na universum, middenin de ervaring van een lekke band te hebben of een plotse stortbui die jou overvalt, niets - *niets* - heeft waarde, behalve jouw relatie met jouw Schepper.

Wanneer jij dan in relatie met iets of iemand een gezegend moment ervaart, een moment van vreugde dat het verstand te boven gaat, een moment van vervulling zo zacht en subliem dat geen woord het kan benaderen, laat staan het uitdrukken, dan is dat enkel de stroom van Gods Liefde *doorheen* jou die jij hebt ervaren. Het werd niet door die persoon of dat ding veroorzaakt. Het kwam omdat jij even uit het drama, uit de droom stapte en zo voor even de Waarheid toestond om geleefd te worden.

Daarna heb jij jezelf weer bij de neus genomen door te geloven: "God, dit smaakte zo zoet! Dit was het beste wat ik ooit geproefd heb! Het moet *van jou* gekomen zijn! Kom hier! Ik heb *jou nodig!*" Maar telkens wanneer jij denkt iets of iemand nodig te hebben, wees er dan maar zeker van, op dat moment leef jij in waan.

Liefde is het enige wat je nodig hebt.

Het enige wat je nodig hebt, is Liefde. Liefde vervult alle dingen. Liefde omarmt alle dingen. Liefde heelt alle dingen. Liefde transformeert alle dingen. Herinner je daarom goed: Jij, en alléén jij, kunt de oorzaak zijn van jouw vervulling, van jouw vrede en van jouw voleindiging van de tijd. Dit vereist dat jij niets doet, behalve eraan te denken om de verbinding met jouw Schepper tot stand te brengen.

Is het niet waar dat wat je het meest verlangt, Liefde is? Is het niet waar dat je erop hoopt dat elke relatie - om het even hoe kort ze is, om het even welke vorm ze heeft - dat elke reis die je maakt, dat elke onderneming die je begint, jou de ervaring van vrede brengen zal? Is het niet waar dat jij die jezelf in en als een lichaam tijdelijk in de tijd terugvindt, is het niet waar dat de mooiste van alle ervaringen die jij gekend hebt, deze waren die de cellen van het lichaam met Liefde overspoelden, met een sublieme genade en vrede? Aanvaard dan deze waarheid dat hetgeen jij boven alles verlangt, de levende ervaring van Liefde is.

Herinner jou dit:

Niets wat je doet, kan jou Liefde brengen.

Niets wat je doet, kan Liefde voor jou bewaren
 in een vorm zoals jij dat verkiest.
 Niets wat je doet - niets wat je doet - kan Liefde
 laten verschijnen in de vorm waarop jij aandringt.

Laat het drama los, laat de droom los en kies ervoor je te herinneren dat de Waarheid altijd waar is. Keer terug naar het Koninkrijk vanbinnen, zelfs nog voor iedere ademhaling. Herinner jezelf eraan en zeg aan jouw Schepper:

Ik wil enkel datgene wat altijd waar is.
 Liefde is wat ik wil. Liefde is wat jij bent.
 Liefde is wat ik ontvang. Liefde is wat ik ben.
 Ik en mijn Vader zijn één.

Hier, en alléén hier, zal jij vinden wat je zoekt. En dan word je vrij om op deze Aarde te wandelen, om in de wereld te zijn maar er helemaal niet meer afhankelijk van te zijn. En alhoewel jouw vrienden je zullen bekijken en nog steeds een man of een vrouw zullen zien die handelt net als zij dat doen, alhoewel zij het helemaal niet kunnen zien, wandelt Christus samen met hen. In hen is iets aanwezig dat hen steeds naar jou toe zal blijven aantrekken. Zij zijn er niet zeker van wat het is. Is het de vorm van jouw lichaam of de glans in jouw ogen? Neen, deze dingen zijn het niet. Wat zij voelen, is de kwaliteit van *Liefde*.

Kan jij je voorstellen om op deze Aarde te wandelen en, om het even waar je bent het gevoel te hebben dat elke wolkenliert, ieder blaadje gras en alle goede dingen onder Hemel en Aarde al in jou aanwezig zijn en op jouw gezicht te lezen staan? Kan jij je voorstellen om op deze Aarde te wandelen en te voelen dat het licht van de verste sterren die 's nachts aan de hemel staan, reeds in jou aanwezig is, dat het totaal van de Schepping in de palm van jouw hand rust? Zou er dan nog ruimte over zijn om jezelf te overtuigen dat je iets mist, dat er iets is wat je nog nodig hebt, dat de rusteloosheid die je voelt werkelijk is?

In waarheid ben jij als iemand die de perfecte schat, een onschatbaar juweel, reeds ontvangen heeft. Jij hebt het in jouw zak gestopt en bent vergeten dat je het bij je hebt. En nu loop je rond en ben je aan het zoeken in de zakken van al de anderen. Sommigen van hen heb je proberen te verleiden om zich aan jou over te geven, opdat jij hun kleding zou bezitten en op die manier trachtte je het juweel te pakken te krijgen waarvan je hoopte dat het zich in hun zakken bevond. Maar de fantastische waarheid is dat jij geen Liefde kan bezitten totdat je hen vrijlaat. Jij kan niet in een heilige relatie met iets of iemand treden totdat je ieder spoor van jouw behoefte om te bezitten, opgeeft.

Wanneer jouw enige verlangen Liefde zelf is, dan zal jij bereid zijn om iedereen vrij te laten, om hen te ondersteunen in hun eigen reis, om het even wat die reis inhoudt of om het even wat daarvoor nodig is. Maar jijzelf zal jouw eigen Liefde nooit voelen wankelen.

Wanneer er echter een steek van verdriet opkomt omdat je herkent dat twee lichamen zich ruimtelijk naar andere delen van de planeet begeven, wanneer die steek opkomt, wel dan zal jij hem herkennen als het effect van een verkeerde waarneming. Jij zal naar

binnen gaan, naar de plaats waar alle denkgeesten verenigd zijn. Jij zal je herinneren dat jouw vervulling niet gelegen is in het *verkrijgen* van Liefde van iemand anders, maar in het *geven* van Liefde aan iedereen.

Als je de Waarheid wil kennen die jou vrijmaakt, let dan op elk woord dat wordt gedeeld. Als je de zoete nectar van totale vrijheid wil kennen, wees dan toegewijd om elke verkeerde waarneming en elke gedachte die je ooit over iets of iemand hebt gehad, te vervangen. Zet al deze dingen opzij en wijd al jouw energie aan het eenvoudige maar waakzame toepassen van jou de Waarheid te herinneren - zelfs nog voor iedere ademhaling die je neemt.

Ik leef! - toch is het niet ik - maar Christus die leeft in mij.
Daarom buig ik en geef ik me over aan die Waarheid
die altijd waar is. Mijn vervulling komt enkel voort
uit het toestaan dat Christus aan deze wereld geschonken wordt.

De Waarheid is heel eenvoudig. Ze is helemaal niet complex. Zet een stap opzij en laat Liefde toe doorheen jou. En inderdaad, plotseling zal jij weten dat alle goede dingen jou voor eeuwig geschonken zijn. Jij zal weten dat genade werkelijk is. Jij zal weten dat in het Koninkrijk moeiteloosheid de manier van leven is.

Maar moeiteloosheid betekent niet dat jij niets zal voelen. Want jij bevindt je in een dimensie van gevoel. Moeiteloosheid betekent niet dat jij niet zal groeien in het vergroten van de mogelijkheid om de belichaming van Liefde te zijn. Het betekent niet dat jij jezelf niet zal uitdagen om Liefde leren uit te drukken op een manier die door de ander kan begrepen worden. Moeiteloosheid betekent eenvoudigweg dat jij jouw weerstand opgeeft naar wat Liefde van jou vraagt, in ieder moment.

Moeiteloosheid is de weg van het Koninkrijk. In de wereld betekent moeiteloosheid dat jij de muur naar beneden haalt die zich tussen jouzelf en de rest van de schepping bevindt. Je biedt niet langer weerstand aan *de geleefde ervaring van relaties*, wat het ook is, - relatie met een wolk, relatie met iemand anders, relatie met een hond, met een kat, relatie met 15 april of relatie wanneer je aan jouw regering een check overhandigt. Waarom zou je er geen kerstpapier met een lintje omheen doen, en het opsturen met heel veel Liefde?

Wanneer jij geleerd hebt om de barricades of de muren tussen jouzelf en wat zich voor jou bevindt, weg te halen, wanneer jij de deur opent naar jouw chakra's - de energiecentra van het lichaam - en gewoon Liefde toestaat om doorheen jou geleefd te worden, wanneer jij naar iets of iemand anders, of naar een situatie kijkt en jou realiseert dat niets in deze wereld de kracht heeft om je te kwetsen, en dat niets in deze wereld de kracht heeft om iets van jou weg te nemen, dan ben je vrij. Wanneer jij je herinnert om Liefde uit te breiden, dan ben je vrij! Jij hebt geboorte en dood overstegen. De zoeker is niet meer en enkel nog Christus bewandelt deze Aarde.

'Voelen' is de poort naar Liefde en Vrijheid.

Wanneer het inderdaad jouw toewijding is om naar binnen te kijken en daar ieder obstakel te ontmoeten dat jij geplaatst hebt voor de aanwezigheid van Liefde, waarom

bied je dan zoveel weerstand om deze zaken te *voelen*? Want werd jou niet duidelijk gezegd dat net aan de andere kant van deze gevoelens de Liefde te vinden is die jij zoekt?

Ontken niet de rol van 'het voelen' in deze dimensie, want 'voelen' is alles! Je kan onmogelijk de aanwezigheid van God kennen, tenzij jij ze voelt. Je kan niet nadenken over de aanwezigheid van God. Je kan zelfs jouw geloof niet volhouden over de aanwezigheid van God. Dat is niet wat het hem doet. Dat vult jouw beker niet. Voelen - zonder grenzen, zonder blokkades, zonder hindernissen - is de poort naar die Liefde die jou vrij zal maken.

En daarom, iedere keer wanneer je zegt, "dit wil ik niet voelen", wees er dan maar zeker van dat je in werkelijkheid verklaart: "ja, de poort naar het hemelse koninkrijk ligt vlak voor mijn neus, maar als je nu denkt dat ik 'm ga opendoen dan ben je goed gek! Het is toch niet de moeite waard. Maar het is zeker heel wat waard om datgene te beschermen wat ikzelf heb uitgekozen om de hemel te vervangen".

Dit heb ik het ego genoemd, het valse zelf. Dat wat ik ooit beschreef als een mug die naar het universum schreeuwt: "ja, daar ben ik aan toegewijd. En ik ga dat kleine ding beschermen, wees daar maar zeker van." De Hemel opgeven om dit kleine nutteloze ding te beschermen? "Oh ja! Wees er maar zeker van dat ik dat offer wil maken. Wat is dat trouwens, de Hemel? Een hoopje liefdesgedoe, een bosje mensen bij elkaar die rondlopen in zegen en genade, sommigen zelfs zonder lichaam, gewoon maar wat rondhangend in onbeperktheid, zonder angst, volledige vervulling ervaren. Wie heeft dat nu nodig? Oh maar die kleine mug, die kleine mug van mij, die ga ik laten stralen!"

Hoeveel keer heb jij al niet geprobeerd om dat kleine mugje te laten stralen? "kijk eens allemaal, het glanst! Alsjeblieft, merk eens op hoe groots ik ben. Ik laat mijn kleine mugje stralen. Luister naar mijn jammeren en klagen, en het geweest, het grote verdriet. Oh, hoe oneindig groot is mijn mugje toch!"

Ondertussen stroomt de Liefde van God doorheen een veelheid aan universa en schept - onophoudelijk - nog eens zoveel meer nieuwe universa. En de Liefde van God merkt het kleine mugje nog niet eens op. Niemand schenkt er enige aandacht aan. Zelfs de vrienden rondom jou willen er geen aandacht aan schenken, alhoewel je hen soms wel in een hoekje drijft waardoor ze niet anders meer kunnen. Maar wij die zonder lichaam zijn, denk je nu werkelijk dat wij onze prachtige eeuwigheid eraan besteden om jou serieus te nemen, jij die een mugje wil laten stralen? Het is waar, omdat we zoveel van je houden geven we jou de ruimte dat te doen, en we eren jouw vrije wil om je zo klein en ellendig te voelen als je dat zelf maar wilt.

Maar wij wachten gewoon op jouw keuze om terug te keren naar de grootsheid waarin jij werkelijk thuis bent. Wij zullen jou nooit onze Liefde onthouden. Wij kijken heel eenvoudig door al jouw verhaaltjes heen, omdat datgene waarvan we wel wensen te houden, de Christus is die in jou verblijft.

Op welke dag en welk uur zal jij beslissen om van jezelf te houden zoals God van jou houdt? Om echt - om echt - voor eens en voor altijd de beslissing te nemen om te leven! Want totdat jij beslist om te leven 'met' en 'voor' en voor altijd 'vanuit' de Geest van Christus, is jouw leven nog niet eens begonnen.

Het verstand reageert hierop onmiddellijk: “Hemeltje, dat is toch wel een beetje overdreven, vind je niet? Kijk maar eens Jeshua, naar al die ervaringen die ik heb gehad. Hoe kan jij nu zeggen dat ik nog niet heb geleefd? Waarom? Wel er was die gebeurtenis en dat drama en die ramp die me overkomen is. En herinner jij je niet, zo een zeventien levens geleden, toen ik dat en dat heb gedaan? Ik heb me doorheen alles doorgevochten. Oh ja, je kan er zeker van zijn dat ik geleefd heb.”

Neen, je hebt gedroomd.

Wanneer je 's morgens wakker wordt en je hebt de ganse nacht gedroomd over lintjes en trofeeën die je van de wereld ontvangen hebt, zeg je dan ook: “dat was nu eens echt realiteit. Die trofeeën moeten straks op mijn keukentafel staan terwijl ik ontbijt.” En inderdaad, terwijl je droomde, voelden ze ook waarachtig en echt aan. Wel dit is precies de eigenschap waarover ik het hier met jou hebben wil. En als jij dat als een belediging wenst op te nemen dan is dat voor mij helemaal in orde. Het zal mijn vrede er zeker niet door verstoren.

Totdat jij beslist om volledig tot leven te komen als de aanwezigheid van Christus, als de aanwezigheid van Liefde, en ieder moment van jouw ervaringen als volledig zelf gecreëerd gaat beschouwen, om geen enkele andere reden dan dat jij ze vanuit de perfecte en oneindige vrijheid van jouw onbegrensde wezen zelf gekozen hebt, tot op dat ogenblik is jouw leven nog niet eens begonnen. Maar wanneer je naar alles kijkt zonder oordeel en met ogen van vergeving, wanneer jij beslist om lichamelijk vorm te geven aan de waarheid van Liefde, om het even wat al de anderen doen, wel dat is wanneer het leven pas echt begint.

Tot op de dag van vandaag zijn er maar een handvol geweest die het leven op aarde echt geleefd hebben. Echt maar een klein handje vol. Maar we zouden het fantastisch vinden als jij je zou willen aansluiten bij ons clubje.

Ik zal jou een klein geheimpje vertellen: totdat jij dit doet kan je helemaal niet afstuderen. Je kan deze dimensie die lijkt gevuld te zijn met conflict en lijden niet verlaten totdat je de ervaring volledig geleefd hebt om deze Aarde als de gedachte van Liefde in een vorm te bewandelen, met geen enkele andere toewijding dan alleen maar lief te hebben. Tot zolang zal jij jouw kruis niet opnemen en mij volgen. Jij zal rondraaien, telkens en telkens opnieuw, alleen maar om steeds weer geconfronteerd te worden met dezelfde behoefte om volledig voor Liefde te kiezen.

Uiteindelijk zal jij je ogen naar de Hemel opslaan en zeggen, “Komaan Vader, laten we er mee doorgaan nu. Er werd genoeg tijd verspild. Dat is nu voorbij. Het is in orde. Het maakt niks uit. *Nu!* Ik ben toegewijd aan Liefde. Breng mij alles wat ik nog *moet* ervaren om vanuit de diepte - de plaatsen waar ik het verstopt heb in mezelf - ieder obstakel te laten opborrelen dat door het licht van genade van perfecte Liefde nog dient beschenen en opgelost te worden.

“En vanaf mijn kant van het hek zal ik alles doen om me open te stellen voor die tere plekken, om ze te voelen, om ze te omarmen, om ze lief te hebben en om ze op te eisen als volledig door mezelf gecreëerd. Ik zal mijn ouders erbuiten laten. Ik zal mijn broers en mijn zussen erbuiten laten. Ik zal mijn over- over- over- over- over-

overgrootvader erbuiten laten. Ik zal Adam en Eva erbuiten laten. Ik zal de regering erbuiten laten. En ik hou nu genoeg van mezelf om mijn afscheiding van God te helen.

“Ik ben nederig genoeg om te erkennen dat wanneer er een nieuwe ervaring komt - nu ik weet dat ik toegewijd ben aan heling - dat jij, geliefde Vader, inderdaad reeds alle goede dingen naar mij hebt toegebracht. Want dit moment van ervaring kan gewoon bekeken worden door ogen die in erkenning zijn van de stapstenen die jij me brengt naar de totale vrede die ik zo verlang.

“Mijn leven is niet langer het mijne, want ik weet niet hoe ik die ene fundamentele vergissing ongedaan kan maken. Maar ik *kan* mezelf er wel aan overgeven om ieder moment volledig te voelen, terwijl ik toch nog steeds voor Liefde kies. En Liefde zal de pijn wegnemen die ik droeg, pijn die er was omdat ik erop aandrong om mezelf proberen af te scheiden van de Bron van mijn wezen. Die kleine mug van mij wordt nu op rust gesteld. Want het enige wat werkelijk kan stralen, is Christus.”

Want Christus - de zonen en de dochters van God, de nakomelingen van God - is de enige schepping van God. Al de rest werd er aan toegevoegd door *jou*. Zelfs tijd en ruimte zijn van jou. De enige schepping van jouw Schepper, ben jij. De ware jij. Want jij bent Liefde. En God scheidt alleen datgene wat hetzelfde is als Hij. En God is *alléén maar* Liefde.

Velen onder jullie geloven dat jullie op een spiritueel pad zijn. Jij zal weten of dit waar is door jouw bereidheid om alles te willen voelen en ervaren precies zoals het voor je staat, van moment tot moment. Wanneer jij dus een conflict met iemand hebt en je gaat in je stoel zitten om te bidden en te mediteren om die gevoelens in jezelf kwijt te raken of ze te veranderen, en je staat dan even later op en zegt, “zo, ik voel me al veel beter nu,” maar het probleem is niet opgelost met de ander, *dan is er helemaal niets veranderd*.

Ga naar de ander toe, open je hart, los het op. Als je iemand beledigd hebt, vraag ze dan om vergiffenis. Als je over iemand geoordeeld hebt, geef dat dan toe. Vraag om vergiffenis. Alleen op deze manier kan je werkelijk de plaats van conflict helen in jezelf.

Geliefde vrienden, de essentie van deze les is heel simpel. Waar ben jij *nu*? Ben je bereid jezelf toe te staan om naar alles buiten jou en in jou te kijken als een poort naar het Koninkrijk van de Hemel, die er alleen maar op wacht dat jij zijn aanwezigheid erkent en dat je ze opent? Ben jij bereid om werkelijk daar te zijn waar je bent - *volledig, precies daar waar je bent*? En het denken zegt dan, “Natuurlijk wil ik dat. Ik ben immers op een spiritueel pad.” Wees er echter zeker van dat wanneer jij naar je gevoelens kijkt en je nog steeds een klein beetje weerstand ondervindt, dat je dan nog niet de nodige bereidheid hebt die jou de *kracht* zal geven om die deur te openen.

Alleen door voelen, ontwaak je.

Voelen is de boodschap van deze les. Want het is alleen door voelen dat je werkelijk ontwaakt. Concepten en ideeën kunnen de denkkeest richting geven naar het geloof dat er iets bestaat dat nog aantrekkelijker is dan datgene wat je daarnet deed. Maar concepten en ideeën hebben niet de macht om de deur te openen. Het zijn symbolen,

en dat is alles. Een symbool kan jouw dorst niet lessen. Het is alleen maar op het niveau van het onvervalste *voelen* dat jij opnieuw de aanwezigheid zal kennen van God die in jou verblijft, rondom jou, doorheen jou, zelfs nu.

Voel wat jij gemaakt hebt als een vervanging voor de waarheid. Eigen het je toe, kijk ernaar en laat het dan los. Leer dat wanneer je het eenmaal omarmd hebt, welke keuze je in het verleden ook gemaakt hebt, wanneer je het eenmaal gevoeld hebt, jij totaal onschuldig blijft en volledig doordrongen van de kracht om opnieuw te kiezen om te voelen, om opnieuw te leren die zalige warmte te voelen die het Koninkrijk van de Hemel doordringt.

Niets wat jij in de tijd verricht, weegt op tegen het belang van wat we in deze les met jou gedeeld hebben. Niets van wat jij in het veld van de tijd doet, werpt een licht op het ongelooflijke geschenk dat op jou wacht. Gebruik daarom de tijd goed om te beslissen lief te hebben, dat Liefde zichzelf aan jou mag uitleggen. Inderdaad, geliefde en heilige vrienden, wanneer je dit gedaan hebt, dan zal jij jezelf terugvinden in een vorm die nooit door de ruimte en het volume van een fysiek lichaam kan bevat worden.

Jij zal naar deze volledige dimensie kijken als alleen maar een tijdelijk leermiddel. Jij zal het opzij zetten, net zoals een kind zijn speeltje opzij zet wanneer hij het ontgroeid is. Maar jij zal dit doen met een diepe appreciatie en Liefde voor het speelgoed waar je zolang mee gespeeld hebt. Jij zal een diep gevoel van dankbaarheid met jou meedragen voor alles wat deze fysieke dimensie jou gebracht heeft.

Er zal niet één molecule in jou zijn die nog wrok kent, geen enkel verlangen meer, geen kwaadheid of berouw, voor niets. Alles wat jij ooit ervaren hebt, zal totaal door jou aanvaard zijn. Want het was precies door die ervaringen dat jij er uiteindelijk weer toe kwam om alleen nog de Waarheid te willen.

Van deze dag af zal jij nooit meer in staat zijn om jezelf er werkelijk van te overtuigen dat al jouw pogingen om afgeleid te zijn of om je aan de wereld aan te passen, echt iets kunnen teweeg brengen. Jij zal ontdekken dat jouw geest begint binnen te dringen in al de onbewuste gewoontes die jij gemaakt hebt, als een poging om jezelf te verstoppen voor datgene wat toch gevoeld moet worden. Jij zal heel goed beseffen wanneer jij jezelf voor de gek aan het houden bent. Je zal beginnen lachen en zeggen, "Oh ja, daar ga ik weer. Misschien moet ik dit maar beter eens opzij zetten. Ik kan maar beter mijn voeten stevig op de grond plaatsen en inderdaad gaan leven, met volle passie, vanuit de Waarheid van het Koninkrijk van de Hemel."

In 'de weg van het Hart' zullen we jou hierover nog directer en met nog meer kracht gaan toespreken. Want de tijd komt nu snel dat deze planeet geen slordige genodigden meer in haar huis zal verdragen, genodigden die niet bereid zijn om te vibreren op de frequentie voor dewelke de planeet zelf zich aan het klaarmaken is. Wees dan ook niet verwonderd als je op een dag thuiskomt en ontdekt dat de landeigenaar de sloten heeft veranderd en dat jij geen plaats meer hebt om jouw hoofd neer te leggen.

Word veel liever de levende belichaming van Liefde en reis samen met jouw Heilige Moeder naar een totaal nieuwe dimensie van bestaan. En vergeet nooit dat je mag zingen, lachen, dansen en spelen terwijl je onderweg bent!

Wees daarom in vrede, geliefde vrienden. Amen.

7: Geboorte geven aan het Christusbewustzijn.

Voor altijd ben ik met jou. *Voor altijd ben ik met jou.* Want reeds lang voor er sterren ontstonden, reeds lang voor er planeten tevoorschijn kwamen, en lang zelfs voor er een gedachte aan het fysieke was opgekomen in het goddelijke bewustzijn van de Zoon van God, waren wij al tezamen en als gelijken geschapen. En toch kent die schepping van wat als enige waar is, geen punt van geboorte.

Daarom, omdat de Vader eeuwig is, zo ook verblijven wij tezamen in Liefde en worden we er samen door ondersteund. Doorheen alle tijden en zelfs tot in de eeuwigheid blijven we samen in de Werkelijkheid van wie we zijn. Beschouw het dan ook niet als iets buitengewoons wanneer ik jou zeg: ik ben altijd bij jou, zelfs tot aan het eind van de tijd.

Welke reis heb *jij* ooit ondernomen die niet ook *mij* bekend is? Welke reis heb ik ooit ondernomen die, in waarheid, niet ook jou bekend is? Want wanneer jij naar mij kijkt vanuit een diepe plaats van weten binnenin, alhoewel de woorden misschien verschillend zijn, dan zeg jij in jezelf, “Kijk! Christus verschijnt voor mij.”

Wanneer jij een gedachte aan mij in jouw bewustzijn vasthoudt en het lichaam wordt overspoeld met emotie, zacht en mild en licht, en jij herkent dat de heilige Zoon van God tot geboorte kwam en geperfectioneerd werd in jouw vriend Jeshua Ben Joseph, wat is het dan in jou dat *weet* dat dit de waarheid is? Welk deel van jouw geest, welke capaciteit van jouw hart kan naar mij kijken en de Waarheid in mij herkennen zodat je van mij gaat houden? Wel, ik zeg jou klaar en duidelijk, het is hetzelfde als dat deel van *mijn* denkkeest, dat deel van *mijn* hart dat naar jou kijkt en zegt, “Kijk! Het heilige Kind van God staat voor mij. En ik zie hem zo graag.”

Dat wat *weet*, dat wat onmiddellijk begrijpt, is het Christusbewustzijn. Het herkent zichzelf in iedereen. Dat Christusbewustzijn bevindt zich *nu* volledig in jou! Daarom, zoals ik jou al vele keren verteld heb, vergeet nooit om jezelf in herinnering te brengen dat je aan de ander jezelf kent. Wanneer jij naar mij kijkt en zegt, “Geliefde vriend, dank je wel”, kijk dan heel goed naar jezelf en zeg, “Geliefde vriend, dank je wel.” En laat de adem dan maar stromen.

Hoeveel reizen zijn er al geweest? Hoeveel momenten van ervaring zijn er al gepasseerd onder de brug van jouw zijn, vooraleer je voor het eerst begon te herontwaken tot de Waarheid die altijd waar is? Hoeveel levens, hoeveel werelden zijn er geweest vooraleer er een lichtje begon te branden, zo nauwelijks merkbaar in het begin dat het niet eens herkend werd? En een klein stemmetje fluisterde jou toe vanuit een plaats die zover van jou af leek:

Geliefde zoon, jij bent bij me nu.
Jij blijft zoals Liefde jou geschapen heeft.
Wees daarom in vrede. Jij bent geliefd.

Deze stem leek zover weg, zo zwak, dat het zeker niet jouw eigen stem kon zijn. Zeer zeker, het was alleen maar de fantasie van het moment.

Temidden van een of andere onderneming hield je halt. En terwijl een regendruppel op een blad viel en jij naar die ervaring keek, voelde je en wist je dat je *één* was met de regendruppel en met het blad en dat jij zelf inderdaad deze dingen *was*. Hoeveel van dergelijke momenten zijn er niet voorbijgegaan vooraleer dit soort ervaringen naar de voorgrond kon komen in jouw bewustzijn, terwijl ze in het begin alleen maar leken op kleine, dwaze ideeën? Gedachten zoals, "Lieve hemel, ik voelde me zonet één met de ganse schepping. Dit kan ik maar beter aan niemand vertellen!" En vervolgens ging jij gewoon weer door.

Maar de momenten deden zich meer en meer voor, misschien in het begin nog wat vluchtig, maar stilaan ook meer en meer vertrouwd - een gevoel onder al het drama, onder al het schreeuwen, onder al het geklaag, onder al de wrok, onder al de angst, onder al het streven en onder al het zoeken. Deze nog zeer stille stem kwam op en zei:

Geliefde zoon, jij bent nog steeds zoals ik jou geschapen heb.
Jij bent geliefd.
Jij bent totaal liefdevol en alle Liefde waard, voor altijd.

Deze stille stem priemde zich een weg doorheen het gebrul en het kabaal dat zich in jouw denkgeest leek een thuis te hebben gemaakt. Wees er maar zeker van, jij zou niet zijn waar je nu op dit ogenblik bent als je al niet vele momenten ervaren hebt die de kwaliteit uitdrukken die ik jou zonet beschreven heb, van werkelijk de stille, zachte stem van de Trooster in jou te horen.

Daarom inderdaad, elk van jullie weet dat er een verlangen in je zit dat *niet* meer *kan* en *niet* langer meer *zal* ontkend worden. Jij *weet* van de Christus in jou dat Christus zich binnenin jou heeft geroerd en nu rechtstaat om zijn rechtmatige plaats in te nemen als meester van jouw denkgeest en van jouw hart, van jouw lichaam en van jouw adem, en van jouw dromen en jouw passies! Ieder van jullie weet dat het absoluut vergeefs is om te kiezen voor iets minder dan dit.

Het komt niet omwille van iets wat ik ooit gedaan heb *voor* jou. Het komt omdat het *moet* komen. Het moet tevoorschijn komen in iedere denkgeest die geschapen werd, onafgezien welke reis deze heeft afgelegd, onafgezien van al de pogingen die ondernomen werden om te ontkennen wat voor eeuwig waar is. Dat wordt de illusie van de droom van afscheiding genoemd. Het moet komen en het is werkelijk onvermijdelijk omdat Christus *niet zal* ontkend worden. Christus *kan niet* ontkend worden, omdat alleen Christus datgene kan uitdrukken wat absoluut de Waarheid is.

Het is dus alleen Christus die de celstructuur van het lichaam kan informeren zodat zelfs de meest eenvoudige gebaren Liefde uitdragen naar de ander die het ziet. Alleen Christus weet hoe hij de adem moet ademen die alle trauma's en alle gekwettheid loslaat. Alleen Christus begrijpt de kracht van ware vergeving, hetgeen trouwens altijd neerkomt op vergeving van jezelf, gezien niemand jou ooit op enig moment iets heeft aangedaan.

Alleen Christus kan een glimlach op de lippen van een lichaam brengen, zodat wanneer iemand anders naar je kijkt en die glimlach ziet, zijn of haar hart vervuld wordt. Alleen Christus kan in deze wereld wandelen en toch niet van deze wereld zijn. En alleen Christus kan iedere beperkte en angstige creatie overstijgen, hem transformerend in een prachtige bloem die staat te bloeien en zijn zoete geur afgeeft aan gans de schepping. Is het niet dat wat jij doorheen jouw wezen wilt voelen stromen? Is het niet deze roep die tot leven wil komen in jou? Oh, geliefde vriend, jij weet dat het dat is!

Heb daarom elkander lief. En hou van het Zelf dat jou door de Vader geschonken werd. Leer om *enkel* nog die stem te horen. Leer om *enkel* nog naar die stem te verlangen. Leer om enkel nog die stem te volgen die de Waarheid kent die altijd waar is.

Ik en mijn hemelse Vader zijn één.
Deze wereld is maar een voorbijgaande flikkering en een droom.
Hij heeft geen enkele waarde, behalve dan deze die Christus eraan toevoegt.
Alleen Liefde is werkelijk.
Al het andere is een keuze om eventjes in illusie te geloven.

Wees er echter zeker van, illusie in een illusoire wereld kan grote kracht lijken te bezitten. Maar alle kracht werd jou gegeven. Alle kracht onder Hemel en Aarde werd aan het heilige Kind van God geschonken. En die kracht verblijft in jou als het Leven van jouw leven, als de adem van jouw adem, als de Waarheid van jouw waarheid, als het wezen van jouw zijn en als de vreugde van jouw vreugde. Er is nog nooit een ingebeelde schepping geweest die deze kracht werkelijk bedreigen kon. Noch is enige illusie in staat de werkelijkheid van jou weg te nemen.

Het enige wat zich kan voordoen is dat jij die kracht gebruikt om in verlies te geloven. Alle vormen van verlies die jij waarneemt via de fysieke ogen van het lichaam of via jouw wereldse denkgeest, zijn niets anders dan voorbijgaande schaduwen van jouw vasthoudendheid aan het geloof dat verlies werkelijk is. Alle vormen van de contractie die gekend wordt als angst, zijn niets meer dan tijdelijke wijzigingen van de kracht die jou geschonken werd - een kracht die jij probeerde te gebruiken om te zien of het mogelijk was jezelf ervan te overtuigen dat er naast Liefde ook nog iets anders kon bestaan.

Maar het verhaal is voorbij. De droom van afscheiding loopt op zijn einde. De ganse schepping ondervindt nu een groeiende kracht, een beweging, een momentum dat de denkgeest, van waaruit alle schepping voortkomt, naar een nieuw niveau moet brengen. Het is niet zozeer een niveau waar je naartoe evolueert, maar veeleer een niveau van her-kenning, een niveau van her-inneren, een niveau van terug-keer.

Die golf aan opgebouwde kracht is nu levend aanwezig en ze is al opgerezen in jouw hart en in jouw bewustzijn. En jij weet dat. Stop met het te ontkennen. Stop met het in vraag te stellen. Stop met rondkijken in jouw wereld naar tekens of het wel goed is om dit te voelen.

Accepteer dit als een goddelijke gave van jouw Schepper. Want de roep is uitgezonden. En alhoewel velen luisteren, zijn er maar weinig die hem horen en nog

minder die totaal toegewijd worden om hem te beantwoorden. Laat jouw gebed dan ook altijd het volgende zijn:

Dat het alleen Christus moge zijn in mij, en alleen Christus
als de schepping waarvan ik dacht dat ik het was.

Laat het alleen Christus zijn die iedere gedachte en iedere adem
en iedere keuze informeert.

Moge Liefde iedere stap richting geven. Moge Liefde deze tocht doorheen de tijd transformeren, zodat ik in de tijd echt de werkelijkheid van de eeuwigheid, de onschendbaarheid van vrede, de heiligheid - de heiligheid - van intimiteit en de vreugde van de Vaders' Liefde mag kennen, nog voor iedere adem die ik adem en inderdaad, zelfs nog voor iedere gedachte die opkomt in de denkkeest.

Want wanneer jij weet dat je zelf heiligheid bent, hoe zou je dan ooit naar je broeder of zuster kunnen kijken en geloven dat zij jou iets verkeerd hebben gedaan? Hoe zou je ooit in staat zijn iets anders te doen dan hen alleen maar lief te hebben? Hetgeen betekent dat jij de Liefde van Christus zo diep en zo innig doorheen jou laat vloeien, dat zij het snappen dat jij niet meer in hun illusie gelooft.

Wanneer je aan de ander enkel nog dat geeft wat waar is, gezien alle bewustzijn verbonden is, dan heb je hem het enige geschenk gegeven dat echt waarde heeft. Wanneer je aan de ander de waarheid schenkt - misschien zelfs zonder een woord te zeggen - omdat alle bewustzijn verenigd is, herkennen zij wat hen aangeboden wordt en zeggen aan zichzelf, "Degene die voor mij staat, kent de waarheid over mij en kijkt dwars door al mijn pogingen heen om minder te zijn dan wat ik ben. Daarom zie ik in dat het veilig is om opnieuw te kiezen." En hier is het dat wonderen verschijnen.

Streef er niet naar om de wereld te helen. Maak er ook geen show van hoeveel je wel houdt van de ander. Geef het concept op van een bezige bij te zijn. *Wees* alleen maar de aanwezigheid van Liefde omdat je weet dat er absoluut geen enkele waarde gelegen is in iets anders te zijn. En dat in waarheid jijzelf er nog nooit in geslaagd bent om iets anders dan de aanwezigheid van Liefde te zijn.

Elk gezond moment dat jij ervaren hebt, elk moment van onbeperktheid, elk moment van ware intimiteit, elk moment van genade-volle vreugde dat je ooit gekend hebt, in welke vorm het ook lijkt te verschijnen, is alleen maar gekomen omdat jij toestond dat jouw denkkeest zich liet afzakken in de zee van vrede. Daar was je alleen maar, leeg, niets willend, niets zoekend, alleen maar de aanwezigheid zijnde van wat jij bent.

Wanneer deze kwaliteit ontwikkeld wordt, zodat ze jouw bewustzijn doordringt met iedere adem en op elk moment, dan zal je inderdaad weten dat Christus is opgestaan vandaag. En jij zal Pasen vieren met iedere ademhaling die door jou heen stroomt.

De schaduw van angst.

Wat zou er dan kunnen oprijzen om de Waarheid die altijd waar is de weg te versperren?

Er bevindt zich een oeroud woud op jullie planeet. Een woud in een zeer ruwe bergvallei, die zo hoog gelegen is en zo ruw is, dat niemand er ooit een voetstap heeft gezet. Onbekend voor de denkgeesten van het menselijke ras gaat het leven daar zijn gang. Diep in het hart van dit woud leek er deze morgen een klein sprietje gras bewogen te worden door een ongeziene wind. Slechts voor een fractie van een seconde kwam het in beweging, zo subtiel en zo zacht was deze wind dat, terwijl het zonlicht dit sprietje aanraakte, er een heel klein schaduwkje geworpen werd op een steen die maar een klein eindje verderop lag.

Niemand merkte het op. De schaduw had geen enkel effect. De steen merkte het niet eens. Niemand op de ganse planeet had het opgemerkt. Niemand uit al de hemelen had het gezien, behalve ik. Ik had iets nodig om een verhaal rond te bouwen. Deze kleine schaduw, geprojecteerd door een klein sprietje gras, eventjes wiegend in een wind in een ver woud, heeft zo goed als geen effect op het ronddraaien van de planeten, de schepping van nieuwe zonnen en zeker niet het minste effect op hoe diep de Vader wel van jou houdt.

Deze kleine schaduw, daar heb jij al jouw macht aan gegeven. Hij *lijkt* in staat te zijn om te verhinderen dat de waarheid in jou geleefd wordt. Voor een ogenblik heb jij die kleine, minuscule schaduw macht gegeven en in datzelfde ogenblik was angst geboren. Angst is altijd een samentrekking, weg van Liefde. En angst maakt jou nog kleiner dan het grassprietje dat voor even leek een schaduw te werpen en daardoor de herkenning blokkeert van de warmte van de zon waarin jij *altijd* baadt.

Wanneer jij weerstand biedt aan heling, wanneer jij ermee worstelt om 'jouw waarheid te spreken', dan mag je er zeker van zijn dat er net daarvoor zich iets heeft voorgedaan. Wat mag dat dan wel zijn? Het is jouw beslissing te geloven dat de schaduw oppermachtig is. En dat als jij zou genezen, als jij zou groeien, als jij zou veranderen, als jij Christus in jou zou laten leven, dat het kleine grassprietje en de kleine, minuscule schaduw die het voor slechts een korte tijd voortbrengt, jou dan zou komen straffen en jou zeker zou verpletteren.

Als je dit verhaal echt in jouw wezen kunt laten doordringen en de totale lachwekkendheid van zulk een geloof inziet, dan zal je nooit meer *bang zijn* voor angst. Jij zal dan aan angst nooit meer toestemming geven jouw meester te zijn en hem de koers van jouw leven te laten bepalen.

Jij zal leren wat het betekent om geboren te worden in het hart. En jij zal opstaan en verdergaan zonder angst - met geen enkel verhaal meer. Jij zal alles volbrengen wat creativiteit doorheen jou wil uitdrukken. En de ganse tijd zal jij weten dat je uit jezelf helemaal niets doet, maar dat de Vader doorheen jou, *alles* kan doen.

Aan welke schaduwvormen van dit grassprietje geef jij toestemming dat ze jouw leven mogen leiden en het mogen overnemen, en dat ze jouw ziel mogen bezitten?

Er bestaan veel schaduwvormen, is het niet? Er zijn vrienden, ouders, broers en zussen die je gunstig wil stemmen. Er is de regering waar je voor buigt. Er zijn vrienden en kinderen die eerst komen. Er dienen ook rekeningen betaald te worden. Er bestaan verlangens om te controleren en ze te beheersen. Er zijn veel activiteiten, verklaringen en gedragingen - door anderen gecreëerd - die tenminste zeven à acht uur per dag van jou eisen om ze te analyseren en ze daarna tot ter dood te beoordelen. En dan denk jij, "Lieve help, deze wereld is vermoeiend, maar iemand moet het nu eenmaal doen."

Dacht jij dan dat het Liefde was die de wereld laat draaien? Vertrouw me maar, Liefde tolt niet zomaar wat in het rond om vervolgens nergens heen te gaan!

Liefde schiep jou. Liefde legde in jou, als een individu - tenminste tijdens deze dans van tijd en ruimte dan toch - de kracht om te kiezen, de kracht om te voelen, de kracht om Licht en Liefde doorheen jou te laten stromen, de kracht om te weten dat er iets bestaat in en als jou. Dat is wat Liefde heeft gemaakt! Heeft angst ooit iets kunnen maken dat hier nog maar van ver op trekt?

Wat wil jij dan? Schepping, of na-aperij? Vrede, of de mogelijkheid om jezelf in een roes te brengen met wat triviale dingen? Stel je even voor,... alle kracht onder Hemel en Aarde die door jou heen stroomt met iedere nieuwe adem die je ademt, zodat jouw bewustzijn getuige wordt, niet van wat jij doet als maker en doener, maar van dat wat het goddelijke doorheen jou doet op ieder moment. En jij komt in verwondering nu voor de creativiteit van Liefde, diezelfde Liefde die de zon, de maan en de sterren in beweging houdt. Nu, *dat* is pas een vreugdevol tijdverdrijf!

Trouwens, jij hebt het lichaam *jouw* lichaam genoemd, alsof je een bepaald recht hebt om het te bezitten. Geef het lichaam aan God. God weet hoe hij er gebruik kan van maken. Jij weet dat helemaal niet. Wanneer jouw leven eraan is toegewijd om *alleen* de aanwezigheid van Liefde te zijn, voor geen enkele andere reden dan dat jij het zo wilt, dan zal jij de waarheid kennen die alle dingen vrijmaakt - omdat jij dan die waarheid zal *zijn*:

De ganze schepping wacht erop om doorheen mij te bewegen
en ik wil me dit gewaarzijn. Ik wil mijn ervaring,
mijn geleefde bewustzijn gebaad zien in zalige genade,
in het observeren van de stroom van Liefde doorheen mij.

En als er wat spinnenwebben in de weg zitten, dan veeg je ze gewoon opzij.

Wanneer jij in die staat verkeert dan zullen Hemel en Aarde zich bewegen om jouw dienaar te zijn, en niet eerder dan dat. Tenslotte, als je een tegenstrijdige boodschap uitzendt, dan komt er niemand op de dansvloer. Zo, je bent nu te weten gekomen wat de schaduw is. Misschien hou je ervan om af en toe eens met hem te dansen. Maar hier is de grote vraag:

Ga je de schaduw de leiding geven of leid jij de dans?

Geboorte geven aan het Christusbewustzijn.

Wanneer jouw leven hierin wordt bevrijd - ik spreek nu niet over perfectie zoals jouw wereld dat kent - wanneer jouw leven die motivatie krijgt, die houding, die verklaring en die toewijding, dan zal perfectie doorheen jou worden waargenomen. Want de ware betekenis van perfectie is wondergerichtheid - waar dat wat tijd bespaart zich voordoet. Wanneer jouw leven zo wordt, wanneer jij niet langer een tegenstrijdige toewijding in jouw wezen vasthoudt, dan zal jij exact weten wat het resultaat van mijn leven betekende voor mezelf, omdat jij dan precies ook dat zult *zijn*.

Jawel, ik weet dat jij je zorgen maakt, “betekent dat dan wanneer ik echt dichtbij kom, dat ik ook door mijn laatste initiatie van de kruisiging moet gaan? En als ik dat dan moet doen, wil je dan alsjeblief beloven dat ze tenminste eerst de nagels steriliseren? Mag ik misschien zelf de dag en het uur kiezen? Ik sta niet zo graag heel vroeg op, weet je.”

Jij weet allang waar de kruisiging over gaat. Je hebt het voor jezelf al miljoenen keren gedaan, op manieren die veel erger zijn dan een nagel die door jouw hand wordt gedreven en die dan voor eventjes een kleine pijscheut veroorzaakt. De hel is niets meer of minder dan de staat waarbij je steeds maar opnieuw in hetzelfde spoor terecht komt, dat je vast komt te zitten in het proces om voortdurend jouw Zelf te willen kruisigen, hetgeen natuurlijk de poging is om dat wat God uit Liefde geschapen heeft, te vermoorden en te vernietigen.

Stop met de energieverpilling om te *proberen* van God te houden. Dat zal niet werken voor jou. Stop met zoveel energie te steken in het *proberen* aanleren elkaar lief te hebben. Dat zal niet werken voor jou. En in *Gods* naam, weerhoud je van alle pogingen om iemand te laten geloven dat je van hen houdt!

Breng jouw totale aandacht naar het opgeven van de geloofspatronen waarmee jij geprobeerd hebt het Zelf te kruisigen dat God geschapen heeft, en dat Hij in jou heeft geplaatst als het *gewaarzijn* van jouw bestaan. Leer om dat Zelf lief te hebben boven al het andere. Leer om dat Zelf te voeden. Leer om binnen dat Zelf alleen dat te ontwikkelen dat jou bericht brengt over vreugde en waarheid. Zodat jouw woorden, jouw daden en jouw aanwezigheid altijd de anderen verheffen. Zodat wanneer iemand anders binnenkomt in een kamer waar jij zit, waar jij staat of beweegt, zij een adem van frisse lucht ervaren ook al heb jijzelf misschien niet eens een vinger bewogen.

Tot zolang er een spoor van energie in jou is waarbij je probeert datgene te verkrijgen waarvan je zeker bent dat het in jou ontbreekt, van om het even welk ding dat je waarneemt of van een voorwerp rondom jou, kan jij niet de Liefde van het Zelf kennen. En jij kan geen vreugde ervaren. Geluk is een werkje dat vanbinnen dient te gebeuren.

Wat gebeurt er dan? Uiteindelijk zie je het op de juiste manier en jij beslist, “Ok, wat was die kleine schaduw aan het doen? Wel, laten we deze eens aanpakken en deze, en deze, en deze. Hoeveel grassprietjes en hoeveel schaduwen die als een lappendeken over het Zelf liggen, bevinden er zich in dit wezen?” Maakt het wat uit? Jij bent nu Christus geboorte aan het geven!

Wat gebeurt er wanneer dit zich werkelijk voordoet? Eerst en vooral - en luister heel goed - *zal er niets onaanvaardbaar zijn voor jou.*

Maar het denken biedt nog weerstand, “Ja maar, betekent dat dan als iemand geen vegetariër is, dat hij dan ook geliefd is? Betekent dat dan als iemand stemt op een persoon waarvan ik weet dat het de verkeerde is, dat ze dan niet gek zijn en dat ik hen kan liefhebben? Betekent dat dan als iemand macht zoekt en daarvoor een oorlog ontketent en vijfduizend vrouwen en kinderen vermoordt, dat ik nog altijd naar hen kan kijken zonder dat mijn liefde verstoord wordt? Betekent het dan dat, wat er ook opkomt in deze tijdelijke wereld, dit letterlijk, werkelijk en waarachtig geen enkel probleem meer voor mij is - dat *niets* onaanvaardbaar is?”

Ja. Het betekent niet dat je het vergoelijkt. Het betekent dat het niet langer onaanvaardbaar is. Want al wat je niet kan aanvaarden, zal je oordelen. En ieder oordeel is een poging om datgene te *vermoorden* waarvan jij beslist hebt dat het geen recht op een bestaan heeft.

Oordeel is het omgekeerde van vergeving. Het leeft aan die kant van het hek waar angst heerst. vergeving leeft aan die kant van het hek waar Liefde woont, en alleen Liefde kan deze wereld genezen. Stel je dan voor dat jij leeft in een staat waarin letterlijk niets nog onaanvaardbaar is voor jou, omdat je weet dat de Bron van jouw werkelijke wezen ver buiten de beperkingen ligt van iets wat gecreëerd werd in tijd en ruimte. Dat zelfs de dood die gecreëerd werd vanwege de contractie die we kennen als angst, niet onaanvaardbaar meer is.

Ik zeg jou: Als je mij vertrouwt dan zal ik jou de weg naar vrede tonen. Ik zal op jouw antwoord blijven wachten, aangezien ik de vrijheid niet van jou weg kan nemen die vereist is om totaal toegewijd te worden aan het toestaan dat Christus geboren wordt daar waar ooit illusie heerste. Ik zal jou tonen hoe jij het wezen kan worden waaruit alle schepping voortkomt, zodat je de Waarheid zal kennen die jou vrijmaakt.

Dit zal in jou de meest fundamentele van alle angsten naar boven brengen. Welke is dat? Het is de laatste angst die dient overstegen te worden: de angst voor de dood. Want wanneer jij met de Waarheid geconfronteerd wordt, dan weet je dat alles wat jij als een substituut voor de Waarheid zocht te creëren, sterven moet. Daarom werd er gezegd, “ het laatste wat overstegen moet worden, is de dood” - angst voor de dood. De dood wordt *toegestaan*, opdat Christus zou leven.

Begrijp dit goed: er is niemand, en nooit zal er iemand zijn die deze woorden leest aan wie ik niet de belofte heb gedaan: *Ik zal jou de weg tonen naar de Waarheid die altijd waar is en die jou vrijmaakt.*

Alleen jij kan voor jezelf de beslissing nemen om jouw ganse wezen in deze reis onder te dompelen. En alles wat daarvoor nodig is, is wat jij noemt een klein beetje bereidwilligheid. Een klein beetje bereidwilligheid is al wat het vraagt.

Ik ken de weg naar huis omdat ik de reis reeds voltooid heb, en ik zal jou de weg tonen. Met ieder woord dat ik uitspreek is het mijn enige bedoeling om die plaats in jou te onthullen die de aanwezigheid van Liefde is die jij zoekt.

Wat als jij er nu eens zou voor kiezen om je daadwerkelijk toe te wijden aan het overwegen van wat ik zeg, en terug te keren naar de onschuld van een kind, terwijl je er intussen over bezint wat dit in jouw leven kan betekenen? Wees er maar zeker van, wanneer de reis *naar* het Koninkrijk is afgerond, dan begint de reis *in* het Koninkrijk opnieuw. De zaligheid, de wijsheid, de creativiteit, het lachen, de vriendschappen, de familie, de vreugde, de sereniteit en de vrede - die voor het grootste gedeelte als een onmogelijke droom werden gezien - zullen jouw meest alledaagse staat van zijn worden. Maar niets hiervan kan verschijnen via een kracht die niet doordrongen is van *mij*.

Ik kan jou leiden. Ik kan jou de weg tonen. En ik kan jou vergezellen op de weg die jij gekozen hebt. Soms kan ik, door jou te dragen, mijn kracht geven totdat de jouwe zo zeker is als de mijne. Maar uiteindelijk moet jij *vragen* dat ik jou opnieuw neerzet, zodat *jouw* voeten de grond van het Koninkrijk van de Hemel raken en *jij* naast mij wandelt, onder *jouw* kracht, onder *jouw* zekerheid.

Op die dag en dat uur zal jij inderdaad ontdekken dat, zo dikwijls als je het mij vraagt, ik aan jou terug zal vragen, "Hoe denk je dat we dit kunnen aanpakken? Wat zou je samen met mij willen scheppen?" En op dat moment zijn we inderdaad als broer en broer, als zuster en broer, als vrienden, dansend en spelend in het Koninkrijk dat de Vader voor ons heeft klaargemaakt.

Een kleine schaduw, voortgebracht door een miniem grassprietje is alles wat jou lijkt tegen te houden om te komen waar ik ben. Als je nog even wilt dralen, is dat ok. Jij kan mij niet tegenhouden om de Waarheid over jou te kennen en om van jou te houden. Wanneer je verliefd bent, wanneer je zo doordrongen bent van alleen maar lief te hebben, is het dan niet zo dat je op dat moment helemaal geen benul van tijd meer hebt? Er is geen enkel gevoel meer van enig effect dat jouw vrede zou kunnen verstoren. Jij bent gewoon 'aan het wiegen op de muziek'. Jij bent aan het liefhebben, en jouw heelheid komt nog sterker naar voor.

Heb daarom elkander lief zoals ik jou liefhad. Want de Vader heeft eerst mij liefgehad, zodat ik jou de waarheid zou kunnen tonen van wat Liefde en de realiteit van jouw wezen is. Ik zal nooit ophouden dit te doen, hoelang jij ook wilt treuzelen. Want Liefde is inderdaad geduldig en vriendelijk. Liefde wordt nooit misleid en Liefde staat geen misvattingen toe. Liefde omarmt alle dingen, ze vertrouwt alle dingen en staat alle dingen toe. Ze weet met grote zekerheid welke richting ze uitwil en stopt nooit tot ieder grassprietje is bevrijd van het schaduwwerpen en de ganse schepping is teruggekeerd naar het Hart van God.

Leer om van Jezelf te houden en roep naar de wereld:

Mijn Vader en ik zijn één!
Dat is de voedingsbodem van waaruit ik beweeg en leef
en waaruit ik mijn bestaan ken.
Zo is het!

Herinner jou altijd dat de Vader naar Zijn enige schepping keek en zei, "Kijk, het is heel goed!" Die goedheid heeft een naam, en het is de jouwe! En kijk, het is heel goed! Dit licht verdient het om te stralen!

De deur staat voor jouw neus. Zal jij ze openen met de *kracht* van jouw keuze? Want wat jij ervaart zal jou onthullen welke keuze je vandaag gemaakt hebt.

Geliefde en heilige vrienden, moge vrede altijd met jullie zijn. En moge de Waarheid die altijd waar is in jullie harten en in jullie bewustzijn beginnen stralen doorheen alle tijden. Herinner jou dat er een heel goede reden is waarom ik steeds maar blijf herhalen "Ik ben altijd met jou." Amen.

8: Kiezers droppen in het meer van gewaarzijn.

Zoals altijd treed ik naar voor als jouw gelijke - om bij jou te verblijven, om naast jou te wandelen, om met jou te communiceren - vanuit dat Bewustzijn en dat Hart dat we voor eeuwig samen delen, vanuit dat Bewustzijn dat als enige de werkelijkheid is van ons *gedeelde* Zoonschap, ons gedeelde bestaan. Zoals altijd treed ik naar voor in vreugde en tevens in nederigheid. Want ik kan mij niet verbinden met iemand tenzij deze de ruimte voorziet in zijn of haar bewustzijn en mij uitnodigt om daarbinnen te komen.

Begrijp daarom goed dat wanneer ik kom om bij jou te verblijven, dat ik kom in een nederigheid die geboren is uit de herkenning van het grote mysterie dat jou jouw bestaan geschonken heeft. Datzelfde mysterie dat ik Abba, de Vader heb genoemd.

Waarom? Jij komt niet voort vanuit een of andere mechanische, onnadenkende kracht. Jij kent jouw bestaan vanuit pure intelligentie. Jij bent voortgekomen uit zuivere Liefde. Jij bent voortgekomen uit een bron die voorbij alle begrip ligt. Jij bent voortgekomen uit de straling van een Licht dat zo helder is dat de wereld het niet eens kan zien of het niet eens kan bevatten. Jij komt voort vanuit dat wat als enige voor eeuwig werkelijk is. En omdat jij eruit bent voortgekomen, ben je er ook voor altijd één mee.

Dit betekent dat jij bestaat in een relatie - geschapene tot Schepper, nakomeling of kind tot ouder - die zo *intiem* is, een band zo *diep* dat hij niet kan verbroken worden. Nooit. Net zoals een golf die ontstaan is vanuit de oceaan niet kan gescheiden worden van de oceaan zelf, zo is het ook op ieder moment van jouw ervaring dat jij in een eenheid verblijft die zo krachtig is, zo mysterieus, zo intiem en zo direct, dat het denken dit niet kan begrijpen.

Deze eenheid verbindt jou als het geschapene met het mysterie dat voorbij alle begrip ligt, maar dat in zich iedere druppel van wijsheid en intelligentie bevat die nodig is om bewustzijn zelf te scheppen. Bewustzijn - de kracht om gewaar te zijn, de kracht om te kiezen - is wat jij werkelijk bent.

Als deze Bron, dat mysterie in staat is om geboorte te geven aan het meest fundamentele aspect van schepping, verdient ze dan niet om Abba of Vader genoemd te worden, dat wat schept naar zijn eigen beeld? Begin je dan niet te voelen, te weten - niet zomaar als een intellectueel idee, maar als een geleefde werkelijkheid, een kennis - dat als jij op dit moment bewustzijn kent, dat het is omdat jij een bent met deze Bron van alle schepping en dat jij er op geen enkele manier of op geen enkel ogenblik van gescheiden kan worden?

Angst is, zoals we al vele keren hebben gezegd, een contractie. Daarom nogmaals, indien jij je een golf zou inbeelden die oprijst uit de oceaan en dan in contractie gaat omdat ze denkt dat ze gescheiden is van haar bron, dan knijpt die contractie letterlijk het leven, het stromende water uit die golf. Kan die golf blijven bestaan wanneer haar kracht letterlijk weggeknepen wordt? Verwordt ze dan niet tot alleen maar wat druppeltjes water die hun zicht verliezen om daarna gewoon weer in de oceaan te

verdwijnen? Haar schittering compleet verloren gegaan om daarna nooit meer gezien te worden.

Indien het voor die golf van jouw bewustzijn mogelijk zou zijn dat haar levenskracht er werkelijk uitgeknepen wordt, dan zou ook jij vervliegen tot kleine druppeltjes water die terugkeren naar de oceaan om vervolgens nooit meer herinnerd of gezien te worden.

Luister, en luister goed: *Dat* zou de dood zijn. Maar in werkelijkheid ben jij altijd levend. Zelfs op de momenten dat jij jezelf geïdentificeerd hebt met de grote samentrekking die we angst noemen, zijn die angsten nooit in staat geweest om de levenskracht, de fantastische werkelijkheid en de immense gave van gewaarzijn uit jou weg te knippen. Jij bent daarom nog nooit opgehouden te bestaan. Er is nog nooit een tijd geweest dat jij niet bestaan hebt en er zal ook nooit een tijd komen waarin jij ophoudt te bestaan.

Daarom lijkt jij zo goed op een golf die ontstond vanuit een ongeziene oceaan en die naarmate ze kracht opbouwt, beweegt over het oppervlak van de planeet. Net zoals die golf ben ook jij constant in beweging. Waarheen beweeg je dan? In een alijdurende uitbreiding van jouw gewaarzijn. In een eeuwigdurende uitbreiding van om het even wat jij verkiest op te pikken onderweg en wat jij verkiest tot een deel van je Zelf te maken. In een onophoudelijke uitbreiding die jou in de ervaring brengt van de vrucht van de gedachten waarvan jij volhoudt dat ze de jouwe zijn.

Begrijp daarom goed: Precies nu, in dit ervaren moment, waar je ook bent, wat je ook aan het ervaren bent, al wat je ziet, al wat je voelt, al wat je weet, al wat je zoekt te vermijden en al de dingen die je waarde geeft of waardeloos acht, al deze dingen zijn ingebed in jouw gewaarzijn. Want als ze daar niet kunnen gevonden worden dan bestaan ze niet voor jou. Wat zijn dan deze dingen waarvan jij *weet* dat je ze weet? Welk zijn de dingen die je zou vermijden? Welke gevoelens heb jij nog niet verkend? Wat zijn de voorwerpen, de mensen, de plaatsen, de waarden waar jij naar streeft, die zelfs de cellen van jouw lichaam in trilling brengen? Wat is het lichaam zelf indien het niet zou opkomen in jouw gewaarzijn?

Bekijk de planeet rondom jou. Kijk naar ieder voorwerp in jouw kamer. Kijk naar iedere gedachte die jij verkiest te denken. Kijk naar de waarnemingen en de ideeën die jij zo luidkeels verdedigen wil. Kijk naar de gedachten en de gevoelens van de anderen die jou doen ineenkrimpen of waarvan jij je wilt terugrekken.

Deze dingen bestaan in jou als kracht of als de levenskracht van de golf die is opgekomen uit de oceaan. Al deze dingen heb jij onderweg opgepikt. En de weg is lang en inderdaad zeer gevarieerd geweest. Als jij je kan voorstellen dat je nooit ophoudt te bestaan, dan betekent dit dat je als een golf van bewustzijn aanwezig bent geweest in elke tijd, in elk planetair systeem en in elke dimensie van de schepping.

Onderweg is er één ding constant gebleven. Jij bent in een voortdurende relatie met de *ganse* schepping. Ja, het is waar, jij hebt een aantal mensen uitgekozen, een aantal voorwerpen, een planeet, een dimensie, en daar heb je al jouw aandacht op gericht. Aandacht is niets meer dan de beslissing waartoe je de kracht van jouw bewustzijn wil gebruiken om ze op te richten. Het lijkt dan alsof je al het andere uitgesloten hebt, maar dat is niks anders dan het 'gezichtsbedrog' van het bewustzijn.

Terwijl het zeer zeker waar is dat jij bepaalde delen van de schepping *uitgeselecteerd* hebt om jouw aandacht op te richten, ben jij daaronder - in de diepte van de golf die door het menselijke oog niet kan gezien worden, die door het bewuste deel van jouw dagdagelijkse denken niet kan waargenomen worden - altijd perfect in gemeenschap gebleven met de *ganse* schepping.

Jij bent bijgevolg in relatie met alles wat geschapen werd en daar heb je een onophoudelijke communicatie mee. Stel je eens voor dat je in het luchtruim van jouw planeet kon kijken en dat je werkelijk de radiogolven, de televisiegolven en alle andere elektrische golven kon zien die heen en weer bewegen over jouw planeet. Wel, hier zwem jij dagelijks in. Jouw bewustzijn doordringt dit veld van vibraties.

Jij ervaart alleen wat je gekozen hebt te scheppen.

Jij bent degene die selecteert waar je bewust van zal zijn en wat jij in jouw geleefde ervaring zal brengen. Jij *selecteert* zelf wat op jou een stempel mag drukken.

Stel je dan even een vijver voor met helder, stilstaand water. Jij gooit daar één enkele kiezel in en door die kiezel deinen er golven uit. Dit is wat er *onophoudelijk* gebeurt in het veld van jouw golf van bewustzijn.

Aangezien jij bepaalde personen, plaatsen, dingen, voorwerpen en boven alles nog, gedachten, geloof en waarnemingen naar je toegetrokken hebt, heb jij deze als kleine kiezelsteentjes in het stille, heldere meer van jouw uitgestrekte en eeuwige bewustzijn gedropt. Wat jij ervaart zijn de effecten of de golven van deze kiezelsteentjes. Zij verenigen zich letterlijk met al de andere golven die jij in het leven riep. En naarmate die golven uitdeinen, elkaar raken en naar jou terugkomen, wordt zo het veld van schepping gemaakt dat jouw fysieke, driedimensionale werkelijkheid vorm geeft.

Jij bent dan ook nooit iets anders aan het ervaren, behalve wat *jij zelf* uitgekozen hebt te scheppen door middel van de keuze van kiezels die jij in het veld van jouw gewaarzijn hebt gedropt. Jij ervaart nooit zoiets als een op zichzelf staand ding. Jij ervaart geen voorwerpen. Wat je ervaart is het *effect* van een gedachte of een geloof in voorwerpen. Jij ervaart nooit een ander persoon, want zij zijn alleen maar samengesteld uit een volledig web van vibraties.

Je zou kunnen zeggen dat elk persoon, ieder voorwerp, alleen maar een veld van relaties is, uniek en schijnbaar verschillend van jou, maar ondanks dit, toch gewoon een web van relaties.

Welk kind kan er immers gescheiden worden van zijn ouders, van zijn culturele achtergrond, van de unieke ervaringen die ze hebben gekend terwijl ze in interactie waren met al de andere webben van relaties die zich rond hen bevonden sinds het moment van de conceptie? Welk katje kan afgescheiden en uitgekozen worden uit het nest van zijn vader en moeder? Welk blad van een boom is gescheiden van de temperatuur van de lucht, van de kwaliteit van het water en van de voedingsstoffen die hem bereiken vanuit het oppervlak van de Aarde?

Alles is een web van relatie. Ieder web is in relatie met alle andere webben en zo worden ze groter en groter en groter... tot in het oneindige.

Jij bent een web van relaties waar je *bepaalde* kiezelsteentjes uitgekozen hebt - of het nu gedachten, waarnemingen of ervaringen zijn - en je hebt ze in het stille, heldere meer van jouw bewustzijn gedropt om nog meer golven te veroorzaken. Dan heb je gekozen welke voor jou het meest waardevol zullen zijn. Deze heb je *opgesloten* in jouw wezen en ze vertegenwoordigen nu jouw emotionele veld. Het emotionele veld is het eerste niveau van kristallisatie van het lichaam.

Vanuit het emotionele veld creëert een verdere kristallisatie de verschijning van een fysieke vorm. Het is deze vorm die je rondsjuwt over de planeet in jouw zeer tijdelijke drie-dimensionale manier van aandacht, terwijl je overal om je heen - en net onder het niveau van jouw bewuste, dagelijkse gewaarzijn - in communicatie blijft met alle webben van relaties doorheen alle dimensies van de schepping. Het is precies daardoor dat een inspirerende gedachte plotseling tot jouw dagelijkse gewaarzijn kan doordringen. En jij vraagt je af, "Waar kwam deze gedachte ineens vandaan?"

Of ineens verschijnt er een beeld in jouw bewustzijn. Het zou om het even wat kunnen zijn - een man en een vrouw die de liefde bedrijven, een man en een man die de liefde bedrijven, een kind dat speelt in het park, een dolfijn, een beeld van conflict of van oorlog. Waar kwam het vandaan?

Omdat jij in totale vereniging leeft en jij als een groot veld van energie bent waarin alle webben van relatie constant weerkaatst worden, heb jij eigenlijk toegang tot de totaliteit van de schepping. En deze totaliteit van de schepping is niet beperkt tot datgene wat nu verschijnt, zoals jij de tijd begrijpt. Jij hebt ook alles tot jouw beschikking wat we het verleden of de toekomst zouden noemen.

Dit alles is op elk moment beschikbaar voor jou. Er is niet één van jullie die dit al niet zelf ervaren heeft. Misschien dacht je aan een vriend en rinkelde net op dat moment de telefoon en jij wist dat hij het was.

In jouw oorzakelijke drie-dimensionale speelveld is dit onbegrijpelijk, maar daaronder - zelfs al was jouw bewuste denkkeest bezig met het ontbijt klaarmaken en vroeg hij zich af wat er vandaag allemaal aangekocht en verkocht moest worden of welk parfum er zou passen op het lichaam - blijf jij in totale verbinding. Dat is waarom twee vrienden die een hechte verbinding hebben met elkaar plotseling weten dat ze elkaar moeten opbellen, ook al zijn ze duizenden kilometers van elkaar verwijderd. Er komt een gevoel van bezorgdheid op. Misschien heeft de ander juist zijn teen gestoten, maar jij pikt de vibratie op.

Jullie beleven dit allemaal. Jullie weten dit allemaal. Er is geen enkel geheim aan verbonden. Maar waar ik jouw aandacht op wil trekken, is een van de kiezels die in het veld van jouw gewaarzijn werd gedropt en die in het algemeen waar is voor praktisch iedereen die betrokken is in de drie-dimensionale ervaring van het fysieke.

Stel je voor dat er vanop grote hoogte een uitspraak wordt gedropt, die onderweg steeds meer aan snelheid wint, totdat ze in het stille meer van jouw bewustzijn valt en haar golven uitzendt. De uitspraak is deze: "Het is voor mij niet mogelijk om compleet

Meesterschap te verwerven over welke kiezels er in mijn bewustzijn worden gedropt, omdat ik enkel leef bij genade van het trillingsveld dat gevormd wordt door de golven van alle gedachten en alle webben van relatie waarin ik constant zwem.

Die waarneming is absoluut waar,... zolang jij verkiest ze te geloven. Deze waarneming of dit geloof is lachwekkend en totaal zonder kracht zodra jij ervoor kiest om het zo te zien.

Wat is hier dan het punt? Gewoon dit: Als jij ervoor kiest totaal te ontwaken, als jij ervoor kiest om niet zomaar een golf te zijn die als bij toverslag is opgerezen uit de oceaan, als jij ervoor kiest om meer te zijn dan zomaar een of andere ziel die is voortgekomen uit het Godsbewustzijn en die nu op een of andere manier aan het crashen is doorheen het universum, dan is het absoluut noodzakelijk om de kiezelsteen te bezitten, echt als de jouwe, die het stille, heldere meer van jouw gewaarzijn raakt met deze gedachte:

Ik ben degene die de effecten kiest die ik ervaar.
Ik, alleen, interpreteer alle neutrale relaties of ervaringen.
Ik, alleen, geef waarde aan voorwerpen, dingen, gedachten of geloofssystemen.
Ik, alleen, ben de letterlijke schepper van mijn moment tot moment-ervaring.

Zoals je ziet, verandert dit alles. Nooit meer kan jij jezelf toestaan te voelen alsof je een slachtoffer bent van onbewuste krachten. Nooit meer kan je buiten jezelf kijken en een fout vinden in de ander. Nooit meer kan de energie van schuld van jou uit geprojecteerd worden om vervolgens op de ander gedumpt te worden. Nooit meer kan de energie van oordeel de scepter zwaaien in jouw heilige denkgeest. Deze gedachte, deze ene kiezel, gedropt in het stille meer van jouw gewaarzijn, is absoluut essentieel als jij beslist om volledig te ontwaken. En hierover gaat deze les.

Jij bent geen slachtoffer van de wereld die je ziet.

Alhoewel je het woord - dat wat de vibratie van waarheid draagt - vele keren hoort, kan het ook evenveel keer genegeerd worden als het wordt gehoord. Jij kan kiezen niet toe te staan dat het zich diep in het meer van jouw gewaarzijn nestelt, zodat het iedere druppel water kan beïnvloeden die deel uitmaakt van de golf die jij bent. Jij kan je vastklampen aan de hoop dat je toch nog een slachtoffer kan zijn van de wereld die je ziet, dat gebeurtenissen toch nog wat waarde in zich dragen die niet komt van wat jij hen hebt opgelegd. En zolang jij ervoor *kies*t om de wereld te ontkennen, kan je niet worden vrijgemaakt.

Want het bewustzijn dat ervoor kiest, ook al is het maar een heel klein beetje, om zichzelf waar te nemen als een *slachtoffer* van zijn ervaringswereld, blijft krachteloos. Het blijft functioneren in een staat die frustratie, zwakheid, angst, twijfel aan zichzelf, onwaardigheid, lijden, pijn, emotionele pijn van eenzaamheid of afscheiding van de anderen en een gebrek aan vervulling voortbrengt. Uiteindelijk brengt dit de echo van het geloof voort dat jij zo dichtgeknepen bent door angst dat jij je letterlijk gescheiden voelt van de oceaan van het Godsbewustzijn.

Bewustzijn is al wat je hebt en al wat je bent. Vanuit het gebruik dat jij ervan maakt, komt alles voort wat jij kiest te ervaren. En *daaruit* volgt dan weer jouw beslissing *hoe* jij zal ervaren wat jij naar je toegeroepen hebt.

In waarheid - en alsjeblief luister heel aandachtig - heeft geen enkele ervaring die je ooit hebt gehad jou gedefinieerd en evenmin ben jij ermee geïdentificeerd. Geen enkele ervaring die jij verkoos te scheppen, die jij verkoos naar jezelf toe te roepen en vervolgens waarde gaf zoals jij dat verkoos, heeft jou *ooit* groter of kleiner gemaakt dan iemand anders - zelfs niet ik. En toch zijn er nog velen die de behoefte voelen om te geloven dat ik veel verder sta dan zij. Geen enkele ervaring die jij ooit hebt gehad, heeft het bewijs geleverd dat jij zou onwaardig zijn om gesteund te worden, om geliefd te worden door jouw Schepper.

Daarom ben jij nog steeds zoals je geschapen werd: een golf vol van precies dezelfde kracht als de oceaan zelf, een golf, een ziel, een web van relaties oprijzend vanuit het Godsbewustzijn, met in zich de stuwning om steeds verder te stromen, met de vrijheid om te scheppen en om te beslissen welke vibraties jij in jezelf zal toestaan en ze zo tot een deel van jou zal maken, welke gedachten jij zal verdedigen, welke waarnemingen jij zal aanhangen.

Jij bent dan ook voor eeuwig een schepper. En dat is het enige ding waarover je geen vrije wil hebt. Jij kan nooit beslissen om niet deel te nemen aan het mysterie van de uitbreiding van schepping. Wanneer je denkt: "Ik weiger deel te nemen aan Gods schepping," dan heb je letterlijk de waarneming, de ervaring in het leven geroepen alsof jij zelf buiten of gescheiden van de schepping staat. Jij hebt de waanzinnige emotie gecreëerd om te proberen de golf los te maken van de oceaan. En jij *zal* de waarneming van afscheiding proeven, ook al is er in werkelijkheid helemaal niets gebeurd.

Waarom is dit zo belangrijk? Wel, zie je, het proces van genezing is niet moeilijk. Het vraagt alleen jouw bereidheid om te aanvaarden dat jij het *gevolg* bent van het verlangen van de Schepper om te scheppen zoals zichzelf - net zoals een golf het gevolg is van het verlangen van de oceaan om zich op een nieuwe manier uit te drukken, in een nieuwe vorm, om zo een uniekheid te schenken aan iedere golf die oprijst vanuit zijn mysterieuze diepte.

Overgave dan, is het proces waarin jij uiteindelijk zwicht. Je stopt met weerstand te bieden tegen je eigen bestaan. Je stopt met erover te jammeren. Je stopt met je te beklagen. Je stopt met je zorgen te maken. Je neemt gewoon de beslissing om verder te gaan met levend zijn. En dat wat levend is in jou, zal voor altijd levend zijn. Er is geen enkele plaats om je te verbergen en je kan helemaal nergens heen.

Scheppen als Christus.

Wanneer jij deze kiezel in het bewustzijn dropt:

Ik ben niet het slachtoffer van de wereld die ik zie.
Ik ben een onophoudelijke schepper, geschapen en
uit dezelfde substantie bestaande als mijn Schepper zelf.

Dan zullen inderdaad de vragen een andere vorm aannemen. Je begint dan de kracht van jouw bewustzijn te gebruiken om in rijp beraad en heel selectief te kiezen welke trillingen, welke webben van relaties jij in jouw bewustzijnsveld zal trekken - met welke jij wil resoneren en dewelke jij wil laten wegwassen uit jouw denken, uit jouw bewustzijn.

Indien je vroeger een gedachte van kleinheid, een gedachte van gebrek of een gedachte van krachteloosheid vasthield, dan begin je nu in te zien dat die volledig neutraal is. Het is totaal veilig om naar alles te kijken wat jij ooit in het leven hebt geroepen en ervaren hebt, en te zeggen, "Het is heel goed, en nu ben ik er klaar mee."

"Wat komt er nu? Welke kiezels kan ik op dit moment in mijn heilige bewustzijn droppen? Kan ik kijken naar mijn huidige ervaring en zien dat het alleen maar het effect, de rimpeling van een kiezel of een gedachte is die ik zo lang geleden in mijn bewustzijn heb gedropt dat ik het me nu niet eens meer herinner? Kan ik gewoon kijken naar de gebeurtenissen die zich rondom mij ontfouwen..."

En als dit alles zich afspeelt in jouw lichaam, vertrouw me dan maar, ook dat is nog altijd *rondom* jou, gezien jij zoveel meer bent dan alleen maar een lichaam.

"Kan ik er *nu* mee beginnen, ben ik *nu* bereid om een andere kiezel te droppen in de stille en oneindige helderheid van het meer van gewaarzijn, hetwelk datgene is wat altijd levend is aan mij? Durf ik een andere gedachte te denken? Durf ik zulk een kiezel in mijn bewustzijn te droppen?"

Welke kiezels kunnen dat dan wel zijn?

Ik denk dat ik maar de redder van de wereld word, een Christus. Hoe zou dat aanvoelen?

Welke trillingen zou ik daarvoor uit mijn leven dienen los te laten, en voor dewelke zou ik me moeten openstellen? Hoe zou ik me voelen? Wat zou ik zien als ik doorheen het veld van mijn gewaarzijn naar de schepping kijk?

Ik denk dat ik mezelf ga toestaan om in staat te zijn te communiceren met ieder web van relatie, met iedere ziel, met ieder wezen dat bestaat in om het even welke dimensie van de schepping. Misschien sta ik zelfs toe dat ik weet dat ik in staat ben om met Jeshua te communiceren.

Hoe rijk kan ik worden in deze drie-dimensionale werkelijkheid? Hoeveel gouden muntjes zou ik voor mezelf kunnen scheppen om ze vervolgens weer weg te geven aan anderen?

Naar hoeveel plaatsen op deze planeet zou ik het lichaam kunnen verplaatsen in de tijdspanne van één enkel fysiek leven?

Tegen hoeveel wezens zou ik "Ik hou van jou" kunnen zeggen? Hoe groot kan ik mijn hart maken? Hoe diep kan ik vrede ervaren?

Het koninkrijk aan mogelijkheden is even oneindig als jij zelf dat bent. Diegenen die jij selecteert en uitkiest, zijn diegenen die het web van relatie zullen vormen van wat jij

jouw leven noemt, jouw ervaring, zelfs tot op het punt dat het de kwaliteit bepaalt van hoe jij de overgang zal ervaren - hetgeen verkeerdelijk de dood wordt genoemd - in jouw wereld.

Zou je het nog steeds de dood noemen indien je de ene kamer verlaat, de deur achter je sluit en een andere kamer binnenstapt? Natuurlijk niet. Je zegt gewoon, "Ik was daar en nu ben ik hier." Dit is het enige wat werkelijk gebeurt wanneer de lijm van de moleculen die jij naar je toegetrokken hebt, zijn kracht begint te verliezen omdat jij de waarde die je eraan oplegde, begint los te laten en de bestanddelen, de deeltjes nu terug kunnen overgaan in het stof of het energieveld van de planeet. Je verlaat alleen maar de ene kamer en je stapt de andere binnen.

Waartoe ik jou in deze les wil oproepen is dit: dat jij de bereidheid vindt om toe te staan dat een kiezel met de energie van deze gedachte in jouw veld, in jouw meer van gewaarzijn wordt gedropt:

Van dit moment af kies ik om Christus geboorte te geven,
en zodoende te leren wat Christus is!

En jouw ervaring zal zich ontvouwen in het leren van wat Christus is. Wanneer dit leren afgerond is, ontdek je dat wat geleerd werd precies dat is waartoe je werd geschapen. Je hebt volledig rechtsomkeer gemaakt. De verkwistende zoon of dochter die zijn reis maakte doorheen alles wat maar mogelijk is, is nu teruggekeerd als de ontwaakte Christus en heeft zijn of haar rechtmatige plaats aan de rechterhand van de Schepper terug ingenomen.

Wat betekent al deze symboliek? Het betekent gewoon dat je weer bent beginnen denken vanuit jouw juiste gerichtheid van denken. Jij denkt zoals God denkt en God denkt liefdevol. God denkt oneindig, zonder tijd, geduldig, in zekerheid en boven alles, God denkt speels - vol van plezier!

Wanneer jij een dusdanige Liefde en vreugde voelt opkomen in jou dat je het nauwelijks kan inhouden, begin je dan niet spontaan te dansen en het lichaam te bewegen, terwijl je zegt, "Lieve deugd, wat ga ik aanvangen met al die energie?" En dan roep je vlug jouw vrienden en je zegt, "Laten we een feestje bouwen, laten we naar een film gaan, laten we er een heerlijk feest van maken. Naar wie zou ik een brief kunnen schrijven? Oh, naar wie zou ik bloemen kunnen sturen?" Word je dan niet benomen door het verlangen om die energie naar buiten te laten stromen, om er al het overige van de schepping mee aan te raken?

Wel, stel je voor dat jij God bent - oneindig, uitgestrekt, zonder een plafond of een bodem, zonder een links of een rechts, gevuld met niets anders dan zuiver, onvoorwaardelijk stralende Liefde! Kan jij je dan voorstellen dat je jezelf helemaal inhoudt en zegt, "Och ja, ik ga hier gewoon een beetje zitten en het aan niemand laten merken"? Neen! God zei, "Laat er Licht zijn!" En het was heel goed! God keek naar de ganse schepping, hetgeen niet alleen deze planeet betekent, maar letterlijk alles van een oneindig aantal scheppingen van dimensie op dimensie op dimensie, en alle kleine webben van relaties die de zielen worden genoemd en die Hij in een enkele seconde in het leven riep, en Hij zei:

Zie, het is heel goed! Dit is Mijn spel! Mijn vreugde, Mijn Liefde en mijn levendigheid zijn uitgestroomd en overstromen Mijn Fantastische Wezen en zij manifesteerden in schepping - jou!

Jij - elk van jullie - is gemaakt uit dezelfde substantie van die overweldigende Liefde en speelsheid die de kracht heeft om oneindig te scheppen en daardoor de schepping zelf uit te breiden! Dat is wie jij bent! Dat is waar jij *nu* bent, en nu,... voor altijd. En jij zal er nooit aan ontsnappen.

Meesterschap scheppen.

Meesterschap komt wanneer angst eindelijk is weggewassen. De angst is opgelost, niet door hem te vrezen, niet door hem te haten en niet door hem te oordelen. Maar door ernaar te kijken met totale onschuld, omarmd op dezelfde manier als een wetenschapper de golven van een kleine kiezel zou observeren die in een plas water wordt gedropt, om daarna toe te kijken hoe er steeds andere golven en nieuwe tijdelijke verstoringen ontstaan in het oppervlak van het water.

Wanneer jij naar binnen kijkt en al de dingen opmerkt waarvoor je bang bent geworden, en hoe angst jouw creativiteit aan banden heeft gelegd, jouw vreugde, jouw speelsheid en jouw onbeperkteheid, dan kijk je alleen maar met onschuld en met verwondering en je zegt, "Oh, ik zie hoe deze kiezel de schepping heeft aangetast die ik 'mijn leven' noem. Vind ik dit leuk? Nu niet meer. Goed! Ik denk dat ik me hier maar van ga ontdoen. Waarmee kan ik het vervangen?"

Meesterschap is een staat waarin jij jezelf omarmt als een onophoudelijke schepper, en jij volledige verantwoordelijkheid neemt voor alles wat in het veld van jouw gewaarzijn opkomt, *zonder het te oordelen*, zodat je eenvoudig kan beslissen of het mag blijven of mag opgelost worden in zijn effecten. Meesterschap is angstloosheid. Dit betekent dat je niet langer de oneindig creatieve kracht vreest van jouw perfecte eenheid met God. "Ik en mijn Vader zijn één!" is een uitdrukking van Meesterschap.

Indien ik, die deze woorden in jouw tijdservaring zo lang geleden uitte, aan iedereen die wil kijken kan demonstreren dat bewustzijn het beperkte geloof over een lichaam en leven en dood, dat door de wereld zo angstvallig en ten allen prijze wordt verdedigd, overstijgen kan - indien ik kan demonstreren dat alleen Liefde werkelijk is, indien ik de kracht om met andere denkkeesten over gans de schepping te communiceren, kan aantonen, indien ik scheppingen kan tot stand brengen door mij te verenigen met andere denkkeesten die tijdelijk geloven dat ze alleen maar een lichaam zijn, zodat geschreven woorden op een pagina terecht komen en die pagina onderdeel wordt van het boek dat jij nu aan het lezen bent, zodat jouw hart precies op het juiste ogenblik aangeraakt wordt - indien ik al deze dingen kan doen, wel dan kan jij dat ook. En nog veel groter dingen dan dit *zullen* inderdaad doorheen jou plaatsvinden.

Geliefde vrienden, wordt het geen tijd om volledige verantwoordelijkheid op te nemen voor die grote verantwoordelijkheid die jou geschonken werd door de Vader, Abba, de Schepper, de Bron van jouw wezen? Wordt het geen tijd om tijd door te brengen met je los te maken uit het verwarde gezichtsveld dat jou in het geloof gevangen houdt dat alles wat jij voelt en alles wat jij denkt het *effect* is van al de energieën en al de dingen

die van buitenaf *naar* jou toe komen? Wordt het geen tijd om de tijd te gebruiken te beslissen welke kiezels jij voortdurend in het veld van jouw gewaarzijn wilt droppen, dag na dag, uur na uur en zelfs adem na adem?

Want dat is wat jouw volgende 'nu' creëert. Jij kan nooit ontsnappen aan de werkelijkheid dat je op ieder moment in het proces verkeert van jouw volgende nu-moment te scheppen, want dat is jouw hoedanigheid voor altijd. De dood zal jou daar nooit van weghalen. Het ontkennen zal dit niet veranderen.

Jij bent vrij om te beslissen hoe jouw volgende nu zal zijn, door de actie om eerst het Koninkrijk te zoeken. Dit betekent om te rusten in die innerlijke stilte waarin je weet dat jij een golf bent die op exact het juiste moment is opgekomen uit de diepte van de oceaan van Gods heilige Bewustzijn. En dat alles wat je met jou meedraagt het gevolg is van de gedachten, de overtuigingen en de waarnemingen - net als kiezels - die jij in de golf van jouw gewaarzijn hebt gedropt.

Dit is het proces dat jou in het bestaan heeft geroepen en het is dat proces hoe jij ook altijd zelf gecreëerd hebt. Als je ooit een opleiding hebt genoten, hoe kwam je dan met jouw lichaam in het klaslokaal terecht? Heeft iemand jou ontvoerd, jou neergezet en gezegd, "Ziezo, nu moet je al deze dingen leren"? Neen. Eerst was er een gedachte, een beeld, en jij gaf daar waarde aan en vervolgens trok je de middelen naar je toe die jou in de ervaring brachten om die opleiding waartoe *jij* had besloten, te genieten.

Welke relatie ben jij ooit aangegaan vanuit een gebrek aan bewustzijn? Geen enkele. Jij gooide de kiezel in het bewustzijn die zei, "ik wil een relatie met een ander wezen, een ander lichaam, een andere plaats op deze wereld." Dit heb jij altijd al gedaan en je hebt steeds de vrucht ervaren van de kwaliteit van vibratie van deze kiezel die de golven gecreëerd heeft die daarna jouw ervaring werden. In werkelijkheid is jouw ervaring, hetgeen betekent jouw gewaarzijn - dat wat waar is over jou - in het geheel niet verschillend van dat wat waar is over mij.

Het enige verschil is dat ik geleerd heb om mezelf zo te trainen dat ik uur na uur enkel nog kiezels van *onbeperktheid* dropte, die dan vervolgens trillingen uitzonden van onvoorwaardelijke acceptatie en Liefde, van vergeving, van onvoorwaardelijke en ongebreidelde visie en openbaring, terwijl *jij* ervoor kiest om dat maar *af en toe* eens te doen.

Daarna hol je terug om de kiezels van onwaardigheid en beperking op te nemen, van verlies, angst en kleinheid en je dropt er heel snel een stuk of tien, twaalf in jouw bewustzijnsveld. Van daar uit keer jij je terug om naar de andere kant en je zegt, "Hmm, hier is de kiezel die zegt, 'ik en mijn Vader zijn één'... Oh ja, daar had ik genoeg van!" En zo ben je weer vertrokken.

Terwijl ik aan de kant van het hek blijf die zegt:

Ik en mijn Vader zijn één! Ik en mijn Vader zijn één!
Ik ben voor altijd een onbeperkt wezen!
Van hoeveel universa kan ik vandaag de redder zijn?

Jij daarentegen hebt gezegd, “Dat klinkt heel mooi, ik en mijn Vader zijn één. Oh, hier is een kiezel die zegt dat mijn auto vandaag in panne moet vallen.”

Dit is al wat er is! Vanaf welke kant van het hek ga jij jouw kiezels gooien? Van welke boom zal jij het fruit eten? De boom van kennis van goed en kwaad?

Gebruik deze symbolen goed, want wanneer je deze kiezel in de vijver gooit dan is het alsof je zegt, “Wel, ik denk dat ik maar een hap van dit stuk fruit ga nemen. Oh, maar het is zo zoet, het is zo lekker en perfect. Ik kan maar beter eens in dat rot stuk fruit bijten om de balans erin te houden.” De boom van goed en kwaad - positief en negatief, onbeperktheid en beperking, vergeving en oordeel, Liefde en angst - is als het vasthouden van een prachtige bloem waarvan je de bloemblaadjes bekijkt en zegt, “Oh, het is zo mooi. Ik kan het nauwelijks verdragen. Ik kan maar beter mijn vinger eens prikken aan de doorn en mezelf terug wat naar beneden halen.”

Niemand heeft jou ooit verteld en jouw Schepper drong hier nooit op aan, dat je zou eten van de boom van goed en kwaad. Want al het *goeie fruit* werd jou reeds vrijelijk gegeven. En jij bent altijd vrij om te kiezen *welk* fruit jij zal eten.

Ik en mijn Vader zijn één. Wat een gezegende schepping.
Ik heb zoveel plezier gehad door deze golf te zijn. Ja, ik zie wat ik met me heb meegedragen. Wel, het was leuk. Ik heb er een paar dingen uit geleerd. Nu, wat is het volgende?

Onbeperktheid - plons! Perfecte Liefde - plons!
Overvloed - plons!
De gave om te helen - plons! plons! plons!

Oh ja, ik zie die kleine kiezel daar nog zitten aan de oever.
Het is die die ik wel een miljoen keren heb opgepikt: onwaardig zijn - plons!
Maar nu niet meer! Met jou ben ik klaar!

Ik en mijn Vader zijn één! Ik en mijn Vader zijn één!
Vader, schep doorheen mij het goede, het heilige en het mooie,
want dat is de reden waarvoor ik besta! Hoe groot kan de golf zijn die ik kan worden? Hoe krachtig kan ik worden? Hoe stralend kan ik zijn?
Hoeveel van Jou kan ik doorheen mij uitdrukken? Plons!

Herinner je goed dat jij *nu* jouw ‘morgen’ aan het creëren bent! En wat jij ervaart komt nooit tot jou van buiten jouw Zelf. Als jij je zorgen maakt over het gebrek aan gouden muntjes - plons! En dan begin je de trillingsgolven aan te trekken die jou de waarheid lijken uit te beelden of dat terug naar jou reflecteren wat jij verkoos te geloven. “Ik leef in tekort en ik kan er niet uit. (plons!) Ik kan onmogelijk met Jeshua praten. Ik ben het niet waard.” (plons!)

En de trillingsgolven die naar jou toekomen, weerkaatsen steeds weer hetzelfde geloof dat jouw mogelijkheid beperkt is om de derde dimensie te overstijgen en aansluiting te krijgen met andere dimensies. Op die manier zelfs, dat wanneer jij schreeuwt en roept, “Hey, ik praat tegen jou, luister verdorie,” jouw denkkeest zegt, “Het is niet mogelijk

omdat ik een reusachtig rotsblok in mijn bewustzijn heb gedropt (plons!) dat zegt, “Het is niet mogelijk en dus hoor ik niets.”

Begin je het plaatje te begrijpen? Begin je in de kern van jouw wezen de essentie van de boodschap van deze les te *voelen*? Jij kan er niet aan ontsnappen om datgene te zijn waartoe je geschapen werd. In elk van jouw momenten gebruik jij letterlijk die onophoudelijke en onbeperkte kracht om te scheppen. En jij bent volledig vrij om elk moment opnieuw te kiezen. Alles wat jij in jouw ‘morgens’ zult ervaren, is alleen maar het effect van welke kiezers je als gedachten *nu* verkoos te droppen in het veld van jouw gewaarzijn.

De enige vraag is dus deze:

Ben ik, als een creatief wezen dat geschapen is naar het beeld van God, bereid om bewust, vrijwillig en actief te kiezen verantwoordelijkheid op te nemen voor welke gedachten, welke kiezers er op elk moment in mijn bewustzijn worden gedropt?

Als het antwoord ‘ja’ is, vraag dan:

Waaruit wil ik dat die nieuwe kiezers bestaan?
Welke trillingskwaliteit zal ik naar mezelf toeroepen en op die manier al mijn nieuwe ‘morgens’ creëren?

Iedere keer wanneer jij reageert op iets waarvan je denkt dat het buiten jezelf is - en je mag dit *voor honderd procent* geloven - dan heb je gekozen om opnieuw die oude kiezel op te rapen die zegt, “Ik ben het slachtoffer van de wereld die ik zie. Wat ik ervaar, wordt veroorzaakt door krachten die buiten mijn beheer liggen. De fout ligt echt wel bij mijn moeder, bij mijn vader, mijn broeder, mijn partner of mijn kind. De fout ligt echt bij de regering, bij de planeet, bij de kwaliteit van de lucht. De fout ligt echt bij een bron die buiten mij ligt, en ik heb geen andere keuze dan erop te reageren.” En hierop kan ik enkel antwoorden:

Wil jij liever gelijk hebben of gelukkig zijn?

Inderdaad geliefde vrienden, overweeg heel goed de essentie van de boodschap van deze les. Want hierop zullen we steeds verder bouwen, naarmate we ons naar het einde begeven van ‘de weg van het Hart’. Dit is enkel nog maar een fundament van waaruit diegenen die bereid zijn weer verder kunnen springen in een grootser dimensie, een grootser ervaring van te leven als een bewust co-creator met God.

Maar het begint allemaal met de behoefte om verantwoordelijkheid te nemen om je de waarheid van de boodschap van deze les *toe te eigenen*. Want zonder dat kan er geen verandering in jouw bewustzijn optreden en daardoor ook niet in wat jij ervaart als jouw ‘morgens’. Dus als er op dit moment iets is wat jou doet huiveren, denk dan gewoon aan wat er op jou wacht als je deze verantwoordelijkheid en de kracht die daaruit voortkomt, nog maar eens uit de weg wilt gaan.

Geliefde en heilige vrienden, herinner jullie dat ik niet gekomen ben om vrede naar deze wereld te brengen, maar om hem zo wakker te schudden dat de wezens die er

deel van uitmaken kunnen ontdekken waar werkelijke vrede voor hen verborgen ligt - *in henzelf*. En waar de Hemel verblijft - *in henzelf*. En waar Christus leeft - *in henzelf*.

De vrede is dan ook altijd met jou. Amen.

9: Alle gebeurtenissen zijn neutraal.

Ik ben jouw broeder en ik ben de vriend die naar jou kijkt en niets anders ziet dan het gelaat van Christus in jou. Christus is de eerstgeborene van de Vader. Dit betekent: het is dat wat geschapen werd, maar niet dat wat gemaakt werd. Christus is Gods schepping. Christus is het heilige Kind van God. Christus is als een zonnestraal aan de zon, voor eeuwig zijn Licht uitstralend vanuit het Heilige Bewustzijn dat ik 'de Vader' heb genoemd.

Daarom treed ik naar voor om bij jou te verblijven in perfecte vreugde, in perfecte vrijheid en in perfecte werkelijkheid. Ik treed naar voor om me met jou te verbinden in dat deel van jou dat altijd in perfecte kennis, perfecte vrede, perfecte waarheid en perfecte eenheid is met jouw Schepper.

Ik kom niet om over dingen te spreken die jij nog niet kent. Ik kom niet om woorden te gebruiken die nog niet reeds in jou gevestigd zijn. Ik kom niet met een wijsheid die nog niet in jou aanwezig is. Ik kom niet met een Liefde die groter is dan diegene die al bloeit in het stille plekje van jouw eigen hart. Ik kom ook *niet* om mezelf boven jou te plaatsen. Ik kom enkel om als gelijke naast jou te wandelen.

Ik kom omdat ik van je hou. Ik kom omdat ik jouw vriend ben. Van alle dingen die ik mogelijks kan doen met de onbepaalde macht van het bewustzijn dat de Vader aan mij evenzeer schonk als aan jou, van alle plaatsen, van alle dimensies en van alle werelden waar ik op dit moment zou kunnen verblijven, kom ik om *bij jou* te zijn, om samen de kloof te overbruggen die jou van mij lijkt te scheiden.

In werkelijkheid verblijven alle dimensies van de schepping op een plaatsje dat veel kleiner is dan het kopje van een speld. In werkelijkheid zijn alle dimensies van de schepping zo uitgestrekt dat je er nooit zou toe komen ze te meten. In werkelijkheid is er geen kloof tussen waar jij bent en waar ik ben. Dat is waarom ik niet verder dan de lengte van een gedachte van jou verwijderd kan zijn. Maar wacht... bedenk eens geliefde vrienden, de kracht van een gedachte is de kracht om universa te scheppen, en binnen die universa nog meer universa, en binnen die universa wereld na wereld na wereld na wereld te laten verschijnen.

De ervaring die jij nu beleeft, is diegene waarbij je aandacht lijkt gefocust te zijn op jouw unieke wereld, een wereld die sommige dingen lijkt gemeenschappelijk te hebben met vele andere wezens. Jij beleeft in jouw wereld een gezamenlijke werkelijkheid - wij zouden het een gezamenlijke ervaring kunnen noemen - die ontstaan is uit een universele werkelijkheid. Geliefde vrienden, zelfs nu, in de beleving van dit moment, ben jij de schepper van de wereld die je ervaart. En je doet dit in zo vele dagdagelijkse dingen. Wanneer je vlak voor iemand staat en voor een fractie van een seconde verander je de positie van het lichaam met wiens ogen je naar hem kijkt - je neemt een nieuwe houding aan, een nieuw perspectief - in die fractie van een seconde heb je een nieuwe ervaring voor jezelf in het leven geroepen.

Wanneer je naar een vriend kijkt en het bewustzijn verschuift van neutraliteit (dit is de plaats waar elke ervaring begint) naar de gedachte “Dat is mijn vriendin Maria. Dat is mijn vriend St. Germain. Dat is mijn vriend Peter. Dat is mijn vriendin Joanna. Dat is mijn vriend Nathaniël.” Wat de naam ook moge zijn, vanaf het moment dat de gedachte binnenkomt, begin jij de ervaring reeds te veranderen.

Jij bent letterlijk een schepper in dat moment. Want wanneer je iets benoemt, definieer je het overeenkomstig de factoren die jij aan die naam verbonden hebt. Wanneer je naar een energieveld kijkt dat opstijgt uit het mysterie dat ‘Aarde’ wordt genoemd en je spreekt het woord ‘boom’ uit, dan heb je onmiddellijk alles in je huidige ervaring laten verschijnen wat jij ooit besliste dat met het energieveld van ‘boom’ overeenkomt. Op deze manier bekeken is jouw ervaring volledig uniek. Ze heeft nooit bestaan ervoor en ze zal ook nooit meer bestaan daarna. Er is niets wat haar kan herhalen. Dat is de reden waarom de schepping altijd nieuw is.

Het is waar, jij kan samen met je vriend naar een boom staan kijken, met je hoofd knikken en zeggen “Natuurlijk dat is een boom. Kijk, ik zie de takken, ik zie de bladeren.” Maar van zodra je het benoemd hebt, heb je reeds alle associaties naar je toegeroepen die jij ooit maakte met het energieveld dat jij ‘boom’ noemt. En wees er maar zeker van, diegenen die jij natuurliefhebbers noemt en diegenen die jij houthakkers noemt, zien een volledig verschillende ervaring, ook al gebruiken ze hetzelfde woord ‘boom’. Welke is dan juist en welke is verkeerd? Deze vraag is niet van toepassing.

Vandaag willen we het hebben over een andere en belangrijke kiezel die je in het stille, heldere meer van jouw bewustzijn kan droppen. Het is eenvoudigweg deze: alle webben van relaties, alle energievelden zijn *absoluut neutraal*. Datgene wat ervaring creëert, is hoe jij beslist dat je naar die webben van relaties, naar die energievelden zal kijken. De *uitkomst* van die beslissing is ook altijd volledig neutraal.

Maar hoe kan dat dan? Want wanneer een houthakker een boom ziet en alleen het profijt bemerkt dat hij er kan mee maken, dan verdwijnen alle bossen. En wanneer de milieuactivist naar een boom kijkt, dan blijft de boom leven en behoudt de wijze uil en de vogel een plekje om zijn nest te maken. Moeten we dan niet dezelfde ervaring die alle menselijke wezens al eeuwen hebben gehad, laten voortduren? Is er dan geen verlies wanneer de oerwouden verdwijnen? Luister goed en zeer zorgvuldig: alle gebeurtenissen zijn neutraal. *Jij* bent degene die er een waarde op plakt.

Betekent dit dat je dan maar kil van hart moet worden, gewetenloos en blind voor alle gebeurtenissen? Natuurlijk niet, want een deel van het ontwakingsproces bestaat eruit om opnieuw je verbinding te realiseren met het web van alle relaties. Het betekent om weer eerbied te laten groeien voor het mysterie dat ‘Leven’ heet. Maar het betekent ook dat jij je oordeel laat vallen naar iemand anders toe die de boom op een andere manier bekijkt dan jij. Want zie je, het lichaam dat jij gekristalliseerd hebt uit het veld van oneindige energie heeft maar een doel. Het is een communicatiemiddel.

Laat daarom je belangrijkste waarneming of het uitgangspunt in jouw driedimensionale waarneming dit zijn:

Wat wil ik naar de wereld toe communiceren,

*met elk gebaar, met elke adem, met ieder gesproken woord
en met elke beslissing die ik neem?*

Want onophoudelijk, zolang het lichaam bestaat, ben jij betrokken in het proces van communicatie naar de rest van de wereld toe. Steeds ben jij betrokken in het proces om aan de wereld datgene kenbaar te maken wat jij van waarde acht, datgene wat jij in jouw ervaring hebt gebracht en beladen hebt met jouw waarde. Dit betekent ook dat jij onophoudelijk betrokken bent in het proces om de wereld datgene aan te leren wat jij gelooft dat de grootste waarheid bevat en wat voor jou het meest van belang is.

Wanneer een milieu-activist naar een houthakker kijkt en verbitterd wordt en de houthakker veroordeelt, dan wordt het lichaam gebruikt om de waarde van oordelen te communiceren. Dat zet angst en verkramping in gang. Het resultaat van vele, vele denkgestalten die verkiezen om de waarde van oordelen te communiceren, is datgene wat jij jouw wereld noemt. Hier lijkt alles conflict, strijd, botsende hoofden en het Armageddon van tegengestelde ideeën uit te drukken. En vlak onder deze denkcirkel blijft iedere gebeurtenis volkomen neutraal.

Zelfs al zouden al de wouden op jouw planeet helemaal verdwijnen, dan nog zou dat een neutrale gebeurtenis zijn. Waarom? Omdat, als alle bomen weg zouden zijn, als de planeet die jij Aarde noemt, zou sterven en uit het zicht zou verdwijnen, het 'Leven' gewoon verder gaat. Het Leven zou alleen maar nieuwe werelden creëren. Dat doet het trouwens op ieder moment. *Jij* doet dat op ieder moment.

De gebeurtenissen dan, die jij ervaart, zijn altijd neutraal. Wat jij ziet verschijnen in de wereld om je heen blijft volkomen neutraal tot op het moment dat *jij* de beslissing neemt om te benoemen wat het voor jou zal zijn - *voor jou*. Jij zult het een naam geven en daardoor zal je het vastpinnen. En wanneer je het dan gedefinieerd hebt, roep je al de associaties naar je toe die jij ooit aan die naam gegeven hebt.

Dat is waarom ik ooit onderwees dat het heel wijs is om 'zeventig maal zeven keer' te vergeven. Dat was eigenlijk voor een heel egoïstische reden. Als iemand jou benadeelt en jij spendeert al je energie eraan om hem te overtuigen dat jij door hem benadeeld werd, dat je het recht hebt om kwaad te zijn en om het hem met alle middelen betaald te zetten, dan roep jij naar jezelf - zelfs tot in de diepste cellen van jouw lichaam - de energie van conflict, oordeel, oorlog, dood, ziekte, ongelukkig zijn en afscheiding toe. *Onmiddellijk!*

Maar als je zeventig maal zeven keer vergeeft, dan roep je in elk van die vergevingsmomenten het energieveld van onvoorwaardelijke Liefde, perfecte Vrede en een Kracht naar je toe die alles wat in jouw wereld verschijnt, helemaal overstijgt. Je roept de Werkelijkheid van Christus naar je toe. En het draait allemaal om niets meer of minder dan om de kiezels die jij in jouw bewustzijn dropt.

Kijk met onschuld naar wat je waarde geeft.

Waar dan, heb jij de lijn getrokken? Waar heb je gezegd, "ik zal neutraliteit toelaten aan alle gebeurtenissen in *dit* gebied, maar niet in *dat* gebied.

“Wanneer mijn vrienden scheiden en uit elkaar gaan, dan is dat ok. Ik zie het als perfect neutraal. Maar als mijn eigen vrouw me verlaat, ho ho, ... dan is dat niet zo neutraal. Als de vader van mijn vriend drie miljoen Euro nalaat aan zijn kinderen, dan is dat perfect. Dat is een neutrale gebeurtenis. Maar als mijn eigen vader zijn drie miljoen Euro aan het goede doel geeft en mij alles ontzegt, dan is dat helemaal niet zo neutraal meer.

“Wanneer de rivieren in een land aan de andere kant van de wereld vervuild raken omdat het bewustzijn van de gemeenschap aldaar toeliet dat er een fabriek gebouwd werd zonder beveiliging, wel, dat is aan de andere kant van de wereld en een volkomen neutrale gebeurtenis. Maar als hetzelfde zou gebeuren in mijn achtertuin, hé hé... dan is dat toch weer iets helemaal anders.”

Het is altijd verstandig om liefdevol te kijken naar waar jij de lijn getrokken hebt. Om te kijken naar wat je als neutraal zal beschouwen en waaraan jij je zal vastklampen als zijnde betekenisvol en van onbetwistbare waarde. Want daar zal je datgene vinden wat nog vergeving nodig heeft in jou. Wij hebben met jou al gedeeld dat Meesterschap een staat van angsteloosheid is. Wanneer jij een waarde op iets plakt en jij vervolgens onvermurwbaar wordt in het feit dat die waarde bestaat in dat ding buiten jou, dan heb jij jouw plaats in de angst veilig gesteld. En angstloos zijn, is even ver van jou verwijderd als het Oosten dat is van het Westen.

Kijk dan goed naar waar jij waarde hebt geplaatst en waar je erop hebt aangedrongen dat die waarde onaantastbaar is. Hoeveel keren in elk van jouw dagen zeg je bijvoorbeeld niet zoiets als, “Oh God, als mijn hond ooit zou overlijden, dan kom ik dat nooit te boven. Dat zou mijn dood betekenen.” Of, “Als de banken zouden instorten,... Oh God, wat moet ik dan nog beginnen?”

Wees voorzichtig met wat je als jouw waarheid uitspreekt. Kijk goed waar je emotioneel verweven bent met de waarde die je aan iets of iemand gegeven hebt. Kijk naar al je relaties, of het nu de relatie is met je echtgeno(o)t(e), de relatie met je lichaam, de relatie met je huisdier of met je bankinstelling, de relatie met de overheid,... kijk naar alles.

Want jij hebt ze gemaakt tot wat ze zijn. Waar kan vrijheid worden ervaren, behalve in een bewustzijn dat geleerd heeft hoe het de verkramping van de angst kan overstijgen. En angst is het resultaat van jouw gehechtheid aan alle waarden die je plaatste op de gebeurtenissen die je ervaart. En al die waarden zijn alleen maar opgebouwd uit gebeurtenissen, personen, plaatsen of dingen. Het is uiteindelijk allemaal iets wat zich gewoon maar manifesteert.

Ieder web van relaties komt naar jou toe op een perfect neutrale manier. Jij beslist erover door het een naam te geven of door het in hokjes te plaatsen. Wanneer er iemand in woede op je afkomt en jij reageert erop, erken dan dat jij eerst beslist hebt dat hij woedend moet zijn en dat je daardoor al de associaties naar je toe hebt geroepen die jij ooit maakte over wat de betekenis van woede dan wel moet zijn.

En toch, in datzelfde moment heb jij de kracht om gewoon te kijken naar het veld van energie dat zich manifesteert doorheen het lichaam, doorheen de geest en doorheen de woorden van die ander, en om dit allemaal als niets anders te bezien dan

simpelweg een dans van energie, een mysterie dat voortkomt uit een ongeziene bron en een ongekend web van relaties. Je zou er met veel nieuwsgierigheid en verwondering kunnen naar kijken indien je het alleen maar anders zou benoemen.

Dit is waar voor alle dingen die gebeuren. Zelfs de zware ziektes die het lichaam lijken te bedreigen, kunnen met volledige neutraliteit bekeken worden. Maar als je ze op een specifieke manier gaat benoemen, dan zal je de angst van die gebeurtenis naar je toe roepen; angst die alleen maar voortkomt uit al de associaties die jij van de wereld of uit je eigen ervaring geleerd hebt.

De boodschap van deze les is heel eenvoudig, maar tevens een heel belangrijke. Het bouwt voort op alles wat we hiervoor al bekeken hebben. “Jij bent een schepper en jij kan je daaraan niet onttrekken.” De logische vraag die dan oprijst moet wel deze zijn:

In elk van mijn momenten, *wat* zal ik scheppen?

Ver voorbij de opwinding om gebeurtenissen of voorwerpen in de driedimensionale werkelijkheid te creëren, liggen de vele kwaliteiten zoals vrede, onbegrensdheid, vergeving, mededogen en wijsheid die je kan kiezen. Dit zijn ook scheppingen.

Mededogen is niet iets wat bestaat, zwevend doorheen het universum, totdat jij het manifesteert en het laat groeien in jouw eigen bewustzijn. Christusbewustzijn kan niet werkelijk bestaan - voor jou - totdat jij het scheidt in je eigen wezen. Jouw eenheid met God bestaat zelfs niet eens - voor jou - totdat jij beslist om je te openen voor de levendige ervaring ervan. Net zoals voedsel dat je nooit geproefd hebt, evengoed niet bestaat voor jou zolang je niet naar dat land bent gereisd en het geproefd en gegeten hebt. Of, om het in jullie tijdspanne uit te drukken, zolang je niet naar de kruidenier bent gegaan en er de internationale keuken-rayon uitgeprobeerd hebt.

Er kan van niets gezegd worden dat het voor jou bestaat totdat je de levendige ervaring ervan geproefd hebt. Zo is het ook wanneer je hoort spreken over verlichting, over de éénheid met God of over de ervaring van onvoorwaardelijke Liefde. Stop ermee om met je hoofd te knikken en te denken dat je weet wat deze dingen zijn, maar breng je aandacht naar binnen. Vertoef je momenteel in de levendige aanwezigheid ervan? Je zal onmiddellijk het antwoord weten.

Als jouw antwoord ‘neen’ is, “ik hoor erover praten en soms vang ik er wel eens een glimp van op, maar ik weet niet echt wat het is omdat ik het niet volledig voel in mijn ervaring,” onmiddellijk zal je dan weten dat er nog iets moet zijn waaraan je waarde hebt gegeven anders dan aan het Licht, iets waarvan je hardnekkig blijft volhouden dat het in je bewustzijn blijft bestaan. Wat is het? Zoek het uit, vind het en beslis of je het wilt behouden of niet.

Wij zien dat er velen in jouw wereld rondlopen *alsof* ze in een staat van vrede zijn, met een glimlach op hun gezicht. Misschien dragen ze wel de Heilige Bijbel in hun hand of een ander geschrift. Ze dragen een of ander religieus teken op het lichaam om de indruk te kunnen wekken alsof ze in vrede zijn. Maar binnenin zijn ze niet in vrede. Wanneer ze hun televisie open zetten en ze kijken toe hoe een houthakker nog maar eens een boom heeft omgehakt, dan reageren ze vanbinnen door hem ‘onwetend’ of ‘dom’ of ‘beperkt’ te noemen.

In dat ogenblik spreken ze naar het universum de waarheid uit over wat zij verkiezen te leven, "Ik ben niet iemand die de vrede wil kennen. Ik ben niet iemand die geïnteresseerd is in vergeving. Ik ben niet iemand die geïnteresseerd is in wijsheid. Ik ben iemand die geïnteresseerd is in oordeel en in de roes die ik voel in mijn lichaam door de ander te veroordelen tot iemand die minder is dan mezelf."

In het kort samengevat, het wordt tijd om de schijn op te geven. Het wordt tijd om jezelf te bekijken vanuit het perspectief van een absolute, onophoudelijke schepper. Begin met kijken naar precies dat wat je aan het scheppen bent in elk ogenblik van jouw ervaring. Breng de kwaliteit van kinderlijke onschuld naar al wat je *op dit moment* ervaart, niet naar wat je aan iedereen vertelt dat je aan het ervaren bent. Het is tijd om eerlijk te worden over het effect van de golven van de rotsblokken of de kiezels die jij als een fantastisch spel in het veld van jouw gewaarzijn hebt gedropt.

Want een schepper die zijn oneindige kracht om te scheppen begrijpt en die inziet dat dit onophoudelijk doorgaat - Dat de effecten die inderdaad jouw 'morgens' zullen vormgeven, van moment tot moment tot moment tot moment worden voortgebracht - geeft *heel blijgemoed* de energie van ontkenning op. En hij kijkt naar elk moment van zijn ervaring om te kunnen zien welke keuze hij maakte, die de effecten die hij momenteel ervaart, heeft voortgebracht.

Wanneer er een rekening in de bus valt en gans jouw lichaam trilt en je gaat in contractie en angst omdat er niet genoeg gouden muntjes op je rekening staan om de rekening te betalen, dan *stopt* een schepper en kijkt naar alles wat er in het lichaamsveld wordt ervaren, in het emotionele lichaam, en naar alle gedachten die hierover in de denkkeest worden vastgehouden.

Hij begint op te merken hoe hij kijkt naar alle dingen om hem heen, naar de wereld, om hem daarna af te vragen, "Wat voor een gedachte moet ikzelf in het meer van mijn bewustzijn hebben gedropt om het *effect* te creëren dat ik een tekort aan gouden muntjes heb? En is dat een gedachte die ik nu opnieuw in mijn bewustzijn wil droppen, zodat ik dezelfde effecten creëer voor mijn 'morgens'?"

Hier is de poort naar wijsheid. Schep niet zomaar iets onbewust om dan weer verder te wandelen. Maar leer onophoudelijk van jouw scheppingen. Want het is op die manier dat jij het proces aanvangt van het loslaten van de schepping dat je een niet-verlicht wezen zou zijn en dat je een begin maakt met de schepping van een Christus - hier en nu, in dit ogenblik.

De kracht van jouw gedachten.

Geloof nooit, maar dan ook nooit, dat jouw *gedachten* neutraal zijn. Ik heb jou eerder gezegd dat gebeurtenissen neutraal zijn, maar jouw gedachten zijn dat niet. Want jouw gedachten zijn letterlijk doordrongen met de kracht van de schepping. Zij scheppen niet neutraal. Dit betekent dat iedere gedachte een kwaliteit van trilling weerkaatst die vanuit jou vertrekt, de kusten van jouw gemanifesteerde werkelijkheid raakt en dan naar jou terugkeert. Dat is wat jij ervaart als de positieve en de negatieve gebeurtenissen in jouw leven.

Nu is het zeer zeker waar - en alsjeblief, luister heel aandachtig - dat jij naargelang je verder gaat in jouw ervaring en wanneer je de weerkaatsing ervaart of het terugkomen van de golven die jij hebt uitgezonden, op dat moment geen slachtoffer bent van wat je gecreëerd hebt. Want in elk van die momenten blijf jij nog altijd totaal en even vrij als je daarvoor was, toen je voor het eerst de kiezel in het meer dropte die deze rimpeling veroorzaakte. Jij bent vrij om te kiezen hoe je het effect van die rimpeling zal aanvaarden.

En als je hem met onvoorwaardelijke vrijheid aanvaardt, met onvoorwaardelijke acceptatie en Liefde, met vergeving, neutraliteit en onschuld, dan maak je de effecten van die rimpeling op het meer van jouw bewustzijn onschadelijk. En op dat ogenblik ben je onmiddellijk vrij om opnieuw rimpelingen te scheppen, op een nieuwe manier, die jij in jouw toekomst zal ervaren. Dat is de reden waarom je nooit een slachtoffer bent van iemands' schepping, zeker niet van die van jezelf.

Het is niet dat het leven zo complex is dat al die opgebouwde momenten door jou werden gecreëerd en dat je er nu mee opgescheept zit. Op ieder moment dat je het *snapt*, kan je stoppen met reageren alsof je een slachtoffer bent en kan je gewoon kijken naar de rimpelingen die jij hebt uitgezonden en die nu naar jou terugkomen, en zeggen:

Dit is in het veld van mijn ervaring gekomen als een geweldig mysterie.
Dit betekent dat ik een geweldig krachtig wezen ben!
Daarom zal ik liefdevol kijken naar deze rimpeling.

Ja, ik weet dat het zich moet uitspelen.
Maar terwijl het dat doet, ben ik verstandig genoeg om er de transparantie van in te zien,
om te zien dat het geen effect heeft. Het verandert niet wie ik ben.
Het voegt niets toe aan mijn leven. Het neemt er ook niets van weg.
Het is enkel een ervaring die we benoemen als het leven dat door het veld van mijn gewaarzijn beweegt.

Als ik er liefdevol naar kijk, als ik het omarm, dan kan ik het omvormen en daardoor ben ik al geëngageerd in het proces om een totaal nieuwe trilling te creëren die mijn 'morgens' vorm zal geven.

Dit betekent dat, terwijl de kracht van jouw gedachten helemaal niet neutraal is, de gebeurtenissen die de effecten zijn van jouw gedachten voor jou ofwel neutraal ofwel niet neutraal zijn, en het hangt er allemaal van af hoe jij de primaire kracht van jouw gewaarzijn wilt gebruiken. Wij wensen hier met jou te delen hoe oneindig *vrij* jij bent.

Er zijn er velen in jouw wereld die de illusoire leer van karma onderwijzen - hetgeen betekent dat wat je nu uitzendt, je vroeg of laat ook moet ervaren, en dat 'hoe je het ervaart' direct verbonden is met de kwaliteit van de rimpeling die je toen hebt uitgezonden. *Dat is niet waar.* Dat zou van jou een slachtoffer maken.

Als jij geschapen bent naar het beeld van God, en ik verzeker jou dat je dat bent, dan ben je niet een slachtoffer van de wereld die je ziet. Jij kan in werkelijkheid op geen enkel moment tot slachtoffer worden gemaakt door om het even wie of om het even

wat, omdat het jouw werkelijkheid is dat jij geschapen bent naar het beeld van God. Als jij werkelijk zou kunnen tot slachtoffer worden gemaakt, dan zou dat betekenen dat God *anders schept dan Haarzelf*. Komt een zalm voort vanuit een eikenboom? Wordt een wolk geboren uit de baarmoeder van een vrouw? Groeit een framboos aan het schap van de kruidenierswinkel? Neen. Een soort vermenigvuldigt zich alleen als zichzelf.

Waarom zou je dan wensen te geloven dat God - die niets anders dan Liefde en onbeperkte creativiteit en kracht is - ooit iets zou verwekken dat nietig en klein en krachteloos is? Dat gebeurt niet. God kan niet tot slachtoffer worden gemaakt. Daarom blijft Gods schepping zonder slachtoffers.

Alle gebeurtenissen blijven even neutraal en het enige wat de natuurliefhebber en de houthakker doen, is de kracht van hun bewustzijn gebruiken om tijdelijk het geloof te scheppen dat ze *'dit'* zijn, en niet *'dat'*. Ze plaatsen een waarde die uit hun eigen keuze voortkomt op een gebeurtenis of een energie die zij 'boom' noemen. En door de waarde die ze erop leggen, roepen ze een kwaliteit van ervaring naar zich toe die ze zullen ervaren in het veld van hun gewaarzijn. Dat is het enige wat er gebeurt.

De energie die aan de boom vormgeeft, is voor altijd eeuwig. Hij kan misschien veranderen van vorm, maar het Leven blijft. Wees daarom niet bedroefd wanneer er soorten verdwijnen, maar vertrouw op de Grote Intelligentie die dit als eerste allemaal deed ontstaan. Die is immers nog altijd bezig met nog veel fantastischer universa te scheppen. En dat is dan ook de reden waarom verlies niet bestaat.

Hoe past dit alles in jouw dagdagelijkse leven? Naarmate we vorderen in de lessen die nog komen, wordt het *zeer* cruciaal dat je een gedegen fundament hebt waarop je verder kan bouwen.

Vijf minuten per dag - het fundament voor Meesterschap.

Indien jij er klaar voor bent om totale verantwoordelijkheid op te nemen voor het feit dat jij geschapen werd naar het beeld van God en dat je daardoor een eeuwige schepper bent, begin er dan *nu* mee om iedere dag wat tijd opzij te zetten, en dit zonder een dag voorbij te laten gaan, waarin jij gaat zitten met jezelf. Niet met je beste vriend, niet met je ouders, niet met de televisie, niet met jouw favoriete sportclub, niet met jouw favoriete acteur of actrice, niet met je favoriete godsdienst, noch met jouw favoriete god, jouw meester of jouw redder,... zelfs niet met mij. Zit met jezelf. Start met de erkenning dat jij één bent met God.

Begrijp dat het lichaam, dat een hart lijkt te hebben en dat jou, terwijl het klopt, Leven schenkt, het effect is van beslissingen en keuzes die jij hebt gemaakt. Dat de stoel waarop je zit het resultaat is van een web van relaties dat jij naar je toegetrokken hebt, en dat uniek is in het veld van jouw gewaarzijn dat jij het fysieke universum noemt. Op dit ogenblik heb jij een ervaring die je nooit eerder hebt gehad. Jij zit in de stoel nu! De gebeurtenis is volkomen neutraal. En niets wat jij ervaart in jouw bewustzijn, bestaat of vindt zijn oorsprong in iets wat buiten jou gelegen is.

Gun aan jezelf vijf minuten per dag om te leren kiezen hoe jij het zitten in een stoel zal ervaren. Zal je dat doen met een geest vol zorgen of met een geest die vervuld is van

vrede? Met een geest die aan het nadenken is over alles wat hij op dit moment hoort te doen of met een geest die in verwondering blijft over hoe het gewicht van een lichaam neergedrukt wordt tegen de zitting van een stoel? Met een geest die spanning creëert in de manier waarop de adem doorheen het lichaam stroomt of met een geest die gemak en comfort weet te scheppen?

Vijf minuten, om toe te passen dat jij gewoon in een stoel zit als een oneindig schepper van precies datgene wat je nu in jouw emotionele veld aan het ervaren bent. Alleen maar dat. Je zou er zelfs een spelletje kunnen van maken en voelen hoe het zou zijn om in jouw stoel te zitten als een Christus. Hoe zou dat aanvoelen? Ik laat het aan jou over of je er al dan niet voor kiest dit te ervaren. Vijf minuten per dag. Doe het zonder een keer te vergeten! Wees met jezelf en beslis hoe jij jezelf zult ervaren - nu !

Want zie je, de 'jij' die in de stoel zit met om het even wat er in jouw bewustzijn komt - om het even welke gevoelens er doorheen het lichaam gaan, om het even wat er allemaal plaatsgrijpt in jouw primaire relaties of misschien wel hoe het voedsel in jouw lichaam verteerd wordt, dit alles, het ganse koninkrijk van jouw ervaring - is het effect van hoe je reeds een miljoen keer bent gaan neerzitten om even bij jezelf te zijn, in wel duizend verschillende stoelen.

Gebruik het proces van in een stoel te zitten als een symbool om jouw geest erop voor te bereiden dat er een nieuwe kiezel in wordt gedropt, waaruit dan de trillingen of de golven voortkomen die naar jou zullen worden teruggekaatst.

Het is zoveel makkelijker om golven uit te sturen en ze te ervaren, wanneer ze op gelukzalige manier naar jou terugkomen, op een manier die jou vrede brengt, vreugde, plezier, een lach, spelen en onbeperktheid, in plaats van constant met je hoofd tegen iets te moeten botsen waar je liever zou van weglopen of het veranderd zou willen zien.

Maar het begint met vijf minuten, waarin jij erkent dat je om het even welke ervaring kan scheppen die je maar wenst, als een gevoel dat doorheen jouw gewaarzijn stroomt, als een kwaliteit van gedachte waaraan jij toestemming geeft dat ze telkens weer herhaald wordt in jouw denkgeest.

Jij kan in een stoel gaan zitten als een ontwaakte Christus - nu.

Ik en mijn Vader zijn één!
 Het is een prachtige dag!
 Ik heb een fysieke vorm gemanifesteerd die nu in een stoel zit,
 in een hoekje van een zeer kleine dimensie van de schepping.
 Hoe verbazingwekkend is dit moment!
 Ik denk dat ik hier maar gewoon ga neerzitten en voelen
 hoe het hart klopt in het lichaam en hoe de adem erdoorheen stroomt.

Aha, daar heb je het geluid van een vogel.
 Ik ben blij dat ik dat naar me toegeroepen heb.

Welke mooie gedachten kan ik nu gaan denken?
 Naar wie kan ik Liefde sturen, zonder één enkele vinger te bewegen?

Ik ben voor altijd onbeperkt!
Ik ben vrij ! Ik ben vrij ! Ik ben vrij !

Denk je dat jij deze ervaring zou willen, vijf minuutjes per dag? Waarom zou je er dan niet vandaag mee beginnen?

Zovelen van jullie in het fysieke domein blijven maar zoeken naar een of ander magisch middel dat het Koninkrijk van de Hemel naar je toe zal brengen. Jij kan het niet *naar jou* toe brengen. Jij kan er alleen maar bewust van worden hoe je het Koninkrijk nu gebruikt om de golven te creëren die jij vanuit jezelf nu uitzendt. Misschien ken je wel dit gezegde in jouw wereld: “Waar je ook gaat, je komt altijd jezelf tegen”? Jij bent Gods schepping. Jij bent op dit ogenblik in de Hemel. De Hemel is geen plaats. Het is een staat van onbeperkt en oneindig creatieve kracht, want het is de reflectie van Gods heilige Bewustzijn.

Waarom zou jij niet iemand zijn die de aanwezigheid van de Hemel toepast? Maar mocht dat een beetje te verbazingwekkend voor je lijken of iets te ver van je af, speel er dan gewoon mee, vijf minuutjes per dag.

Geloof mij, ik zal jou niet minder liefhebben wanneer je voor de overige drieëntwintig uur en vijfenvijftig minuten beslist om het spelletje te spelen waarin je voelt en doet alsof je klein, onwaardig, ongeliefd, niet tot liefde in staat, niet eens liefde waard, dat je de gesel van de Aarde bent en dat het leven jou constant tot slachtoffer maakt. Vooruit, doe het maar. Ik zou me nooit kunnen mengen in jouw vrije keuze. Ik mag niet tot bij jou komen en op je deur komen kloppen, behalve dan gedurende die vijf minuten. Maar jij hebt de vrijheid om de tijd te gebruiken op om het even welke manier je dat zelf verkiest.

Ervaar jezelf voor vijf luttele minuutjes als Christus, terwijl je het lichaam kristalliseert tot een tijdelijk leer- en onderwijs-communicatiemiddel, zittend in een stoel in een volledig neutraal hoekje van de schepping, omdat *jij* de ervaring wenst te hebben van in zaligheid en vrede te zitten, in de totale herinnering van jouw eenheid met God op dit ogenblik. Je zou misschien zelfs een gedachte als deze durven toelaten:

Wel, gezien ik een oneindig schepper ben,
wat zou ik willen scheppen voor mijn ‘morgens’?

Indien er gedurende die vijf minuten op de deur wordt geklopt en het is de deurwaarder, wie geeft daar wat om? Dat is *die* ziel zijn ervaring om te denken dat hij een deurwaarder is en dat jij een of ander slecht persoon bent die moet aangemaand worden. Laat hen hun ervaring hebben. Zit rustig, hoor het kloppen op de deur en sta jezelf toe om geamuseerd te zijn door de mooie woorden die jij voor jouw ‘morgens’ aan het scheppen bent.

Hier is het rechtstreekse en smalle pad dat naar het Leven leidt. Hier is het oog van de naald waar jij doorheen moet. Want het is niet voldoende om alleen maar het idee te omarmen van “Ik ben de schepper van alles wat ik ervaar”. Je dient daarna ook actief te kiezen om het in praktijk om te zetten. Het begint met een oefening van vijf minuutjes per dag - dat is alles. En wanneer je voelt dat je het vijf minuutjes echt kan toepassen, dan maak je er tien van, en twaalf, en daarna vijftien en twintig.

Misschien antwoord je nu, “Je bedoelt dat ik dan twintig minuten een beetje de geïncarneerde Christus uithang, totaal in eenheid met God, totaal vrij om andere rimpelingen te creëren dan deze die ik ooit hiervoor ervaren heb, wetende dat ze naar me terug zullen komen en mijn geleefde ervaring gaan worden? Zonder enige twijfel! Slechts twintig minuten? Zelfs als ik dat zou bereiken, dan is dat nog altijd maar een heel klein gedeelte van een dag.”

Geliefde vrienden, als je maar het vertrouwen hebt van een klein, klein, heel klein zaadje, dan zou je weten dat vanuit dat kleine zaadje jij de machtige eik zal scheppen wiens takken jou zullen beschermen tegen de brandende zon en die aan velen rust zal brengen. Twintig minuten is een eeuwigheid wanneer het erop aankomt om jouw ‘morgens’ te scheppen.

Als je gelooft dat de andere drieëntwintig uur moeten doorgebracht worden, moeten beleefd worden door de effecten te ervaren van wat je sinds lange tijd geleden geschapen hebt en waarvan de rimpelingen nu naar jou terugkomen, laat het dan zo zijn. Speel ermee. Sta jezelf toe om deze momenten te transmuteren.

Bijvoorbeeld, “Oh, ik doe de deur open. Ja, deurwaarder, hallo, kom erin. Neem een glas water. Weet je, je hebt absoluut gelijk, ik heb die rekening niet betaald. Wil je weten waarom? Dwaze ik, ik had voor mezelf beslist om de ervaring te creëren dat ik iemand ben die alleen gebrek kan scheppen. Dat is de reden waarom ik geen geld op de bank heb. 't is toch wel godgeklaagd, nietwaar?”

Oh, zeer goed, je gaat mijn naam aan de autoriteiten bekend maken en nu krijg ik van niemand op deze planeet nog enig krediet. Ok, doe maar als dat jouw dag goedmaakt. Ik heb andere dingen te doen. Ik ben bezig met mijn nieuwe ‘morgen’ te scheppen. En ik weet dat alles rondom mij toch van me zal weggenomen worden, gezien alles wat geboren is in de tijd ook weer zal verdwijnen in de tijd. Mijn huis zal weg zijn, mijn auto zal weg zijn, mijn kleren zullen weg zijn en mijn vrienden zullen weg zijn. Alles wat ik in de tijd ervaren heb, verandert toch, dus doe maar en neem het nu van me weg. Het bespoedigt alleen maar het proces.”

Ik spreek hierover niet ironisch. Ik spreek vanuit het perspectief van iemand die een ontwaakte Christus *is*, iemand die al *weet* hoe hij universa geboorte kan geven, om datgene te scheppen wat heilig, goed en mooi is. Ik *weet* dat dit de weg is. Het is de *enige* weg. Laat de waarde die jij op jouw ervaringen geplakt hebt los, zelfs de deurwaarder, en breng daarentegen jouw tijd door met beslissen welke kiezels jij in het veld van jouw bewustzijn zal droppen. Want je zal scheppen naar het resultaat van wat je vandaag verkiest te denken. En wat je vandaag waarde geeft, zal zich in jouw ‘morgen’ tonen.

Ik leerde om onbeperktheid waarde te geven. Ik leerde om Liefde waarde te geven. Ik leerde om angstloosheid waarde te geven. Ja, mijn methode om dat te doen was redelijk uniek en ik beveel je niet aan om in mijn voetspoor te treden. Tenzij je natuurlijk houdt van het drama om aan een kruis genageld te worden en dan op te staan voor al jouw vrienden om zo aan jezelf te leren hoe je de angst in jouw bewustzijn kan overstijgen!

Ik leerde om ononderbroken communicatie waarde te geven met iedere ziel, in elke dimensie van de schepping. Ik leerde om alleen mijn liefdevolle gedachten waarde te geven. En ik gaf geboorte en ik liet een Christus groeien uit het zaad van bewustzijn dat gelijkelijk in ieder van jullie aanwezig is.

Kijk daarom in dit moment waar jij je bevindt. Kijk naar de voorwerpen die je ziet. Kijk naar de mensen die zich rondom jou bevinden, als ze daar zijn. Merk op welk geluid er in het veld van jouw gewaarzijn komt. Merk de beelden of de ideeën op die in jou zijn, over wie jij bent of wat de wereld is. Dit zijn allemaal voorbijgaande en tijdelijke illusies. Ze zullen verdwijnen en begonnen in feite reeds te verdwijnen op het moment dat ze gecreëerd werden.

Daarom inderdaad, geliefde vrienden, kijk naar alles wat zich rondom jou bevindt en beslis welke waarde het voor jou zal hebben. Zal je het bekijken als iets wat *noodzakelijk* is in jouw bestaan? Of ga je het bekijken als iets dat je in speelsheid naar je toe hebt getrokken? Je waardeert het en het kan morgen alweer weg zijn, maar je vrede wordt er niet door verstoord. Op welke manier wil jij de wereld bekijken?

Vijf minuten - een voor elke vinger en duim aan je hand - waarin je kiest om als Christus te zitten in het midden van jouw koninkrijk, van jouw schepping. En *jij* beslist welke gedachten je wilt hebben en bepaalt daardoor hoe je al wat in het veld van jouw gewaarzijn komt, zal zien en welke gedachten jij wilt toelaten die dan rimpelingen zullen creëren die je gaat uitzenden en die *zullen* - er is geen weg om hieraan te ontkomen - naar jou terugkeren.

Het zaad planten dat het verlangde resultaat voortbrengt.

Ooit was er een boer die het veld op ging om het zaad te planten. Maar vooraleer hij het zaad ging planten, selecteerde hij het heel zorgvuldig. De andere boeren haastten zich omdat ze dachten, "Oh kijk, de planttijd is aangebroken. Alles is gunstig nu. Het zijn de juiste omstandigheden. We moeten voortmaken en het zaad planten." En ze kochten om het even welk zaad ze konden krijgen, gingen het veld op en plantten het. Daarna gingen ze verder met het drukke werk dat ze aldoor te doen hadden. Wees er maar zeker van dat ze hun oogst zullen binnenhalen. Maar de wijze boer wachtte en terwijl zijn collega's hem uitlachten, zocht hij zorgvuldig ieder zaadje uit. Hij wachtte totdat hij een handvol had en zei, "Oh, ik hou van de vibratie van *dit* zaad. Dit voelt heel goed aan. Oh ja, ik kan de mooie plant al zien die hieruit zal voortkomen. De vrucht hiervan zal de zoetste zijn van de gehele vallei."

Hij vergaarde het zaad. Hij schonk geen aandacht aan het voorbijgaan van de dagen op de kalender. Hij schonk geen aandacht aan veranderende weersomstandigheden. Hij wist dat wanneer het de juiste tijd was, het zaad zou geplant worden en dat vervolgens de vrucht van dat zaad zou tot bloei komen. Hij *wist* het! Hij schonk geen aandacht aan de mening van zijn collega's. Hij genoot van het proces om het zaad dat hij tot het zijne zou maken, lief te hebben.

Dan ging de boer naar buiten en hij plantte het zaad op de grond van zijn erf, hetgeen je kan vergelijken met de grond van jouw eigen gewaarzijn. Hij plantte het zaad,

stampte het aan, gaf de zaadjes voeding, besproeide hen en hij liet ze opkomen met een glimlach op zijn gezicht.

En ja, inderdaad, het zaad van de buren leek ondertussen al te ontkiemen en liet zijn eerste blaadjes zien. Hij had echter voor zijn zaadjes niet minder kunnen zorgen, want hij wist dat *deze* zaden hem een *eeuwige* oogst zouden opbrengen en dat ze niet zomaar tot bloei zouden komen om wat middelmatig vrucht voort te brengen en dan weer af te sterven. Want hij had het zaad gezaaid dat voortdurend, in elk seizoen de *beste* vrucht zou voortbrengen. Hij hield van deze zaadjes, hij voedde hen en hij kweekte hen op.

Lang nadat de andere boeren reeds moe en afgemat waren, droogte hadden ervaren en zaden hadden opgekweekt die slechts vrucht voortbrachten met insecten erin die hen vernietigen, zodat ze totaal niet gegeerd werden door de mensen op de markt, werd deze boer de grootste van de ganse vallei. Van over gans de wereld kwamen mensen naar hem toe om te proeven, om een klein hapje te kunnen nemen van het fruit dat uit zijn tuin kwam.

En toch was de boer alleen maar verheugd in het voortdurend liefhebben en het voeden van zijn zaden en in het bewerken van de grond waarin ze dagelijks geplant werden. Hij liet zijn aandacht nooit afdwalen van zijn perfecte eenheid met deze zaden. Hij vergat nooit dat hij degene was die zijn boerderij zo groot had gemaakt, als het directe resultaat van de zorgvuldige selectie van welk zaad hij in de grond zou planten. En terwijl anderen verbaasd waren over zoveel meeval, terwijl anderen jaloers werden over zijn geluk, wist de boer dat er in feite geen enkele magie mee gemoeid was.

Hij volgde alleen maar in de voetstappen van de wijsheid die hem door God werd geschonken:

“Neem Mijn vrucht en plant het in jouw bewustzijn. Weet dat jij één met Mij bent en dat de vrucht die jij ervaart het resultaat is van de zaden die jij in je eigen bewustzijn hebt geplant. Weet dat jij niet anders kan dan het resultaat ervaren, de vrucht van de zaden die jij plant. Niets komt zomaar toevallig tot bloei op de wijnstok van jouw ervaring.

“Schep daarom met Mij, mijn kind. Schep naar Mijn gelijkenis, wetende, *wetende* dat jij een schepper, een teler, een zaaier bent. En jij zal inderdaad de *kwaliteit* oogsten van de zaden die je plant.

“Precies zoals jij de oogst bent, geliefd kind, van het zaad dat ik ooit plantte toen ik voor het eerst de gedachte aan jou in mijn heilige Bewustzijn hield. En op dat moment kwam jij tevoorschijn als een zonnestraal aan de zon, gemaakt naar Mijn gelijkenis. Ik zag jou als de gedachte van Liefde in de vorm. En Ik voorzag jou van alle goede dingen.

“Zie daarom jezelf zoals Ik jou zie. Omarm jezelf zoals Ik jou omarm. Aanvaard jezelf zoals je bent - een schepper, non-stop aan het creëren.

“En precies zoals Ik op mijn troon zat (hetgeen betekent dat Ik in het centrum zat van Al Wat Is) en jou zag als een liefdevolle gedachte, kies ook jij alleen om

liefdevolle gedachten in jouw bewustzijn toe te staan. Kies ervoor om toe te staan dat er alleen maar liefdevolle gedachten worden uitgedrukt met jouw woorden. Kies ervoor om toe te staan dat er alleen maar liefdevolle gedachten worden weergegeven met jouw gebaren, in al jouw keuzes en in al jouw daden.

“En schep op die manier zoals Ik jou geschapen heb - datgene wat voor altijd vreugde uitbreidt, datgene wat het heilige, het mooie en het goede uitbreidt voor eeuwig. Want dat is wat jij bent. Dat is hoe Ik dacht over jou toen ik jou schiep. En dat is ook wat jij voor altijd zal blijven.

“Vervoeg je daarom met Mij door jouw schepping uit te breiden, net zoals ik Mezelf heb uitgebreid in jou. Aangezien jij een fysiek lichaam hebt gemanifesteerd, aanvaard nu de leringen van mijn Zoon en zet dat lichaam in een stoel, zodat jij voor vijf minuutjes met het Christusbewustzijn kan denken. Zo zal jij een eeuwigheid verwekken die de straling van de Hemel reflecteert, net zoals jij Mijn straling reflecteert wanneer Ik kijk naar de onbepaalde ziel die jij bent.”

Inderdaad, in de ganse vallei was er maar één enkele boer die verstandig was. Ga jij kiezen om de vakbond te volgen die bestaat uit al de gehaaste boeren? Of zal je kiezen om die *ene* boer te worden die weet hoe hij in wijsheid en vertrouwen kan scheppen, en die rust in totale zekerheid en alleen maar achterover leunt om te wachten tot de rimpeling van de Hemel komt die alle rimpelingen van de hel die jij ooit onbewust in het leven riep, zal vervangen.

Iedereen is een dienaar. Je kan niet anders dan op elk moment voor de wereld een dienaar te zijn. Begin daarom jouw dienaarschap in verlicht bewustzijn *nu meteen!* En ik beloof jou dit, totaal en onherroepelijk: *Jij zal alles ervaren wat ik heb gekend en nog veel meer dan dat!* jij zal de volledige overwinning over de dood ervaren. Jij zal totale overvloed en onbeperktheid kennen. Jij zal volledige vrede, totale wondergerichtheid van denken en een perfect onafgebroken gemeenschap in zaligheid met de ganse schepping kennen!

Ooit toen ik een man was, werd er mij geleerd om voor vijf minuten aan de voet van een boom te gaan zitten en mezelf voor te stellen dat ik de schepper was van al wat ik kon denken, al wat ik kon zien en al wat ik kon voelen. Vijf minuten genomen uit de uren van het spel van een kind.

Jij bent een kind dat aan het spelen is in zijn eigen koninkrijk. Wil jij aan jezelf vijf minuutjes schenken om te leren een Christus te zijn die scheidt in onbepaalde perfectie in lijn met het Godsbewustzijn, wiens ervaring altijd stralend is, zalig en vrij van beperking en angst? Jij *zal* jouw schepping ervaren. Wat die schepping is en hoe jij ze zal ervaren, dat is volledig aan jou.

De boodschap van deze les, die voortbouwt op de vorige, begint de Waarheid te vertalen in een actie - heel eenvoudig, zeer praktisch - zo eenvoudig en zo praktisch dat je het moeilijk zal hebben om een reden of een excuus ertegen te vinden. En voor diegenen onder jullie die zo druk trachten zorg te dragen over al de dingen die het leven jou toewerpt, zelfs *jullie* weten dat je vijf minuutjes kan vinden. En die vijf minuten kunnen het begin zijn van een totaal nieuw universum dat voor jou ontstaat.

Samen hiermee is de vrede altijd met jou, door de beslissing te nemen om ervoor te kiezen vrede te ontvangen als een Christus. Hierin ligt het geheim van veel wat zal worden gedeeld in de komende lessen. Want wat ik specifiek wil bewerkstelligen in 'het pad van Meesterschap' en in dit werk dat je bij naam kent als 'Shanti Christo', is het geboorte geven aan een veelvoud van Christussen die allen tezamen op jullie Aarde rondwandelen. Dit werd nog nooit eerder bewerkstelligd!

Stel je een wereld voor met tien miljoen ontwaakte kinderen van God - volledig ontwaakt - niet alleen maar als een geloof of een idee, maar die werkelijk angst overwonnen hebben, die niet langer in een of andere twijfel leven, en die universa scheppen die perfect het Koninkrijk van de Hemel weerspiegelen. Stel het je maar voor - als je dat durft!

Het begint *nu*. Oefen goed de komende dertig dagen. Als je het niet doet, dan zal je alleen maar opnieuw moeten beginnen en er toch mee starten, alvorens je de volgende fase kan ontvangen van wat gedeeld zal worden. De keuze is aan jou.

Vrede dan, is altijd met jou. Amen.

10: De weg is makkelijk en zonder inspanning.

Geliefde en heilige kinderen van Licht en van goddelijke Liefde, zoals altijd treed ik naar voor om met jou te zijn, vanuit die plaats die we voor eeuwig delen als de ene en als enig geschapen zoon, en van God. Ik ben, daarom, *die Denkgeest* die jou toefluistert in ieder moment van jouw inspiratie. Ik ben, inderdaad, *die Denkgeest* die jouw bewustzijn binnensluipt in de ruimte tussen twee angstige gedachten in, en die jou herinnert aan de Waarheid die jou vrij maakt.

Ooit was ik een man, hetgeen betekent dat ik net als jij was. Ooit bracht ik mijn aandacht naar en werd ik geïdentificeerd met een uniek wezen dat zijn geboorte kende in de tijd en daarna weer uitdoofde in de tijd. En ik liep op jullie Aarde zoals alle mannen en vrouwen nu doen. Maar terwijl ik op jullie planeet rondliep, begon ik over de betekenis van de schepping na te denken en over de reden van mijn bestaan.

En terwijl de anderen vrolijk gevangen zaten, of tenminste zich overgaven aan de manieren van de wereld, op zoek naar hun eigen tijdelijke verstrooiing, in een poging om zoveel mogelijk winst te maken en zoveel mogelijk te kunnen controleren, ging ik heel vaak in mijn eentje op pad. Ik zette me dan aan de voet van een boom naast een stromend riviertje en ik probeerde het mysterie op te lossen dat zichzelf ten toon spreidt als de schoonheid van een bloem, ik probeerde de kracht te zien die zich manifesteerde als de wind die danste over de grasvelden, en de schitterende diamanten te tellen die flikkerden over het oppervlak van een meer, terwijl de ochtendzon opkwam en er zijn licht op spreidde.

Ik leerde het mezelf aan om aan die Bron, aan dat mysterie te vragen, “Vader, Jij die me geboorte gaf, *waarom* ben ik? *Wie* ben ik?” Het werd steeds meer mijn verlangen om de waarheid te kennen die de mensheid kon bevrijden. Ik ontdekte dat, tenzij die vrijheid zich volledig manifesteerde in *mij*, het geen zin had om hierover met anderen te praten. Daarom zocht ik de briljantste geesten op, de beste leraars. En ja, ik was gezegend met een familiestructuur die er al op gericht was om de mysteries te begrijpen van wat ze kenden als God. Zij brachten mij naar vele van zulke leraars.

Naarmate mijn eigen wijsheid toenam, keken deze leraars naar me en zegden tegen elkaar, “Er toont zich hier iets heel bijzonders in de zoon van Jozef”. Maar zij wisten al meer over mij dan ik wist over mezelf. Profeten, zieners, astrologen en de wijze mannen uit vele culturen wisten al dat in het raamwerk van het gemeenschappelijke bewustzijn van de mens, hetgeen jullie het collectieve bewustzijn noemen, er in dat stille heldere meer een kiezel zou worden gedropt, die golven zou voortbrengen die verandering konden brengen in hoe de mensheid zichzelf ziet.

Zelf wist ik deze dingen niet eens, want mijn geboorte in deze wereld was voor mezelf in mysterie gehuld, net zoals jouw geboorte voor jou in mysterie gehuld was toen je de gedaante van een mens aannam.

Naarmate ik opgroeide werd er mij in de stilte van mijn gebed en in de diepte van mijn stille meditatie vage beelden, inzichten, herkenningen en herinneringen aan andere

dimensies getoond. Ik begon de mogelijkheid te ontwikkelen om mij in communicatie te stellen met meesters van mijn familie die allang de planeet verlaten hadden. Ik begon in te zien dat bewustzijn helemaal niet beperkt is tot de ruimte en het volume van een lichaam.

Terwijl ik de mensen in hun drukke bezigheden gadesloeg, begon ik in te zien dat de grote meerderheid van de wezens *zichzelf* totaal verwarden met het *lichaam*. Ze leefden alsof ze in het lichaam huisden en waren daardoor op een zeer rare manier gevangen gezet. Ze leefden alsof hetgeen aan het lichaam gebeurde, aan *hen* gebeurde. Ze leefden alsof ze niet wisten dat ze het lichaam op elk moment konden overstijgen, dat ze de enorme uitgestrektheid van het bewustzijn konden proeven, dat ze naar andere tijden en plaatsen konden reizen, met weinig meer dan het loslaten van de aandacht van de wereld die ze hadden gemaakt.

In het begin verstond ik al die dingen niet en ik vond mezelf een beetje raar. Naarmate de angsten in mijn bewustzijn zich toonden, de angsten die deel uitmaken van de gedeelde menselijke conditie, waren er binnenin mij conflicten gaande: "Zal ik blijven zoals al de anderen? Misschien moet ik maar naar mijn vaders schrijnwerkerij terugkeren en aanvaarden dat ik bestemd ben om gewoon een timmerman te zijn".

Maar er waren ook andere stemmen die tot me spraken en die me riepen, hetgeen vaak in de nacht gebeurde. Naarmate ik meer bekwaam werd in het onderscheiden van die andere werkelijkheden, deze andere dimensies, door mijn aandacht te verschuiven weg van de wereld van het lichaam, naar de wereld van innerlijke visie, kwamen ze heel vaak 's nachts bij me om aan mijn bed te staan. Ik kwam te weten wie zij waren. Ik kwam tot de herkenning dat zij de meesters en de leraren waren van een zeer oud geslacht waar ik deel van uitmaakte. Ze kwamen en fluisterden me toe:

Vergeet het doel niet waarvoor je werd uitgezonden vanuit het heilige Bewustzijn van God, want doorheen jou zal het begin van een oude herinnering geboorte krijgen. En jouw leven zal aan velen de waarheid demonstreren dat alleen Liefde werkelijk is.

Het punt van dit alles is heel eenvoudig. Ik wil aan jou overbrengen, nogmaals, dat het leven dat ik leidde als een man in niets verschilde van het jouwe. Ik begon gehuld in mysterie, als een kind onder de kinderen, een menselijk wezen dat ernaar streefde om zingeving te vinden in zijn wereld. Ja, er was iets in mij dat me riep, een verlangen om iets te weten dat de wereld niet leek te onderwijzen. Maar is het niet zo dat velen van jullie diezelfde roep hebben gevoeld, datzelfde verlangen - om datgene aan te raken wat onzichtbaar is, om te zien wat niet gezien kan worden, om te horen wat oren nooit hebben gehoord, om te omarmen waar armen niet bij kunnen en om in totale vrede en vertrouwen te rusten?

Geliefde vrienden, begrijp dit goed. Ik zeg het nog een keer. Ik kom alleen als jouw broeder en als jouw vriend - iemand die gewandeld heeft zoals jij wandelt, iemand die geademd heeft zoals jij ademt, iemand die geweend heeft zoals jij weent, iemand die gelachen heeft zoals jij lacht. Ik ben zoals jij bent.

Als er iets is wat ik jou kan geven, dan is het heel eenvoudig dit: wanneer je naar jouw leven kijkt en naar iedere gebeurtenis die er zich in ontvouwt, herinner je iedere keer

wanneer je voelt dat je gefaald hebt, iedere keer dat je geest in conflict is gekomen, iedere keer dat je er zeker van bent dat je nooit in staat zal zijn om al de ups en downs en al de emotionele golven die inherent lijken aan deze wereld te overstijgen, dat ik de wereld overwonnen heb. En gezien ik het gedaan heb, is het voor jou ook al gedaan.

Waarom? Omdat we samen het oneindige veld van Bewustzijn delen dat verre alle niveaus en dimensies van manifestatie overstijgt. Jij kan binnenstappen in dat wat zich reeds heeft voorgedaan. Je hoeft alleen maar naar mij te kijken als jouw broeder en jouw vriend en *erkennen* dat de wereld overstegen is. Aanvaard dan de vrijheid die het effect is van dit overstijgen, *als de jouwe*.

Zodat je leert in jouw stoel te zitten, nadat je de vijf minuten als Christus hebt doorgebracht en zegt tegen jezelf:

Hier, ik ben vrij.
De Hemel is nu.
Het verleden is voorbijgegaan en ik kies opnieuw.

Deze dag wijd ik me toe aan het onderwijzen van alleen maar Liefde, door alleen maar liefdevolle gedachten te delen.

Deze ene dag zal ik naar iedereen die in mijn ervaring komt, kijken en ik zal eerst diep de aanwezigheid van de Heilige Geest inademen.

Dan zal ik naar buiten kijken met andere ogen, door de simpele erkenning van de waarheid:
Alle denkgeesten zijn verenigd en ik zie geen vreemdeling voor mij, maar enkel iemand die wandelt zoals ik wandel, die voelt zoals ik voel, die verlangt zoals ik verlang, die nederig is zoals ik nederig ben, die bidt voor vrede zoals ik heb gebeden.

Daarom zal ik hen geven wat ze zoeken.
En in dat geven, zal ik het ontvangen.

Erken de Waarheid die jou vrij maakt.

De weg is zo eenvoudig en zo makkelijk dat het denken van de wereld hem over het hoofd ziet, denkende dat het gewoon niet kan zijn. Maar dat wat eenvoudig is, lijkt onmogelijk voor dat wat aandringt op complexiteit. En een denkgeest die volhardt in conflict kan niet aanvaarden dat er een andere weg *is*. En toch, datgene wat op jou wacht is eenvoudig dit: aan het eind van al jouw strijd, aan het eind van al jouw twijfel en aan het eind van alle momenten die je doorbrengt met onbewust zijn en je aanpassen aan de wereld, blijft er maar een keuze over die gemaakt kan worden - de keuze om de waarheid te erkennen die jou *reeds* bevrijd heeft:

Ik en mijn Vader zijn één. Het is eeuwig zo geweest.
Het werd volbracht in het wezen Jeshua Ben Joseph, die aan mij de waarheid over mezelf openbaarde omdat hij van me hield. En als hij het kan, dan kan ik het ook.

Zelfs in dit moment aanvaard ik mijn lot om ontwaakt en in vrede op deze Aarde te wandelen, in Meesterschap en niet in angst. En ik begin mijn dienaarschap, nu.

Want wie zou je kunnen zoeken die jou kan genezen? Wie zou je kunnen vinden die jou een of ander magisch middel kan brengen dat jouw weerstand tegen de Waarheid kan overwinnen? Zoek hoog en laag, maar je zal hem niet vinden. Zoek voor altijd en je zal altijd een zoeker blijven. Want de Waarheid is in jouw hart gevestigd en alle kracht onder Hemel en Aarde werd jou gegeven. Het is *die* kracht die de opgebouwde energie van de denkkeest een andere richting geeft en die iedere beperkte waarneming tot genezing brengt.

Op het einde van alle zoeken dien je in de spiegel te kijken en beslissen dat jij degene bent die jezelf kan helen. *Jij* bent degene die beslist, vanuit oneindige vrijheid, hoe je de kracht van jouw denken op elk moment zal gebruiken. Daarom is de enige vraag die een zoeker naar de Waarheid werkelijk over zichzelf dient te stellen, de volgende:

Wil ik conflict of vrede kennen? Wil ik gelijk hebben of gelukkig zijn?
 Wil ik de volledige neutraliteit van alle gebeurtenissen in deze wereld zien, als flarden van een droom, tot leven gekomen en reeds aan het voorbijgaan?

Wil ik mezelf heel en compleet zien?
 Want wanneer ik naar de wereld kijk, dan heb ik mezelf geoordeeld.
 En als ik naar mezelf kijk, dan oordeel ik de wereld.

Dit was het eenvoudige geheim dat ik ontdekte toen ik op jullie planeet rondliep. Het ging niet om het bereiken van een of andere grandioze mystieke staat van het bewustzijn. Het ging niet over het bereiken van grote kracht die de aandacht van duizenden zou trekken. Het ging zelfs niet over het in staat zijn om te manifesteren, alhoewel deze krachten zich inderdaad meestal openbaren doorheen een denkkeest die aan het ontwaken is.

Het gaat over het aanvaarden van de Waarheid die altijd waar is en over vastbesloten te zijn om aan die Waarheid toe te staan dat ze het fundament wordt van waaruit jij elk moment van jouw ervaring richting geeft.

Ik ben ontwaakt. Ik ben veilig. Ik ben in vrede.
 Waartoe wil ik werkelijk dat dit moment dient?
 Want zoals ik beslis, zo zal het zijn.

Geliefde vrienden, de weg is makkelijk en zonder inspanning. Jij bent in het bestaan om jouw schat uit te breiden. En jouw schat is dat wat in de Hemel klaarligt door de beslissing om jou alleen je liefdevolle gedachten te herinneren. om alleen je liefdevolle gedachten uit te breiden en om toe te staan dat jouw acties in het veld van de tijd het goede, het heilige en het mooie zullen uitdrukken of manifesteren. *Nooit* werd jouw vrijheid van jou weggenomen. Nooit, in om het even welke omstandigheid verlies jij de onschuldige vrijheid om alleen Liefde te onderwijzen, om de aanwezigheid van vrede te zijn, om te herkennen dat de wereld jou niets kan bieden, net zoals hij niets van jou kan wegnemen.

Wanneer een kind een verschuiving van zijn gewaarzijn kent en op een bepaald punt komt in zijn groeiproces, dan gebeurt dat niet door strijd, niet door het op voorhand te bedenken, niet door er veel aan te werken en niet door een of andere strategie. Op een bepaald ogenblik kijkt het kind naar zijn speelgoed waar het gewoon was mee te spelen en overstijgt het gewoon. De ouders komen thuis en het kind heeft de speelgoedauto opgenomen en in de kast gelegd. De pop werd op de vensterbank geplaatst en een boek kwam ervoor in de plaats. Wie maakt deze verandering? Zeker niet iemand buiten dat kind.

Wanneer jij een negatieve gewoonte, zoals jij dat dan noemt, opzieschuift, wanneer je het hebt opgegeven om waarde te hechten aan iets dat jou niet langer dient, dan overstijgt je het gewoon. En het is voorbij. Geen enkel probleem meer. Niemand doet het voor jou, je beslist het gewoon. Je haalt de *waarde* terug die jij erop had geplaatst en de objecten die de symbolen waren van wat jij waarde gaf, verdwijnen gewoon uit jouw leven.

Precies op dezelfde manier kan niet-verlicht zijn opzij gezet worden, als was het een speelgoed dat je ontgroeid bent - alleen maar door te kijken naar al de effecten van niet-verlicht zijn, en dan te vragen, "Wil ik dit nog verder als mijn ervaring? Of ben ik bereid om de pop op de vensterbank te plaatsen en in plaats daarvan een boek vast te nemen?" Een boek dat spreekt over leven, een boek dat gevuld is met wijsheid, een boek dat jou leert hoe je lichtvoetig in deze wereld kan stappen, om in de wereld te zijn, maar er niet meer aan toe te behoren.

Dat boek is de diepte van jouw bewustzijn waarin alle dingen al geschreven zijn. En die diepte vindt haar bron in jouw hart. Je treedt erbinnen door vergeving, door het proces van de wereld *op te geven* - niet door de wereld te haten, niet door hem te minachten, maar hem gewoon op te geven. Jij *staat toe* dat jouw tijd dienstbaar is in het proces van opgeven wat jou niet langer dient en wat alleen maar jouw vrede verstoort.

Word toegewijd om te ontwaken tot de vrede die zich al in jou bevindt.

Naarmate jij je deze toepassing eigen maakt, zal je ontdekken dat de vrede die zich al in jou bevindt, die je wel al duizend keer op een miljoen verschillende manieren hebt aangeraakt, meer en meer een constante wordt - zoals zonnestrallen die zich een weg banen doorheen de mist die in de bergvallei is blijven hangen en de helderheid van alle dingen verduistert. Jouw vrede daalt zachtjes neder als een duif, indalen zoals sommigen zeggen, door de kruin van het hoofd, dieper doorheen de hersenstructuur, naar het hart, de buik en doorheen de cellen van het lichaam, zolang dit bestaat.

De wereld zachtjes opgeven, berust op jouw beslissing ervoor te kiezen om enkel Liefde te onderwijzen, omdat je hebt ingezien dat wanneer je dat niet doet, het effect dat je onmiddellijk ervaart pijnlijk is, vol van conflict, onvervuld, en dat is precies wat je niet langer wenst.

Hier begin je de wereld die jij gemaakt hebt te overstijgen, om de wereld die voor jou gemaakt werd terug op te eisen, een wereld die in totale eenheid is, in de eenheid van

de Vader en de zoon, God en zijn nakomelingen, de Schepper en het geschapene. De weg *is* makkelijk en zonder inspanning.

Welke waarde heb jij ooit op de wereld geplaatst die jou terugbracht naar de vrede die je zoekt? Je hebt verkeerdelijk gedacht, "Oh, die auto zal het doen; deze relatie zal het doen; deze nieuwe carrière zal het doen. Als ik maar een reis kon maken naar de verre uithoeken van de wereld, *dan* zal ik in vrede zijn." En vrede komt op die manier nooit.

Een schepper die zijn licht kent, weet dat alle gebeurtenissen neutraal zijn, zo neutraal dat ze geen enkel effect hebben, behalve voor dezen die ervoor kiezen om verzeild te raken in illusie. De schepper, ontwaakt, creëert alleen vanuit zijn toewijding aan het mysterie Dat hem of haar geschapen heeft. De denkgeest van een verlicht schepper staat 's morgens niet op en zegt, "Hoe kan ik nog een volgende dag overleven in deze wereld?" 's morgens, wanneer een ontwaakt schepper opstaat, dan is de vraag:

Hoe zal ik vandaag mijn schat van het goede, het heilige en het mooie uitbreiden?

Hoe kan ik, precies waar ik nu ben, deze schatten ervaren
zelfs binnen de ruimte en het volume van een lichaam?

Hoe kan ik liefdevol kijken naar wat mijn fysieke ogen me tonen,
zodat ik het goede, het heilige en het mooie onderscheid en eruit haal,
en het daardoor aan mezelf geef?

Het bewustzijn van een verlicht schepper *weet* dat het uit zichzelf niets doet. Maar in ieder moment van beslissing *staat het* de grote kracht en het mysterie van Liefde *toe* om de koers te bepalen. De tijd wordt gebruikt om de capaciteit van *enkel* de stem voor Liefde te horen, te verfijnen, van moment tot moment, van adem tot adem, van dag tot dag, totdat de tijd is vertaald in eeuwigheid. En het bewustzijn komt tot rust en leunt achterover in zijn perfecte eenheid met God.

Er gebeurt nog steeds van alles. De wereld is nog steeds wat hij verkiest te zijn, zich niet bewust dat er iemand in zijn midden loopt die ontwaakt is, iemand die niet de behoefte voelt om een show op te voeren. Zij *zijn* alleen maar de aanwezigheid van waakzaamheid, wetende dat ze nu op elk moment zullen *geïnf*ormeerd worden door de Trooster, door de leiding van de juiste gerichtheid van denken, door de leiding van verlichting. Zodat ze niet langer gehecht zijn aan deze angst, "Wat zou ik kunnen zeggen? Wat zou ik kunnen doen? Hoe zal deze persoon dat opvatten? Hoe zal die ander persoon dat opvatten?" De wereld is niet langer een zorg.

Zij ervaren hun leven als een eeuwigdurend, stromend mysterie, alsof iets anders door hen leeft. Dat was de betekenis van de woorden die mijn vrienden spraken, "Laat dat Bewustzijn in jou zijn dat in onze Heer Jezus Christus was", zoals je in de Bijbel kan lezen. Dat Bewustzijn is het bewustzijn van totale vrijheid. Het is niemands eigendom, maar het kan wel ontwikkeld worden zodat het doorheen jou vloeit.

Doch enkel - enkel en alleen - indien iedere vezel in jou totaal is toegewijd aan heiligheid. Het is niet mogelijk om in de Hemel te raken en toch nog één enkele vinger erbuiten te laten. *Alles* in jouw denkgeest, *al* jouw energie, *al* jouw gaven, *al* jouw gewaarzijn moet toegewijd worden aan het zijn van de aanwezigheid van Liefde. *Dit* is

wat niemand voor jou kan doen. Je neervleien aan de voeten van verlichte meesters zal jou hierin niet helpen.

De meest wijze leerlingen zijn diegenen die de woorden horen en ze *voor zichzelf* in de praktijk brengen - niet voor hun moeder, niet voor hun vader, niet voor hun levensgezel, niet voor hun broeder, niet voor hun zuster, niet voor het heil van de planeet, niet voor het heil van het universum, niet voor het nieuwe ochtendgloren dat eraan komt, helemaal voor niets, behalve voor zichzelf. Want hun Zelf is wat God geschapen heeft. En dat Zelf roept naar jou om het te eren, door jouw Zelf los te maken van de illusies die jij hebt toegestaan dat ze een onderkomen kregen in jouw bewustzijn en nu volledig toegewijd te worden aan het onderwijzen van enkel nog Liefde.

Er bestaat geen andere weg. Ja, jij kan leren om in meditatie te gaan en het denken en het lichaam vrij te laten zweven, te laten ontspannen. Ja, jij kan rituelen leren die jou helpen je aandacht te richten, zodat jij je herinnert waar je aan toegewijd bent en de afleidingen van de wereld jou niet zoveel lijken vast te pakken of jou aan de haak kunnen slaan. Er zijn vele hulpmiddelen waar je plezier aan kan beleven en die jij kunt ervaren. Maar op het einde is er alleen maar dit: een stille keuze binnenin die niemand herkent, die niemand ziet en die niemand hoort.

Dat is de reden waarom ik ooit riep naar de Farizeeën, "Oh ja, jullie zullen inderdaad jullie beloning krijgen, hier op de hoeken van de straat staande terwijl je aan iedereen laat weten dat je vast en bidt, terwijl je eigenlijk in je eigen kleine kamertje zou moeten gaan om daar te bidden." Waarmee ik bedoel, om in je eigen privacy te gaan, helemaal geen show te maken, maar gewoon elk moment aangrijpen om opnieuw jouw toewijding te bevestigen aan het leren van al wat Liefde is, door het te onderwijzen. En met het woord onderwijzen bedoel ik gewoon dat je ervoor kiest om alleen Liefde uit te drukken op ieder moment.

Vergeving is een daad waarbij je leert wat Liefde is en die jou dan in het overstijgen van de wereld brengt. Het delen van enkel liefdevolle gedachten - gedachten die ondersteunend zijn - wanneer je zachtjes naar de Christus in de ander kijkt, is een weg die jou naar het overstijgen van de wereld brengt. Naar alle dingen in de wereld kijken en er de totale onschuld in zien, hun gebrek aan mogelijkheid om jou te beperken en jou gevangen te houden, is een weg die jou voorbij de wereld brengt.

En toch rusten al deze dingen alleen maar op de praktische toepassing van 'eerst het Koninkrijk te zoeken', hetgeen betekent dat je niet in mij gelooft, dat je niet een of ander theologisch idee hebt over wat God is, dat je geen bepaalde religie of een of andere kerkelijke doctrine aanhangt. *Het Koninkrijk van de Hemel is in jou.* Het is de kracht van keuze. Welke kiezel ga jij in het meer van jouw bewustzijn droppen?

Stel je voor dat je een punt bereikt waarop je, net voor iedere actie die je wilt aangaan - zonder ritueel, zonder moeilijkheid, zonder grote show of ophef, zonder het branden van wierook of het aansteken van veertig miljoen kaarsjes en al de Gregoriaanse gezangen of de rock-and-roll of wat je ook maar bedenken kan, *zonder ook maar iets van dit alles* - in de stille tempel van jouw hart gaat en een eenvoudige keuze maakt:

In dit moment ga ik ontdekken wat het betekent om alleen maar Liefde te onderwijzen.

Het kan een eenvoudige glimlach zijn. Het kan zijn dat je jouw ogen laat staren naar de schoonheid van een bloem en zegt, “ Ah, dit is zeer goed.” Het kan zijn dat je jouw ontbijt nuttigt en daar *aanwezig bent* terwijl je aan het eten bent, in plaats van je denken te laten afdwalen naar kantoor.

Hier geliefde vrienden, is de weg naar de Waarheid die jou bevrijdt. Je dient er absoluut totaal aan toegewijd te worden om voor geen enkele andere reden wakker te willen zijn dan dat jij je hebt gerealiseerd dat je gewoon geen andere keuze hebt. Je hebt ze al allemaal gemaakt en ze hebben jou alleen maar pijn gebracht.

De aanwezigheid van Christus binnenin herkennen.

Jouw Zelf roept tot jou om herkend te worden als wat het is - een ontwaakt meester, de aanwezigheid van Christus in jou die iedere stap zal informeren, iedere beslissing zal ingeven, de kwaliteit van jouw waarneming zal bepalen, de natuur van jouw voor altijd uitbreidende, transparante bewustzijn zal openbaren. Want het is enkel jouw bewustzijn dat naar buiten kan reiken en alle gemaakte dingen kan omarmen, totdat je letterlijk beseft dat alle dingen uit jouzelf zijn tevoorschijn gekomen!

Dat is hoe groot jij bent! Dat is hoe grandioos jij bent! Waarom? Omdat dat *alles* is wat jij bent! Jij bent de oceaan waaruit golven en golven van dimensies en werelden zijn ontstaan. *Dit Bewustzijn* is wat jij in jou dient toe te laten, net zoals het ooit in mij was toen ik op jullie Aarde rondliep. Maak het niet zo moeilijk.

Wanneer je hoort over een leraar die jou ‘dit’ onderwijst of een leraar die jou ‘dat’ onderwijst, vraag jezelf dan het volgende af: Bieden ze mij eenvoud of complexiteit aan? Bieden ze mij een simpele vrede aan of heb ik er allerlei accessoires bij nodig? Geven ze mij moeilijke meditaties en gebeden en dingen die ik moet doen, of herinneren ze mij eenvoudig aan de Waarheid en vragen mij om erin te rusten? Zeggen ze mij dat ik wel duizend pelgrimstochten dien te ondernemen? Of herinneren ze mij eraan dat wanneer ik ’s ochtends mijn kopje thee zet, de Hemel dan aanwezig is, als ik hem mij maar herinner terwijl ik de thee zet? Christus is.

Wees dus niet verward. Want op het eind van deze tijd komt er een gans keuzebuffet aan leraren opdraven die jou zullen vertellen dat zij leraars van verlichting zijn die jou alle wijsheid zullen aanleren. Kijk heel goed, vragen ze jou dat je hen zou volgen? Vragen ze jou dat jij je eigen onderscheidingsvermogen zou opgeven?

Of sporen ze jou aan om dieper vanbinnen te kijken? Vragen ze jou, “Wat voel jij? Wat denk jij? Wat wil jij doen? Ben jij bereid om verantwoordelijkheid op te nemen voor het effect? Wat geloof jij? Wat wil jij? Jij bent vrij. Ik ben gelijk aan jou. Ik ben hier alleen maar in de rol van een tijdelijke gids voor jou en op een dag zal je veel verder staan dan ik.”

Hoe spreken ze? Wat onderwijzen ze jou? Komt er angst doorheen hun woorden? Geloven ze dat ze jou moeten leren om de krachten van de natuur te controleren, de krachten van het denken? Leren ze jou om je te beschermen tegen het kwade? Er zijn er velen die beweren leraar van verlichting te zijn, en er zullen er nog veel meer komen. Wanneer jij hoort dat zulke dingen van hen komen, maak dan rechtsomkeer en

ga weg uit hun nabijheid! Want jij hebt hen niet nodig. Jij bent hen al ver voorbij.

Vraag jezelf alleen maar:

Hoe kan ik vandaag mijn schat uitbreiden?

Spaar dan jouw schat waar mot en stof hem niet kunnen verknoeien, hetgeen betekent waar de tijd, het materiële, het lichaam en de wereld, jou niet kunnen 'aan de haak slaan'. Spaar veeleer voor schatten uit de Hemel: vergeving, vrede, onbeperkte kracht, de herkenning van jouw onbeperkte kracht, dat wat jou vreugde brengt en een glimlach op je gezicht tovert. Spaar voor jezelf deze schatten en alle andere dingen zullen aan jou worden toegevoegd.

Want er bestaat een manier om in de wereld te zijn die geen planning of streven vereist, maar om hier binnen te gaan is het nodig dat je alle angst loslaat. Om hier binnen te gaan vereist het een toewijding om alleen Liefde te onderwijzen, totdat de denkgeest opnieuw heel en onverdeeld is.

Er bestaat een manier om in de wereld te zijn die niet van hier is. Het lichaam is er nog. En ja, jij zal handelen net zoals iedereen denkt dat je handelt. Dat betekent dat ze jouw naam kennen, dat ze weten waar je woont. Jij weet met welke auto je verondersteld wordt te rijden, jij weet bij wie je 's avonds naar huis gaat. Maar doorheen dit alles is er, terwijl je naar alle dingen kijkt, een helderheid in jouw bewustzijn doorgedrongen.

Het maakt niet uit welke gevoelens er opkomen, bij je aankloppen en weer weggaan. Op een of andere manier begin jij te herkennen dat je veel groter bent dan de dingen die komen en gaan, dat jij naar een dans van schaduwen aan het kijken bent, een droom die zachtjes voorbij glijdt en die in een kosmische seconde reeds is voorbijgegaan. Dit wordt geen weg waarin jij jouw ervaring *ontkent*. Veeleer geeft het jou de vrijheid om haar te omarmen en haar totaal te leven, met passie, met een doel, met kracht en in totale vrijheid - geen angst, geen druk, alleen de bereidheid om in de wereld van dromen te dansen terwijl je wakker blijft.

En indien je jouw vijf minuten als Christus in praktijk hebt omgezet, dan breng je jezelf al dichter en dichter of misschien dieper en dieper in de helderheid van wat ik jou nu aan het beschrijven ben.

Die helderheid groeit naar een punt - je zou eraan kunnen denken als een kritieke massa - dat jij als wezen niet langer de gedachte aan jezelf als lichaam in tijd en ruimte kunt verdragen. Het lichaam vervaagt dan eenvoudig en jouw bewustzijn zal nooit meer de beperking van een lichaam ervaren. Maar jij zal de vreugde die de lichamelijke ervaring jou bijbracht met je meedragen, want ze is voor altijd in jouw bewustzijn gegrift.

Deze Aarde is een mooie plaats, maar het is maar een schimmige reflectie van de stralende, heldere schoonheid van het goede en het heilige dat mijn Vaders' schepping doordringt. Hou ervan, dank het, omarm het, maar hecht je er niet aan.

Leer slechts om enkel Liefde te onderwijzen.

Een eenvoudige oefening.

Om voort te bouwen op alles wat je aan het doen bent, willen we jou vragen om deze heel eenvoudige oefening erbij te nemen. Wanneer je voor vijf minuten in je stoel zit als Christus en jou de Waarheid herinnert die jou reeds bevrijd heeft, stel jezelf dan deze eenvoudige vraag:

Hoe kan ik vandaag mijn schat uitbreiden?
Hoe kan ik toevoegen aan dat wat ik bewaar
in de Hemel van mijn bewustzijn?

Onmiddellijk zal je een beeld krijgen - een oude vriend die nood heeft aan een telefoontje, iemand aan wie je een brief kan schrijven. Het zou iets zo eenvoudig kunnen zijn als even je kat opnemen, ze op je schoot zetten en al de oneindigheid te zien in dit levende wezen en de vreugde te voelen als je met je hand over haar haren strijkt. Het zou ook iets groots kunnen zijn zoals naar Washington DC reizen om er een zegen te brengen aan de president. Het maakt niet uit wat het is, want die stem voor Liefde zal jouw acties leiden. Het kan iets zo eenvoudigs zijn als je echtgeno(o)t(e) aan te kijken en te zeggen, "weet je dat ik jou apprecieer?"

Wat het ook is, laat de dag niet voorbijgaan totdat je die actie hebt uitgevoerd of ze ten minste in beweging hebt gezet.

De grote vraag is dus:

Ben ik bereid om de stroom van mijn Vaders' Bewustzijn te vertrouwen,
doorheen het mijne,
als datgene wat me de kracht schenkt om mijn schat uit te breiden?

Ja, het betekent dat je niet meer leeft op de manier van de wereld. Ja, het betekent tegen de stroom in gaan. In het begin zal het misschien lijken dat het nog meer energie van je vraagt, wanneer je de beslissing neemt om een andere richting op te gaan, om al het slib dat zich in je bewustzijn genesteld heeft, los te weken.

Maar ik beloof jou, als je dit smalle pad opneemt - eenvoudig, vreugdevol, zacht en geduldig - *dan staat het einde van jouw reis vast*. Indien jij het pad kiest dat gevuld is met magie en heel veel complexe strategieën, dan is het einde niet zo zeker. De weg is makkelijk en zonder inspanning.

Ik ben reeds dat wat ik zoek. Ik moet alleen nog toestaan dat het mij leidt.
Zolang dit lichaam bestaat, zal ik toestaan dat het een communicatiemiddel is
dat de schat uitbreidt van perfecte Liefde, perfecte veiligheid,
en perfecte vrede aan allen die mijn huis binnenkomen.

En jouw *huis* is jouw energieveld, de uitgestrektheid van jouw aanwezigheid.

Kijk op het eind van de vijf minuten naar jezelf met de ogen van jouw bewustzijn, alsof je vanaf de dag dat je deze lessen opnam tot nu, in een cirkeltje hebt gereisd.

Je bent door vele invloeden van energie gegaan. Je bent met een niet te tellen aantal broeders en zusters een relatie aangegaan. Er zijn duizenden visioenen en dromen en openbaringen in jouw bewustzijn gekomen. Je hebt zoveel miljoen gelegenheden gekregen om verstoord te raken en je vrede te verliezen. Je bent als een vreemdeling geweest, de verloren zoon of dochter die gereisd heeft doorheen de koninkrijken van het menselijke bewustzijn en *nu* zie jij jezelf die cirkel sluiten.

Vier jouw wedergeboorte als Christus.

Tel de dagen van vandaag af tot de vijftiendag december. Of als je deze woorden op een ander tijdstip van het jaar leest, kies dan gewoon een datum uit - ongeveer zeven weken in de toekomst - die voor jou de dag van *jouw* wedergeboorte zal betekenen.

Laat iedere dag gezien worden als een stap, een pelgrimstocht, een voleindiging van een zeer oude cirkel. Laat iedere dag er een zijn waarin je jouw toewijding herbevestigt aan het loslaten van alles wat geen Liefde is in jou, zodat wanneer je op de vijftiendag komt of die andere dag die je gekozen hebt, jij jezelf zal toewijden om er dan klaar voor te zijn.

Ga op de vierentwintigste december of de avond van de door jou gekozen dag, vroeg naar bed, in rust en in gebed, zodat je kan ontwaken nog voor de eerste zonnestrallen van de nieuwe dag de Aarde komen strelen.

Ga naar buiten, ook al moet je het lichaam inpakken. Haast je dan naar een plaats met uitzicht, een plaats waar je kan uitkijken over het gebied waar je woont. Laat dit jouw mogelijkheid vertegenwoordigen om uit te kijken over de ganse schepping.

Keer je dan in de richting van de opkomende zon en ga in een eenvoudig gebed. Sluit jouw ogen. Realiseer je dat jij doorheen de fysieke ogen toch helemaal niets kunt zien. Sta met de armen langs je lichaam en de handpalmen open. Adem diep in het lichaam, ontspan je geest en zeg dan stilletjes in jezelf:

De dood heeft zich voorgedaan en nu komt de geboorte van Christus eraan.
 Vader, ik aanvaard volledig jouw wil voor mij. Jouw wil bestaat er enkel uit dat ik gelukkig ben en de tijd gebruik om mijn schat uit te breiden.
 Nu ontvang ik de warmte van jouw Licht en jouw Liefde.

Blijf dan alleen maar staan en wacht, en ontvang de warmte van het Licht. Want wees er maar zeker van, zelfs als de lucht bewolkt is, wanneer de zon opkomt dan is er een verandering in de energie van de lucht. Als je rustig bent, kan je voelen hoe het zachtjes begint de energiesfeer van jouw gewaarzijn en jouw lichaam te beïnvloeden. Drink deze energie van de zon op doorheen iedere cel van je lichaam. Drink ervan tot je voelt dat jouw wervelkolom opwarmt.

En wanneer het ganse lichaam - van de kruin van het hoofd tot de topjes van je tenen en tot in iedere vinger - gevuld is met licht, open dan zachtjes jouw Christusogen en toon aan jezelf een nieuwe wereld, een nieuwe schepping, een nieuw begin. Nu is de

reis *naar* het Koninkrijk voorbij en kan de reis *in* het Koninkrijk beginnen. Afstuderen ligt vlak om het hoekje.

Wanneer je dan naar huis terugkeert, op die morgen van de vijftiengste of op de morgen van de door jou gekozen dag, doe dan iets om *jouw* verjaardag te vieren - niet de mijne - de *jouwe*. Ik kan wel voor mijn eigen viering zorgen. Wees vreugdevol en vier op gelijk welke manier jij dat verkiest. En weet dat de nieuwe tijd, de nieuwe dag is aangebroken. Nooit meer zal je in staat zijn jezelf ervan te overtuigen dat er een excuus bestaat om te geloven in iets wat minder is dan een verlicht Christusbewustzijn.

Om het even wanneer je deze woorden leest, deze waarheid blijft gelden. Kies een datum, ongeveer zeven weken in de toekomst, die *jouw* dag van wedergeboorte zal betekenen. Geef je dan iedere dag over aan het proces dat ik jou beschreven heb, totdat die dag is aangebroken.

De instructie werd jou gegeven. Denk goed na over wat jou aangeboden werd, want we zijn binnengestapt in eenvoudige maar zeer krachtige initiaties die ook aan mij werden gegeven, toen ik ontwaakte tot de werkelijkheid dat het enkel Christus is die in mij verblijft.

Geliefde vrienden, denk goed na over al wat we gedeeld hebben. Neem het niet lichtzinnig op, alhoewel het enkel gevuld is met licht. Overweeg iedere uitdrukking, iedere zin en zelfs de ruimtes tussen de woorden in. Want het is in die ruimtes dat openbaringen kunnen komen. Het is nu tijd om volledig geboorte te geven aan de aanwezigheid van de vreedevolle Christus in jou!

Vrede zij altijd met jou. En ik ben altijd met jou. Amen.

11: Een meditatie recht naar het Hart van Christus.

Verenig je met mij in dit ogenblik. Verenig je met mij op die enige plaats waar twee denkkeesten zich kunnen verenigen, want het lichaam kan jou niet brengen waar ik verblijf. Verenig je met mij in het stille plekje van het hart waar alle wijsheid reeds aanwezig is. Verenig je met mij op dit moment op die plaats die door onze Schepper voor ons werd voorbestemd, nog voor er sprake was van tijd.

Verenig je met mij door er *nu* voor te kiezen dat jouw aandacht zich terugtrekt van alle dingen van de wereld. Sta de ogen toe om zachtjes dicht te glijden, voor een ogenblik maar, als een symbool van bereidheid om jouw betrokkenheid met en jouw gehechtheid aan de zaken van deze gecreëerde wereld opzij te zetten. Vervoeg je met mij door toe te staan dat het lichaam vrij komt. Dit vereist alleen maar dat jij het geen eisen oplegt. Inderdaad, laat het gewoon zichzelf zijn, alsof het opnieuw het stof van de grond was geworden van waar het gekomen is.

Verenig je met mij terwijl jij jouw aandacht terughaaft uit de wereld rondom jou. Begin de gedachten op te merken die lijken doorheen jouw bewustzijn te stromen. Verenig je met mij door nog dieper te gaan, alsof je de aandacht tot rust wil laten komen, nog dieper, dieper in het Hart. En terwijl de gedachten doorheen je aandachtsveld stromen, kan jij vertellen van waar ze gekomen zijn? Kan jij vertellen waar ze naartoe zijn gegaan? Ze lichten op in een moment en doven uit in het volgende, terwijl *jij* doorgaat met je gehechtheid op te geven aan alle dingen van de wereld.

Waarlijk, ik zeg jou dat zelfs de gedachten die onophoudelijk naar boven komen en doorheen het bewustzijn stromen, van deze wereld zijn. Kom tot rust dan, terwijl je in dat zachte en stille plekje van het hart verblijft. Het is niet jij die ervoor zorgt dat het fysieke hart blijft kloppen en het bloed doorheen de aderen vloeit. Het hart weet het gewoon en dat doet het dan ook. Het is niet jij die ervoor zorgt dat de adem doorheen het lichaam stroomt. Hij komt op en gaat weer weg. En het vraagt van jou helemaal geen aandacht.

Ben jij het dan die op dit moment de sterren op hun plaats houdt in de hemel? Ben jij het dan die jouw mooie Aarde doet draaien en ze laat voortbewegen doorheen de ruimte, keer op keer rondom jouw centrale zon draaiend, en nooit afwijkend van de baan die ze heeft ingenomen sinds ze is ontstaan? Moet jij aandacht schenken aan de stille en onzichtbare weg waarop de bloemen buiten aan het groeien zijn? Kan jij het geluid van het gras horen terwijl het groeit?

Ergens op dit moment wordt een kind geboren. Ben jij er bewust van? Inderdaad, de schepping gaat almaar door, een eeuwige dans, een mysterie dat onophoudelijk geboorte geeft aan mysterie om vervolgens opnieuw naar mysterie terug te keren. En toch verblijf jij simpelweg in dat stille plekje binnenin het heiligdom van het hart.

Verenig je nu met mij in totale vrede. Verenig je met mij op de enige plaats waar we ons kunnen herinneren dat we samen zijn. Geef alle hoop op dat jij je naar mij kan richten door middel van gedachten. Verenig je met mij in het eenvoudige begrip dat jij uit jezelf niets kan doen. Verenig je met mij door je over te geven aan een waarheid die ver voorbij alle begrip ligt. Laat je diep inzakken in het stille heiligdom van het Hart dat we samen delen.

Dit Hart is de diepte en de essentie van de *enige* schepping van de Schepper. Die schepping is zuiver Geest, zuiver Zijn, zuiver Intelligentie, de vervulling van alle wijsheid, de diepte van alle mededogen, de *zekerheid* van ieder doel onder de Hemel.

Rust met mij en erken dat onze geesten verenigd zijn. En terwijl je rust, nogmaals, zal je opmerken dat gedachten lijken te komen en te gaan. Maar voelen ze niet aan nu, alsof ze komen uit een plaats waar jij niet bent, alsof jij dieper gezonken bent in een plaats van rust, onder het oppervlak van die plaats waar gedachten onophoudelijk komen en gaan?

Ben jij dan die gedachten? Neen, dat ben je niet. Ben jij dan de denker van die gedachten? Neen, dat ben je niet. Jij bent enkel die stilte en die aanwezigheid die gans de schepping gadeslaat, terwijl ze door een veld van gewaarzijn vloeit dat het Bewustzijn van Christus *is*. Jij bent voor altijd onbeperkt. Jij bent voor eeuwig onveranderlijk. Steeds hetzelfde ben jij. Wij bestaan uit een en dezelfde substantie, uit een en hetzelfde Licht, en uit een en dezelfde Waarheid. Alleen hier is de werkelijkheid. Alleen hier wordt de werkelijkheid herinnerd. Alleen hier is de heerschappij van Liefde. Alleen hier ben jij.

In die plaats die tegelijk overal is, en in deze eeuwigheid die elk moment van de tijd omvat, wat ontdekken we daar? Wat is het dat we samen delen? Het is niet een lichaam. Want lichamen zijn beperkt en alleen maar tijdelijke expressies van het samenvloeien van gedachten. Een lichaam kunnen we niet delen. Kijk dieper. Zijn het de gedachten die nog altijd dansen aan het oppervlak, ver boven jou? Neen. Wat is het dan dat ons aan elkaar bindt, *zoals* elkaar? Is het niet de stilte en het gewaarzijn van die Ene die het ontstaan en weer voorbijgaan observeert van alle gemaakte dingen?

Ik deel met jou de diepte van een totale stilte. Ik deel met jou de hoogste wijsheid. Ik ben *zoals jij bent*, de gedachte van Liefde in de vorm. In de vorm zijn, betekent niet een lichaam zijn. Het betekent alleen dat het Christusbewustzijn, dat de werkelijkheid van het bestaan van Liefde is, werkelijk gelijkelijk in ieder van ons verblijft. Indien dit niet zo was dan zou jij mij niet kunnen herkennen. Wanneer jij een woord leest, of een zin of een paragraaf die in jouw wezen trilt als de waarheid, dan zou jij niet kunnen weten dat dit zo is, als die Waarheid al niet levend in jou aanwezig was als de werkelijkheid van jouw bestaan.

Blijf bij me nu. Let niet op de roep van dat deel van jouw bewustzijn dat jou wil afleiden en jou wil terugleiden naar de illusies waaruit jouw wereld is opgebouwd. Hier zijn er geen vrienden, geen carrières, geen verlies, geen winst, geen pijn, geen lijden. Alleen hier blijft de Waarheid stralend in jou. Hier is het dat ik ben. En dit hart dat we samen delen zit niet in jouw lichaam. Eerder is het zo dat het lichaam tevoorschijn is gekomen uit de kracht die in deze heilige plek verblijft. Het heeft jou alleen maar voorzien van

een tijdelijke leerervaring. Het lichaam zal nog steeds daar zijn wanneer je terugkeert, indien je dat verlangt.

Maar wat nu betreft, geef aan jezelf toestemming om te rusten in het hart van de schepping - de stille en rustige plaats van totale vrede. Wat is het dat we delen, als het niet gewaarzijn zelf zou zijn? Want hier, als er iemand zou komen kijken, dan zouden ze inzien dat er geen verschil is tussen jou en mijzelf. Jij bent een schitterend veld van bewustzijn. En datzelfde schitterende veld bevat de essentie van *alles* wat ik ben.

Hier is de plaats van zekerheid, kracht en vervulling.

Binnen dit bewustzijn ligt het antwoord op iedere vraag die je zou willen stellen. Binnen dit schitterende bewustzijn is er de zekerheid dat het einde van de reis vaststaat. Binnen dit schitterende bewustzijn verblijf jij *als één* met alle denkgestalten en met elk aspect van de schepping. Verenig je heel vaak hier met mij, om mij te gedenken. Want dit is het geheim van gemeenschap - de waarneming van de wereld achterlaten ten voordele van de herkenning van de Werkelijkheid.

De geest reikt altijd naar buiten, maar hij reikt alleen naar *zichzelf*. Daarom is ieder woord dat ik met jou deel al aanwezig in jou. Alleen hier heeft Liefde haar thuis. Er is geen ruimte voor iets dat anders is dan Liefde. Dat is waarom iedere liefdevolle gedachte waar is. Want die rijst niet op vanuit het oppervlakkige niveau van de geest dat alleen maar gedachten voortbrengt als reactie op andere gedachten. Liefde verschijnt vanuit de diepte van het hart, die wat jij kent als jouw lichaam en jouw geest, jouw feedback-mechanisme, overstijgt.

Wanneer je een liefdevolle gedachte denkt, dan werd je gestreeld door de aanraking van God. Wanneer jij geen liefdevolle gedachten in jezelf hoort, dan kan dat alleen maar betekenen dat je naar het oppervlak bent teruggekeerd en de diepte in jou ontkend hebt.

Als je alleen liefdevolle gedachten wilt horen, observeer dan gewoon waar je aandacht is. En sta toe dat hij zich diep vestigt in deze plaats voorbij de tijd, voorbij het lichaam, voorbij de droom van de wereld. Want deze plaats - het Koninkrijk van de Hemel binnenin jou - is uitgestrekt voorbij alle begrip. De wereld die jij kent wanneer jij je aandacht naar het oppervlak laat afdwalen, is ingebed en omarmd in dit hart, als een dauwdruppel die begint op te lossen in de oceaan die hem ontvangt.

Hier, geliefde vrienden, is de plaats van alle zekerheid. Hier is de plaats van totale kracht om de liefdevolle gedachten te volbrengen waarmee jouw Schepper jou gezegend heeft. Hier is de weg om iedere liefdevolle visie te volbrengen. Hier is de bron van alle wijsheid waarop jij kan bouwen om jezelf opnieuw te scheppen om de aanwezigheid van een geïncarneerde Christus te *zijn*.

Hier dan is het rechte en smalle pad dat naar het Leven leidt. Want Leven ligt voorbij ieder concept dat je ooit hebt gehoord, zelfs voorbij deze die ik gebruikt heb om met jou te communiceren. Het waren allemaal gewoon vingers die wezen naar de maan, die haar licht zachtjes over jou spreidt. Dat licht leeft in de diepte van een stil hart. Daarom is stilte dan ook de poort naar goddelijke wijsheid.

Blijf hier bij me. Denk niet aan wat je leest, maar sta toe dat het doorheen jou vloeit, wetende dat de vibraties van wijsheid die deze woorden dragen, hun spoor op jou zullen achterlaten zonder het minste beetje inspanning van jouw kant. Jij hoeft enkel maar een minnaar van het Godsbewustzijn te zijn - openstaand, toestaand, ontvangend - en datgene in je opnemen wat jouw Schepper aan jou wil geven.

Blijf bij me in de diepte van deze totale stilte. Bemerkt hoe er een zachte openheid in je opkomt, een vrede die zachtjes als een duif over jou neerdaalt - en toch heb jij niets gedaan. En nogmaals, indien je voelt dat jouw aandacht teruggetrokken wordt naar het oppervlak van jouw gewaarzijn, kies dan gewoon opnieuw en keer terug naar de stilte van het hart.

Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en ik ben voor altijd alle liefde waard. Laat deze zin voor jou als een trap zijn die jou naar beneden leidt vanaf de wereld die jij hebt gemaakt, naar de diepte van totale vrede. Je hoeft het alleen maar te herhalen wanneer je merkt dat je tijdelijk afgeleid wordt door het schouwspel, de geluiden en de beelden van de wereld rondom het lichaam, of door de gedachten die lijken te stromen en te dansen over het oppervlak van je brein.

Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en ik ben voor altijd alle liefde waard.

Wanneer jij begint te voelen dat je gegrond raakt, dat je geworteld bent in deze diepe en stille plaats, vraag dan om het even wat je wilt en het antwoord zal voor jou niet verborgen blijven. Vraag om naar mijn levensloop te kunnen kijken toen ik op Aarde was en het zal jou getoond worden. Vraag dat het vibrationele veld jou getoond wordt waarin jij in deze wereld ontvangen werd en het zal voor jou niet verborgen worden. Vraag om het even wat je wilt over een vriend die het de laatste tijd wat moeilijk lijkt te hebben en de bron van wat zich in hem voordoet, zal zachtjes aan jou onthuld worden.

Want herinner je dat in deze plaats jij het gewaarzijn zelf wordt, dat zich alleen maar bewust is van zichzelf. Dat gewaarzijn, dat bewustzijn leeft gelijkelijk als de essentie van iedereen die jij kent en die jij bemint. Jouw liefde voor hen is wat jou in de diepte van dit stille gewaarzijn aan hen bindt.

Wanneer je de trap afdaald naar die stille plaats van het hart, dan zijn er een aantal zaken die je dient achter te laten. Laat de behoefte om het bij het juiste eind te hebben achter je, de behoefte om gesteund te worden in jouw illusies, de angst voor verwerping, voor verlating, voor ontkenning en voor de dood. Laat iedere gedachte los van wat de wereld is en waarvoor hij dient. Laat iedere gedachte los die jij er ooit op nahield over iedereen en over overal.

Geef je over, laat de wereld van jouw waarneming los en kniel zachtjes neer voor jouw Schepper. Daar, in de stille plaats van het hart, niet gehecht aan om het even wat jou gegeven wordt of wat jou getoond wordt, zal *niets* verborgen blijven. Ken jij de fundamenten van de wereld? Het antwoord is hier. Weet jij hoe je het best Liede kan sturen naar een geliefde? Het antwoord is hier. Een stem zal tot jou spreken, alsof iemand jou toespreekt vanuit het onbekende. Beelden zullen jou getoond worden, gevoelens zullen in jou verlevendigd worden en jij zal de manier kennen waarop jij jouw schat kan uitbreiden.

Blijf hier bij me, want hier is het dat ik verblijf. Het enige verschil tussen ons is dat jij af en toe gelooft dat je ergens anders verblijft. Wanneer jij de trap weer omhooggaat, om afgeleid te worden door de gedachten aan het oppervlak van jouw denkkeest en door de feedback van de gevoelens die komen via de zintuigen van het energieveld dat jouw fysieke schepping bevat, blijf ik geduldig in ons gedeelde hart wachten tot jij terugkeert.

Blijf hier bij me:

Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en voor altijd alle liefde waard.
Dat is de Waarheid die mij bevrijdt - ik ben Dat Ik Ben.

Mijn gewaarzijn kent geen beperking en alle werelden ontstaan in mij.
Ik ben dat Bewustzijn, aanwezig in alle wezens wanneer ze de trap naar beneden gaan en die Waarheid omarmen die als enige altijd waar is.

Hier is totale vrede.
Hier is de herkenning dat er niets ontbreekt.
Hier is de omarming van de vervulling van de Liefde die ik op al die verkeerde plaatsen heb gezocht.

Alleen hier vertoef ik.
Alleen hier verblijf ik.
Ik ben die Ene, die bestond voor er enige wereld was.
Alleen dat is de Waarheid over mij.

Deze woorden zijn niet van mij, ze zijn van *ons*. En wij delen hier gelijkelijk in. Ik ben geliefd, ik ben liefdevol, ik ben voor altijd alle Liefde waard. Ik ben Dat Ik Ben.

Vanuit de diepte van die totale stilte en de herinnering van deze perfecte kennis, komt de impuls van een liefdevolle gedachte.

Breng Mij in vorm. Breng Mij in tijd en ruimte. Openbaar Mij aan de wereld.

Jouw leven kan - om het even wanneer je kiest dat het zo is - alleen maar het proces van de incarnatie van Christus worden. Laat de wereld achter, zelfs terwijl je hem bewandelt. Geef hem over met elke ademhaling. Leer de diepte van deze kennis aan te boren in het midden van alle activiteit waarin het lichaam gebruikt wordt als een tijdelijk leer- en onderwijsmiddel.

Geliefde vrienden, verblijf met mij in deze *eenheid*. Om het even wat de ogen van het lichaam jou tonen, om het even wat de oren van het lichaam horen, om het even welke 'ongevaarlijke' gedachten er lijken over het oppervlak van het menselijk brein te dansen, jij vertoeft waar ik ben, geïnformeerd door die Liefde waaruit de zon is ontstaan, de maan en al de sterren van de Hemel, de planeten in hun baan en alle dimensies binnen de schepping van onze Vader.

Jij kan de incarnatie van Christus werkelijk maken door in het Hart van Christus te komen wonen, totdat iedere stap, ieder woord en ieder gebaar voortkomt vanuit deze diepe, stille en perfecte plaats, totdat *haar* stem nog de enige is van waaruit jij iets onderneemt. Zelfs wanneer de gedachten van de wereld doorheen jouw hersen-

bewustzijn stromen, zelfs wanneer de zintuiglijke gegevens ontvangen worden door de cellulaire structuur van het zenuwstelsel in het lichaam, zelfs dan kan jij deze dingen loslaten en enkel handelen vanuit de diepte van totale wijsheid, vanuit totale veiligheid en totale vrede. Laat dit een tijd zijn voor 'dankzegging'. Zal het die tijd zijn waarin jij werkelijk dank schenkt voor de genade die jou bevrijdt? Zal jij die genade in elk van jouw dagen eren door de trap af te dalen naar de stille plaats van het hart?

Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en ik ben voor altijd alle Liefde waard.

Ik ben Dat Ik Ben: oneindig bewustzijn - zonder geboorte, zonder dood - dat wat de droom van tijd en ruimte omarmt en liefdevol kijkt naar al de onschuldige en neutrale gebeurtenissen.

Zelfs het lichaam is niet langer van mij. Het rijst op en gaat weer weg, terwijl ik, de schepper van alle scheppingen, het informeert met het gewaarzijn van totale vergeving, totale vrede en met de vervulling van Liefde.

Ja..., hoewel ik doorheen de valleien van tijd en ruimte loop, ontstaat er geen angst in mij. Want alle goede dingen zijn bij mij in bewaring, opgestapeld waar mot en stof ze niet kunnen verknoeien en waar dieven niet kunnen inbreken om ze te stelen.

Alleen hier bevindt zich de schat die ik nu niet langer zoek, omdat ik hem gevonden heb!

Blijf hier bij me, tot het uur komt waarop jij weet dat je niet meer naar buiten zal gaan uit de heilige plaats van onze Vader. Die plaats is deze diepte van stilte die als het hart en de essentie van jouw werkelijkheid verblijft, waar jij ook bent.

Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en ik ben voor altijd alle Liefde waard.

Dit schenk ik jou als een goddelijke meditatie en een manier van gebed. Perfectioneer het! Leef het! Drink ervan! Omarm het! Verslind het! Word het! Want wanneer je het wordt, zal jij je alleen maar *herinneren* wat altijd waar is geweest, zelfs voor er van enige wereld sprake was.

Zoals een vogel terugkeert om te rusten in het nest, zoals de smeltende sneeuw een rivier wordt die overloopt in de diepte van een stille oceaan, wees ook jij zo wijs als de slangen en laat je heel vaak oplossen in deze diepte van de Waarheid van jouw wezen, totdat je hier verblijft in ieder *waar* en in ieder *wanneer*.

En wanneer het lichaam zich verplaatst over de Aarde dan zal de aanraking van de voet op de aarde jou herinneren aan Christus' zegen. En wanneer de stembanden gebruikt worden om woorden te vormen, dan zullen de woorden die zich vanzelf vormen enkel Liefde onderwijzen. Hier dan, geliefde vriend, is de essentie van al wat ik in deze les met jou wil delen.

Oefen zachtjes nu in het opstijgen en afdalen van de ladder van bewustzijn. Geef aan jezelf de toestemming om naar boven te stappen, om de gedachten die doorheen de denkkeest stromen, op te merken. Hoor de geluiden rondom jou. Voel het gewicht van

het lichaam in de stoel waar je zit, en daal dan opnieuw naar beneden. Blijf daar een tijdje.

Kies dan opnieuw om naar boven te gaan. Luister naar de geluiden rondom jou, het kloppen van het fysieke hart. Verschuif het gewicht van het lichaam. Merk de gedachten op die stromen doorheen het oppervlak van de denkgeest. Laat deze dingen los en daal opnieuw af, zachtjes opgaand en neerdalend. Want als je het zo doet, dan zal je beide polen verenigen. En jij zal in jezelf het gewaazijn ontwikkelen en de spirituele kracht die nodig is *om in de wereld te zijn, maar niet meer van de wereld*.

Kan er iets meer bereikt worden dan dit? Is er iets dat jou een grotere vervulling kan bieden dan een geleider te zijn waardoorheen een onbepert bewustzijn en een onbeperte kracht vloeit met iedere nieuwe ademhaling, met ieder gebaar, met elk gesproken woord - om Christus aan de wereld te openbaren doorheen jou? Aan wat zou je nog meer waarde kunnen geven dan aan dit?

Geniet dan van jouw oefening. Weet dat wanneer je afdaalt naar die plek van het stille hart in jou, dat ik jou zal groeten en samen met jou zal zijn in de diepte van die stilte. En ons denken en onze harten en onze zielen zullen samensmelten als één. Wanneer jij naar boven komt, dan neem je mij met jou mee. En wanneer jij afdaalt, drink je mij in jezelf totdat er uiteindelijk geen verschil meer is tussen ons. Wanneer de wereld dan naar jou kijkt, zullen ze zeggen:

Zie, ik ben in de aanwezigheid van iets mysterieus, iets aantrekkelijks, iets uitgestrekt en vredevol en vol van kracht.
Vast en zeker, dit is het Kind van God.

Vanuit dat Bewustzijn dat we delen als één, zeg ik tegen jou:

Moge vrede met jou meestappen.
Mijn zegeningen geef ik jou, niet zoals de wereld geeft,
geef ik de stem voor Christus die er zo naar verlangt jouw stem te zijn.
Want de wereld geeft en neemt weg, maar mijn Liefde is voor altijd met jou.
Laat deze Liefde de jouwe worden. Eis ze opnieuw voor je op. Bezit haar. Proef haar. Drink haar. Adem haar. Stap haar. Spreek haar.
Incarneer haar!

En hoewel ik me nu terugtrek in de stilte, toch wandel ik met jou op het pad dat jij zal kiezen, zodat het een weg mag worden die de schat uitbreidt van jouw perfecte kennis dat jij geliefd bent, dat je liefdevol bent en dat je voor altijd alle Liefde waard bent. Dat je inderdaad bent, Dat wat je bent. Jij kan niets anders zijn. Raak dan ieder moment zachtjes aan met dat wat je meebrengt van wat jij ontdekt in de diepte van jouw reis in het Hart van Christus.

Moge vrede altijd met jou zijn en jouw weg verlichten terwijl je toch nog in de wereld bent. Jij werd inderdaad uitgezonden als Christus die alle kracht bezit om de schat van Waarheid uit te breiden. Wees daarom, Dat wat je bent - en jij bent de sterren die de hemelen verlichten en schittering brengen naar de dingen van de tijd. *Ga daarom naar alles van de wereld en zegen het met de schittering van de Christus in jou.*

Als je ooit moet weten waar je moet zijn, daal dan af naar die diepte. En wanneer je weer naar boven komt, open dan je ogen en zeg de plek waar je bent. Hierin is jouw doel vervuld.

Vrede is altijd met jou. Amen.

12: *Ontvang de parels van genade.*

Nogmaals komen wij naar voor om bij jou te zijn en samen met jou te vieren. Nogmaals komen wij om in het heilige Bewustzijn te verblijven, in dat Bewustzijn dat het Zoonschap *is*. Wij komen om met onze broeders en zusters te zijn en wij komen *als* broeders en zusters. Wij komen naar voor om deel te hebben aan het proces waarbij het Zoonschap zichzelf herinnert als de zoon. Inderdaad geliefde vrienden, ik kom naar voor om datgene met jou te delen dat al in jou aanwezig is.

Ik treed naar voor - *wij* treden naar voor - om ons te verenigen met jou die ervoor koos om een welbepaalde roep te beantwoorden die een creatieve expressie wenst tot uiting brengen die voor de wereld die Waarheid kan vertegenwoordigen die als enige de wereld bevrijden kan. Vrij van wat? Vrij van angst en van ieder nageslacht dat angst voortbrengt - schuld, oneerlijkheid, niet waardig zijn, gebrek, behoefte hebben aan lijden, oordeel,... en de lijst gaat maar door.

Uiteindelijk, wanneer een tuinier zoekt om de kwaliteit van de grond te verbeteren waaruit hij wenst dat zijn bloemen tot bloei komen, dan zoekt hij niet te kijken naar de effecten van een onkruid of van datgene wat zich boven de grond bevindt. Veeleer haast hij zich om naar de wortel te gaan. En wanneer de wortel is uitgetrokken, dan kunnen de effecten van het onkruid niet meer gezien worden.

Daarom, echt waar, komen wij niet om datgene te verbeteren wat je zou kunnen beschouwen als het oppervlak van de tuin, de bovenste laag van de bodem, maar wel om de wortel aan te pakken die diep in het bewustzijn zit, in de diepte die ik het hart of de ziel heb genoemd. Alles wat wij trachten te doen, is ontworpen om het onkruid van angst dat zich in de diepte van jouw wezen heeft gevestigd, te *ontwortelen*.

'De weg van het Hart' werd ontworpen om de cognitieve of de denkende geest te omzeilen en om stil te staan bij de wortels van angst die in de diepte van het bewustzijn zitten, op een plaats die voor het merendeel onbewust is. Alles wat we doen, zoekt om *die wortel* uit de diepte van jouw bewustzijn los te wrikken.

Deze eerste twaalf lessen hebben van jou vereist om er *werkelijk* deelgenoot van te zijn, met de toewijding die nodig is om de wijsheid eruit te halen die jou aangeboden werd. Dit is niet iets wat wij jou kunnen *opleggen*, wij kunnen dit alleen *met jou* samen doen. Want nooit kan iets opgedrongen worden aan het bewustzijn van de Zoon van God. De Heilige Geest doet geen enkele inspanning om jou te overweldigen of om jouw vrijheid van jou weg te nemen. Het is immers precies in jouw vrijheid dat alle kracht onder Hemel en Aarde gelegen is.

Ontdek de obstakels voor Liefde.

Genade komt niet naar beneden vooraleer jouw Vader weet dat je bereid bent om een plaats klaar te maken om ze te ontvangen. Dat is waarom het in het proces van heling

en ontwaken niet nodig is om naar Liefde te *zoeken*. Het is alleen maar nodig om de plaats klaar te maken, de bodem, door ervoor te kiezen dat je de *obstakels* voor Liefde - die allemaal neerkomen op angst - wilt ontdekken, en om bereid te zijn die wortel los te wrikken zodat hij kan verwijderd worden uit de tuin van jouw bewustzijn.

Dan kan de regen van genade die zuivert, transformeert, ontwaking brengt en het Christusbewustzijn aanreikt, zachtjes neerdalen. Want wanneer de regen op harde grond valt, dan raakt hij de bodem en vloeit onmiddellijk af waardoor de tuin dor blijft. Maar de wijze tuinier die de grond zacht heeft gemaakt, die dieper is gegaan en de wortels heeft uitgetrokken, die de grond klein heeft gemaakt en zacht, open en ademend, met de bedoeling om er een mooie tuin van te maken, zal inderdaad worden bijgestaan. De regen van genade zal dan zachtjes neervallen zonder dat hij moet verdiend worden. Hij zal vrijelijk geschonken worden.

In iedere les werden jou druppels van genade aangereikt. Sommige ervan heb jij ontvangen, anderen heb je niet eens opgemerkt. Sommige wachten erop om in de diepere niveaus van jouw bewustzijn door te dringen, terwijl jij verdergaat in jouw bereidheid om angst los te laten. Plotseling zal een parel van genade die nog niet ontvangen werd heel diep zinken. Dan zal de herkenning komen. Dan zal het ontwaken komen.

Plotseling kijk je naar jezelf en je zegt, "Wacht eens even. Dit inzicht, deze visie, deze realisatie die ik zonet had, lijkt op iets wat ik in de eerste les gelezen heb. Ik denk dat ik maar eens terugblader om er nog eens naar te kijken. Ja, daar is het! Ik vraag me af waarom ik dit de eerste keer niet gezien heb?" Dit is gewoon het natuurlijke proces waarbij de druppeltjes regen van genade nog geen plaats hadden om ontvangen te worden.

Begrijp dan - en dit is van heel groot belang naarmate we verdergaan met het volgende deel van 'het pad van Meesterschap' - dat al wat binnendringt vanaf *dit* punt berust op hoe de tuinier de bodem heeft bewerkt met de middelen die hem aangereikt werden. Als ze niet werden gebruikt, dan blijft de bodem hard en de regendruppels zullen eraf stromen en in een plas terechtkomen aan de rand van de tuin, erop wachtend tot de grond behoorlijk is voorbereid.

Van al wat jou aangereikt werd en dat jou dienen kan - en zal blijven dienen - is het belangrijkste de eenvoudige vijf-minuten oefening om als Christus te zijn. En alles wat je ziet, alles wat je voelt en alles wat je denkt, te observeren alsof een totaal ontwaakte Christus de *enige* is die in de stoel zit.

Ik weet dat dit wat simplistisch voor jou lijkt, maar de weg *is* makkelijk en zonder inspanning. Complexiteit is geboren uit de wereld, maar niet uit het Bewustzijn van God. Beoefen daarom deze oefening goed en sta toe dat ze het fundament wordt waaruit de grond wordt voorbereid - de wortels van angst worden losgemaakt - zelfs op manieren die jij met jouw denkende verstand niet eens begrijpen kan. Want de wortels van angst zijn niet alleen maar ideeën. Zij zijn het effect van ideeën. En zij kregen toestemming om diep in het onderbewustzijn door te dringen.

Dat is waarom de volgende twaalf lessen, ‘het pad van Transformatie’ genaamd, geen streven vereist maar toestaan, geen denken maar je laten gaan in het *voelen*, geen doen maar vertrouwen.

Deze wortels van angst dienen worden losgemaakt op een niveau dat dieper ligt dan het denkende verstand bereiken kan. De denkkeest werd nooit ontworpen om jouw meester te zijn, maar om als een dienaar in lijn te zijn met het ontwaakte hart, net zoals een bloem bloeit en zijn geur verspreidt voor iedereen, vanuit de diepte van de bodem die ongezien is maar die heel goed werd voorbereid. Zodat de enige wortels die voedsel krijgen vanuit de bodem, die wortels zijn die spreken over Leven en schoonheid, en niet deze die spreken over angst en onwaardigheid.

Zoek er dan naar, om niet meer te zoeken. Want de plaats is voorbereid voor jou en jij hoeft er enkel *naartoe* te gaan. Daarom zullen we ons verder bekwamen in de kunst van overgave, terwijl we nog dieper rusten in die plaats van stilte die de drempel is naar perfect goddelijke wijsheid. ‘De weg van het Hart’ is de voorbereiding van de bodem die ‘het pad van Transformatie’ werkelijk tot ontplooiing zal laten komen.

Transformatie is niet volledig tenzij ze omgeeft, omarmt en uitgedrukt wordt doorheen het leven dat je nu kent op jouw stipje van stof, ronddraaiend rond een zon in een klein deeltje van één enkel universum. Ze dient uitgedrukt te worden op jouw Aarde en in jouw tijd, in jouw relaties, in jouw ervaring en in jouw leven zoals je het nu kent, terwijl je het leeft, terwijl je het ademt en terwijl je het *voelt* !

Laat de adem dus stromen en realiseer je dat jij de vrijheid hebt om terug te keren naar de vorige lessen om te zien of er nog iets is dat je gemist hebt. En als je dat doet, doe het dan vanuit een plaats van Christus-zijn.

Ik ben diegene die ervoor kiest om ‘het pad van Transformatie’ op te gaan, waarbij het menselijk bewustzijn, de menselijk geleefde ervaring een levende expressie wordt, de vrucht die is voortgekomen vanuit de bodem waarin de wortels van genade, van Liefde en van heling stevig werden geplant.

Doe dit niet vanuit het perspectief dat je iets verkeerd doet. Maar uit het verlangen om de meester-tuinier te zijn die vruchten voortbrengt die het mooie uitbreiden en de geur van vreugde aan allen om te ontvangen, aan allen om te zien, aan allen om er zich over te verwonderen.

En toch bouwt de schoonheid die voortkomt uit de tuinier zijn prachtige tuin niet het ego van de meester-tuinier op, want een meester-tuinier weet dat hij of zij alleen maar de bewaarder van de bodem is. Maar de magie die ervoor zorgt dat de bloem verschijnt, is niet zijn of haar bezit, het is alleen maar dat waarover zij het beheer hebben gekregen: het bewustzijn.

Bewustzijn is de gave van Leven die voortdurend uitstroomt vanuit het heilige Bewustzijn van God. Jouw bewustzijn dan, is de bodem van de tuin. Alle ontwaken en iedere transformatie doet zich nergens anders voor dan in die tuin.

Sommigen onder jullie proberen nog steeds de denkkeest te begrijpen door hem te bekijken alsof het iets is dat opgesloten zit binnen de vorm van je huid, en dat op een

of andere manier samenlust met wat jij de grijze materie van de hersenen noemt. Wees er echter maar zeker van dat jouw bewustzijn voor eeuwig onbeperkt is. Het lichaam dat tijdens jouw vijf-minuten oefening in de stoel zit, is slechts als een druppeltje schuim dat tot uiting wordt gebracht op het kleinste topje van slechts één enkele golf in een oneindige oceaan. En die oceaan bevindt zich zelf binnen het onbeperkte uitspannel van jouw bewustzijn. Jij bent het bewustzijn zelf - zuiver Geest!

De enige vraag die dan nog rest is deze. Ben jij bereid om dat drupje schuim te laten transformeren in dat wat volledig en ten allen tijde enkel nog de Liefde van God uitdrukt, zelfs al is deze uitdrukking slechts tijdelijk omdat het lichaam ontstaan is in het veld van de tijd en dus ook weer zal verdwijnen in het veld van de tijd? Ben jij bereid te zeggen, "In vredesnaam!" en aan die Liefde toe te staan om *zo volledig belichaamd* te worden als maar mogelijk is, gedurende de korte tijd dat het lichaam in de wereld aanwezig is?

Meesterschap uitdrukken, is het effect van 'het pad van Transformatie' in *deze* wereld, in *deze* tijd, op *dit* kleine pietluttige ogenblik. Wees er maar zeker van, in de mate dat jij jouw aandacht naar het uitdrukken van Meesterschap richt, in de mate dat jij de tijd wijselijk gebruikt om een belichaamde Christus te zijn, in die mate zal jij niet verblind worden door het Licht op het ogenblik dat het lichaam wegvalt en het niet langer de pracht van het *Licht dat jij bent*, verhult. Jij zal niet in angst terugvallen. Jij zal enkel deze wereld zachtjes laten gaan en het zal even makkelijk zijn als een kind dat zijn speelgoed wegbergt dat het ontstegen is, omdat het niet langer bruikbaar voor hem is.

Al wat je ziet - het lichaam, jouw relaties, jouw apparaten en de sterren, de wind en het water - zullen uiteindelijk door jou opzij gezet worden. Niet uit ontkenning maar gewoon uit de herkenning dat hun bruikbaarheid over is.

Inderdaad geliefde vrienden, nu we aan het eind van deze twaalf lessen komen, kijk heel goed of er geen parels van genade werden overgeslagen of ontkend. Open het Hart steeds dieper. Sta toe dat deze parels, deze druppels van genade, steeds dieper binnendringen, niet zomaar als ideeën in het denken, maar *als een voelen* in de cellen van jouw lichaam.

Laat ze voor jou een zachtheid creëren in jouw ademhaling, een gevoeligheid in de manier waarop jouw voeten bij iedere stap de grond van de Aarde raken. Laat ze de manier transformeren waarop jij jouw hand op de schouder van een broeder of zuster legt. Sta die zachtheid toe dat ze jouw blik doordringt terwijl je naar iemand kijkt - door de Christus in hen te zien die aan het uitgroeien is tot een prachtige bloem, wiens geur en schoonheid als een zegen zal zijn voor velen. Er is niemand onder jullie die niet Christus in ontplooiing is. Herinner jou altijd dat wat je *ziet* ook dat is wat je *krijgt*, op dezelfde manier als wat je onderwijst ook datgene is wat je leert.

Een meditatie van verlossing.

Kijk dus goed en vraag aan jezelf:

Wie ken ik in mijn huidige bestaan die ik geoordeeld heb en dus in een bepaald hokje heb opgesloten en waarvan ik beslist heb dat dit alles is wat zij zijn?

Daar vind je een vruchtbare meditatie voor reflectie. Ik stel voor dat je de volgende dertig dagen gebruikt om de tijd vast te nemen en hem wijs te gebruiken, zodat de namen, de beelden en de gezichten van diegenen die jij geoordeeld hebt tot jou kunnen komen en jij kan zeggen:

Weet je, moeder, vader, ex-vriend (om het even wie het is), ik snap het.
Ik heb jou in een hokje gestopt en de sleutel weggegooid.
Jij zit gevangen, zo heb ik gezegd.
En nu laat ik jou vrij, zodat ik zelf bevrijd kan worden.

Hou hun beeld voor ogen. Sta toe dat de herinneringen die je met hen gedeeld hebt, terugkeren. Als er gevoelens zijn, om de lieve deugd sta jezelf toe om ze te *voelen*. Kijk naar hen in jouw denkgeest, totdat je die zachtheid voelt die de gevangenisdeuren opent waarmee jij hen opgesloten hebt. Want wanneer die gevangenschap begint weg te smelten dan zal jij voelen en weten dat jouw eigen vrijheid aan het opbloeien is.

Jij kan angst niet meenemen in Liefde. Jij kan oordeel niet meenemen in vergeving. Jij kan beperking niet meenemen in onbeperkteid. Al deze dingen moeten worden vrijgemaakt op het niveau waarop ze initieel gemaakt werden. Merk dus terecht op dat deze oefening niet over het hoofd mag worden gezien. Geef aan jezelf dertig dagen de tijd met het doel om werkelijk terug te keren en, laten we zeggen, om ieder stukje vergeving of ieder beetje loslaten dat je nog te doen hebt, uit de weg te ruimen. Laat jouw denken je niet vertellen, "Ik weet niet of ik dat nu wel goed genoeg heb gedaan." Want begrijp heel goed dat het de Trooster is die zowel jou als de ander bevrijdt, via jouw bereidheid om toe te staan dat het gebeurt.

Er zijn inderdaad gevolgen. Dit houdt in dat wanneer je het werkelijk toepast, jij nooit meer een rechtvaardiging of een excuus hebt voor om het even welke ervaring je beleefd hebt of voor om het even welke gevoelens jij ooit voelde, en om die dan aan de kapstok te hangen van hun gevangenschap waar jij hen hebt in geplaatst. Heel vaak wil de menselijke geest, het ego-bewustzijn, de mantel van zijn oordeel aan de kapstok hangen, net buiten de gevangenisstaven waarin jij iemand opgesloten hebt.

Om een voorbeeld te geven, "Al wat ik ervaren heb, is het resultaat van mijn Vaders alcoholisme. Dat wat ik in het leven ervaren heb, is het resultaat van mijn moeder die wel veertigduizend affaires per week had. Dat wat ik ervaren heb, is het resultaat van mijn zakenpartner die met mijn gouden muntjes aan de haal ging. Dat wat mij lijden brengt, is het resultaat van de positie van de sterren toen ik incarneerde hier op Aarde. Als *zij* het maar juist hadden gedaan, dan zou *ik* nu 'ok' zijn."

Nu we 'de weg van het Hart' afsluiten, zeg ik jou om niet 'het pad van Transformatie' op te gaan totdat je werkelijk en volledig jouw gewaazijn tevreden hebt gesteld dat je zelfs nog niet aan de kleinste iota van waarneming vasthoudt dat jij, op gelijk welke manier, een slachtoffer bent van de wereld die je ziet. Niets werd veroorzaakt door jouw relaties. Al jouw relaties hebben jou alleen maar getoond wat jij al beslist had dat waar moest zijn voor jou. De wereld is *van helemaal niets* de oorzaak. Jij ziet enkel datgene waartoe je de vrijheid van jouw bewustzijn hebt gebruikt om over jezelf te geloven.

Bijvoorbeeld, gebrek wordt niet veroorzaakt door belastingen. Belastingen zijn in het leven geroepen door de beslissing dat jij de behoefte hebt te geloven dat er een kracht

buiten jezelf bestaat die al jouw energie nodig heeft. Het is niet de regering die ervoor zorgt dat jij onderdanig bent. Jouw gevoel van onderdanig zijn, geteisterd door schuldgevoel, zwak en beperkt, is wat geboorte geeft aan het idee van een regering. En dan zeggen sommigen onder jullie, als liefdevolle broeders en zusters, "Wel, ik zal die rol wel spelen." Zij worden dan de politici die jou de ontevreden gevoelens schenken die je nu voelt.

De wereld wordt door niets veroorzaakt, behalve dan door de keuzes die jij als een vrij bewustzijn gemaakt hebt. Jij hebt eerst de gedachte verzonnen en je dan ondergedompeld in datgene wat jou weerspiegelt wat je al beslist had te geloven. Dit betekent dat 'het pad van Transformatie' dat pad is waarin je op elk moment bekrachtigd wordt om volledig verantwoordelijk te zijn voor het klaar en duidelijk beslissen wat je wilt zien, en dat je niet buigt voor iets dat minder is dan dat. Hoe beter je hierin wordt, hoe sneller het zal gebeuren. Totdat je het punt bereikt waarop wonderen verschijnen.

En toch zijn wonderen enkel wonderlijk voor zij die niet begrijpen hoe het bewustzijn werkt. Jij kan dat punt bereiken waarop je de palm van je hand uitstrekt en verlangt naar de lekkerste appel die er ooit is geweest, en hij zal heel letterlijk in de palm van jouw hand verschijnen. Op dit punt ben je natuurlijk ver voorbij om het even welke behoefte dat je ook maar iets van een fysieke vorm nodig zou hebben.

Dan zal je beginnen voelen wat jouw Meesterschap inhoudt, door in staat te zijn om naar de wereld die je ziet te kijken en duidelijk te zien wat erin veranderd is. Je zal kunnen aanschouwen hoe snel en zonder inspanning datgene wordt gemanifesteerd wat het hart werkelijk verlangt, zonder enige moeite - omdat het in lijn is met het Godsbewustzijn. Wanneer de kloof tussen zuiver verlangen en de gemanifesteerde weerspiegeling ervan kleiner en kleiner en kleiner wordt, dan zal je in het gevoelslichaam werkelijk aanvoelen dat Meesterschap aan het groeien is.

Dan zal je weten dat jij alleen maar een Kind van God bent dat aan het spelen is, zonder ophouden, in de zandbak van alle mogelijkheden, het Bewustzijn genaamd. En dat er werkelijk daarbuiten niets is dat solide is, dat er daarbuiten niets is dat niet aan jou is gerelateerd.

Dit is dus waar we samen naartoe gaan indien jij ons op de tocht wenst te vergezellen, indien jij bereid bent om werkelijk toegewijd te worden aan het loswrikken van iedere wortel van angst die zich in de diepte van jouw bewustzijn heeft verstopt en die daarna onbewust is geworden vanwege de haat die jij voelde voor jezelf. Het wordt de afscheiding van God genoemd. En omdat het onbewust is geworden, is het in staat om jou te regeren. Het is tijd om het 'niet-regeerbare' los te laten door enkel datgene toe te staan wat de wortel van angst kan blootleggen en dat komt om zijn rechtmatige plaats in jou weer op te nemen: het Christus-Bewust-zijn.

Jij hebt je huiswerk gekregen. Ga naar binnen en vraag, "Heb ik de tijd genomen en mij op iedere les volledig geconcentreerd?" Misschien zie je dan plots, "Toen ik de derde les aan het lezen was, keek ik tegelijkertijd naar een voetbalmatch op TV. Misschien heb ik wel wat gemist daar? Toen ik de zevende les las, waren mijn gedachten bij een etentje. Heb ik die les werkelijk tot mij genomen en er alle parels uitgehaald die erin

aangeboden werden? Misschien moet ik maar eens terugkeren en wat stille tijd nemen waarin ik de wereld heel bewust opzij zet en ieder woord tot me laat doordringen.”

Doe het evenwel met een ontspannen lichaam, een zachte ademhaling en een bewustzijn dat op dat moment niet in het rond aan het graaien is. Wees als een spons die toestaat dat de regendruppels in haarzelf worden geabsorbeerd, dat is alles. Kennis is geen strijd van het cognitieve. Het gaat er niet om dat je de ideeën op dusdanige manier rangschikt zodat het denkende bewustzijn tevreden is.

Kennis is het ontvangen van een trilling die de bodem van het hart zacht maakt en de wortel van angst uit jouw wezen laat verdwijnen. Kennis is het resultaat van het transformeren van de tuin die aan jou geschonken werd en toevertrouwd - het veld van bewustzijn dat jij bent. Dat bewustzijn doordringt het lichaam. Het doordringt de ruimte rondom jou en het vermengt zich en danst met andere oneindige webben van relaties, andere denkgeesten genoemd - energie dansend in energie, voor altijd onbeperkt, waaruit alle dingen van de tijd geboren worden en weer verdwijnen.

Je kan dus zien, waar ik woon is overal tegelijkertijd. En zo is het ook met jou, maar jij weet het alleen nog niet. Ik verblijf samen met een oneindige rij vrienden die de Waarheid *gerealiseerd* hebben en bevrijd werden. Zij zijn oneindig en onophoudelijk datgene aan het scheppen wat hun schat uitbreidt, hetgeen het goede, het heilige en het mooie is. Velen onder hen hebben jou beelden geschonken van engelenkoren die de lof voor God aan het zingen zijn. Het is allemaal hetzelfde.

Want wanneer de uitbreiding van vreugde vrij wordt om enkel nog het goede, het heilige en het mooie uit te drukken, dan is het als een trilling van vele noten samen, een koor van creatief bewustzijn, sprankels van goddelijkheid die in totale onbeperktheid verblijven en dat ook *weten*. En onophoudelijk breiden zij hun diepste zaligheid uit door toe te staan dat het goede, het heilige en het mooie doorheen hen beweegt, vanuit het oneindige, mysterieuze, ongrijpbare, niet te bevatten Bewustzijn dat God is. Net zoals het zonlicht van de zon zich toont en stroomt doorheen vele zonnestrallen die allen als licht naar buiten reiken, naar de verre uithoeken van jouw universum, waaruit dan vervolgens planeten en dieren en water en bomen en vogels en de mens worden geboren.

Stel het je voor, *dat* is jouw bestemming - om je rechtmatige plaats naast mij op te nemen, om je te verenigen met jouw broeders en zusters in oneindige en perfecte creativiteit, zoals een harp speler die onophoudelijk zijn vingers over de snaren laat glijden terwijl hij de prachtigste muziek voortbrengt. De combinaties zijn onuitputtelijk.

Op ieder ogenblik ervaar jij de vrucht van de bloemen, die voortkomen uit de tuin die jij goed voorbereid hebt om de regen van genade te ontvangen. Het goede, het heilige en het mooie vloeit doorheen jouw bewustzijn dat geen barrières kent en dat in een perfect huwelijk of eenheid rust met dat wat jouw Schepper is, jouw Bron, altijd meer, altijd meer, *altijd meer*.

Geen slechte manier om de eeuwigheid door te brengen, is het niet! Maar als jij vooruit kijkt en merkt dat er zich een afstand bevindt tussen waar jij bent en waar deze werkelijkheid is, dan zal je de kansen missen die vereist zijn - precies waar je bent - om te beoefenen waar je naartoe gaat, door het *nu* te zijn. Jij hebt wel al gehoord dat een

reis van tienduizend mijl begint met de eerste stap. En het begin is even belangrijk als het einde. Want in het begin ligt het einde al vertegenwoordigd.

'Het pad van Transformatie' vraagt van jou dat je volkomen aanwezig bent waar je *bent*, om weloverwogen en heel bewust de nodige bereidheid aan te leren, met iedere gedachte en met iedere ademhaling, die toelaat dat de wortel van angst wordt weggenomen. Zodat het goede, het heilige en het mooie *alles* is wat uit jou tevoorschijn komt, zoals een lichtbaken dat uitgezonden wordt naar de schepping rondom jou.

Stel dit niet uit. *Verspil* geen tijd. Tijd kan inderdaad verkwist worden. Maar luister aandachtig, want de tijd zelf kan ook 'verkwisten'. Jullie kennen een gezegde dat we heel dikwijls in veel van jullie gekke films terugvinden waarin iemand 'verkwist' wordt, uit de weg geruimd. Hoe dikwijls ben *jij* degene die aan jezelf vertelde, "Wel, ik denk dat ik mezelf maar ga 'verkwisten'?" Op hoeveel manieren ben jij onbewust geraakt? Op hoeveel manieren heb jij jouw gevoelens verdoofd? Op hoeveel manieren heb jij jouw broeders en zusters geoordeeld? Op hoeveel manieren heb jij beslist om vast te houden aan gedachten zoals, "Dat zal ik nooit kunnen. Laat maar zitten. Het is verloren moeite." Oh ja! Jij plaatste dan een pistool tegen je hoofd en je haalde de trekker over. Jij hebt *jezelf* verkwist door tijd te verspillen.

Ieder ogenblik is als een poort waardoorheen het goede, het heilige en het mooie uitgedrukt kan worden, terwijl ondertussen het aankweken van het bewustzijn waar doorheen de kracht om dit te doen, steeds maar groeit. Oh, geliefde vrienden, deze momenten van jouw tijd zijn heel kostbaar. Kijk niet uit over de wereld terwijl je denkt dat het gewoon dezelfde oude wereld is.

Herinner jou, nu we komen tot de afronding van de studie van 'de weg van het Hart', dat wat jij *buiten jou* ziet enkel de weerspiegeling is van datgene waaraan jij toestemming hebt gegeven dat het vanbinnen in jou mag leven. Vraag alleen maar:

Is het dit wat ik wens verder te zetten? Wat wil ik werkelijk? Waarvoor dient het dan, mijn eigen bewustzijn?

Waaraan wil ik toegewijd zijn? Wat vertel ik te geloven? Waar plaats ik uit vrije wil de kracht van mijn waardebeeping?

Want het is datgene wat je waarde geeft dat je ook onmiddellijk ervaart. De wereld zal knielen en zeggen, "Heel goed, je hebt ons laten weten wat je van waarde acht. Wij zullen het graag naar jou terug-spiegelen, omdat wij van je houden, omdat wij een deel van jou zijn. En God verhoede het dat wij ooit jouw vrije wil van je zouden wegnemen."

Als je dan het hopeloze waarde geeft, dan zal de wereld een hopeloze plaats worden. Als je een gebrek aan gouden muntjes waarde geeft, dan zal je blijven een gebrek aan gouden muntjes ervaren, hetgeen alleen maar betekent een gebrek aan de stroom van energie. Als je eenzaamheid waarde geeft, dan zal je verder alleen blijven. Als je het recht om naar anderen in oordeel te zijn waarde geeft, dan zal je de vrucht van afscheiding proeven.

Maar als je zachtheid waarde geeft, dan zal zachtheid komen. Als je 'Liefde ontvangen' waarde geeft - luister hier heel aandachtig naar - als je het *ontvangen* van Liefde

waarde geeft, dan zal de wereld zich voor jouw deur op een totaal andere manier ontplooiën. Andere vibraties, andere gedachtepatronen zullen naar jou weerspiegeld worden om toe te staan dat jij Liefde ontvangen kan. Want niets kan ontvangen worden, totdat de plaats is voorbereid zodat het kan binnenkomen. En jij kan enkel datgene *geven* waartoe je bereid bent te ontvangen. Als jij een druppel water in jouw glas ontvangt, dan is dat het enige wat je aan de ander kan geven. Maar diegene die alles ontvangt, kan alles geven. En hij die alles geeft, ontvangt het tienvoudige terug.

Vraag bijstand om angsten te laten verdwijnen.

‘De weg van het Hart’ is een goede start. Wij hebben jou toegesproken over tijd en ruimte heen en als je de roep gehoord hebt dan is de verbinding of de relatie met ons al bewerkstelligd. Er valt dan geen brug meer over te steken - alleen de bereidheid om datgene te ontvangen wat waar is:

Jeshua is altijd beschikbaar voor mij. Maria is altijd beschikbaar voor mij.

Degene die je mijn vriend St. Germain noemt, is altijd beschikbaar voor jou. De ganse familie, een geslacht van meesters, hebben doorheen de tijd ernaar gezocht om een frequentie en een trilling voort te brengen die de effecten laat oplossen van het negatieve denken dat jij vanuit jouw bewustzijn uitgebreid hebt en dat het rookgordijn en de sluier vormt rondom jou. Om dit te laten verdwijnen zijn wij allemaal beschikbaar voor jou, en ons aantal is enorm!

Wees er zeker van, jij bent niet alleen. Op ieder moment hoef je mij enkel aan te roepen en ik ben daar. En ik kom niet alleen! Voor sommigen onder jullie willen we zeer sterk aanraden dat in de momenten dat je voelt dat je wel een beetje hulp kan gebruiken, wanneer de angst lijkt de kop op te steken maar je weet dat je toch vooruit moet, wat het ook is, om het even waar je bang voor bent, zeg alleen maar:

Legioenen van engelen, meesters en vrienden,
 wiens aantal oneindig is, voorbij ieder begrip,
 jullie die direct van God worden uitgezonden om mij over de sloot te helpen,
 kom nu, want ik verklaar het en ik ontvang het.
 En daarom *is* het.

Neem dan de stap die nodig is dat jij hem zet. Het zal geen inbeelding zijn. Wij zullen bij jou zijn. En het perfecte einde is zeker. Angst is niets anders dan de illusie die jij verkoos waarde te geven om te kunnen ervaren hoe het zou voelen afgescheiden van Liefde te zijn. Dat is alles. Jij hebt enkel met jouw kosmische toverstafje gezwaaid en gezegd, “Laat er angst zijn, zodat ik hem kan ervaren.”

Wij houden van jou. Voorbij jouw huidige begripsvermogen houden wij van jou. Voorbij alle begripsvermogen - zelfs voorbij wat jij denkt dat ons niveau van functioneren is - is de aanwezigheid van Gods Liefde, die wij enkel maar aan jou willen doorgeven en die wij, door ze te *geven*, ook voortdurend zelf *ontvangen*. De wetten van het bewustzijn werken voor jou net hetzelfde als ze dat doen voor ons. Wij zijn er ons enkel meer bewust van.

Die Liefde die God is, zal voor altijd onbegrijpelijk zijn! De zonnestraal kan nooit de zon begrijpen. Ik ben een zonnestraal van die zon. Jij bent een zonnestraal van die zon. Daarom bestaan we uit dezelfde substantie en het is enkel die substantie die ons ondersteunt doorheen de eeuwigheid. De grootste van alle vreugde bestaat eruit dat jij je volledig overgeeft aan het toestaan dat dit Licht jouw weg verlicht zonder ophouden.

Zij die de wereld loslaat, omarmt de Schepper. En hij die angst loslaat, herinnert zich Liefde. Zij die vergeving belichaamt, leeft in vrede. En hij die de controle loslaat, kent een totaal vertrouwen. De ontwaakte Christus die de knoop van angst heeft losgelaten die 'ik' wordt genoemd, rust in onbeperktheid voor altijd, in totale verbinding met gans de schepping. En dat verbond stopt nooit. Het breidt zich alleen maar uit en reikt naar buiten terwijl Leven tevoorschijn komt, terwijl de schepping zich toont, zich uitstrekkend naar het goede, het heilige en het mooie.

Een bloem die in de lente voor een dag bloeit, is het goede, het heilige en het mooie. De zonnestralen die dansen over de oceanen van deze wereld bezingen heel creatief het goede, het heilige en het mooie. De vogel die neerstrijkt op het hek en zijn ochtendlied kweelt, is tevoorschijn gekomen vanuit die oneindig perfecte zon, en zijn gezang breidt de vreugde van het Kind van God uit. En zo is ook de glimlach van een van jouw broeders en zusters die via *jou* een parel van genade ontvangen mocht, de schepping zelf, de aanwezigheid van het goede, het heilige en het mooie. Iedere liefdevolle gedachte die jij toestaat dat ze bewerkt wordt in de tuin van jouw geest breidt het goede, het heilige en het mooie uit.

Zing dus onophoudelijk dit lied. Wees bereid, nu we 'de weg van het Hart' afsluiten, om jouw bereidheid te vieren dat je de creativiteit en de kracht die je bezit bewust omarmt - de heerschappij over hetgeen in de voedingsbodem van jouw bewustzijn werd geplant. Bereid de bodem heel goed voor terwijl je het eerste deel van deze cursus afrondt, zodat de parels van genade jou mogen inleiden op 'het pad van Transformatie'.

Vier *jouw* geboorte als de zonnestralen die worden uitgedrukt doorheen de verhalen van de geboorte van Christus in de wereld. Voor mij gebeurde dit tweeduizend jaar geleden. Is het nu ook voor jou niet de tijd om diezelfde geboorte volledig laten vervuld te worden in jou?

Weet dat het een eer en een vreugde was om bij jou te verblijven. Er bevindt zich een grote groep wezens rondom jou, telkens jij je herinnert dat je gekozen hebt een roep te beantwoorden die kan nagespoord worden tot in het Bewustzijn van God zelf, God die naar buiten reikt om Zijn schepping - *jij* - naar Hemzelf terug te roepen, zodat je weldoordacht en zonder ophouden Liefde kan uitbreiden.

Wij schenken jou Liefde. Wij bezien jou in oneindig geduld, terwijl we die Waarheid over jou kennen die als enige waar is. En wij zullen jou nooit verlaten.

Vrede dan, is altijd met jou. Amen.